

Noctiluca marina ... / publice ventilandam sistit Carolus Frid. Adler.

Contributors

Adler, Carl Fredric, 1720-1761.
Linné, Carl von, 1707-1778.
Uppsala universitet.

Publication/Creation

Upsaliae : Excudit Laur. Magn. Höjer, [1752]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ymqed393>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

NOCTILUCA
M A R I N A,

QUAM

CONSENSU EXPERIENT. FACULT. MED.
IN REG. ACAD. UPSALIENSI,

SUB PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI & EXPERIENTISSIMI

D. D. CAROLI
LINNÆI,

S:Æ. R:Æ. M:TIS. ARCHIATRI.

MED. ET BOTAN. PROFESS. REG. ET ORD.

ACAD. IMPER. N. C. MONSPEL. BEROL. TOLOS.

STOCKH. ET UPSAL. SOCHI,

PUBLICE VENTILANDAM SISTIT

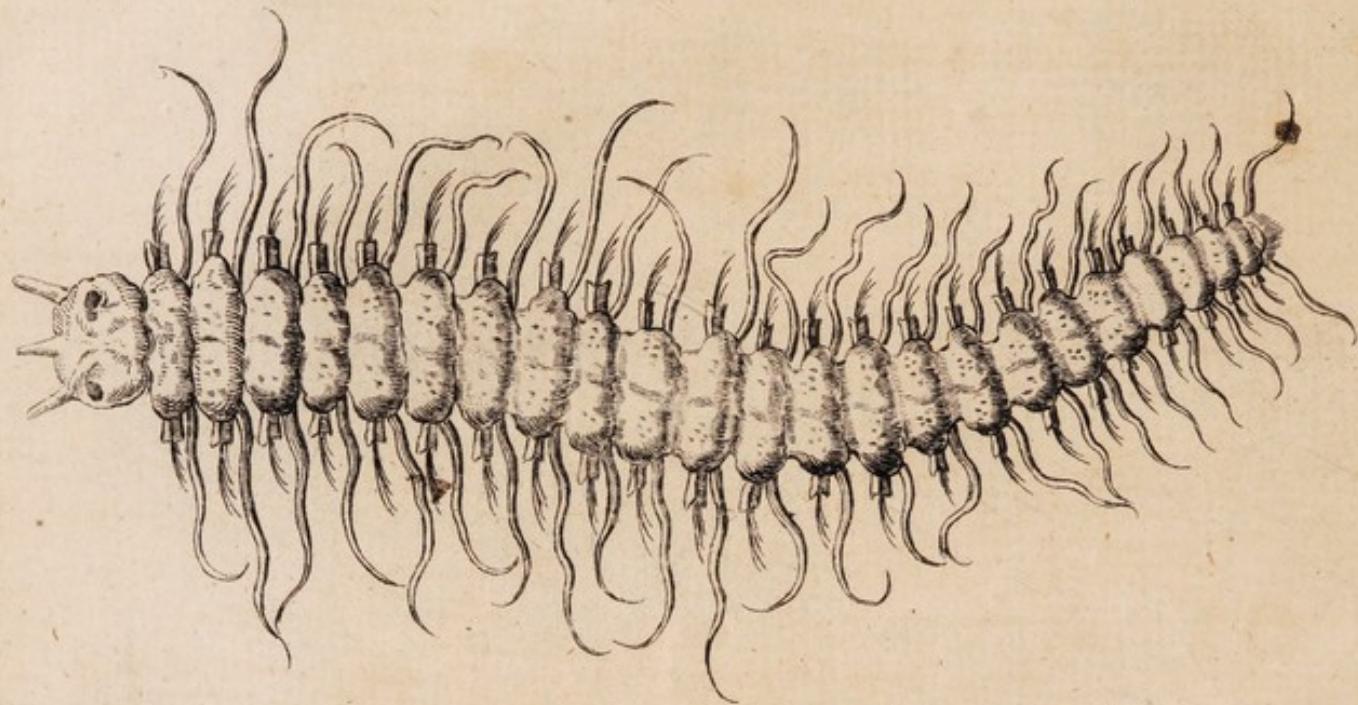
CAROLUS FRID. ADLER,
HOLMIENSIS

IN AUD. CAROL. MAJ. D~~VI~~ JUN A. MDCCLII.

HORIS ANTE MERIDIEM SOLITIS

UPSALIAE

EXCUDIT LAUR. MAGN. HÖJER, REG. ACAD. TYP.

TABULA exhibet vermem oculo armato
lineatum, qui ipse tam parvus est, ut vix lineam
attingat. .1. 111

à MONSIEUR

COLIN CAMPBELL.

CONSEILLER de Commerce,

DIRECTEUR de la compagnie des Indes.

à MONSIEUR

WILHELM LAGERSTRÖM.

CONSEILLER de Commerce,

DIRECTEUR de la Compagnie des Indes.

à MONSIEUR

ABRAHAM GRILL.

MARCHAND,

DIRECTEUR de la Compagnie des Indes.

à MONSIEUR

NICOLAS SAHLGREN.

MARCHAND,

DIRECTEUR de la Compagnie des Indes.

à MONSIEUR

ANDR. PLOMGREN,

MARCHAND,

DIRECTEUR de la Compagnie des Indes.

à MONSIEUR

CLAES GRILL,

MARCHAND, Proprietaire de Mines,

DIRECTEUR de la compagnie des Indes.

MESSIEURS

MESSIEURS

LE Monde scavant vous est redevable du plaisir qu'il a de se voir enrichi de quantité d'Experiences intéressantes, & des belles collections dans L' histoire Naturelle. C'est pour le service de la Patrie que vous risquez vos biens; car qui peut nier, qu'un Commerce avantageux ne soit un moyen sur de faire fleurir un-Etat. Puis-je avoir oublié, que c'est presque à Vous seuls que je suis redevable de ma fortune, & de la satisfaction que j'ai eu de contempler les merveilles de la nature dans les païs les plus reculés. Aggréez donc comme une marque de ma reconnaissance cet aveu, qui laisse entrevoir en n.ème tems combien les sciences ont tiré d'utilité de la navigation. En Vous souhaitant toutes sortes de prosperité, je regardez comme mon honneur de posseder Vos précieuses bienveillances, & comme un honneur de pouvoir me dire

MESSIEURS

Votre tres humble & tres obeissant serviteur

CHARLES FRID. ADLER.

PROLOGUS.

Um, annis præterlapsis 1748 & 1749, vastum illum, simul & infestum Oceani transirem, qui dissitas Chinæ oras alluit, varias res, cum antea incognitas, tum visu mirabiles, meis oculis cernere contigit, quarum omnium illud non prætereundum censeo, quod, nocturno tempore, aqua maritima, permodum scintillarum, non raro nituerit, ut si in undis & flammis igneis navigaremus.

Hoc monstrum sedulo quidem sum admiratus, tantum tamen abfuit, ut causam hujusee indolis detegere valuerim, ut potius opinioni nautarum indulgere coactus fuerim, qui ignem illum Typhonicos præsagire ventos superstitione conjecturabant.

Hæc ergo res tantis involuta tenebris, eadem illa materies est, cuius ego, primas jam lineas ducere, speciminisque loco, publico examini subjicere mecum constitui; Sic navita de ventis.

A. Ω.

§. I.

Mare, quod terræ mater merito salutetur, minorem non possidet Animalium mirabilem numerum, quam suo portat gremio filia. Producit quippe maximas Balænas, voracissimos Sqvalos, &

A

in-

innumerabilia reliqua piscium mirabilem genera, quæ certius vidi, quam feliciter depinxit Valentyn. franc. in sua Ind. Orient. In aqua sua quasi acceperunt domicilia communia Vermes, exceptis solummodo quibusdam limacibus & cochleis, quæ in humidis vivunt umbris, suntque hi vermes numero forte non minores ac insecta, quod de Testaceis vidimus.

§. II.

In sensus humanos res majoris molis primum semper incurruunt; reliquæ autem minores, tanquam nullius pretii & utilitatis, spernuntur; cum tamen rerum natura nunquam magis, quam in minimis tota sit. Hinc priisci ævi homines res majores perpenderunt, minimas vero, ut nullius fere usus, nobis reliquere; Interea tamen laudatissimi nostri temporis Botanici, qui intra seculum & quod excurrit, doctrinam Botanicam absolverunt, etiam minimos muscos justa lance pensitarunt, qui in respectu herbarum, ut vilissimi vermes ad animalia sunt considerandi.

§. III.

Vermium historia est profecto stupenda; Trembleus, Reaumur aliisque jam ante decennium, orbi demonstrarunt primum admirabiles illos POLYPOS eorumque proprietates. Dni Jussieus & Donatus, intra ejusdem temporis spatium, illos detegere cœperunt vermes, qui CORALLIA fabricant; sic qui justa quadam curiositate res stupendas videre cupit, in maris inferiora descendat, necesse est, & inter vermes.

§. IV.

Ad fulgorem aquæ marinæ quod attinet, hujus rei solidam non habuimus experientiam ante annum

1750, cum plenam occasionem naturæ peritis dederunt Itali. Horum, in scrutandis naturæ prodigiis, diligentia non minima fuit in præteritis temporibus, ut nec ultimum jam, de historia vermium, locum merentur. Antiquiores illos, IMPERATUM loquor, COLUMNAM, ALDROVANDUM, BOCCONEM siccō, quod ajunt, ut præterea-
mus pede, nobis recordari sufficiat inter recentiores: BONANNI Recreationem mentis & oculi. Romæ 1681.

MUSEUM Kirkerianum Romæ 1709. fol.

VALISNERII Opera Physico-Medica. venet. 1733,
fol. vol. 3.

PLANCI Librum de conchis minus notis. venet. 1739.

GVALTIERI Indicem Conchyliorum. Florent. 1742.

DONATI Historiam Naturalem maris Adriatici
Vened. 1750.

Quorum omnium opera novis & perspicuis
vermium observationibus impleta sunt.

§. V.

Quod fulgorem nitoremque suum noctibus
persæpe, tam late spargat aqua marina, quoad oculis illum cernere est possibile, præsertim undique circa navem, inque æstuantibus & iqualidis undis, res
est, non recentibus solum, verum antiquissimis,
notissima.

§. VI.

VETERES, rerum non satis periti, & monstra
e longinquo, h. e. ad corticem solummodo intuen-
tes, illa sæpe fabulis mirabilibus declarare tenta-
runt. Sic ignem, jaëtata navi per turbines venti
& aquæ, funibus & aplaustris adspersum, nec non

ignem, noctibus tenebrosis, in mare ferventi lucem & non urentem, *Castorem* nominarunt & *Pollucem*, quos in Deorum numerum posuerunt, ut *Plin. Lib. II. Cap. XXVIII.*

§. VII.

PHYCICI postmodum inter Meteora illum assumserunt, usque ad D:s **VIANELLI** in suo *Nouve scoperte intorno le luci notturne dell aqua marina. Venet. 1749. p. 28 Tab. I.* lumen hocce ex infinita minimorum vermium multitudine caussari demonstravit, qui inermibus oculis vix cerni possint.

§. VIII.

Hos novos & mirabiles vermes nuper D:s **GRISELINUS** *Observations sur la Scolopendre marine luisante. Venet. pag. 32 tab. 2.* accuratius exploravit, descripsit & depinxit, auxilio Illustrissimi, nec non, Scientiæ Naturæ maxime Eruditi, Equitis Gener. D. ae. **RATHGEL**, Ministre pour L. L. M. M. Imperiales, resident aupres de la serenissima Republ, de Venise, membr. de la Societ. Royale d'Upsal, cuius labore & industria factum, ut notitiam novi vermis, mare illuminantis, sibi acquisiverit orbis curiosus. Hic vermis f. *Scolopendra marina lucens* ejusdem est generis, quod Nob. D. *Præses* in suo *Syst. Natur. edit. Holm. p. 72.* sub nomine **NEREIS** in lucem protulit.

§. IX.

Inter res quæ propriam lucendi vim habent, absque mutuatione ab aliis, numerantur: Sol & Stellæ Ignis ordinarius, ignis **ELECTRICUS**,

arte

arte & frictione productus, ignis sacchari & lapidis Calaminaris ex contritione, pili variorum animalium ut Equorum & Felium cum dorsa manibus illinentur, PHOSPHORI artificiales, diverso modo à Chymicis præparati, caro vitulina cum in cellaria, per aliquot dies, retinetur; pisces aliqui, ut *Scomber*, *Gadus*, *Clupea*, qui mortui aliquando in tenebris lument, osla *Esox* *Acus* dicti, BYSSUS VIOLACEA lignis adnascens, svertice ugle wed. *Flor. Svec.* 1130, LAPIS Bononiensis & MURIA lapidea, *Syst. Natur.* 164, varia animalia viva, ut CICADA *Laternaria*. *Faun. Svec.* 645. *Aft. Stockh.* 1746. p. 60. SCOLOPENDRA, *Faun. Svec.* 1261., CANTHARIS *Faun. Svec.* 584., oculi quarundam ferarum, ut *Luporum*, *Bubonum* aliarumque; præcipue vero lumen ejusmodi vermissibus marinis inest, ut SEPIÆ speciebus *), CONCHÆ valvis biantibus *Chamae vulgo dictæ*, & DACTYLI **) Balani etiam aliquid luminis habent noctibus, in aëre frigido. FUCUS pennam referens, quem piscatores Algierenses interdum retibus extrahunt, suum nocte lumen spargit Cicindelæ instar, ut proximiores pisces dignosci possint.

Nereides Sertularia fabricantes, ut & nostra si non totum, at certe partem luminis spargunt.

§. X.

*) Plin, libr. IX. Cap. LI. Dactylis est natura in tenebris, remoto lumine, alio fulgore clarere, & quanto magis humorum habeant, ludere in ore madentium, lucere in manibus, atque etiam in solo & veste, decidentibus guttis.

**) Apertis cultro anatomico Polypis, tantus effulcit splendor, ut remota tempore vespertino candela, Pala-

§. X.

Ad Chinam cum proficisci ebatur B. m. Tärnström nostras, qui anno 1746 proh dolor! ad Poli Candor d. 5. Decembris obdormuit, varia, noctibus in mare Indico, lumina lucentia videbat, quæ Asterias sive Medusas esse opinabatur, sed cum ejusmodi venenatum ut putabant animal in navem demittere non possi sint superstitionis auctæ, in tenebris illud relinquere cogebatur.

Idem illud animal in itinere meo anxie quidem quæsivi, sed res ad votum non evenit, aliis ergo exploratu relinquendum; utrum Josephi Baharas hoc sit an non, alios inquirere concedam. Sæpe cum maris profunditatem mensi fuerint nautæ, videbam particulas aliquot, stellarum instar luminantium, minime magnitudinis, funiculo retracto affixas adhædere, quæ simul ac in auras venere, statim perierunt quæ quidem vermes proprii sui generis procul dubio fuere.

§. XI.

Sic lectorem meum ad contemplationem animalis cuiusdam de novissimis Orbi cognitis, quod in tenebris luceat, excitare mihi contigit; eam tamen controversiam non meam facio: utrum omnis

aqua

tium Pisanum tum temporis assignatum, ardere videtur ut intranti subito timorem incuteret. Lumen maximum quoddam sub cute latens, non caro ipsa emisit, & quo vicinior putedrini piscis, eo luxit ardentius. Ungvibus digitisque pisci admotis, ita splendor adhæsit, ut quasi totidem stellis singuli fulgerent. Barthol.

aqua maris illo luceat, an proprio suo Sal gaudeat lumine; etenim me non fugit Dm. *le Roy* Parisi-
num demonstrare tentasse aquam marinam de se ipso
lucere, idque sequentibus argumentis: æstuantes
maris fluætus lucidi, ampla illius superficies noctu-
scepe fulgens, vestigia navium corusca, ipsam na-
vem circumfluentes undæ, radiosa remigia, quo-
rum pars immersa splendet emersa, aqua marina-
cum in tenebris effunditur, quasi lumine plena,
linteum guttis ejus irrotatum, postea manibus fri-
catum, per spatia irradians, cuius rei nuperrime
per literas ad Nobilissimum Dn. Præsidem mentio-
nem fecit Galliæ Decus.

§. XII.

Omittamus istud Problema, an aliis quam
vermibus luceat aqua marina, interea omnem no-
bis sustulerunt dubitationem oculatissimi Itali, quod
de vermis illam lucere possibile sit; & ut mini-
mi sint in mundo, ita eos innumerabiles credimus,
quia quo minor est species creaturarum, eo major
ejus multiplicatio.

§. XIII.

Cum jam Italorum libri in Historia Naturali ad
nostras hand semper perveniant regiones, dulce mi-
hi erit officium, animal tam novum tamque multi-
plex curiosis naturæ cultoribus iterum proponere:
quo nostrates excitenter ad examen hujus phœnone-
ni, ideoque etiam D. Grisellini descriptionem & figu-
ram hic adjiciam:

NE-

NEREIS phosphorans

Lucettoletta dell' aqua marina *Vianelli.*

Scolopendre marine *Luisante Grisellini.*

CAPUT subrotundum, depresso rostro acuminato:

TENTACULA duo, breviora, subulata,

OCULI duo, prominentes, ad latera capitidis.

CORPUS constans segmentis viginti tribus, versus posteriore sensim minoribus; singula Segmenta ad latus instructa Apice conico, truncato, denticulato, e quo prodit Fasciculus pilorum, sub singulo fasciculo pilorum producitur filamentum pedes mentiens, subulatum, flexible, inerme.

COLOR animalculi hyalinus, pellucidus.

Magnitudo vix duas attingit lineas.

Habitat in plantis marinis, ut in Fucis & Algis, sepe etiam plantas relinquit, & per maris superficiem vagatur

§. XIV.

Omni anni tempore animalculum hoc frequens est, præsertim vero tempore aestivo & imminente tempestate, tunc enim ob inquietudinem veluti suam majus lumen spargit. Ventis ab australi Euro ad Eurum spirantibus præcipue lucet. Majorem etiam lucendi vim habere videtur noctibus hiernalibus, cum dies calidus præivit. Si aqua de his vermis lucens, vase quodam inclusa, tepida teneatur usque ad putrescentiam, duobus totis diebus lucet; aere vero frigido non ultra octo horas. Sese movendo lucent hi vermes, & cum ex calore plus vigoris & vivacitatis nanciscuntur, eo tunc magis lucent. Quamprimum tangitur aqua, cui insunt hi vermes, mobilitate illorum mox lucet, ut & sulcus, quem mari navigando infindit navis, ignis instar fulgurat. Piscatores etiam hoc lumen cernunt, retractis aere calido, retibus ex aqua, in aquis vero borealibus minus frequens hoc phænomenon. Ut & in oceano septentrionali hunc fulgorem parcius vidiit Cl. Prof. Kalnius, quum e contrario oceanus Africanus inter insulas Hesperidum & Caput bonæ spei, simul ac mare Indicum uberrima nobis offeruntejusmodi lumina, quod superflue me docuit autopsya.

T A N T U M.

D. A. G.
SPECIMEN ACADEMICUM,

Quo

EUPHORBIA

EJUSQUE

HISTORIA NATURALIS ET MEDICA

EXHIBETUR,

CONSENT. NOBILISS. ET EXPER. FAC. MED.

IN ILLUSTRI ACAD. UPSALIENSI,

PRÆSIDE,

NOBILISSIMO ATQUE CELEBERRIMO VIRO,

DN. DOCT. CAROLO
LINNÆO,

SÆ RÆ M:TIS ARCHIATRO,

MED. ET BOTAN. PROFESSORE REG. ET ORD.

ACAD. IMPER. N. C. MONSPEL. BEROL. TOLOS.

STOCKH. ET UPSAL. SOCIO,

PUBLICE VENTILANDUM SISTIT

JOHANNES WIMAN,

FIERDHUNDRENSIS.

IN AUDIT. CAR. MAJ. AD DIEM VI. MAJI,

ANNI MDCCCLII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ, EXCUDIT L. M. HÖJER, R. A. TYP.

S:Æ R:Æ M:TIS
CUBICULARIO,
NOBILISSIMO atque GENEROSISSIMO DOMINO,
**D:NO ISRAËLI
BROMAN,**
MÆCENATI SUMMO.

Primum studiorum meorum fœtum, in publicam editurus lu-
cem, anxius omnino mecum reputavi, unde ipsi, nullo
quidem suo corruscanti splendore, nitorem jubarque con-
ciliarem. Animi vero dubium confirmavit summa illa gratia,
qua *Tu, Nob. D:ne Cubicularie Regie*, me semper amplexus es,
& jam quasi ultro advocas. Offero itaque *Tibi, Mæcenas Sum-
me*, omni, qua par est animi veneratione, hæcce ætatis meæ
juvenile libamina, quæ eo majori jure *Tibi* sunt sacranda, quo
semper in *Te* certiore Evergetam & Fautorem habere mihi
contigit. Si artificiosa verborum pompa & calamistratis verbis
Te delectari credere, primus omnino forem, qui hanc meam
audaciam damnarem, jam vero, cum probe sciam, *Te* nihil æ-
que ac venerabundum sincerumque respicere animum, priorem
potius metum suffocanduin duxi, quam ut ingrati notam incur-
ram. Vivas vero diu felix, & dum me pro perenni *Tuo* atque
Generosissimæ Familiae Tuæ flore perpetuo ad Deum O. M. vota
fundere animadvertas, fac, mihi ne deneges favorem, quem
in summo lucro semper ponam, ad extremum vitæ halitum
permansurus

NOBILISSIMI atque GENEROSISSIMI NOMINIS TUI

cultor atque cliens devotissimus
JOHANNES J. F. WIMAN.

D. D.

SCientia Botanica, licet admodum ampla, studio tamen & opera eorum, qui in illa excolenda mirifice desudarunt, systematicorum nempe, hisce temporibus adeo crevit, tantumque consecuta est splendoris, ut paucis aliis cedat scientiis. Hoc autem vel inde factum est, quia Botanici herbas in ordinem, ad distincta genera naturalia, & hæc in suas species redigere, easque characteribus sufficientibus, sumtis a fructificatione, ea nimirum parte, qua res aut scientia maxime illustratur & perspicua fit, ornarunt. Ex Plantarum Generibus alterum numero specierum alterum superat, multa enim occurunt plantarum genera, quæ una solum gaudent specie, paucissima vero ea, quæ numerum quinquagenarium transeunt. Quo plures sub se species comprehendit Genus, eo majori Botanicorum eget industria, ut selectus specierum iis fiat magis clarus & evidens. Omnium Generum Plantarum, quantum vel ego novi, nullum, Specierum copia Euphorbiæ præcedit, quo fit, ut Euphorbiæ species difficilius dignoscantur. In EUPHORBIÆ speciebus itaque illustrandis, mea qualiscunque opera, orbis Botanico, ut spero, non injucunda, versabitur, doleo vero, omnes has species vivas, vidi tamen plurimas, occasionem mihi, ut videndi, ita quoque sub incudem revocandi, fuisse ademtam; unde, si Tuo, L. B. desiderio ex affe satisfacere minus potis fueris, non est quod mireris, potiusque meo innoxio conamini faveas.

A

NO-

NOMINA.

UPHORIA nominata fuit a Juba, Lybiæ Rege, in memoriam Medici sui Euphorbi. PLIN. L. 25. c. 7. invenit, & patrum nostrorum ætate Rex Juba, quam appellavit Euphorbiam, medici sui nomine & fratriis Muse. Sed Juba volumen quoque exstat de ea herba, & clarum præconium. PLUKENETIUS (e Roflinc. de purgant.) Duo erant fratres Antonius Musa & Euphorbus; ille Augusti Cæsaris, hic Juba Mauritaniae Regis Medicus. Ille Augusto, jecinore vitiato, & ad desperationem redacto, contrariam & antipitem medendi rationem præscribit, frigidis exterius, interius Lactuca; re feliciter pœcta, medico statua decreta est. Juba autem, ne suo medico nil dedisse videretur, Plantam Euphorbio dedit, deque ea integrum librum scripsit. Ubi jam muse statua? periit! evanuit! Euphorbi autem perdurat, perennat, nec unquam destrui potest. Crit. Bot. 86.

TITHYMALUS a τιθῆ mater, & μαλακός mollis;
quia lac fundit.

CHARACIAS, quasi vallaris, a καρακύω, vallo.

PE-

PEPLUS & PEPLUM erat vestis genus apud veteres, de quo Plautus, Virgilius, aliquique veteres vindendi.

LATHYRIS.

CATAPUTIA, quod propinabatur in Catapotiis s. pilulis.

ESULA, forte nomen barbarum, vel etiam dicta ab oppido, inter Tibur & Præneste, Horat. 3. 29. 6.

PITHYUSA a πίθυσα, pinus, quia folia gerit pini s. abietis.

MYRSINITES, quod folia gestabat myrti.

APIOS a radice pyriformi.

CHAMESYCE, quasi humilis ficus.

GENUS.

EUPHORBIA.

CAL. *Perianthium monophyllum, turbinatum, subventricosum, rugosum, coloratum, marcescens.*

COR. *Petala quatuor s. quinque, turbinata, gibba, crassa, truncata, situ inæqualia, horizontaliter dentibus calycinis insidentia, marcescentia.*

STAM. *Filamenta plura (duodecim ad sedecim), filiformia, inæquali tempore prodeuntia.*

Antheræ globosæ, didymæ.

PIST. *Germen subrotundum, obtuse trigonum, pedicellatum. Styli tres, divaricati. Stigmata obtusa, bipartita.*

PERICARP. *Capula subrotunda, obtusa triquetra, pedicellata, trilocularis, trivalvis, elastica.*

SEM. *solitaria, subrotunda.*

Obs. PETALA in plurimis speciebus sunt peltata & quasi glandulæ, quæ secernunt liquorem quendam. *Euphorbia corollata* 38 satis superque ostendit, has peltas esse petala, tamque manifesta, ac in Lino.

Petala, qua maximam partem *integra* 39. 42. 44. 47. sunt, sed in *Euphorbia* 9. sunt palmata, in aliis lunata, 39. 44. in aliis ovata, in aliis orbiculata. *Capsula* in quibusdam glabra, 27. 29. 30. 42. 51. in aliis autem hirsuta 39., aliis verrucosa. 32. 47. 50. *Flores* sunt plerumque *hermaphroditi*, in multis tamen ex umbellatis, sunt primi *Flores* umbellæ universalis & partialis *masculini* 43. 44. 47. 52. & in ulteriori dichotomia *hermaphroditi*; quid quod tum in uno flore sunt quatuor, in altero vero quinque petala. *Character* itaque *essentialis* consistit in *capsula tricocca*, cum *Calyce*, qui ex summis dentibus petala producit

STRUCTURA.

RADIX in quibusdam fibrosa annua 42, in aliis biennis 30. in nonnullis perennis 47. in aliis frutescens & arborescens 4. 10. 11. 12. 15. 33. 44. 51.

FOLIA in omnibus simplicia, vix laciniata, minime multifida, in plerisque alterna 4. 12. 29. 34. 39. 42. 34. in multis opposita 15. 16. 18. 20. 22. 23. 24. 30. 33. in aliis quoque plane nulla 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 10. 11. & haec herbæ sunt plerumque aculeatæ & multangulares. Illæ species, quæ in *Europa* crescunt, sunt tantum non omnes UMBELLATÆ, umbellæ vero earum sunt irregulares umbellulis dichotomis, quæ ad primariam divisionem in trifidas & quadrifidas abeunt. Et umbella universalis & partialis gaudent suis INVOLUCRIS, aliis integerrimis, aliis ferratis. Species Indicæ, illæ in primis, quæ extra tropicos crescunt,

scunt; caulis sunt ornatæ dichotomis, & floribus minime umbellatis, sed earum petala sunt præ aliis magis distincta, & habent folia opposita, quæque etjam magis procumbunt. Illæ vero, quæ intra tropicos habitant, aphyllæ plerumque sunt, iisque sunt flores sessiles, adeo ut, quando caulis consideretur tanquam radix, conspiciens simplicissima herba, constans tantummodo flore, in caudice ascendente erigitur, sine foliis, caule & fulcro ob oculos versetur.

CLASSIS NATURALIS.

EUPHORBIA est medium, quod intercedit *Cambo-giam* & *Dalechampiam*. Omnes rebus, quæ mihi innotuere species, succum habent lacteum, eumque in plurimis corrodentem, licet ita nominata *Esula dulcis* 35 abhinc a quibusdam liberetur, qui eam oleraceam proclamat; Certum tamen est, me nullam harum primus edere velle, quia succus harum eandem in nostrum corpus habet vim, ac *Aqua Fortis* in Ferrum, nempe, ubicunque nos tangat, atque superveniat, corredit.

EUPHORBIUM *Isnardi* in Aet. *Parisinis*. TITHY-MALUS *Tournefortii*, TITHYMOLOIDES *Tournefort.* & *ESULA Rivini*, in unum genus a Cel. D. Praef. optime sunt redacta; quia limites in natura frustra quæreret ars, nisi Creator O. M. illos ordinasset. Quædam enim Euphorbiæ species adeo nudæ sunt, ut nemo, sat validis argumentis nixus, certe dicere valuerit, an foliosæ sint necne, quam ob caussam haut immerito *seminudæ* audiunt. Haud aliter, ac si *Titbymaloides* sola esset irregularis, cum tamen certum sit, calycem in pluribus

non

non tantum basi ab inferiori latere magis gibbum existere, sed etiam margine in dentes dividi inæquales, existente scilicet inter duos denticulos hiatus latiore.

NOTÆ SPECIFICÆ in hoc diffcili genere apparent sufficientissimæ, si modo Botanicis sequentes attendere non displiceat: scilicet utrum

1:o RADIX annua, biennis, perennis, frutex aut arbor.

2:o CAULIS nudus, teres, aut angulatus.

3:o FOLIA opposita vel alterna, eorumque figura.

4:o UMBELLA univerſalis, partialis & dichotoma, cum ejus involucris.

5:o FLORES hermaphroditi aut masculi, petalis integris, lunatis, aut palmatis &c.

6:o CAPSULA hirsuta, verrucosa, aut glabra.

EUPHORBIÆ species sunt vel:

I:o Arboreſcentes succulentæ: a 1. ad 15.

II:o Dichotomæ, involucro tantum diphylo, 15. 25.

III:o Umbella primaria trifida triphylla 26. 29.

IV:o Umbella primaria quadrifida. 30.

V:o Umbella primaria quinquifida 31. 43.

VI:o Umbella primaria multifida polyphylla 44 ad finem.

S P E C I E S.

I:o EUPHORBIA aculeata subnuda triangularis articulata, ramis patentibus. Hort. cliff. 196. Hort. ups. 138. Fl. zeyl. 199. Roy lugdb. 194.

Tithymalus aizoides triangularis & quadrangularis articulosus & spinosus, ramis compressis, Comm præl. 21. 55. t. 5.

Euphorbium trigonum spinosum rotundifolium. *Innard.*
aet. 1720. p. 500. Burm. zeyl. 96.

β. Euphorbium antiquorum verum. *Comm. hort. I. p. 23. t. 12.*

Euphorbium trigonum & tetragonum spinosum, ra-
 mis compressis. *Inn. aet 1720. p. 500. Burm. zeyl. 96.*

Schadidacalli. *Rheed. mal. I. 2. p. 81. t. 42.*

Habitat in India Orientali.

DESCR. Caulis angulis tribus margine repandis, ar-
 ticulatus fere. Rami horizontales, alis saepius dua-
 bus horizontalibus, margine repandis. angulis insi-
 dent Aculei duo, oppositi, & supra hos Foliolum
 minimum, ovato-lanceolatum, deciduum.

2. EUPHORBIA aculeata nuda quinquangularis, acu-
 leis geminatis. *Hort. cliff. 196. upsal. 138. Roy. lugdb.
 194.*

Tithymalus aizoides fruticosus canariensis aphyll-
 us quadrangularis & quinquangularis, spinis ge-
 minis aduncis atronitentibus armatus. *Commel. hort.
 2. p. 207. t. 104.*

Tithymalus aizoides lactifluus sive Euphorbia cana-
 riensis quadrilatera & quinquelatera, cerei effi-
 gie, ad angulos per crebra intervalla spinis rectis
 atronitentibus gazellæ cornua referentibus armata.
Pluk. alm. 370. t. 320. f. 2.

Habitat in Canariis.

DESCR. Caulis rectus, integer, quadrangularis, an-
 gulis compresso planis, spinis duabus oppositis ar-
 matus. Folia nulla.

3. EUPHORBIA aculeata nuda multangularis, aculeis
 geminatis. *Hort. cliff. 196. upsal. 138. Roy. lugdb.
 195.*

Eu-

Euphorbium polygonum spinosum, Cerei effigie. I/n.
act. 1720. p. 500. t. 10.

Euphorbium cerei effigie, caulis crassioribus, spinis
validioribus armatum. Comm. hort. I. p. 21. t. II. Seb.
thej. I. p. 29 t. 19. f. 2.

Euphorbium. Bauh. pin. 307.

Habitat in Æthiopia & Africa calidiori.

DESCR. Caulis erectus, teres, saepius simplex, sulcis
octodecim aut pluribus longitudinalibus exaratus. Ac-
ulei ubique duo. Folia nulla, at eorum loco tu-
berculum acuminatum, supra & juxta aculeorum
par; & cum adhuc tenelli sunt aculei, eandem fere
ac folia ferunt faciem, sed folium contabescit, acu-
lei vero indurantur.

4. EUPHORBIA inermis subnuda fruticosa filiformis
flaccida, foliis alternis. Hort. cliff. 197. upf. 140.
Roy. lugdb. 195.

Tithymalus aphyllus mauritaniae. Dill. elth. 384.
t. 289.

Habitat in Africæ maritimis.

DESCR. Caulis perennis, filiformis, crassitie pennæ
anserinæ, quinque pedum, debilis, rarius ramo-
sus, rectus, flacidus (non volubilis). Folia in sum-
mis ramulis alterna, lanceolata, sessilia.

5. EUPHORBIA aculeata nuda multangularis, spinis
solitariis subulatis Roy. lugdb. B. 195.

Euphorbium polygonum spinosum, cerei effigie. I/n.
act. 1720. p. 585.

Euphorbium cerei effigie, caulis gracilioribus. Boerb.
lugd. I. p. 258.

Euphorbium aphyllum angulosum, florum coma den-
sissima. Burm. afric. 19. t. 2. f. 3.

Tithymalus Africanus spinosus, cerei effigie. *Morif.*
bist. 3. p. 346. *Pluk. alm.* 370. t. 231. f. 1.
Habitat in Aethiopia.

6. EUPHORBIA aculeata nuda: angulis tuberosis,
spinis interstinctis.

Euphorbium polygonum, aculeis longioribus ex tu-
berculorum internodiis prodeuntibus. *Innard.*
aet. 1720. p. 386.

Tithymalus aizoides, *Africanus*: validissimis spinis
ex tuberculorum internodiis provenientibus. *Comm.*
præl. 59. t. 9.

Habitat in Aethiopia.

7. EUPHORBIA aculeata nuda septemangularis, spi-
nis solitariis subulatis floriferis. *Hort. cliff.* 196.
Roy. lugdbat. 199.

Euphorbium heptagonum, spinis longissimis, in a-
pice frugiferis *Bærb.* *lugdbat.* 1. p. 258. t. 258.

DESCR. *Caulis heptagonus, obtusus, hinc inde ramosus,*
aculei setacei, rigidi, solitarii, longitudinaliter ex an-
guli singuli dorso ciliatum prodeunt; flores *ex apice*
aculei interdum prodeunt, sed solitarii, methodo sine pari.

8. EUPHORBIA aculeata seminuda, angulis oblique
tuberculatis. *Hort. cliff.* 196. *Hort. upf.* 139. *Fl.*
zeil. 200. *Rojj. lugdbat.* 194.

Euphorbium afrum spinosum, foliis latioribus non spi-
nosis *Seb. thes.* 1. p. 18. t. 9. f. 6.

Euphorbium spinosum, amplio nerii folio. *Inn. aet.*
1720. p. 501.

Euphorbio - Tithymalus spinosus, caule rotundo & an-
gu-

gulosus, *nerii* foliis latioribus & angustioribus. *Burm.*
zeyl. 95.

Tithymalus aizoides arborescens spinosus, caudice an-
gulari, *nerii* folio. *Comm. prael.* l. 22. t. 6. f. 6.

Tithymalus indicus spinosus, *nerii* folio. *Comm. hort.*
I. p. 25. t. 13.

Tithymalus Zeilanicus spinosus arborescens. *Herm.*
prodri. 381.

Ela - Calli. *Rheed. hort. mal.* 2. p. 83. t. 43.

Habitat in India orientali.

DESCR. *Caulis teretiusculus*, *quinquefariam tubercu-*
lis prominulis angulatus, *angulis his spiraliter lente*
adjacentibus; *in summo caulis Folia lanceolata*, *ad*
quorum basin duplex aculeus, *foliis deciduis persistens*
aculei cum cicatrice & callo prominulo.

9. *EUPHORBIA intermis imbricata tuberculis foliolo*
lineari instructis. *Hort. cliff.* 197. *upsat.* 139. *Roß.*
lugdb. 195.

Planta lactaria africana. *Comm. hort.* I. p. 33. t. 17.

Tithymalus aizoides africanus, *simplici squamato caule*,
Chamenerii folio. *Comm. prael.* 23. 57. t. 7.

β. *Euphorbium anacanthum squamosum*, *lobis florum*
tridentatis. *Ijn. act.* 1720. p. 502. t. 11.

γ. *Euphorbium erectum aphyllum*, *ramis rotundis*,
tuberculis tetragonis. *Burm. afr.* 16. t. 7. f. 2.

δ. *Euphorbium humile procumbens*, *ramis simplicibus*
copiosis, *caule crassissimo*, *tuberoso.* *Burm. afr.*
20. t. 10. f. 1.

ε. *Euphorbium procumbens*, *ramis plurimis simpli-*
cibus squamosis, *foliis deciduis.* *Burm. afr.* 17. t. 8.

8. *Euphorbium procumbens*, ramis geminatis, caule glabro oblongo cinereo. *Burm. afr.* 18. t. 9 f. 1.

Habitat in Æthiopia.

Obs. Distinctissima planta, petalis palmatis.

10. *EUPHORBIA inermis nuda fruticosa filiformis* volubilis, cicatricibus oppositis. *Hort. cliff.* 197. *Hort. upsal.* 140. *Roy. lugdbat* 195.

Tithymalus indicus vimineus, penitus aphyllus.
Bærh. lugdbat. 1. p. 259.

Tithymalus ramosissimus non frutescens pene aphyllus. *Comm. præl.* 23.

Fel - fel - tavil. Alp. ægypt. 190. t. 190. *Dill. elth.* 368.

Habitat in Africæ maritimis.

DESCR. *Planta caule trium ad sex pedum altitudine, ejusdem ubique crassitiei, pennæ nempe anserinæ, viridis, ramis raris, longissimis, qui, uti caulis, funis instar, contorquentur simul. Folia nulla, sed cicatriculæ, hinc inde oppositæ, (non alternæ) quasi folia decidissent. Caulis articulatus non est. Frutex.*

11. *EUPHORBIA inermis subnuda fruticosa filiformis erecta, ramis patulis determinate confertis.* *Hort. cliff.* 197. *Hort. upsal.* 139. *Fl. zeil.* 196. *Roy. lugdbat.* 195.

Tithymalus Indicus frutescens. *Comm. hort.* I. p. 27.
t. 14.

Tithymalus arborescens, caule aphylo. *Pluk. phyt.* 319. f. 9.

Tithymalus ramosissimus frutescens pene aphyllos.
Herm. prodr. 341. *Burm. zeyl.* 223.

Tithymalus orientalis articulatus, junceus aphyllos;
Herm. zeil. 56. Burm. zeil. 223.

Titu - calli Rheed. mal. 8. t. I. 44.

Muwakirya. Herm. zeil. 63,

Habitat in India orientali.

DESCR. *Hec caule erecto persistit, rami ad certa
& determinata spatia conferti, patentes, teretes,
nudi, acuti. Folia in apice ramorum lanceolato-
linearia, fere petiolata, quibus ut & caule ere-
cto, & magis ramolo, a 4. differt.*

12. *EUPHORBIA inermis fruticosa, foliis distiche al-
ternis ovatis. Hort. cliff. 198. Roy. lugd. 195.*

*Tithymalus curassaricus myrtifolius, flore papiliono-
ceo coccineo parvo. Comm. hort. I. p. 31. t. 16.
Pluk. alm. 369. t. 230. f. 2.*

*Tithymalus curassaricus Myrtifolius, flore coccineo,
mellifluo. Herm. par. 234. t. 234.*

β . *Tithymaloides lauro-cerasifolio, non ferrato.*
Dill. elth. 383. t. 288. f. 372.

Habitat in Curassao, at β forte in India orientali.

Obs. *Has & β species non diversas esse probant
flores in hac specie singulares, horizontales, su-
perne gibbi: partes in hisce floribus propriæ, &
facies propria, Differt β ab α , solo margine fo-
lii contractiore, nec haec varietas magis mira in
remotissimo loco, quam quod crines in afro quo-
dam homine lanæ instar contracti.*

13. *EUPHORBIA inermis, foliis ferratis petiolatis
diffornibus ovatis lanceolatis panduriformibus.*

*Tithymalus curassavicus, salicis & atriplicis foliis
hirsutis, caulis subrubentibus, Moris. hist. 34.*

Habitat in America calidiori.

14.

14. EUPHORBIA inermis herbacea ramosa, foliis subcordatis integerrimis petiolo brevioribus, floribus solitariis.

Euphorbia inermis, foliis obtusis subcordatis integerrimis petiolatis, caule ramoso erecto. Roy. lugdb. 199.

Habitat in Campechia Houston.

15. EUPHORBIA foliis oppositis subcordatis petiolatis emarginatis integerrimis, petiolis folio longioribus, caule fruticoso. Hort. cliff. 198. Roy. lugdb. 196.

Tithymalus curassavicus, folio cotini, triphyllos, petalis florum serratis. Pluk. alm. 369. t. 230. f. 3.

Tithymalus arboreus curassavicus, cotini folio Seb. thes. I. p. 75. t. 46. f. 4.

Tithymalus arboreus, americanus, cotini folio. Comm. hist. I. p. 29. t. 15.

Habitat in Curassao.

Obs. Variat foliis oppositis binis & ternis.

II. DICHOTOMÆ, involucro tantum diphylo.

16. EUPHORBIA dichotoma foliis serratis axillaribus ovali oblongis, corymbis terminalibus, ramis divaricatis.

Euphorbia inermis, foliis ovalibus oppositis serratis uniformibus, ramis alternis, caule teretiusculo. Hort. cliff. 198. Hort. upf. 143. Roi. lugdbat. 196. Gron. virg. 58.

Tithymalus erectus, floribus rarioribus, foliis oblongis glabris integris. Burm. zeil. 224. t. 105. f. 2.

Tithymalus indicus, annuus, dulcis, floribus albis, caulinulis viridianibus. Pluk. alm. 370. t. 112. f. 2.

Tis.

Tithymalus africanus, C. *Peplis major Brasiliensis*.
Comm. prael. 60 t. 10.

β . *Tithymalus erectus acris*, parietariæ foliis glabris, floribus ad caulinum nodos conglomeratis.
Sloan. jam. 82. hist. 1.p. 197.t. 126.

Tithymalus americanus erectus, floribus in capitulum, longo pedunculo congestis. *Tournef. inst. 88.*

Tithymalus erectus serratus, floribus in capitulum, longo pedunculo insidentibus congestis. *Plum. spec. 2.*

Habitat in Jamaica, Mexico, etiam in India Orientali.

DESCR. Facies *Hyperici*. Folia altero latere serrata, altero integra. Flores tetrapetali, integri, albi, tenues, petala nivea. variat floribus ex aliis fere solitariis α) & congestis ac capitatis β); eadem tamen videtur species.

17. *EUPHORBIA dichotoma*, foliis ferrulatis ovatis, obtusis trinervis, panicula terminali, caulis simplicibus.

Habitat in insula Adscensionis.

OBS. Planta refert origanum ut primo intuitu nequeat non pro ea agnosci.

DESCR. Caulis simplex, spithameus teres, articulatus. Folia rotundo-ovata, trinervia, lessilia glabra, ferrulata, paginae superioris latere exteriori purpurascente. Rami nulli. Panicula ut in Origanio terminat caulem.

18. *EUPHORBIA dichotoma*, foliis ferrulatis ovatis, acuminatis, pedunculis capitatis axillaribus, caulis pilosis.

Euphorbia inermis, foliis oppositis ovalibus serratis uniformibus, pedunculis capitatis, axillaribus.

Fl. zeyl. 197.

Tithymalus botryoides zeilanicus, caulinis villosis. *Burm. zeyl.* 223. t. 104.

Tithymalus botryoides zeilanicus hirsutus. *Herm. zeit.* 31.

Tithymalus botryoides major zeilanicus procumbens. foliis & caulinis villosis. *Pluk. alin.* 273. *Raj. suppl.* 428.

Tithymalus indicus, annuus, duleis, botryoides, geniculatus, *Herm. prodr.* 382.

Habitat in India.

DESCR. Caulis herbaceus, pilosus, Folia ovata, lanceolata, serrata, opposita. sessilia, acuta, ex singula ala alterna. Pedunculus flores, in globum collectos ferens.

19. EUPHORBIA dichotoma, foliis serratis ovali-oblongis, pedunculis bicapitatis axillaribus, caule erecto.

Tithymalus botryoides erectus, florum capitulis conjugatis & longiori pedunculo insidentibus. *Burm. afr.* 224. t. 105. f. 1.

Habitat in India.

20 EUPHORBIA dichotoma, foliis serratis ovali-oblongis, capitulis axillaribus glomeratis subsessilibus, caulinis procumbentibus.

Euphorbia inermis, foliis oppositis oblique cordatis. obtusis serratis, pedunculis multifloris. *Fl. zeit.* 198.

Tithymalus indicus annuus dulcis, floribus albis, caulinis viridantibus & rubentibus. *Pluk. alin.* 272. t. 113. f. 2. β.

18. *Tithymalus humilis ramosissimus hirsutus, foliis thyini, serratis.* Burm. zeil. 225. t. 105. f. 3.

Pita-waka. Herm. zeil. 13.

Habitat in India utraque.

OBS. *Planta nostra glabra, est Chamæsyces omnino facie.*

21. *EUPHORBIA dichotoma, foliis integerrimis semi-cordatis, floribus solitariis axillaribus, caulis procumbentibus.*

Peplis maritima, folio obtuso. Baub. pin. 293.

Peplis. Cluj. hist. 2. p. 187. Cam. epit. 970.

Habitat in Narboniæ & Hispaniæ maritimis.

22. *EUPHORBIA dichotoma, foliis crenulatis subrotundis, floribus solitariis axillaribus, caulis procumbentibus.*

Euphorbia inermis, foliis oppositis oblique-cordatis, ferrulatis uniformibus, ramis alternis, floribus solitariis. Hort. cliff. 198. Rey. lugdbat. 196.

Chamæsyce. Baub. pin. 293. Cluj. hist. 2. p. 187.

Tithymalus minimus ruber rotundifolius procumbens. Moris. hist. 3. p. 340. t. 2. f. 19.

Tithymalus exiguus glaber, numulariæ folio. Tourn. inst. 87.

Tithymalus exiguus procumbens, Chamæsyce dictus. Boerb. lugdbat. 1. p. 258.

Tithymalus exiguus villosus, numulariæ folio. Tourn. inst. 87. Boerb. lugdb. 258.

Tithymalus, sive Chamæsyce villosa major, caulinis viridibus. Moris. hist. 3. p. 340.

Tithymalus humilis ramosissimus hirsutus, foliis
Thymi ferratis. Burm. zeil 225. p. 105. f. 3.

Habitat in Sicilia, Narbonensi.

DESCR. Corymbus in hac nullus, folia uniformia,
æqualia. Flores ex alis, albi, tetrapetali, caules
alternatim ramosissimi. Folia in Europea ma-
gis orbiculata, in Americana oblonga, & se-
pius macula fusca, in medio nota. Caulis quam
arctissime terræ adpresso.

23. EUPHORBIA foliis oppositis integerrimis lanceo-
latis obtusis, floribus solitariis axillaribus, caulis
procumbentibus.

Euphorbia procumbens, ramulis alternis, foliis lan-
ceolato-linearibus, floribus solitariis.

Habitat in Canada & Virginia.

OBS. Statura & facies 22 at folia ad basin ab
altero latere lobo prominent, sed lanceolata, æqua-
lia, obtusa; Caules procumbentes, dichotomi di-
varicant.

24. EUPHORBIA dichotoma, foliis integerrimis, lan-
ceolatis, pedunculis axillaribus unifloris folia æ-
quantibus, caule erecto.

Tithymalus, flore exiguo viridi, apicibus flavis, an-
tequam folia emitit florens. Gron. virg. 58.

Habitat, in Virginia, Canada.

DESCR. Radix repens. Caules spithamei, erecti,
dichotomi, folia opposita, (uno altero ex infi-
mis alterno), lanceolata, lœvia, integerrima,
longitudine internodiorum, pedunculi axillares, sa-

*litarii, uniflori, longitudine foliorum dum florent,
dein fructiferi, duplo longiores. Calyx crassus.*

25. EUPHORBIA dichotoma, foliis integerrimis ovatibus retusis, pedunculis axillaribus unifloris folia aequantibus, caule erecto.

*Tithymalus perennis, portulacæ folio: Few. peruv.
707. t. 2.*

Habitat in Philadelphia.

DESCR. Caulis erectus spithameus vel pedalis. Folia ovalia integerrima, glabra, magnitudine portulacæ, vel majora, (infimo, uno alterove alterno), obtusa, obsolete emarginata. Caulis dichotomus, primaria divisione interdum trifida triphylla, pedunculus longus, ut in precedentibus.

III. UMBELLA PRIMARIA TRIFIDA.

26. EUPHORBIA umbella trifida involucro tetraphyllo, caule nudo, foliis oblongis emarginatis.

Euphorbia inermis, foliis oblongis obtusis emarginatis. Roy. lugdb. 199.

*Tithymalus humilis, flore lopathi. Buxb. cent. 2. p.
27. t. 23.*

Tithymalus tuberosus acaulos, foliis oblongis cucullatis & planis. Burm. afr. 9. t. 4.

Tithymalus africanus humilis, foliis latioribus oblongis, tuberosa radice. Raj. supplex 933.

Habitat in Ægypto & Æthiopia.

27. EUPHORBIA umbella trifida dichotoma, involucris ovatis, foliis integerrimis ovatis petiolatis.

Euphorbia foliis obverse ovatis integerrimis, umbella universali trifida triphylla, partialibus dichotomis diphyllis. Hort. cliff. 199. Fl. svec. 437. Roy. lugdb. 197.

Peplis f. Esula rotunda. Bauh. pin. 292.

Peplus. Fuchj. hist. 603. Dod. pempt. 375.

Esula rotundifolia non crenata. Rup. jen. 219.

Tithymalus parvus annuus, foliis subrotundis non crenatis, Peplis dictus, Raj. syn. 3. p. 256.

Habitat in Europæ cultis oleraceis passim.

DESCR. Radix annua. Folia caulina obverse-ovata, integerrima, alterna. Involucra omnia ovata. Flores omnes hermaphroditi, petalis bicornibus, capsulis glabris.

28. EUPHORBIA, umbella trifida dichotoma, involucellis, cordato-falcatis acutis, foliis lanceolatis obtusiusculis.

Habitat in Europa australiori.

OBS. Folia lanceolata, obtusiuscula cum mucrone. Umbella universalis trifida, rarius quadrifida. Involucra partialia ovato-cordata, acuta, alterna, latere falcata, qua nota, ab omnibus differt. Radii umbellæ bifidi, dein simplices. E lateribus caulis ramuli cum umbellulis.

29. EUPHORBIA, umbella trifida dichotoma, involucellis lanceolatis, foliis linearibus.

Euphorbia inermis, foliis alternis linearibus acutis, umbella universali trifida triphylla, partialibus dichotomis diphyllis. Hort. cliff. 199. upf. 143 Roy. lugdb. 197.

Tithymalus, s. *Esula exigua*. *Baub. pin.* 291. *Moris. bist.* 3. p. 339. f. 10. t. 2. f. 5.

Esula minima tragi. *Dalech. bist.* 1656.

β *Tithymalus*, s. *Esula exigua*, foliis obtusis. *Baub. pin.* 291. *prodr.* 132.

γ *Tithymalus exiguus saxatilis*. *Baub. pin.* 291. *prodr.* 132. *Magn. monsp.* 259. t. 158.

Habitat in Gallia, Helvetia, inter segetes. α) Monspelii in saxosis. β) Paduae. γ) Massiliæ.

OBS. *Varietas γ), minima. β) singularis foliis apice truncatis, cum acumine. Omnes carent ramis lateribus. Flores tetrapetali bicornes, foliola umbellæ & umbellularum reliquis non latiora. Fruetus glaber.*

IV. UMBELLA PRIMARIA QUADRIFIDA.

30. *EUPHORBIA umbella quadrifida dichotoma*, foliis oppositis integerrimis.

Euphorbia inermis, foliis oppositis lanceolatis integerrimis, umbella universali quadrifida tetraphylla, ulterioribus dichotomis. *Hort. upf.* 140. *Mat. med.* 256.

Euphorbia inermis, foliis oppositis lanceolatis, umbella universali quadrifida tetraphylla, partialibus dichotomis diphyllis. *Hort. cliff.* 198. *Roy Lugd.* 196.

Lathyris major. *Baub. pin.* 293.

Lathyris. *Cam. epit.* 968. *Fuchs. bist.* 454.

Esula major. *Rupp. jen.* 219.

Cataputia minor. *Lob. icon.* 362.

Habitat ad agrorum margines in Italia, Gallia.

OBS.

CBS. Rami laterales floriferi. Folia lanceolata. Involucrum univerte tetraphyllum, partialia diphylla, cordato-lanceolata. Umbella radis quatuor, bifidis, ultimo simplicibus. Flores omnes hermaphroditi. Petala quatuor, biloba, obtusa. Capsula glabra.

V. UMBELLA PRIMARIA QUINQUEFIDA PENTAPHYLLA.

31. EUPHORBIA umbella quinquefida bifida, involucellis obverse cordatis.

Tithymalus tuberosa, pyriformi radice. Bauh. pin. 292.

Tithymalus tuberosa radice. Clus. hist. 2. p. 190.

Habitat in Creta.

32 EUPHORBIA, umbella quinquefida trifida dichotoma, involucellis subovatis, foliis lanceolatis, serulatis, capsulis verrucosis.

Euphorbia inermis, foliis linearibus, umbella universali trifida triphylla, partialibus trifidis, propriis dichotomis diphyllis, foliolis subrotundis. Guett. stamp. 269.

Tithymalus foliis subhirsutis ad caulem ellipticis, subfloribus binis subrotundis. Hall. helv. 191.

Habitat in Gallia, Helvetia.

33. EUPHORBIA, umbella subquinquefida simplici, involucellis ovatis: primariis triphyllis, foliis oblongis integerrimis, caule fruticoso.

Euphorbia inermis fruticosa, foliis lanceolatis oppositis integerrimis, floribus solitariis terminalibus, involucris triphyllis. Hort. cliff. 198. Roy. lugdb. 196.

Tithymalus maritimus spinosus. Bauh. pin. 291.

Tithymalus ragusinus, flore luteo pentapetalo. *Herm.*
lugdb. 600. Bærb. lugdb. 1. p. 257.

Habitat in Creta.

DESCR. Caules frutescentes, inferne spinosi, ramulis adtenuatis aridis. Folia lanceolato-ovalia, sparsa, integerrima. Umbella universalis quinquefida, pentaphylla (jæpe trifida, & quadrifida, triphylla, & tetraphylla) involucella primaria triphylla, reliqua diphylla, sed radii indivisi.

34. EUPHORBIA umbella quinquefida dichotoma, involucellis, semiorbiculatis, foliis linear-lanceolatis, ramis floriferis.

Euphorbia inermis, foliis alternis linearibus acutis, partialibus umbellulæ ovato-rhombeis, petalis bicornibus. *Hort. up. 142.*

Tithymalus annuus, lunato flore, linariæ folio longiore. *Moris. hist. 3. p. 339.*

Tithymalus maritimo adfinis, linariæ folio. *Bauh. pin. 291.*

Tithymalus leptophyllum. *Dalech. hist. 1645.*

Tithymalus annuus erectus, folio oblongo acuminato. *Tourn. inst. 87.*

Tithymalus segetum longifolius. *Raj. syn. 3 p. 312.*

Peplis annua, foliis acutis, flore muscofo. *Bocc. sic. 24. t. 13. f. I.*

Habitat inter segetes, Galliæ, Italiæ, Mauritaniæ.

DESCR. Caulis pedalis, inferne rubens. Rami breves versus radicem caulis, Folia lini, linearia, acuta, alterna, pallide viridia. Involucra vero ova, lateribus angulata, hinc quasi quadrangularia.

laria. Petala lutea, bicornia. Ex alis superioribus foliorum multi alternatim pedunculi umbellulas partiales ferentes.

35. EUPHOREIA umbella quinquefida bifida, involucellis subovatis, foliis lanceolatis obtusis integerimis.

Tithymalus montanus, non acris. Baub. pin. 292.

Pityusa s. Esula minor altera, floribus rubris. Lob. ic. 358.

Habitat in Gallia, Italia, Germania.

Obs. Dignoscitur exsiccata facilime, quod sicca nigricat, uti Orobos.

36. EUPHORBIA quinquefida bifida, involucellis ovatis mucronatis, foliis lanceolatis: infimis involutis, retrorsum imbricatis.

Tithymalus foliis brevibus, aculeatis. Baub. pin. 292.

Pithyusa. Daleck. hist. 1652.

Habitat in arenosis Belgii, Italiae

37. EUPHORBIA umbella quinquefida dichotoma, involucellis ovato-lanceolatis mucronatis, foliis inferioribus capillaceis.

Tithymalus foliis inferioribus capillareis, superioribus myrto similibus. Moris. hist. 3 p. 338.

Tithymalus Cyparissias. Alp. exot. 65. t. 66.

Habitat in Creta.

38. EUPHORBIA umbella quinquefida dichotoma, involucellis foliisque oblongis obtusis, petalis membranaceis,

Eu-

Euphorbia inermis, foliis lanceolatis obtusis alternis, ramis floriferis dichotomis, petalis maximis subrotundis. Gron. virg. 58.

Habitat in Virginia, Canada.

DESCR. *Statura erecta, umbella universalis quinquefida, partialis primaria trifida, ulteriores dichotomae. Involucrum universale quinque ad sex foliolis, oblongis obtusis; Partialis triphylla, reliquæ diphyllaæ foliolis similibus, Radii umbellæ primarie in medio foliolo, Et ramo dichotomo minori instructi. Folia caulis lanceolata, obtusissima. Petala nivea, explorata, quina, nec peltiformia, sed tenuissimi Lini.*

39. EUPHORBIA *umbella quinquefida trifida dichotoma, involucellis ovatis, foliis lanceolatis, capsulis lunatis.*

Euphorbia inermis fruticosa, foliis lanceolatis, involucro universali quinquefido, partialibus trifidis, reliquis dichotomis. Hort. upf. 142. Roy. lugdb. 198.

Tithymalus arboreus, caule corallino, folio Hyperici, pericarpio barbato. Bærh. lugdb. I. p. 256.

Habitat in Sicilia, Mauritania, Oriente.

DESCR. *Caules plures, simplicissimi, annui, teretes, ulnares, fere juncei, erecti. Folia lato-lanceolata, obtusiuscula, sessilia, alterna, integerrima, subtus villosa, margine sœpe rufescens. Umbella universalis quinquefida, partialis trifida, demum dichotoma. Involucrum universale pentaphyllum, partiale triphyllum, demum diphylla, foliolis o-*

vato-oblongis; in ulterioribus ovatis, omnibus pilosusculis. Corolla petalis quatuor integris. Capsulæ globosæ, vix sulcatæ, rectæ lana alba, rara, longa.

40. EUPHORBIA umbella quinquefida, quadrifida, dichotoma, involucellis subrotundis ovatis, foliis lanceolatis.

Euphorbia inermis, foliis lanceolatis, involucro universali quinquefido lanceolato, partiali tetraphyllo subrotundo, propriis diphyllis. Roy. lugdb. 198.

Tithymalus orientalis, salicis folio, caule purpureo, flore magno. Tourn. cor. 2.

Habitat in Oriente.

41. EUPHORBIA, umbella quinquefida trifida dichotoma, involucellis primariis tetraphyllis, foliis sessilibus ferrulatis.

Euphorbia inermis, foliis alternis lanceolatis amplexicaulibus subserratis, umbella universali quinquefida pentaphylla, partialibus bifidis. Hort. up. 141.

Euphorbia inermis, foliis lanceolatis, umbella universali partialiumque prima quinquefidis, secunda trifida, reliquis bifidis. Roy. lugdb. 198.

Tithymalus arvensis latifolius Germanicus. Baub. piu. 291.

Tithymalus platyphyllus. Fuchl. hist. 813.

Habitat in agris Galliae, Angliae, Germaniae.

Obs. Folia subamplexicaulia, patentissima lanceolata, involucro ovato, involucellis cordatis. Flores omnes hermaphroditi, tetrapetali. Fructus hispidus.

42. EUPHORIA, umbella quinquefida, dichotoma, involucellis ovatis, foliis cuneiformibus, ferratis. Euphorbia, foliis crenatis, umbella universali quinquefida, pentaphylla, partialibus trifidis, propriis triphyllis. *Hort. cliff. 198. Fl. svec. 436. Roy. lugdb. 197.*

Euphorbia inermis, foliis subrotundis crenatis. *Fl. lapp. 220.*

Tithymalus helioscopius. *Fuchs. hist. 811. Baub. pin. 291. Cam. epit. 963. Till. ic. 65.*

Esula solisequa. *Rupp. jen. 219.*

Habitat in Europæ cultis.

OBS. Radix annua. Folia cuneiformia, serrata, alterna. Flores omnes hermaphroditi, tetrapetali, petalis integris. Fructus glaber. Umbella universalis quinquefida, pentaphylla, partiales trifidæ triphyllæ.

43. EUPHORIA, umbella quinquefida dichotoma, involucellis diphyllis reniformibus, foliis amplexicaulibus cordatis ferratis.

Euphorbia inermis, foliis denticulatis: caulinis lanceolatis, umbellularum cordatis. *Hort. cliff. 200. Roy. lugdb. 197.*

Tithymalus characias, folio ferrato. *Baub. pin. 290.*

Tithymalus myrtites valentinus. *Clus. hist. 2. p. 189.*

Tithymalus characias 5. *Dodon. pempt. 369.*

Habitat in Narbona, Hispania, regno Valentino.

OBS. Flores di- & tripetales, primores masculi, reliqui autem hermaphroditi. Folia lanceolata, serrulata. Umbella universalis quinquefida, pentaphylla, Partiales trifidæ, triphyllæ.

VI. UMBELLA PRIMARIA MULTIFIDA
POLYPHYLLA.

44. EUPHORBIA umbella multifida dichotoma, involucellis perfoliatis emarginatis, foliis integerimis, caule frutescente.

Euphorbia inermis, foliis lanceolatis, umbella universali multifida, partialibus dichotomis, involucris semibifidis perfoliatis. *Hort. cliff. 199. Hort. upf. 142.*

Tithymalus characias rubens peregrinus. *Baub. pin. 290.*

Tithymalus characias I. *Clus. hist. 2. p. 188.*

Habitat in Helvetia, Anglia, Germania, Gallia Narbonensi.

DESCR. Caules crassi, rubentes, exasperati cicatricibus, a casu foliorum in infima parte. Flores pentapetali, petalis integris, lunatis, in prima ramifications masculi purpurei, æquales, in reliquis hermaphroditi, atri, humidi, inæquales. Involucra monophylla, perfoliata, emarginata.

45. EUPHORBIA umbella multifida dichotoma, involucellis pertoliatis subcordatis, foliis lanceolatis integerimis.

Tithymalus sylvaticus, lunato flore. *Baub. pin. 290.*
Moris. hist. 3. p. 335.

Tithymalus lunato flore. *Col. ecpb. 2. p. 57. t. 57.*

Habitat in Gallia, Hispania, Germania, Italia.

46. EUPHORBIA; umbella multifida dichotoma, involucellis perfoliatis, orbiculatis, foliis obtusis.

Tithymalus characias amygdaloides. *Baub. pin. 290.*

Habitat in Gallia, Germania.

OBS. *Dif fert hæc a 45. involucellis orbiculatis, quæ in 45. magis apice producta sunt.*

47. EUPHORBIA umbella multifida trifida dichotoma, involucellis ovatis, foliis lanceolatis, ramis sterilibus.

Euphorbia foliis lanceolatis, umbella universali multifida polyphylla, partialibus trifidis triphyllis, propriis dichotomis. *Hort. cliff. 200. Fl. sv. 438. Mat, med. 255. Roy. lugdb. 198.*

Tithymalus palustris fruticosus. *Bauh. pin. 292.*

Esula major. *Dalech. hist. 1653.*

Esula palustris. *Rupp. jen. 219.*

Esula major. *Dal. Pharm. 231.*

Tithymalus maximus Oelandicus. *Rudbeck. hort. 109.*

Habitat in Germania, Belgio. et jam in pratis paludosis Oelandiæ, Gothlandiæ, Scaniæ.

DESCR. Radix perennis; caulis annuus; folia lanceolata alterna. Involucra & involucella ovata. Umbella universalis multifida polyphylla; partiales trifidae, triphylla; reliquæ dichotomæ diphylla. Fruetus verrucosus. Flores primores masculi pentapetalii, secundarii vero hermaphroditi tetrapetalii. Petala integra.

48. EUPHORBIA umbella multifida dichotoma, involucellis subcordatis, ramis sterilibus, foliis uniformibus.

Euphorbia inermis, foliis lanceolato-linearibus; involucri universalis foliolis quinis ovato-acutis, partialis, semi-orbiculatis. *Hort. up. 141.*

Tithy-

Tithymalus maritimo affinis. Baub. pin. 291.

Tithymalus amygdaloides angustifolius. Tabern. hist. I. p. 988.

Efula minor. Dalech. hist. 1653. Dod. pemt. 274.

Alypum. Cam. epit. 985.

Habitat in Germania, Belgio.

Obs. *Hæc planta refert statura sequentem, & folia gerit ejus, caulinis simillima, non vero capillaria; radix repens admodum est.*

49. *EUPHORBIA umbella multifida dichotoma, involucellis subcordatis, ramis sterilibus foliis setaceis caulinis lanceolatis.*

Euphorbia inermis, foliis confertis linearibus, umbella universali multifida, partialibus dichotomis, foliolis subrotundis. Hort. cliff. 199. Hort. upf. 142. Roy. lugdb. 197.

Tithymalus cyparissias. Baub. pin. 291. Dalech. hist. 1644.

Tithymalus cupressinus. Tabern. hist. 990.

Tithymalus foliis pini. Baub. pin. 292.

Habitat in Misnia, Bohemia, Helvetia.

Obs. *Folia inferiora caulis in hac per gradus latiora sunt, caulis dein plurimos ramos e lateribus emittit.*

50. *EUPHORBIA umbella sexifida dichotoma, involucellis ovalibus, foliis oblongis integerrimis, ramis nullis capsulis verrucosis.*

Tithymalus latifolius hisponicus. Baub. pin. 291. Tabern. hist. 987.

Tithymalus Hibernicus vasculis muricatis erectis. Dill. eth. 387. t. 290. f. 374.

Ha-

Habitat in Hibernia, Siberia, Austria, Pyrenæis.

Obs. Fructus maxime verrucosus variat foliis birstis, glabris.

51. EUPHORBIA umbella multifida dichotoma, involucellis subcordatis, primariis triphyllis, caule arborescente.

Tithymalus myrtifolius arboreus. Baub. pin. 290.

Tithymalus dendroides. Cam. epit. 965.

Habitat in Italia, Creta, Insulis Stæchadum.

Obs. Folia sparsa, angustiora, lanceolata, involucrum universale polyphyllum, partialia prima sœpius triphylla, reliqua diphylla, obtuse cordata. Umbellulae laterales caulis nullæ. Capsula glabra.

52. EUPHORBIA umbella subobtusa bifida, involucellis subcordatis, foliis spathulatis patentibus carnosis margine scabris.

Euphorbia inermis, foliis confertis: superioribus reflexis latioribus lanceolatis, umbella universali trifida, partialibus bifidis. Hort. cliff. 199. Hort. upf. 141.

Tithymalus myrsinites. Tabern. hist. 989.

Tithymalus myrsinites latifolius. Baub. pin. 290.

Tithymalus myrsinites legitimus. Clus. hist. 2. p. 189.

β *Tithymalus myrsinites angusti folius. Baub. pin. 290.*

Habitat in Calabria.

DESCR. Planta glauca. Folia crassiora, superiora reflexa, concava. Petala quatuor, flava, bicornia.

Flores primi majculi, reliqui autem hermaphroditi sunt. Calyx serratus.

53. EUPHORBIA umbella sexfida bifida, involucellis cordato-reniformibus, foliis sursum imbricatis.

Tithymalus maritimus. *Baub. pin. 291. Dod. pempt. 370. f. 12.*

Tithymalus paralios. *Cam. epit. 962.*

Habitat in Europæ arena maritima.

V I R E S

Est succus harum plantarum adeo corrosivus, ut si corpori superveniat, exulceret & corrodat, unde fit, ut ad internos curandos morbos, non nisi raro admodum, eo utantur Medici. Et Arabs Mefues, Medicus suæ ætatis sat inclitus, ab ejus usu, cum internis mederetur morbis, plane abhorruit. Africanis, sagittas Euphorbio ungere, ut hostibus lethalia infligerent vulnera, olim morem fuisse, tradunt auctores. Hortulanus Horti Academicæ Lugduno-Batavi cultro forte amputabat caudicem Euphorbiæ, quem cum postridie in inferendo esset occupatus, ore tenebat, os collumque ejus adeo fuere inflammata, ut si Medicos consulendi occasio illi fuisset denegata, de ejus vita aetum fuisset. *Clavi* pedum, si hujus succu inungantur, toti quanti evanescunt. Si in *Odontalgia* pellenda eundem adhibet Medicus, vel immittendo cavitati dentis guttulam 1. ad 2., efficit, ut, nervo destructo, dens dissolvatur; vel inungendo pone aurem quidquam ex eodem, vesica inde exsurgit, per quam humores acres secernuntur. hinc ergo patet, illum, loco Cantharidum, inter *vesicatoria* haud male esse referendum. Tithymali *Lac*, vaccino mixtum, ad roseum acquirendum colorem, faciei illinunt formositatis studiose, nativa non contentæ, puellæ; quod si vero hujus limenti fiat nimia repetitio, majorque sumatur dosis, ita

ita nocet, ut tota facies exulceretur & excorietur. Sanandis ulceribus Cacoëthicis & sordidis, succus hicce interficit, carnes enim spongiosas corredit. In primis vero, quantæ sit utilitatis ac virtutis, dum adhibetur ad e- quorum ulceræ purificanda, illi, quorum interest, optime norunt.

Pulvere si punctura nervorum, Ictusque serpentum adspergantur, dolor inde compescitur.

In *Carie Ossium* est hic heroicum quoddam Medicamen, cuius ergo usum Fallopius tanti æstimavit, ut pro infallibili certissimoque reputarit. Pulveri sternutatorio immiscetur interdum, quantitas autem dosis exigua esse debet, si dolor urentissimus cum lachrymis, Hæmorrhagiis, immo Inflammatione Cerebri evitabitur.

Gummi Euphorbii, quod ab Africa ad nos transportatum in Pharmacopæis adservatur, hoc tempore rariſſime ob suam acrimoniam interne usurpatur. Quam ob rem Pharmacopolæ rusticis (si consentiunt) impo- nunt, ut id contundant, simulque iis consulunt, ut faciem sub hæ operatione avertant, ne transgressus pul- veris os & nares intret.

Euphorbia & præsertim *Cataputia* usi sunt veteres inter sua purgantia, sed quum ab ejus usu periisset Bot. Prof. Gvilandinus, in posterum omnino cessavit internus illius usus. Inter recentiores Listerus saepius hoc adhibuit in Hydrope, ubi eundem præbet effectum, ac interna quædam Paracenthesis, quo quosdam a malo liberavit, sed plerique inde curati, recidivam incurrebant, & peribant. Cessavit itaque internus usus hujus Medicamenti apud hodiernos Medicos, nec immerito.

Gummi Euphorbii correctum, maceratione per diem in oleo ainygdal. facta, & coctione in malo citri, ordina- re consverunt veteres, illa vero correctio sat validis non nititur principiis, nam, si nimia acidit accedat

qua-

quantitas, vis omnis plane tollitur, quod si vero minus corrigatur, deleterium persistit, quo evenit, ut quando Veteres illud tanquam fortissimum quoddam præscriberent hydragogum, caussarit hypercatharsin cum sudore frigido & deliquiis. Plura qui velit, consulat Geoffroy, Boerhave in Historia Plantarum, Hallerum de Plantis helveticis, Pharmacopœam Vurtembergensem, aliosque, meum enim, ut rite distingverem species, præcipuum hoc in opusculo fuit institutum.

SOLI DEO GLORIA.

Domino AUCTORI Præstantissimo.

In bonis lætisque lætari, ut jucundum, ita fas quoque omnino est & conveniens. Tribus abhinc lustris, & tribus etjam additis annis, dies mensis Maji, sextus erat, quo optima AURORA optima lætaque adferebat. Scilicet, hoc ipso die, de Te, Amice Dilectissime, jam nato, lætabatur, & quidem non injuria, uterque Tuus Parens. Hanc Parentum Tuorum, quos non nisi omnis honoris ergo nomino, lætitiam, inde suscep tam, quam mirifice auctum postmodum iveris, conversatio Tecum mea, per octo, & amplius annos, ignorare me prohibet. Hanc quoque, hoc die, quam magnopere augeas, egregia Tua Dissertatio, vel me tacente, luculenter ostendit. Hinc non est, quod mireris, Amice perdilecte, me, ex tanto lætitiae cumulo, etjam aliquid facere meum; & quidem ita, ut lætabundus non minus, quam gratulabundus, Tibi & clarissimæ Tuæ Familiaæ, tot bona, tot læta, quot hoc die, hocceque anni tempore, superbit terra floribus, ex sincero adprecor animo.

HARALDUS PALM,

Egregiæ hujus Dissertationis AUCTORI,
Amico Honoratissimo.

Qui novit, quantum jucunditatis atque utilitatis afferat jucundissimum fere omnium Botanices studium, ille neque inficias ire poterit, illum maximo jure esse laudandum, qui diligentius in eodem excolendo desudavit. Ne igitur mireris, Amice in paucis dilecte, me intimi pectoris igni temperare non posse, quominus tam opportunam nactus occasionem in gratulationes erumpat. Dum itaque hac VI. Maji, natali Tibi die, omnium desiderio, non hodie neque nudius tertius de Te concepto, satisfacis, præclaros Tibi progressus ex animo gratulor, & quot flores, quot vernum tempus producit plantas, & quot in Euphorbiæ Genere Species sunt & Varietates, tot Tibi ex toto pectore, exopto commoda.

NICOLAUS NYMAN.

MICHAILA

D. D.

PLANTÆ ESCULENTÆ PATRΙÆ,

QUAS,

EX CONSENSU AMPL. ET EXPER. FAC. MED.
IN ILLUSTRI ACAD. UPSALIENSI,

PRÆSIDE

NOBILISSIMO & CELEBERRIMO VIRO

DN. Doct. CAROLO LINNÆO,

SÆ RÆ M:TIS ARCHIATRO

MED. ET BOTAN. PROF. REG. ET ORD.

ACAD. IMP. N. C. MONSP. STOCKH. BER. TOL:

UPS. SOCIO,

SPECIMINIS ACADEMICI LOCO

PUBLICÆ VENTILATIONI SUBMITTIT

JOHAN HIORTH,

CHRISTINÆHAMNIA WERMELANDUS

IN AUD. CAR. MAJ. D. XXII. FEB. MDCCCLII.

HORIS A. M. SOLITIS.

UP SALIÆ

Typis LAUR. MAGN. HØJER.

KONGL. MAJ:TS
TROTJENARE OCH CORNET,
ÅDLE OCH MANHAFTIG.

HERR MICHEL
HIORTH,
MIN HÖGTÅRADE K. FADER.

At den, som får hugna sig af en huld Faders
omvårdnad, framför andra åger en oskattbar
förmögenhet, är en fanning om hvilkens vishet
jag altid påminnes, så ofta jag efterfinnar den öm-
ma och oförtrutna omsorg, min K. Fader alt ifrån
min spådaste barndom för min anständiga upfostran
burit, samt den osparda omkostnad jag än i dag åtnju-
ter til mina studiers befordran. Deremot finner jag
ock nog samt huru en sons skyldighet emot en så
ömsint Fader är större, än at den någonsin af ho-
nom

nom kan tiltullo årkennas, än mindre afbördas. Ej underligt dertöre, om vid detta tilfället, då jag borde min K. Faders mig bevista godhet på det högsta upphöja och beprisa, jag så väl af välgierningarnas myckenhet och värde, som min egen oförmögenhet, nödgas låta en vördnadfull tyftnad vara mit tacksamma finnes tålk. Uptag dock, huldaste Fader, med vanlig ynnest detta mit academiska arbete, som jag nu för Eder nedlägger och til et, ehuru ringa, doch vördsamt vedermåle af min barnsliga årkensla upoffrar. Jag har härutinan korteligen upräknat och afhandlat de örter som växa vilda i vårt Fädernesland, och kunna til människiors spis användas. Himlen förlåne min K. Fader jemte min K:ste Moder en bådesåll och långvarig lifstid, så at jag, med mina K. Syfkon länge får glädias öfver så hulda Föräldrars omvårdnad! önskar af alt hjerta

MIN HÖGTÅRADE K. FADERS

lydigste son
JOHAN HIORTH,

MONSIEUR.

Notre amitié mutuelle m' engage à rejoindre de l'heureux succès de vos entreprises, & je me vois même obligé de vous donner cette marque de mon estime & de l'intérêt, que je prens dans tout ce, qui vous regarde. Votre belle Dissertation nous fait voir votre génie. Poursuivez donc ce, que vous avez si heureusement commencé, & n'épargnez aucune peine de cultiver & d'entretenir les belles qualités, dont la Nature vous a doué. Cependant je ne céferai de vous souhaiter toute sorte de bonheur, & de me mettre tellement dans votre amitié, que vous n'aurez jamais raison de me reprocher le plaisir, que je prends de me dire,

MONSIEUR

votre très affectionné serviteur
PIERRE LÖFMAN.

Ita cibo nutritur haud aliter ac lampas sustentatur oleo; sicut enim hæc, pinguedine deficiente, mox extinguitur, ita illa alimento destituta, languet ac demum evanescit. Summus itaque & Sapientissimus rerum

Conditor, qui cunctis animantibus constans quoddam & inexplebile vitam conservandi desiderium indidit, benigne quoque ne ipsis alimentum pro vita sustentatione summe necessarium deficeret, curavit. Homini autem animalium nobilissimo, promptuarium præ cæteris lautissimum videtur adsignasse; concessit namque ipsi, tam e radicibus vegetabilium, oleribus & fructibus, quam e Quadrupedibus, Avibus, Amphibiis, Piscibus, Insectis & Vermibus, adeoque omnibus in terra, supra terram, in aëre & d enique profundo maris, vietum quærere & amictum.

quam-

Quamvis vero esum carnium, hominem non tantum nutrire sed & pinguefacere lubentes concedamus, nobis tamen visum est regnum vegetabile ipso maxime idoneum proponere alimentum. Dru-
pas enim, baccas, poma, olera & radices primorum hominum nutrimentum fuisse, non tantum indicat SACRA PAGINA, verum etiam scripta Au-
torum Profanorum & Poëtarum id satis superque commonstrant. Hinc PLATO refert, *a carnis
majores nostros abstinuisse.* HIPPOCRATES *de pane:*
Primi homines, inquit, sola vegetabilia gustarunt. Sic etiam DIRSÆUS Lib. antiq. OVIDIUS Metam.
Lib. I. Fab. 3. & Lib. 15. Fab. 2. Fast. Lib. 4. TIBUL-
LUS Lib. I. Eleg. 3. JUVENALIS Sat. 6. LUCRE-
TIUS Deodat. Lib. I. VIRGILIUS Geor. Lib. I. alios
ut taceam, unanimo consensu primos terrarum in-
colas, fructibus ac pomis, quæ sponte tellus fere-
bat, vietitasque, & nulla animalia occidisse referunt.
SHAW de *Mauritanis Africæ* narrat, eos adhuc
glandibus suis quernis, rostis licet & nostris dul-
cioribus, vietitare, & in hunc usque diem *Magna-
tes Hispaniæ & Lusitaniæ* mensis secundis glandes
adponunt. Quid, quod *Gymnosophistæ Brachmanes*,
a Theophrasto & Plinio sapientes Indiæ appellati &
inter veteres in summis Philosophis habitæ, etiamnum
*frequentes in India, in tota illa ora maritima, ab Also-
ra ad Gangem, per mille miliaria, soli phytivori*
habitant, quibus religio est, attingere illud in quo
*anima viva fuit; nihil itaque nisi vegetabilia come-
dunt, gaudent tamen corpore robusto & sunt lon-*

gæ.

gævi. *Essi*, Judeorum celebris secta, e carnium esu omnino abstinuerunt. *Carthusianis Monachis* carnes gustare interdictum est, tamen athletici. *Strutura dentium* æque luculenter monstrat, hominem ad vegetabilia pulposa & fructos carnosos, drupas, baccas, poma, nuces, in primis comedendas, fabricatum esse. Sic quoque majores nostri in Europa herbis & glandibus, *Argivi* pyris, *Medi* amygdalis *Babylonii* palmis, *Ægyptii* nymphæa, *Atbenienses* sicubus, *Persæ* theribintini fructu, quondam vicitarunt. Et adhuc plurimæ nationes, præsertim *Assiæ*, solis Palmarum fructibus, varie præparatis, & aqua vivunt, idque sine omni fere cura, & tot myriadibus laborum ignoratis, quibus agricolæ nostri per totum annum gravantur; adeoque **KÆM-PHERUS** haud inique contendit, se nullum unquam vidisse populum, hoc facilius & tranquille magis viventem, cum suis palmis; quem ideo veterum *Lophagos* esse statuit.

Ast insignius demum aucto genere humano, non omnibus terras hasce fertiliores inhabitare licuit, sed utrosque polos proprius domicilia transferre coacti sunt plurimi. Nec ibi perpetua ætas, cibum quotidie ipsis in manus quasi porrexit, sed longior hiems, haud quoque exiguum exposcebat vietus copiam, brevi æstate conquirendam. Novi itaque horum climatum incolæ, terram alias non frugiferam, aratro & ligone excolere assidue allaborarunt, ut hoc modo frumentum, & exinde panem, ad supplendas vices fructuum, ipsis suppedi-

caret. Ut vero adhuc tutius & umberius fere, contra im-
mensam hiemum voracitatem quasi & ingluviem, præ-
munirent, varias eam in rem excogitarunt artes, qui-
bus aut vietum a putrefactione & varia destruotione
liberarent, aut etiam variarum herbarum & aromatum
impositione, sapidiorem redderent. Hinc Ars Co-
quinaria, qui multiplici coctione, asstatione, salium
& aromatum conditione, mixturis variis, fricatione,
dapes infinite variabiles profert, ac hodie in-
luxu cœnisque dubiis instituendis, apud Nepotes
& Assotas, ad summum fere provecta est fastigium.

Qui terras incolunt calidores, quibus perpetua
ætas, novum quotidie alimenti genus, e terra sponte
velut propullulans, ostert, in eo nobis feliores sunt,
quod minori ventris cura gravantur. Quotquot apud
eos crescunt terræ fructus nostris communiter longe
majores, dulciores & calore solis melius cocti re-
periuntur; qui propterea corpus non tantum optime
nutriunt, sed & gulam irritant. Sic plus quam
quinquaginta *Palmarum* Species & præterea *Musa*,
Bromelia, *Garcinia*, *Psidium*, *Carica*, *Dillenia*, *Chry-
sophyllum*, *Genipa*, *Spondias*, *Diospyros*, *Mammea*,
Chrysobalanus, *Cordia*, *Zizyphus*, *Calaba*, *Ochna*, *An-
nona*, *Cactus*, *Ceratonia*, *Eugenia*, *Cornus*, *Persica*,
Armoniaca, *Amygdalus*, *Pistacia*, *Pinus sativa*, *Ju-
glans*, *Castanea*, *Coccus*, *Anacardium*, *Lycopersicum*,
Ficus, *Melo*, *Cucurbita*, & longe adhuc plures, men-
fas eorum ditant. Nos contra in frigidis hisce re-
gionibus, nec tantis, nec tam multis, nec nisi ra-
rius

rius tam sapidis, locupletati sumus fructibus, qua-
propter frumentis magis inniti cogimur.

Frumentorum species variæ sunt, & climatum
naturam plerumque sequuntur. Sic meridionalium
incolæ nihil fere præter *Oryzam* amant, in australi-
bus Europæ *Tritico* in primis viuent, in mediis
Europæ *Secali*, in borealibus nostris Norrlandis ni-
hil nisi *Hordeum*, & in frigidissimis subalpinis sola
Auena maturitatem assequitur; hisce tamen semper
hilares & quieti vivunt homines. Quapropter non
satis admiranda est provida Summi Numinis cu-
ra, qua pauperibus pane suo vilissimo, aliquantu-
lo laetis vel obsonii addito, æque contentos esse
concessit ac ditiores summa eorum abundantia.

Quum apud nos omnes frugibus ita assueve-
runt farinaceis, ut in iis præcipuam vietus sui ba-
sin usque a teneris posuerint, non raro inde accidit,
ut segetibus casu quocunque destruetis, in summam
incident miseriam & fame scipiis moriantur paupe-
riores; quum enim in hisce calamitatibus, quid po-
tissimum suscipiendum sit nesciant, latrantem stomachum
inconvenientissimo & naturæ maxime inimi-
co ciborum genere citius implet, quam ut herbis
ad esum aptioribus sese satiarent; nec id aliam ob-
causam, quam quod naturam harum & effectum
ignorant, ac eapropter utiles a noxiis discernere
nequeunt.

Hisce itaque commotus, herbas nostras indi-
genas pervolvere, & quas experientia varie colle-
cta esui potissimum esse docuit, heic enumeratas
siste-

sistere decreui; idque ut non tantum pauperes, quibus ipsi, urgente annonæ caritate, pro sua meliori quodammodo iustentatione utantur, sciant, sed & ut benevolo Lectori ante oculos ponatur, quam laetam cibulentorum vegetabilium copiam Natura munificentissima nobis quoque concessit.

Heic vero supponam Plantas Suecicas incolis, & postea notis suis; sin minus autem, in omni facile parœcia datur doctus Saoerdos, qui, si nomen erudit mereri voluerit, facile herbam quamcunque e gentibus ex ductu FLORÆ SUECÆ, Nob. D. PRÆSIDIS demonstrabit, illam namque heic fundamenti loco præstruam, utpote quantum plantarum apud auctores nomina, cum earum descriptionibus & figuris optime indigitat, quam earum etiam in qualibet provincia appellationes indicat.

1. SALICORNIA *herbacea* crescit sat copiose ad littora maris in Scania, Gotlandia &c. Herbam hanc in Anglia aceto & sale conditum & ad Acetaria astervant. *Raj. bist. p. 211.*

21. PINGUICULA *vulgaris*. Lac compactum Hyberboreorum, nostratis Tåtmiolk, apud Norlandos usitatissimum, conficitur cum folia plantæ recentia & pinguedine rorida, filtro imponuntur, quibus lac nuper emulatum & naturaliter calens, adfunditur; quod citissime filtratum, per unum alterumve diem, ad quietem ut acescat reponitur; unde lac istud longe majorem, & tenacitatem & consistentiam, quam alias accidit, acquirit, nec serum ut alias contingit, præcipitatur; contra vero pa-

la-

Iato maxime gratum redditur, licet tremor istius sit parcior. Tali modo semel hocce lacte præparato, non opus nova pro novo adhibere folia, sed modo dimidium cochlear antea præparatae laetis, ut misceatur cum recenti necessitate est; sic eandem acquirit naturam, & aliud lac, simili modo in suam naturam, fermenti instar, mutare valet ac etiam si in infinitum procederet hæcce mutatio, ab indole sua ne minimum deflectere videtur vis ultima, & hoc naturæ phænomenon singulare, exteris adhuc ignotum est. *Flor. lapp.*

32. **VALERIANA Locusta**, crescit copiose in arvis & apricis Scaniæ, ut & juxta Holmiam & alibi: folia vere & autumno antequam caulescat herba, leguntur, & radice rejecta, cruda eduntur, cum oleo, aceto & sale, loco lactucæ, cum qua sapore grato & vi humores demulcendi eertat.

49. **SCIRPUS maritimus** juxta littora maris crescentis, radicibus gaudet nodosis, quæ effossæ, siccatae, inque farinam redactæ, erunt pauperibus, urgente annonæ caritate, pro pane.

85 **BROMUS** frequens in agris secalinis, at reliqua contabescente segete frequentissimus, unde vulgus secale in bromum permutatum esse opinatur. Semina meliori fruge immixta, pani confiendo inserviunt, dum vero justo majori adfint copia, panem infuscare & edentes primum quasi temulentos reddere dicuntur.

90. **FESTUCA aquatica** apud nos ubique in fossis & juxta flumina, lacus, paludesque copiosius ac

ac unquam alia regione crescit. Semina quotannis in Polonia collecta & inde in Germaniam, interdum quoque in patriam nostram, sub nomine *Seminum Mannæ* transportata, in pulmentis magnatum, ob vim nutriendi saporemque suum gratum, non raro adhibentur; mirum itaque nationem nostram horum collectionem hucusque neglexisse, præcipue cum adeo faciliter colligantur & purificentur labore, *confr.* *It. Scan. 348.* Ad farinam redacta, in panis, placenterum vel aliorum ciborum præparatione, cæteris cerealibus parum cedunt.

97. *AUENA volitans* molestum & in agris nostris maxime abundans gramen est, præcipue messe cæterarum segetum deficiente. *Agricolis* istud una cum reliqua fruge inferentibus, mirum quantum illudit, semina sponte demittens; quæ si colligere quis voluerit, paulo ante maturitatem disiectum gramen, tribulario ut siccatum, dispergendum erit, dum sponte proreptantia, absque tribulatione obtinentur; & hisce ita perceptis ad cibos loco melioris avenæ utuntur *Dalekarli*.

103. *LOLIUM temulentum* per totam quidem Sueciam frequens, maxime vero in Gotlandia in vervectis præfertim lini; grandia ejus & conspicua semina pro pane & cibo quodammodo inserviunt non ita vero potui; bibentes namque temulentos valde & fere cœcos efficit; noxius autem ille effectus in tostione panis quoad partem maximam perit.

105. *TRITICUM repens*. Nullum hoc copiosius & agricolis tam molestum unquam reperitur gra-

gramen, quod quantum reliqua seges decrevit, tantum illud se multiplicat & accrescit. Radices inter arandum acervatim colliguntur; quæ dein purgatae, lavatae, siccatae, contritæ inque farinam redactæ, soepius annona premente, tanquam panis adhibentur, & aliud quidpiam e gentibus prius deficiet quam harum sufficiens copia. De cæteris, possunt omnium graminum semina pro alimento usurpari, pleraque tamen minutiora sunt quam ut sufficienti conquerantur copia.

131. CORNUS herbacea. Illam copiose profert Norlandia, & hujus baccæ a pueris ibi comeduntur, quum pulposæ & saporis haud ingrati sint.

134. TRAPA jam apud nos rarer herba, sed facile multiplicaretur, quum in aqua dulciori, lacubus nimirum & fluminibus, crescens, ab omni humidum frigore, æque incolumis heic ac in climate calidore, conservatur. Nuces profert, magnitudine ferme amygdali, cui etiam sapore grato & vi nutriti persimiles sunt, ideoque in mensis secundis ab exteris comeduntur, & Veneriæ quotidie in foro sub nomine *Nucum Jesuitarum* venduntur. Hujus itaque frequentiorem culturam, popularibus meis commendatam volui, tanquam majoris in œconomia momenti & adhuc nemini excogitata, qua ramen maxima pars fluminum & stagnorum fertiles & fructiferæ, fierent.

153. ANCHUSA. Folia tenera, primo vere lecta ac in jusculis loco Brassicæ concocta, in Upplandia vulgo adhibentur, dum cibum præbent salubrem & nutrientem, vix autem alibi usitatum.

161. PRIMULA *vulgaris*. Foliis utuntur Angli in oleribus, placentis & acetariis, ac non tantum mollia sunt & nutrientia, sed & admodum corroborantia & nervoso generi utilia. Corollæ vino impositæ, jucunditatem augent, unde vinum primulæ, Suetice *Oxlāgwin*, vulgo notum.

176-183 CAMPANULÆ, quarum fere omnes species esculentæ sunt, tum quoad Radicem ante quam caulescant, tum quoad Folia, quæ cocta edantur, & quidem species maxima 180 majorem præ ceteris suppeditat copiam, juxta radices montium luxurians; harum vero in cibariis usus nostratisbus hucusque latuit.

195. RIBES *Grossularia*. Baccæ non solum crudæ eduntur cum sapore, sed & grossi in embemata coquuntur, nee non lagenis, aqua fervente antea calefactis & suberibus dein bene reclusis, injecti, in futuros usus diu servantur.

196. 197. 198. RIBES In oris nostris borealis bus optime vigent; baccæ crudæ sapidissimæ, in robos & syropos præparatæ ad refrigerandum & orixin exitandum circa assaturas, vulgo adhibentur.

208. CHENOPODIUM *Bonus Henricus*, ubique luxurians in areis villarum. Turiones, germina novella & florum tyrsi, dum adhuc teneri sunt, coquantur aqua aut carnium jusculo, & cum butyro liquefacto, non sine delectamento comeduntur, siquidem sapore & vi nutriendi Asparago persimili, gaudent. Foliorum alioquin verno tempore loco brassicæ usus apud exterios jamdiu invaluit.

220. ERYNGIUM *maritimum* præsertim juxta littora maris crescit. Turiones ante florescentiam in modum asparagi præparatæ, gratae sapiunt, optime nutriunt vigoremque reddunt.

223. DAUCUS *sylvestris*, in variis locis Up-landiæ, non minus ac alibi, juxta margines agro-rum crescit & cum Daucœ *sativa* eandem constituit speciem, quare etiam radices, ante caulescentiam si sumantur, eundem cum ipsa & saporem præstant & usum.

231. HERACLEUM *Branca ursi*. Poloni & Lithuani ex foliis & seminibus, addito fermento, potionem coquere feruntur, quæ pauperibus sit loco cerevisiæ. Dod. pempt. 307. Camischatsenses cau-les nudos probe decorticatos comedunt. Gmel. Sibir.

214. Russi petiolos foliorum radicalium decorticatos & in sole suspensos, ut aliquantulum siccentur, colli-gunt in fasciculos & denuo suspensos, donec flavidæ evaserint, saccis imponunt, in quibus farina quædam dulcis saccharo analogæ efflorescit, quem petiolorum quassatione colligunt; hoc Saccharum convivis cupe-diarum loco offerunt. Quomodo ab iis etiam spiritus ardentes destillantur, vide apud Cl. Gmelinum l. c.

233. ANGELICA *alpina*. Caules antequam umbella explicata est, decorticantur & esitantur erudi a Lapponibus, instar pomorum sapidi & sa-lubres. Fl. Lapp. p. 69. Semina etiam tingunt spiri-tum frumenti gratiore odore & sapore.

242 SCANDIX *Cerefolium* crescit in agris Got-landiæ, folia eduntur cocta in jusculis, nec non

adhibentur ad panatellas & placentas, quas satis
das & gratiores reddunt.

245. CARUM, frequentissimum in agris no-
stris sed plerumque neglectum, Radices ad huc te-
nerae in cibis ipsa etiam pastinaca jucundiores & deli-
catiores sunt. *Parkins.* adeoque latrantes stomachos
pauperum soepius possent apud nostrates compescere.
Semina adduntur pani acidiusculo & caseis ad corro-
borandum stomachum; frequens etiam est horum usus
in Suecia australi in spiritus frumenti destillatione.
It. Scan. 139. 178. 201. Folia tenera cum oleribus
coquuntur.

248. APIUM sponte crescit in Scania, cuius ra-
dix in hortis culta in acetariis & juseculis notis-
fima est.

262. TULIPA. Peregrina planta dudum a-
pud nos, in variis locis, indigena evasit ac vulga-
tissima, & radice nimium fese multiplicat. Bulbi hu-
jus cocti ac cum butyro & pipere efi sapidi & salu-
tares sunt, teste *Parkinsonio*, *Laurembergio*, & *Sim.
Pauli*.

264. CEPA *septilis*. Folia minutim concissa
miscentur butyro & imponuntur piscibus quoti-
diano usui.

265. CEPA *sylvestris*. Folia frequentissime
primo vere lecta, inter olera & plantas vernales
in juseculis coquuntur.

266. PORRUM *amphicarpon*, in Oelandiæ &
Gotlandiæ agris frequens, hujus radices loco Allii
mensis inserviunt.

272. ASPARAGUS crescit in australioribus Sueciæ. Turiones golæ irritamentum cum butyro & pipere cocti, sapidissimi, vires veneremque exitam.

274. CONVALLARIA *Polygonatum*. E radicibus, urgente annonæ caritate, panis succedaneum conficiunt rustici Satagundiæ. *Diss. de Satag.* Turiones eduntur Constantinopoli uti Asparagi. *Bell. Itin.*

277. ACORUS. Radix aromaticæ est supple-
que vices Cinnamomi, Piperis, Zingebrii, in defe-
ctu aromatum Indorum.

290. BERBERIS. Ex baceis acidissimis fit cum
saccharo rob & gelatina omnium sapidissima. Suc-
cus baccarum expressus loco succi Citri inservit ad
confectionem potus Polopuntiæ. *Að. Holm.*

292. 293. RUMEX *Lapatum*. Semina exica-
ta in annonæ caritate inserviunt ad confectionem
panis, sed multum obstruunt. Folia primo vere
cum oleribus coquuntur.

295. RUMEX *acetosa*. Folia cocta in jusculis,
nutriunt & sapida sunt; est quoque earum usus in
embemmatibus sat vulgaris, & a Lapponibus per
æstatem lecta, cum lacte coquuntur, unde lac illo-
rum *Juemomelke*. *Fl. Lapp. 93.*

303. ACER primo vere sub frigidis noctibus
& calidis diebus vulneratum, lacrymam stillat, Be-
tulæ in modum, quæ lento igne cocta & inspissata
præbet saccharum candidum, instar sacchari offi-
cinaruim.

304. EPILOBIUM *irregulari*. Radix sub ter-
ra asparages innumeros pedales & bipedales, cras-
sitæ

litie digiti, exserit, quos nemo in usum vertere apud nos tentavit; saper oleraceus esculentos diceret, quod etiam confirmatur observatione Cel. Gmelini in *Fl. Siber.* 1. p. 218. qui refert, medullam caulium inter cupedias Camischadalorum non insimum obtinere locum.

312. **VACCINIUM maximum.** Baccæ ingurgitantur a pueris, copiosius vero assumtæ temulenciam cum fugaci cæphalagia interdum cauillant.

313. **VACCINIUM nigrum.** In sylvis nostris baccæ copiosissimæ leguntur, quæ crudæ grati sunt saporis & siccatae in panatellis infarciendis adhibentur.

314. **VACCINIUM vitis idea.** Hisce nullæ in sylvis nostris frequentiores baecæ, autumnali tempore largius ingurgitantur, & ex iis præterea rob & gelatina in mensis nostris usitatissima præparatur.

315. **VACCINIUM oxyccoccus.** Baccæ quin edantur, nimium, quod illis inest acidum impedit, harum vero cum saccharo præparata gelatina, quid in mensis nostris iucundius?

321. **BISTORTA** copiosissima in apricis Norlandiæ, cuius e radicibus exsiccatis & in farinam redactis panis prenente annona parari posset, & hujus usus apud Samojedas necessarius adeo invanuit, ut cum carnibus Tarandorum & ferorum unicum fere ipsis nutrimentum præbeat, teste Cl. Gmelino,

322. POLYGONUM autumno, peracta messe, agros viasque tegit, & feminibus quidem parvis, numerosissimis tamen & valde ponderosis gaudet, quæ ad omnia in quibus Fagopyro utimur perutilia sunt.

323. HELXINE scandens. Semina quoad genus, figuram, magnitudinem & saporem Fagopyro simillima, in vervectis summa interdum reperiuntur copia; & quum utilitate quoque Fagopyrum æquent in annonæ caritate minime negligenda esse suadent *Aet. Holm. 1750.*

339. ARBUTUS *Uva urſi*. Baccæ crudæ haud grati saporis sunt, sed latrante stomacho, tam crudæ quam siccatae & ad panem redactæ consumi possunt, satendum vero quod nimis adstringunt.

377. SPERGULA. Accolæ in maris septentrionalis, in Finmarkia Norvegica, destrueta segete, ubi hæc planta luxuriat, herbam secant, & colligunt semina pro pane vicario conficiendo.

385. OXALIS *Acetosella*, jusculis & oleribus, quibus immiscetur, saporem conciliat gratum.

388. SEDUM *rupestre* ad radices montium Westrogothiæ frequens, & in hortis Belgicis plantata, inter olera locum obtinet.

395. SEMPERVIVUM, copiosissimum sœpe in tectis Sueciæ australis; folia crassa, succulenta, tenera, nobis in jusculis loco Portulacæ inservire possent.

396. PADUS. Baccæ crudæ a nonnullis copiose ingurgitantur cum sale.

397. PRUNUS *sylvestris*. Baccæ communæ & viño impositæ, idem non tantum tingunt gratissimam colore rubro, sed & saporem ipsi addunt jucunditatem, sunt namque, austerae licet & acidiusculæ, Persicis amaris admodum similes. Folia tenera leviter tosta, inservient nobis in infuso, loco Theæ Chinensis.

398. CRATÆGUS *Scandica*. Arbor frequenterissima in Oelandia. Baccæ a rusticis non sine delectamento comeduntur, præcipue dum frigus autunale leviter ipsis attegit; optime insuper præ ceteris fructibus horæis nutriunt. Modum vero quo ab ipsis premente annona panis & potus præparatur, vel spiritus ardentes destillantur, optime docet Dressius. Beskr. öfwer twenner slags fruktbarande Trån. Stock. gvo.

399. CRATÆGUS *oxyacantha*. Baccæ siccæ & in farinam redactæ, etiam inserviunt pro pane vicario confiendo, nimis vero obstruunt.

400. SORBUS. Succus baccarum expressus dat nobis Cideram, potum sapidum, at baccæ siccæ & in pulverem contusæ panem salubrem præbent. Nonnullis etiam in usu fuit ex illis spiritum ardentem destillare, cuius inde productum quamvis parciorem, optimum tamen & fragantissimum receperunt.

402. MALUS in Suecia australi sat frequens. Pomorum in cibariis varius datur usus, vel enim cruda, vel assata, vel iusculis immixta vel denique cum aqua & aliquanto lactis concocta vulgari-

niter a rusticis aliisque summo cum delectamento comeduntur. In succum expressa & vini in modum fermentata Cideram exhibit, quæ cum vino, etiam meliori, certat; cuius ideo usus in Anglia & Norrmannia evasit vulgaris. Ex hac vero iterum fermentata acetum cideræ etiam ubivis notissimum conficitur; interdum quoque ex iis spiritus destillantur sapidissimi, minus autem copiosi. Poma decorticata & in forniciis leviter tosta, ad farturas reponuntur; conscientia lamellatim dum cruda sunt & panatellis interposita rapidiiores eas reddunt; per cibrum denique trajecta ferculum præbent delicatissimum.

CERASUS in monte Westrogothiæ *Kinnekuile* & in Scania crescit. Baccæ tam crudæ quam siccatae vulgo varie commeduntur; gummi vero quod ex ea vulnerata sensim profluit, eadem qua gummi arabicum pollet virtute, de qua D. D. HASSELQUIST ex Ægypto refert plus centum homines obsidione cinctos, per duos fere menses, vitam absque alio cibo sustentasse, eo unice quod aliquantulum gummi interdum in ore suscepimus & inde liquefactum deglutierunt. Id quod militibus in oppidis obfessis, vel fugam e captivitate hostium, per deserta molientibus, singulare ad vitam sustentandam solatium foret & sublevamentum.

404. FILIPENDULA *Molon* in campis frequens. Radices tuberosæ pisiformes siccatae & in farinam contusæ panem vicarium præbent sane non contemnendum.

406. 407. ROSA. Baccæ exacinatæ ad mensas secundas condiuntur; ex cynosbatis siccatis jam vulgo juscula deliciora coquuntur. Coctæ nutriunt optime & in farinam redactæ panis vicem subeunt, nec non ad varia farcienda adhibentur. E petalis destillatur aqua suaveolens, cuius usus etiam in cibariis varius est.

408. RUBUS *idæus*. Baccæ crudæ bene sapiunt; saccharo conditæ adhuc melius. Succus expressus & rite fermentatus vinum gratum præbet.

409. 410. RUBUS. Baccæ crudæ sapidissimæ si vino imponuntur suavem ejus saporem valde augent.

411. RUBUS *saxatilis*. Baccæ a pueris præcipue ob saporem gratum ingurgitantur.

412. RUBUS *norländicus*. Baccæ crudæ inter omnium sapidissimos Europæ fructus, & saccharo conditæ inter cupedia delicatissima non immerito numerantur; vino impositæ adeo istud jucundum efficiunt, ut licet antea vulgare, jam cum præstantoribus certet.

413. RUBUS *Chamæorus*. Baccæ erudæ non sine delectamento comeduntur, & in vasculis ligneis conditæ, e Norlandia haud exigua quotannis copia exportantur & Holmiæ æque ac alibi venditæ in mensis loco rob adhibentur.

414. FRAGARIA. Baccæ tam crudæ, quam præcipue saccharo adspersæ, vel laeti immixtæ, ubique in summis habentur deliciis.

423. GEUM *caryophyllum*. Radices lectæ antequam caulescant & cerevisiæ impositæ jucun-

eundum ipsi & odorem addunt & saporem, ac ab
aceſcentia præcavent.

460. RANUNCULUS *Ficaria*. Folia in Up-
landia verno tempore lecta inter olera coquuntur.

480. ORIGANUM loco majoranæ iuſculis
immifceri posset. Folia toſta etiam, quum Theæ Chi-
nensi ſimilia adeo ſint, ut ab ea non niſi diſſicilius di-
ſcernuntur, non video quid impedit, quin fre-
quentius pro herba illa, jamjam nobis tam neceſſaria,
adhiberi poſſent in iuſulo.

473. CALTHA. Floribus statim ſub explica-
tione lectis & muria acetoque conditis, Capparidis
loco utuntur nonnulli.

490. STACHYS *palustris*. Radices carnoſæ,
coctæ, poſſent eſitari, ut & ſiccatae inque farinam
redactæ ad panem vicarium adhiberi.

511. MELAMPYRUM *arverne*. E ſeminibus
hujus etiam panis vicarius interdum conficitur, qui
tamen fulvus & ſubamarus evadit.

533. LEPIDIUM *perenne* loco Armoraciæ
carnibus coctis imponi poſſet.

537. COCHLEARIA *vulgaris* in acetariis
expetitur.

540. COCLEARIA *Armoracia* tanquam præci-
piuum appetitus exitamentum circa eſum carnium &
piscium uſitatissima.

547. BRASSICA *Napus* in arvis Gotlandiæ
ſat copiosus, & Rapis noſtris vulgaribus ſapidior,
tam crudus, quam variis ferculis immixtus editur.
Ex hujus præcipue ſeminibus, æque ac omnium

Tetradynamiæ Siliquosæ, olea exprimi possunt, quorum usus tam in cibariis, quam alias in defectu olei Olivarum insignis est.

548. SINAPIS *arvensis*, ita in agris nostris luxuriat, ut meliorem frugem tantum non omnem excludat, præsertim dum tenuis hæc est & rara. Folia cocta pauperibus loco Brassicæ interserviunt, & serius aut forte nunquam de hujus inopia questuri sunt egeni.

549. SINAPIS *culinaris*. Semina cum potu tenuiori comminuta circa carnium & piscium fercula vulgo adhiberi nemo ignorat.

552. SISYMBRIUM, *Nasturtium aquaticum*, herba in acetariis sapida & salubris.

557. ERYSIMUM *Barbaræa*. Foliorum in acetariis usus tempore verno vulgaris est.

559. 560. CARDAMINE. Utriusque usus idem est ac præcedentis.

570. CRAMBE, juxta littora Oceani crescit. Folia dum adhuc tenera sunt, loco Brassicæ conquantur, maturiora namque temulentiam inducunt.

580. MALVA *procumbens*, juxta urbes pagosque frequens; foliis loco Brassicæ coctis vulgo utebantur veteres.

581. MALVA *major*, quam copiose profert Scania, ejusdem usus est ac præcedens.

589. SPARTIUM. Flosculi muria & aceto conditi, abeunt in succedaneum Capparidis.

596. OROBUS *tuberous*. Radices coctæ sapidæ sunt & nutrientes, ac pro pane vicario interserviunt.

597. OROBUS *niger*, cuius radice olim Angli obsidione cincti vitam per aliquod tempus sustentarunt. *Raj hist. 916.*

598-600. LATHYRI. 601-605. VICIÆ. 606 ERVUM. 607. CICER. Horum omnium legumina & fere omnia herbarum Diadelphiæ semina, tam pro vicario pane, quam pro iuseculis coquendis adhiberi possunt.

608 PISUM *maritimum* juxta littora maris nostri crescit, cuius cum seminibus incolæ comitus Oxford-Schire Angliæ anno 1655 inedia afflitti sese sustentarunt.

612. TRIFOLIUM *repens*. Flores siccati pro pane inserviunt.

615. TRIFOLIUM *purpureum*. Flosculis siccatis inque farinam redactis Scotti fame pressi utuntur pro pane. Et hoc etiam modo omnia Trifolia & fere omnes flores diadelphi a 523 ad 590, ad panem vicarium adhiberi possunt. *Fl. Lapp. 273.*

627. LEONTODON *Taraxacum*. Folia verno tempore lecta, dum sese primum explicant & adhuc albida sunt, in acetaria præparantur, quorum in urbibus usus, sub nomine *pisenlit*, sat vulgaris.

631. HIPOCHÆRIS, valde in pratis nostris luxuriat aridioribus, cuius folia rustici Smoldaniæ, tempore sceniseccii colligunt, & ut Brassica cocta comedunt; nec pauci sene a premente & molesta inedia præservarent, si modo horum usus vulgarior evaderet. *It. Scap. 52.*

543. SONCHUS *alpinus*. Lappones caules ante florescentiam colligere, decorticare & crudos comedere solent, qui si oleo & aceto condirentur longe sapidiores fierent. Quum itaque & in humidis atque umbris conspicuam valde assequatur altitudinem, & facile seratur, neque hominibus neque pecoribus utilior fere plantaretur herba, bovibus & pecoribus omnibus etiam experita.

544. SONCHUS *annuus*. Folia tenera inter olera collectitia coquuntur.

647. SCORZONERA, copiosa in pratis provinciarum australium; radices habet ad cibum æque idoneas ac Daucus vel Pastinaca, quæ etiam rite siccatae, & in pulverem redactæ ad panis confectionem conducunt.

648. TRAGOPOGON. Radices ante caulescentiam effossæ & per modum Asparagi coctæ, eandem cum ipso recipiunt gratum saporem, nec minus egregie nutriunt.

649. LAPSANA, antequam floret editur Constantinopoli cruda, Raphanum sapit, cocta autem amarciclit. *Bell. itin.*

650. CICHORIUM copiose profert Scania. Folia primo vere lecta, dum primum explicantur, & antequam virescunt, eodem modo adhibentur ac Leontodon. Radices ante caulescentiam eleventæ sunt, & siccatae pani conficiendo interviunt.

651. ARCTIUM. Caules priusquam flores emitunt disiecti, cortice nudati & rite concocti tan-

tanquam Asparagi sapiunt & nutriunt, crudæ quoque cum oleo & aeto comeduntur.

653. ONOPORDUM, Disci florum & caules juniores, ut in Cynara esculenti sunt. *Bæhm. Lips. 186.*

659. CARDUUS *Palustris*. Omnes fere cardui, verno tempore, dum adhuc non flores egerunt, nec calyces emiserunt, eundem quem Arctium præbent usum.

666. TANACETUM. Folia tenella in placenis ex ovis & farina gratissimum cauillant ferculum.

667. ARTHEMISIA *vulgaris*. Folia in Anse re Trajano infarcta saporem ipsi conciliant gratum.

670. ABSINTHIUM cerevisiis acidis impunitur, ad eas corrigendas.

711. CNICUS, in Scania reperitur. Folia loco Brassicæ, maxime in Russia, adbibentur; & huic quoque usui sufficiunt, quum & ampla excrescant & multa.

712. CALENDULA. Radio corollæ multi pro Croco utuntur, dum boni & fragrantis saporis atque odoris est.

744. CALLA. Vestroboeniensibus alliisque stiones hujus repentes nec raro integras paludes subtigentes, colligere, e radiculis foliisque (licet plurimque ante foliorum eruptionem, primo nimis vere conquerantur) purgare & dein siccatas, comminutas inque farinam redactas, per unicam horam in aheno, donec feculæ istæ subcidant, conconquere mos est; hæ denique feculæ, aqua effusa, iterum exsiccantur, sicque ad panem conficiendum

con-

conducunt; adeoque ex acri ista herba, sit panis sapidus ut ab Aro, Borealibus nostris sub nomine *miserabilis* notissimus. Ac uti nuper in Gallia ex Aro Pulverem Cyprium præstantissimum præparare cœperunt, foret nobis experiendum an non ex hoc Ari congenere idem effici posset, præfertim cum pulvisculum illud ad nolum care vendatur & pauci hujus confiendi privilegia consecuti sint.

773. URTICA, *perennis*. Verno tempore dum primum e terra prorumpit loco Brassicæ vulgo præcipuum obtinet locum.

776 BETULA. Succus primo vere ex arbore sauciata stillans dat potum diureticum suavissimum; fermentatus dein & rite præparatus cum vino certat, nec raro a nonnullis per totum fere annum conservatum in mensis proponitur.

748. QUERCUS. Glandes premente annona vulgo pro pane adhibentur, multum tamen obstruunt, eas namque antequam moluntur igne torrere nescit vulgus.

785. FAGUS. Glandes hujus si ad cibum applicantur temulentiam inducunt & Cæphalagiam, leviter itaque more Castaneorum antea torrendæ sunt, aut etiam bene siccatae & ad farinam redactæ in aqua coquendæ sunt & elixandæ in modum Callæ, ut inde vi tua narcotica liberatae ad panem magis idoneæ fiant, gravius vero igne maceratae abundent in succedaneum Coffeæ.

787. CORYLUS. Nucom in cibariis usus nemini latet.

788. PINUS. Dalekarli aliique ex hac arbore panem sibi comparare probe norunt; selecto namque trunco maxime æquabili, cui minima inest resina, corticem ipsi detrahunt, idque verno præcipue tempore dum eum facillime demittit, quem deinde siccatum in umbra, leviterque, ut pores fiat, costum, diminutum denique & in farinam molen-do contusum, ad panem succedaneum tenuissimum, **Sv. Tunnbröd**, conficiunt; observandum vero, quod farinam aqua calente antea elixatam, cum aliquantulo frumenti plerumque commiscere solent, & hoc ita præparato, non tantum inedia pressi visitant, sed & uberiore licet annona gauderent nonnulli, hoc nihilominus vescuntur, ne taadem desuetudo abs hujus esu frequentiori, nimiam ipsis adferat molestiam. Pueris nostratis in deliciis est comedere librum recentem primo vere cultello vel filo orichalceo derasum. **It. Oeland.** 127. Turiones pini destillati spiritum dant optimum, fragrantissimum.

789 ABIES. Liber primo vere eodem modo quo Pini a pueris interdum abraditur & ingurgitatur. E foliis Abietis more Canadensium potum conspicere sapidum & salubrem nuper docuit **C. D. Kalmius in Act. Stockb.**

817. MYRICA, succedaneum Lupuli majorum nostrorum, & hodie quorundam rusticorum; nisi vero sat diu coquatur, cephalagiam causat certissime.

818. HUMULUS. Strobilos cerevisæ ut ab aceſcentia præservetur vulgo addunt. Turiones pri-

mo vere erumpentes in cupediis magnatum consumuntur. Belgæ quoque ex oris borealibus magnam harum copiam ad mensas suas emunt.

824. JUNIPERUS. Baccæ contusæ in potum dulcem quidem & diureticum, sed ab acescentia præservatu difficilem, elixantur, nec non ab iis extractum coquitur Svetice *Enbårsmos*, quod nonnullis pro jentaculo est, sed medicina erit potius quam alimentum. Spiritus quoque ab iis destillatus ubique notissimus est.

832. EMPETRUM. Baccæ solummodo a gulosis & voracibus pueris comeduntur, sed justo majori copia ingurgitatæ cephalagiam inducunt.

846. POLYPODIUM *Filix mas*, Siberienses cerevisiæ incoquunt, unde gratus odor saporque rubi.

959. LICHENciliatus. Hic leviter coctus & dein ad jusculum præparatus, vel in panem conficiendum siccatus, Islandis diu innotuisse, indicant *Aëta Hafniensis*. nuperrime quoque in *Aëtis Holmensibus* descriptus reperitur.

1010. FUCUS, aqua fontana irrotatus, & in loco calidiori suspensus saccharum exfudat. Barth. Act. Dan. 4. p. 109. folia etiam tanquam *Lactuca* esitari *Sibaldus in Scotia illustrata* refert.

FUNGI 1039. Pepperling. 1045. Champignon 1049. Chantarelle 1052. 1097. 1098. &c. in mensis magnatum quam pauperum notiores, frequentiores. Varii insuper fungi esculenti sunt, at plurimi, quod non dolemus, nobis adhuc quoad usum ignoti. 1102. magis ut condimentum cibi quam alimento colligitur.

III.6. LYCOPERDUM inter fungos esculen-
tos primum tener locum; sed pauperibus potius
quam divitibus inservire animus est, &

*Vilibus ancipites Fungi ponantur amicis
Boletus Domino.*

Breviter jam exposito primario plantarum in
cibariis usu, non incongruum fore existimavi Catalogum
hic annexere, quo uno velut intuitu, quot &
quænam enumeratarum plantarum cuilibet ciborum
præcipue applicentur generi appareat. Sic adhibentur

Pro Pane	<i>Rosa</i>	<i>Malus</i>
<i>Scorpus</i>	<i>Stachys</i>	<i>Betula</i>
<i>Bromus</i>	<i>Melampyrum</i>	<i>Abies</i>
<i>Festuca</i>	<i>Orobus</i>	<i>Juniperus</i>
<i>Avena</i>	<i>Pisum</i>	
<i>Lolium</i>	<i>Trifolia</i>	Ad Spiritus
<i>Triticum</i>	<i>Scorzonera</i>	<i>Heracleum</i>
<i>Convallaria</i>	<i>Cichorium</i>	<i>Crataegus</i>
<i>Rumex</i>	<i>Calla</i>	<i>Sorbus</i>
<i>Epilobium</i>	<i>Quercus</i>	<i>Malus</i>
<i>Bistorta</i>	<i>Fagus</i>	<i>Pinus</i>
<i>Polygonum</i>	<i>Pinus</i>	<i>Juniperus</i>
<i>Helxine</i>	<i>Lichen</i>	
<i>Arbutus</i>		In Pulmentis
<i>Spergula</i>	Pro Potu.	<i>Festuca</i>
<i>Crataegus 2. sp.</i>	<i>Heracleum</i>	<i>Polygonum</i>
<i>Sorbus</i>	<i>Crataegus</i>	<i>Helxine</i>
<i>Filipendula</i>	<i>Sorbus</i>	<i>Lichen</i>

In Acetariis
Salicennia
Valeriana
Primula
Apium
Cochlearia
Sisymbrium
Erysimum
Cardamine
Leontodon
Lapsana
Cichorium

Olera Cocta
Anchusa
Primula
Campanulæ
Chenopodium
Scandix
Carum
Cepa
Rumen
Ranunculus
Sinapis
Crambe
Malva 2 sp.
Hypochaeris
Sonchus
Cnicus
Urtica.

Fruetus Horræi **Tragopogè**
Corni **Cichorii**
Ribium 4. sp.
Vacciniorum 4 sp. **Turiones**
Arbuti
Padi
Cratægi
Mali
Cerasi
Rosæ
Ruborum 5. sp.
Fragarie
Juniperi
Empetri

Nuces
Trapæ
Coryli.

Radices coctæ
Campanulæ
Dauci
Cari
Apii
Tulipæ
Stachyis
Brassicæ
Orobi
Scorzonerae

Ad Robos &
Gelatinas
Ribes 4 sp.
Berberis
Vaccinia 3 sp.
Malus
Cerasus
Rosa
Rubus 3 sp.
Fragaria
Juniperus

Cont.

()

Condimenta

FERCULORUM	<i>Cochlearia</i>	<i>Absinthium</i>
<i>Primula</i>	<i>Sinapis</i>	<i>Myrica</i>
<i>Scandix</i>	<i>Tanacetum</i>	<i>Humulus</i>
<i>Carum</i>	<i>Artemisia</i>	<i>Polypodium</i>
<i>Cepa</i>	<i>Fungi</i>	
<i>Porrum</i>	<i>Lycoperdon</i>	SPIRITUS
<i>Rumex</i>		<i>Angelica</i>
<i>Oxalis</i>	VINI	<i>Carum</i>
<i>Sedum</i>	<i>Primula</i>	
<i>Sempervivum</i>	<i>Prunus</i>	LACTIS
<i>Malus</i>	<i>Rubi 4sp.</i>	<i>Pinguicula</i>
<i>Rosa</i>		<i>Rumex.</i>
<i>Origanum</i>	CEREVISIAE	
<i>Lepidium</i>	<i>Geum</i>	

Succedanea

CAPPARIDIS	SUCCUS	THEÆ
<i>Caltha</i>	<i>CITRI</i>	<i>Prunus</i>
<i>Spartium</i>	<i>Berberis</i>	<i>Origanum</i>

AROMATUM

<i>Scorus</i>	SACHARI	CROCI
	<i>Heracleum</i>	<i>Calendula.</i>
COFFEÆ	<i>Acer</i>	
<i>Fagus</i>	<i>Fucus</i>	

* * * * *

MIN HERRE.

Att beröma Eder dygd och Edert shille,
borde väl nu vara mitt góromål; men
som den förra icke allenaft förbjuder mig det, u-
tan ock jag dertill finner mig mindre förmögen;
och vi af det senare hafve ett så ófvertygande
prof i händerna; vill jag hållre önska, att Eder
möda, som alltid varet ledd af ådlå aßsigter, måt-
te nu och framgent vinna den belöning, som så
mångfaldigt öker Eder sällhet, att den upfyller E-
dra vänners nöje och önskan.

JOHAN GEZELIUS.

D. D.

HOSPITA INSECTORUM FLORA,

QUAM,

CONSENT. NOBILISS. ET EXPER. FAC. MEDICA
IN REGIA ACADEMIA UPSALIENSI,

PRÆSIDE

VIRO NOBILISS. ATQUE CELEBERRIMO

DN. Doct. CAROLO LINNÆO,

SÆ RÆ MTIS ARCHIATRO,

Med. Et BOTAN. PROFESS. REG. ET ORD.

ACAD. IMPER. N. C. MONSPEL. BEROL. T^CLOS.

STOCKH. ET UPSAL. SOCIO,

PUBLICÆ DISQUISITIONI SURFICIT

ALUMNUS DE GEERIANUS

JONAS GUSTAV. FORSSKÅHL, *UPLANDUS.*

IN AUDITORIO CAROL. MAJ. DIE IV. NOVEMBR.
ANNI MDCLII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ, Exc. L. M. HØJER, Reg. Acad. Typ.

KAMMARHERREN,
WÅLBORNE HERREN,
**HERR C A R L
DE GEER,**
LEDAMOT
AF KONGL. WETTENSK. ACADEMIERNÉ
I STOCKHOLM OCH UPSALA,
SAMT
CORRESPONDENT
AF KONGL. WETTENSK. ACADEMIEN
I PARÍS,
HERRÉ
TIL LEUFSTA ETC. ETC. ETC.

Snicker.
De. Nedriga. Sinnens. Lått.
Uphöjer.
Som. Ofcast. Helt. Oförtient.

En.

En. Måttelig. Förtienst.

Med. Omåtteligt. Beröm.

Tillskrifter. Och. Löfsskrifter.

Åro.

En. Almän. Wahra.

Och. Utmånglas.

Af. Lyckans. Trålär.

Otidigt. I. Alla. Tider.
För.

En. Glad. Mine. Och. En. Ringa. Winst.

MILDE. HERRÉ.

Hwad. Mig. Ångår.

Kan. Jag. Aldrig. Såga. För. Mycket.
Åldenstund.

Jag. Altid. Måste. Såga. För. Litet.

I. Anseende. Til.

Wårdet. Af. EDÉR. Dygd.

Storleken. Af. EDRA. Förtienster.

Ymnigheten. Af. Flera. Års. Mig. Bewiste.
Wålgierningar.

Tillåten.

At. Detta. Ringa. Arbete.

Nedlägges. För. EDRA. Fötter.

Såsom. Ett. Wålment. Offer.
Och. Tillika.

Lånar. EDÉRT. Nämñ.

Sig. Til. Prydnad.

Årestoder.

Åro. Icke. I. Min. Förmåga.

De. Förändras. Åfwen. Med. Åren.

Men.

Men.

Min. Oföränderliga. Wördnad. För. EDER.

Tilwåxer. Dägeligen. Męd. Min. Ålder,

Och.

Mitt. Odödeliga. Nit. Och. Kärlek.

Ombytes. Icke,

I. Döden,

Hwarmed altså oafslåteligen framhärdar

Wälborne

Herr KAMMARHERRENS

ödmjukaste tienare,
JONAS GUSTAF FORSSKÅHL.

§. I.

Ui oculos primum in orbem nostrum conjecerit , altissimos quidem Montes , vastas Rupes , spatiose Campos , ramosas Arbores , & ingentia ubique Animalia statim observaverit , mox vero , accuratius naturæ miracula contemplando , minimæ Herbæ , Animalcula & Lapidès conspectui sese offerunt ; crebris enim observationibus cognitio nostra augetur , quæ eo ampliora incrementa capit , quo magis ad minutissimas etiam res studiosa indagine penetraverit . Nam quemadmodum sedulus quispiam Telluris descriptor majora delineando Regna omnium priuno eam uno velut intuitu conspicendiā præbet , deinde vero in Provincias , Urbes , Parœcias & Pagos dividendo ad penitiorem ejus notitiam viam commonstrat , ut hospes fere mundi & alienigena is sit censendus , qui nihil , præter magnorum imperiorum situm , noscere didicit ; ita eundem quoque in Naturæ Regnis ordinem cernere licet . Plurimi mortaliū satis sibi oculati videntur , cum terram aquis dif-
A vifam ,

visam, viridi habitu decoram, floribusque mille colorum, tanquam totidem gemmis, exornatam intuentur, in qua animantia gradiuntur, aves volant, amphibia serpunt, insecta currunt, vermesque repunt; Sed hierunt fere, qui talpæ domi vocari merentur. Neque enim negari potest, ineptum esse dominum ac possessorem, qui prædii sui non omnes & singulas partes accuratissime noverit, ut, inde calculis rite subductis, rebus suis providere, commodaque, quæ unquam sperari possunt, universa procurare valeat.

Benevoli igitur Lectoris favorem si non mereri, saltem opperiri liceat, cum eam nunc Historiæ naturalis particulam attractare in animum induximus, quam plurimi hominum hucusque neglexerunt. *Insecta* loquor, quorum circumvagantibus *Flora* nostra *Svecana* agminibus domicilia offert & suppeditat. Opus hoc quidem est tam elaboratu difficile, quam raritate Scriptorum pene insolens.

Quapropter apud æquos rerum æstimatores id facile sum confecuturus, ut juvenilia conamina mea boni consulant, cum tanto labori perficiendo & penitus absolvendo, paucissimi qui nostræ ætatis sunt, anni minime sufficient, cui ne cana quidem innumerorum experientia vix sufficerit. Nos Symbolam in commune primi conferentes, læta jamdum spe istos fructus præcipimus, quos felix sine dubio posteritas aliquando perceptura erit.

§. II.

INSECTA, ut numero & multitudine ceteros terræ incolas vincunt, ita, si originem respicias, antiquitate hominibus non cedunt. Cognitio autem eorum, quando cum notitia reliquarum rerum naturalium contenduntur,

tur, longe est recentior, cum minima hæc animalcula fero admodum sui nobis curam insinuaverint. Res ipsas nosse heic, quemadmodum alias semper, primus habetur sapientiæ gradus. Inter veteres ARISTOTELES & PLINIUS pauca admodum, ceteri fere nihil de Insectis rescriverunt & ad posteritatis memoriam transmiserunt. Post æram renascentium litterarum, hæc diutissime scientia sepulta jacuit & fastidit. CONRADUS GESNERUS, seculi sui sagacissimus, ille ceteroquin naturæ explorator, qui primam velut facem rerum naturalium attulit doctrinæ, ad minores quasvis partes suam extenderet industriam non valuit. Cujus discipulus JOH. BAUHINUS (*de Balneo Bolnonensi*) totum se Botanices culturæ consecrans, intra hujus plerumque studii pomœria, non secus ac COLUMNA, semper versatus fuit.

MOUFFETUM idcirco Anglum inter primos numeramus, qui horas suas labori, quem tunc temporis infructuosum judicabant, impendebat.

ALDROVANDUS, compilator omnino indefessus, scriptorumque multitudine insignis, ad hanc Scientiam illustrandam suas quidem contulit vires & industriam, ita tamen, ut corrasis qualitercunque antiquitatis observationibus plurimum acquiesceret.

JONSTONUS in scriniis aliorum compilandis æque impiger, experimentorum ipse expers fuit, mansitque adeo inculta & nullo plane loco habita Insectorum theoria, ad medium usque seculi superioris, cum aliquot Pictorum, qui exprimendis pulcherrimarum plantarum iconibus delectabantur, inter collendum herbas, parva hujusmodi animalcula floribus infidentia animadverterent. Hi vero, ad conciliandam picturis suis eo majorem venustatem, naturam imitati, eximiis illas præstans-tissimorum Papilionum imaginibus exornarunt, in quibus accurate pingendis cum essent occupati, nova que-

dam indies & præcipua observare cœperunt, donec pleno ad hoc studium colendum ardore pertraherentur: quorum in numero sunt ROBERT, HOEFFNAGEL, GOEDART, MERIANA, SCHWARTZIUS, ALBINUS, & ceteri.

Tandem, inventis *Microscopiis*, rerum naturalium periti, propiorem ad naturæ arcana naëti aditum, quæ prisco mundo secreta & plane incognita fuerant, in apicum produxerunt, nec, antequam minima etiam quævis incredibili solertia perlustraverant, desliterunt. Quo factum est, ut recta quasi via clarissimi homines ad scientiam amplexandam, quæ hucusque plus curiositatis, quam utilitatis habere visa erat, perducerentur, in quibus sunt LEWENHOEK, BONANNUS, VALISNERIUS, HOEK, JOBLOT, NEDHAM, cet.

Nemo tamen horum omnium SWAMMERDAMII diligentiam æquare potuit, quippe qui non tam de externa Insectorum facie, quam de interna in primis structura, ferro anatomico accurate detegenda, sollicitus fuit. Cui immenso fere labore cum totum se dedisset, crevit cum inaudita cognitione admiratio tanti viri, cuius perspicaciam omnes venerabantur. Ad finem superioris & initium hujus seculi, celeberrima ingenia cum reliquas historiæ naturalis partes, tum hanc præcipue illustrandam fibi sumserunt.

LISTER, Gentis & ætatis suæ decus, *Araneis* in Anglia contemplandis maxime invigilavit, quarum descriptiones adeo dilucidas edidit, ut sine exemplo ad id usque tempus elegantissimæ judicarentur.

RAJUS, quem inexhaustæ industriæ & operæ virum merito dixeris, postquam historiam omnium plantarum eo tempore cognitarum consignasset, reliquum vitæ insectis describendis dicavit, quorum etiam recensiones longe complectissimas nobis reliquit. Impiger ille FRISCHIUS, metamorphosin, naturam & œconomiam singulæ pene

in Borussia Insectorum speciei observavit, observatio-
nesque luculentas postmodum in lucem emisit. At fa-
tendum, adhuc desideratum fuisse ingenium, cui haec
scientia nostra omnem proprietatem splendorem suum,
omneque pretium deberet, cum oriretur Gentis Gallicæ
Gloria, maximus ille naturæ Scrutator, REAUMUR,
quem tanto negotio tantum fata destinasse credere fas
est. Hic Insectorum in vita universa, ab incunabulis ad
agonem, indivulsus comes, natalitia eorum exposuit &
nuptias, mores & vestitum, domicilia & œconomiam.
Anatomiam juxta instituit, & justa velut funebria per-
solvit, ut, sic se gerendo, novum in antiquo orbem re-
clusisse sit censendus. Posthac igitur nemo facile, nisi
artium ingenuarum plane hostis, hanc notitiam magis
curiosam dicet, quam utilem, quin imo mentis huma-
næ reflexione apprime dignam pronunciabit.

Sed mei ipsius immemor jure viderer & ab officio
grati animi prorsus alienus, si hoc loco sine justa laude
Eum præterirem, cujus in hanc historiæ naturalis par-
tem summa sunt merita, quique me, studii hujus cauf-
sa, per plures jam annos foveat, alit, beneficiis ornat.
Entomologorum maximum nunc loquor, Generosissi-
mum CAROLUM DE GEER nostratem, cujus utrum
virtutem magis, an eruditionem in hoc litterarum gene-
re inusitatam mirari deceat, dubium est. Is enim, in
magna rerum omnium affluentia & fortunæ velut gremio
constitutus, voluptatibus facessere jussis, quod tem-
pus alii, seculi vitio, venationibus, confabulationibus,
Iusibus aliisque vanarum mentium illecebris, inconside-
rate insunt, id, animum a ceteris negotiis prudenter
avocans, honestis & liberali homine dignis, hujusmodi
recreationibus impendit. Evidem ab adulatioñis crimi-
ne quam longissime absim, cum apicem fere Scientiæ
hujus Eum tetigisse contendam. Optimis microscopiis in-
fecta

acta singula perlustravit cum Lewenhœkio ; acutissimo ferro subjecit & dissecuit cum Swammerdamio ; vitam, originem, familias, instituta, mores, sedes, sponsalia, mutationes crebra & continua animadversione perspexit cum Reaumurio ; in classes & ordines, vigilansissimi ducis instar digessit : cuius rei prima documenta manifestissima civitas litterata nuper vedit in primo tomo : *Memoires pour servir à l'Histoire des Insectes.* Stockb. 1752. quart. Reliqua avidissime exspectamus.

Quæ Celeberrimus PRÆSES in singulis naturæ regnis illustrandis præstiterit, notiora sunt, quam ut longa heic commemoratione indigeant. Merita Ejus ingentia vel enumerare solum invidia non careret, qua propter aliis, qui facundia, non autem affectu, vincere me possunt, laudes Ejus percelebrandas relinquo. Ille vero, qua est diligentia & perspicacia, postquam in ceteris naturæ provinciis omnia rite instituisset & ordinasset, omnium primus A:o 1735. & deinde 1740. in systemate Naturæ Genera insectorum formavit familiasque eorum, hinc inde quasi dispersas, in ordinem digessit. Ut vero hanc cognitionem discipulis suis, quibus se totum devovit, eo faciliorem redderet, in FAUNA SVECICA maximam partem insectorum Svecicorum, in genera sua cum differentiis & specierum descriptionibus distributorum, fideliter recensuit. Pinacem etiam seu Synonymiam Specierum diu desideratam, ibidem fistit. Constitutam vero hanc a se methodum in Academicæ Pubis institutione pressæ secutus, satis sibi præmii evenisse opinatus est, postquam in unico Sveciæ regno, plures hujus scientiæ amatores & procos brevi numerare potest, quam in universo alias orbe deprehendi certum est : Et id quidem non tam jucunditati ipsius studii, quam exquisitissimæ Viri Amplissimi sedulitati & fidei adscribendum

bendum esse , omnibus constat ; cum disciplinæ alias , utilissimæ etiam , dum animo manuque ignava tractantur , facile marcescant , pretiumque suum amittant.

Hicce jam progressibus ad id fastigii , quod obtinet , evecta est cognitio insectorum Europæorum ; stupet vero mens , cogitatione se ad terræ partes longius diffitas convertens , collectiones , quas PETIVER , SLOANE , CATESBY , EHRET , MERIANA , VINCENT , Auctor Musei Petropolitani &c. e regionibus non Europeis ferventibusque Indiis sibi missas adepti sunt , contemplando.

Dubius enim hæreo , utrum copiam , an magnitudinem , nitoremne & insolitam structuram adventantis coloniæ hujus magis admirari conveniat. LOVISA nostra ULRICA Svecorum , Gothorum Vandalorumque Regina vere Magna & Augusta , quemadmodum prima propemodum est Principum , quæ inde a tempore Sabeæ Imperatricis & Salomonis , mirabilia Supremi Monarchæ & Creatoris debito venerationis honore oculis usurpat , sic ea sibi indulxit oblectamenta , quæ homines sceptronatos raro admodum afficiunt , vanis quippe splendore & illecebris mundi ut plurimum effascinatos , ut comparandis cognoscendisque *Insectis* , *Conchiliis* , *Corallis* , *Crystallis* &c. divinum animum pascat & refocillet . Hinc ingentibus impensis multaque sollicitudine Museum Drottningholmense instituit , in quo exoticum orbem cum indigena vel junctum vel certantem mira voluptate perspicies . Est vero hæc collectio ex illarum genere , quæ similem nullibi locorum neque habet , neque forte unquam habitura est . Quod si sensu omni non careas , attonitus plane hic ante thronum curiosissimæ Reginæ , habitu genuino ac splendidissimo cultos , regia in domo hospites Insectorum Indicorum contueberis delegatos . Anxii igitur illud tempus præstolamur , quo historiae celebratæ hujus propaginis lucem publicam videtur ,

debit , oculos in se animosque naturæ peritorum avidissimos conversura. Si autem temerarii mores & prava haut raro vivendi exempla latissime serpunt & ex auxiliis Regum ad casas civium dimanant , certissimum jure spem concipimus , fore , ut tantis auspiciis felix , scientia nostra , illa gloriæ divinæ promotrix communisque boni procuratrix , tam fixam apud nos sedem consequatur , quam sero eadem septentrionem nostrum visitavit.

§. III.

Postquam recentiore sic ævo ad cognitionem Insectorum Europeorum specialem perventum est ; heic minime nobis subsistendum esse , per se patet : Ingenuus quisque de fructu & emolumentis ex studio hocce percipiendis maxime est sollicitus. Nam quemadmodum nihil frustra a Conditore illorum factum esse potest , ita mirabilem considerare fas est formam pariter ac structuram , vitam & mores , præcipuasque mutationes quibus larva in pupam , hæc iterum in volatile convertitur , unde summa Summi Auctoris gloria oppido elucefecit. Efficit præterea accuratior ejusmodi observatio , ut perspicere clarissime queamus , qua ratione contemptissima hæc alias animalcula mundum velut in æquilibrio suo contineant , qui fida ipsorum opera destitutus statim vel corrumperetur , vel infelix sensim excidium esset passurus.

Attendendum ergo quam diligentissime est , qua solertia orbem nostrum mundum præstent purgatumque sordes auferendo , cadavera absumendo , aëre inque tali modo & terram purificando. Attendendum , quantæ Piscium , Amphibiorum , Avium , & Quadrupedum multitudini alimentum præbent , quæ sine iis vel graviter admodum vel etiam ne vix quidem vitam sustentarent.

Atten-

Attendendum, qualem generi humano usum sedulo exhibeant, aliis sericum, aliis mel, aliis ceram, aliis chermen, aliis coccinellam, aliis coccus, aliis alia copiose proferentibus. Attendendum denique, quam facilis omnipotens Numen negotio vastos & immanes eorum exercitus sibi comparaverit, qui, jussu Ipsius, impiorum hominum scelera & lasciviam vindicatur, integras haut raro regiones & imperia, nemine resistente, crudeliter sunt depopulati: modo enim Grylli & Locustæ nascentem agrorum viriditatem, modo pratorum gramina Larvæ devorarunt; modo hordeum Muscæ, secale Phalænæ, radices gramineos Tipulæ consumserunt. Alia Insecta pomis, alia oleribus, alia foliis arborum vim inferre consueverunt. Segetum Mordellæ in agris, Curculiones frumenti in granariis, Dermestes alimentorum in cellariis, vestium Tineæ sunt populatrices, & ut nihil ad calamitatem aut inferendam aut augendam deesse videretur, Equos, Boves, Pecora & alia Animantium genera adgreditur saepenumero atque disperdit vagabunda horum colluvies.

Plura huc spectantia adferre vetat quidem propositioni ratio pagellarumque angustia; ex iis tamen, quæ allata sunt, colligi facillime potest, opinione longe maiorem Insectorum in hoc universo vim esse atque efficientiam. Gravissima saepe Oeconomia nostra patitur damna, & id quidem merito, si a pœnis, Justissimo impietatis Vindici DEO, datis; sed damna etiam multoties alias patitur per vecordiam nostram ac segnitiem, dum scilicet opera Conditoris contemplari negligimus & sapientissimas Ejus institutiones rimari, ut & detrimenta, quæ interdum ex regularum, systematis mundani perfectiones intendentium, collisione proficiuntur, quoad poterimus, averruncare. Quod si enim homulus impubes vel ignavus a pediculis periret, in ipsum

utique interitus sui culpa redundare censenda est , qui ab ejusmodi se fodiis purgare non studet . Peculiare itaque cuilibet Insecto pernotcamus , oportet , si quid in his egregii præstare cupimus .

§. IV.

Quemadmodum ad certos fines reliqua animantia , sic etiam Insecta destinata sunt , & quidem , ut æquilibrium quasi quoddam inter res plurimas servent . Quibusdam enim haec plantæ , aliis aliæ veluti fortito cesserunt habitandæ & vescendæ . Sunt singulis animalibus sua adsignata Insecta , quibus domicilium & victimum ex naturæ lege debent . Sunt Insecta , quæ non nisi putridis delectantur ; sunt , quæ cædibus in diversa genera sœviunt , immo vero , quæ , cum ejusdem sint generis , sibi tamen invicem non parcunt , sed assiluis bellis ac cladibus lacefunt destruuntque .

Equidem , cum intra arctos hosce paucarum pagellarum cancellos me tenere debeam , satis habeo indicasse , quæ Insecta Svecanas nostras incolant plantas , earumque radicibus , caulisbus , foliis , floribus , vel fructibus vicitent . Ex Insectis his Phytivoris multa esse polyphaga fateor , quibus variæ plantæ nutrimentum suppeditent ; sed quæ hoc tempore sæpius missa facimus ; insimul tamen dubio caret , Phytivotorum plurima certam quandam plantarum speciem amplecti & horum quædam hanc , alia illam plantæ partem sectari . Neque vero non paucis datum est , ad ejusdem generis adfinitates evagari , & aliena forte genera , ejusdem tamen ingenit illa & naturæ vegetabilia .

Itaque ut ad scopum veniam , in recensendis plantis , quaerat cuique familiæ ex vasta Insectorum gente attributa .

tributæ sunt, *Floram Svecicam*, tanquam obrusam, sequar. Neque vero dissimulandum est, multa esse vegetabilia, in quibus nullos deprehenderim incolas; tantum vero abest, ut hæc Insectis vacua pronuntiem, ut potius eadem aliis observanda & examinanda commendem. Ad amplissimam enim hanc rem transigendam plurimum in observando industria concurrat necesse est, eademque pluribus in locis opera collocanda. Opus vero aliquando ordiendum est, si ad fastigium id tandem perductum iri sperare fas erit. Ad Insecta vero quod attinet, *Faunam Svecicam*, tanquam indicem secutus sum, quo eo facilius eorum genera & differentiæ cum synonymis & descriptionibus cuivis ianotescant.

§. V.

Usum ex hac mea consideratione spero aliqualem in publicum redundaturum, utpote;

(a) Hinc facilis reddetur Entomologis ratio investigandi quamcunque Insectorum speciem, cum relatum hic legant, ubinam locorum querenda sit.

(b) Quando his Insectum quoddam obtingit, cuius naturam & metamorphosin indagare student, sic facile id apto & accommodato alimento nutrire poterunt, absque quo oleum, quod ajunt, & operam perderent.

(c) In commodum etiam Botanicorum cedet. Reminiscor, quid ante haut ita multos abhinc annos contigerit: Ex seminibus a Virginia allatis plantæ provenerant, quarum una, cum flores nondum explicuisset, dignosci non poterat; sed cum larvæ *Tenthredinis Fn. 935.*

& *Curculionis* Fn. 460. cœpissent rodere folia ejus, haut fallaci augurio indicavit Nob. D. PRÆSES hanc *Scrophulariæ* speciem futuram; id quod eventus confirmavit; Flos enim erumpens prodidit *Scrophulariam marilandicam*. *Hort. Upf.* p. 177. n. 4.

(d) Poterunt Mædici, id quod haut ita pridem opinatus est DERHAMUS, ab insectis Vires plantarum dijudicare, quandoquidem Insecta Phytivora ut plurimum eas eligunt, quæ earundem sint virium. Sic *Cassida* Fn. 377. *Lycopum* sectatur ac *Mentham*; sic *Papilio caudatus*. Fn. 791. Umbellatas, quæ sibi invicem maxime adfinis; Sic *Papilio Aurora*. Fn. 801. *Thlaspi campestre*, *Cardaminem* pratensem ex *Tetradynamis*.

(e) Hortulanî & Olitores discent a plantis, quartum culturam suscipiunt, arcere Insecta infestantia e. gr. Radices *Lactucæ*, Folia *Brassicæ*, Turiones *Asparagi*, Flores & Fructus arborum.

(f) Oeconomis, qui graminibus, segetibus vel aliis plantis operam impendunt colendis, apprime est scitu necessarium, quæ Insecta plantæ cuilibet noceant: e. gr. radicibus *Humuli*, graminibus *Nicotianæ*, seminibus *Hordei*, caulibus *Secalis*, seminibus in Spicis *Triticeis*, radicibus & cotyledonibus segetum. Et, cum omnes fere plantæ usibus domesticis inserviant, quid singulæ patientur sovendo hos infestos hospites, sedula indagine opus est,

(g) Oeconomis ere est, lucrum ex Insectis aucupantibus, nosse, quibus herbis alenda sint; si *Bombyces* voluerint, eligenda *Morus*; si *Coccinellam tinctoriam*, *Cætus*; si *Coccum Polonicam*, *Schleranthus* vel *Pilosella*;

la; si Chermis tinctoriae diversas Species, *Betula*, *Carpinus*; Quod si Apum potior cura & alvearium,

*Hæc circum Cassiae virides & olentia late
Serpilla, & graviter spirantis copia Thymbræ
Floreat, irriguumque bibant Violaria fontem.*

(b) Qui Oeconomiæ Divinæ Scrutinium institutum, hinc edocentur, illas plantas, quas ab animalium devestationibus immunes sistere consultum duxit Naturæ AUCTOR, sive quod terram præparare debent, sive umbram præbere, ac tegminis instar esse sepius aliis vegetabilibus, ne inquam, hæc ceterum essent inutiles magnæ hujus Reipublicæ cives, sed producerent ea, quæ Avibus & aliis Animalibus sustentandis inserviant, sua etiam quævis Infecta alere debere. Et hæc forte causa, quare arbores plura, quam herbæ, Infecta ferant. *Rumex*, qui a paucis, & *Urtica*, quæ a nullis fere Quadrupedibus expetitur, majorem Infectorum numerum capiunt, quam solent reliquæ.

Ultimo tandem cernere iidem possunt, quia prædientia mundum Sapientissimus ille CREATOR construxerit, ut, quamprimum herba aliqua, viribus & multitudine superior, ceteras suffocare incepérit, Infectorum mox contra eandem agmina, æquilibrii ejusdam quasi fervandi ergo, congregentur; nam, naturali quodam stimulo, ad ea loca inquirenda impelluntur, magnoque ibidem multiplicari solent proventu, ubi alimentorum sibi copia prostat, facilique comparatus labore.

DIAN.

DIANDRIA.

LIGUSTRUM vulgare. *Fl. Svec.* 4.

Phalæna *Sphinx.* *Fn. 809.*

Cantharis *Officinarum.* *It. Sean.* 186.

SYRINGA vulgaris. *H. Upf.* 6. n. 2.

Phalæna *Sphinx.* *Fn. 809.*

Phalæna *De Geer I. t. 27. f. 8. II. 12. 14.*

Phalæna *De Geer I. t. 27. f. 9.*

Phalæna *Reaum. I. t. 15. f. 7--9.*

Phalæna *Reaum. II. t. 17. f. 5--10.*

VERONICA spicata. *Fl. Svec.* 7.

Papilio *Comes.* *Fn. 783.*

- - - Pseudo *Chamædrys.* *Fl. Svec.* 12.

Larva *It. W-Goth.* 107.

LYCOPUS europeus. *Fl. Svec.* 27.

Cassida *viridis.* *Fn. 377.*

SALVIA Sclarea. *Fl. Svec.* 28.

confer. *Mer. I: 3. Gæd. XVII. LXIII.*

TRIANDRIA.

IRIS palustris. *Fl. Svec.* 33.

Phalæna *Mer. I. t. 3. & III. t. 20.*

Tipula *atra.* *Fn. 1151.*

PHALARIS canariensis. *H. Upf.* 19.

Coccus *Phalaridis.* *Fn. 721.*

GRAMINA varia,

Papilio *Satyrus.* *Fn. 785.*

Papilio *Coridon.* *Fn. 786.*

Phalæna *Leopardus.* *Fn. 814.*

Phalæna *Calamitosa.* *Fn. 826,* non *Alopecurus.*

Phalæna *Fn. 837.*

Phalæna *peetinicornis spirilinguis;* alis deflexis: superioribus griseis, maculis flavis; inferioribus fulvis, rivulis nigris, Linn. Pha-

*Phalæna seticornis spirilinguis; alis deflexis; supra
albidis, infra luteis: interne nigris.*

Tipula It. Scan. 357.

confer. Gœd. XII. 31. Mer. I: 32. II: 4. 16. 24. III: 33. 34.
Raj. 293. 393. 343. 363. 373.

SECALE sativum. H. Upf. 22.

*Phalæna seticornis spirilinguis nasuta; alis albo ni-
groque reticulatis; capite albo; oculis nigris.*

Linn. Act. Stockh. 1746. p. 47. & 1750. p. 180. n. 2.

*Phalæna seticornis spirilinguis fasciculata; alis de-
pressis griseo fuscis striatis; A latino inscriptis.*
Act. Stockh. 1752. p. 62--66.

Thrips. Fn. 728. Act. Stockh. 1750. p. 181. n. 7. It. Scan. 244.

Mordellæ. Fn. 539 & 542. Act. Stockh. 1750. p. 181. n. 8.

Curculio sanguineus. Fn. 474. Act. Stockh. 1750. p. 186. n. 1.

Acarus farinæ. Fn. 1185.

HORDEUM hexastichum. H. Upf. 22. n. 1.

Phalæna Reaum. II. t. 39. f. 9. 19. 18. 19.

Chrysomela cærulea, thorace rubro. Reaum. III. t. 17.
f. 14. 15.

*Musca nigra; halteribus plantisque pedum posticorum
abdomineque subtus virecente pallido.* Linn. Act.
Stockh. 1750. p. 182. n. 9.

TETRANDRIA.

DIPSACUS fullonum. H. Upf. 25. n. 1.

Phalæna dipsaci. Raj. 341. 360.

SCABIOSA pratensis. Fl. Svec. 110.

Papilio serotinus. Raj. 120.

- - - *Succisa.* Fl. Svec. 112.

Phalæna Raj. 361.

GALIUM verum. Fl. Svec. 116.

Phalæna Sphinx. Fl. 1356. De Geer I. t. 8 f. 9. 11.

Phalæna Sphinx. Reaum. I. t. 12. f. 1. 2. 5. 6.

- APARINE vulgaris. *Fl. Svec.* 120.
 Phalæna *Raj.* 281,
 PLANTAGO media. *Fl. Svec.* 123.
 Papilio Comes. *Fn.* 783.
 Phalæna *Raj.* 199. 300. 359.
confer. Mer. I: 36. II: 20. *Raj.* 199. 300. 359.
EUONYMUS vulgaris. *Fl. Svec.* 133.
 Phalæna *Euonymaria.* *Fn.* 891.
ALCHEMILLA vulgaris. *Fl. Svec.* 135
 Phalæna *Ursus.* *Fn.* 820. *De Geer.* I. t. 12. f. 8. 9.
 Phalæna *pectinic.* *spiril.* *De Geer.* I. t. 22. f. 16.
POTAMOGETON natans. *Fl. Svec.* 139.
 Phalæna *seticornis.* *Fn.* 853.
 Aphid *plantarum aquaticarum.* *Fn.* 711.

PENTANDRIA.

- BORRAGO officinarum. *H. Ups.* 34. n. 1.
 Phalæna *γ. aureum.* *Fn.* 873.
confer Jung. 116. 117. *Mer.* II: 32.
CYNOGLOSSUM vulgare. *Fl. Svec.* 154.
confer Jung. 151.
PULMONARIA immaculata. *Fl. Svec.* 156.
 Mordella. *Fn.* 542.
PRIMULA vulgaris. *Fl. Svec.* 161.
 Phalæna *Noctua.* *Fn.* 870.
CONVOLVULUS arvensis. *Fl. Svec.* 173.
 Phalæna *geometræ.* *Reaum.* I. t. 1. f. 9. 19.
 Phalæna *alis ramosis.* *Reaum.* I. t. 20. f. 12-15.
confer. Mer. II: 25. 45.
NICOTIANA Tabacum. *H. Upsal.* 45.
confer. Gœd. XXXII.
HYOSCHYAMUS vulgaris. *Fl. Svec.* 184.
 Mordella. *Fn.* 540.
 Cimex ruber. *Fn.* 665.

Musca. Fn. 1058.

Musca. Reaum. III. t. 2. f. 13--17.

VERBASCUM hirsutum. Fl. Svec. 186.

Phalæna nasuta. Fn. 887.

Phalæna Reaum. I. t. 43. f. 3. 4. 9. 10. II.

Phalæna Reaum. I. t. 49. f. 11--15.

Curculio Scrophulariæ. Fn. 460.

confer. Raj. 168. 352. Frisch. VI: 9.

LONICERA Caprifolium. Fl. Svec. 191.

Cantharis Officinalis. Lt. Scan. 186.

- - - *Xylosteum.* Fl. Svec. 192.

Phalæna Sphinx. Fn. 809.

Phalæna alis ramosis. Fn. 868.

Phalæna seticornis spirilinguis; alis reflexis pone divaricatis cruce testacea.

Phalæna seticornis spirilinguis fusca: dorso vitta alba: alarum apicibus acuminatis recurvatis.
Linn. quæ Alb. t. 73. d. b.

Tenthredo Reaum. V. t. 13. f. 1--11.

Musca subcutanea. Reaum. III. t. 1. f. 13. 14.

Chrysomela viridis, elytris griseis, thorace pone tridentato. Linn.

confer. Mer. III: 22. Raj. 287. Frisch. III: 13.

RHAMNUS Frangula. Fl. Svec. 194.

Papilio Canicularis. Fn. 795. De Geer. I. t. 14. f. 8. 9.

Papilio Argus oculatus. Fn. 803. De Geer. I. t. 4. f. 14. 15.

Phalæna larva. De Geer. I. t. 32. f. 10. II.

RIBES Grossularia. Fl. Svec. 195.

Papilio C duplex. Fn. 775.

Phalæna antennulata. Fn. 829. De Geer. I. t. 15. f. 15.

Phalæna W littera. Fn. 845.

Phalæna nigro-maculata. Fn. 849.

Tenthredo. Reaum. V. t. 10. f. 8.

Aphis Ribis. Fn. 704.

conf. Gæd. XXXI. Mer. I: 29. Raj. 178. 179. 311. 372. 373.

C = rubra.

- • • rubra. *Fl. Svec.* 197.
Papilio C. duplex. *Fn.* 775.
Phalæna W littera. *Fn.* 845.
Phalæna nigro-maculata. *Fn.* 849.
Aphis Ribis. *Fn.* 704.
Acarus. *Fn.* 1201.
conf. Jung. 82. *Gæd. XXIX. XXXV. Mer. I:* 37.
Raj. 179. 372.
- CHENOPODIUM purpurascens.** *Fl. Svec.* 210.
Phalæna Lubricipedata. *Fn.* 823.
Phalæna *Reaum. III. t. 2. f. 7. 8.*
- ULMUS campestris.** *Fl. Svec.* 219.
Papilio Polychloros. *Fn.* 773.
Papilio C. duplex. *Fn.* 775.
Phalæna Ursus flavus. *Fn.* 821.
Phalæna Lubricipedata. *Fn.* 823. *De Geer. I. t. II. f. 7. 8.*
Phalæna ocellata. *Fn.* 835.
Phalæna Seticorn. *De Geer. I. t. 17. f. 22.*
Phalæna *Reaum. I. t. 35. f. 1. 7. 8.*
Phalæna *Reaum. III. t. 10. f. 9--15.*
Tenthredo *Reaum. V. t. 10. f. 15--17.*
Aphis Ulmi. *Fn.* 705. *It. Scan.* 203.
Coccus *Reaum. IV. t. 7. f. 1 - 10.*
Chermes Ulmi. *Fn.* 694. *intra Folia revoluta.*
Chermes Ulmi. *It. Scan. p. 120. intra gallam.*
Cicada Ulmi. *Fn.* 644.
Cimex Ulmi. *Fn.* 680.
confer. Gæd. XXVI. XXXIX. LVIII. LXXVII. 48.
Raj. 282. 295. 297. 299. 305. 306. 307. 308. 310. 313. 314. 370.
- SELINUM palustre.** *Fl. Svec.* 227.
Papilio caudatus. *Fn.* 791.
- HERACLEUM vulgare.** *Fl. Svec.* 231.
Phaæna Heraclei. *Fn.* 916.
Musca alis albis, fasciis fuscis repandis, oculis viridi-
bus. *Linn.* *LIGU-*

- LIGUSTICUM vulgare.** *H. Upf.* 62. n. 1.
Curculio ligustici. *Syst. Nat.* 154 n. 2.
- ANGELICA alpina v. α.** *Fl. Svec.* 233.
Papilio caudatus. *Fn.* 791.
- SIUM majus.** *Fl. Svec.* 235.
Curculio paraplecticus. *Fn.* 445. *It. Scan.* 184.
- PHELLANDRIUM aquaticum.** *Fl. Svec.* 238.
Curculio paraplecticus. *Fn.* 445. *It. Scan.* 184.
Chrysomela nigro-aenea. *Fn.* 438.
Leptura deaurata. *Fn.* 509. *It. Scan.* 184.
- PASTINACA sativa.** *H. Upf.* 66.
Aphis pastinacæ. *Fn.* 706.
- ANETHUM graveolens.** *H. Upf.* 66. n. 1. & 2.
Papilio caudatus. *Fn.* 791.
- CHAEROPHYLLUM Cicutaria.** *Fl. Svec.* 243.
Phalæna *De Geer.* I. t. 29. f. 6. 7.
Phalæna *De Geer.* I. t. 29. f. 15. 16.
confer. Mer. I: 16.
- PIMPINELLA officinarum.** *Fl. Svec.* 246.
Papilio caudatus. *Fn.* 791.
- SAMBUCUS nigra.** *Fl. Svec.* 250.
Phalæna setic. *De Geer.* I. t. 17. f. 22.
Tenthredo *Reaum.* V. t. 10. f. 12
Aphis Sambuci. *Fn.* 707.
Cantharis Officinarum. *It. Scan.* 186.
confer. Gœd. LXVIII. 34. Mer. II: 2. Raj. cantabr. 148.

HEXANDRIA,

- ASPARAGUS sativus.** *Fl. Svec.* 272.
Chrysomela Asparagi. *Fn.* 430.
Tipula. *Fn.* 1147.
- CONVALLARIA Lilium convall.** *Fl. Svec.* 273.
Chrysomela rubra. *Fn.* 425.

RUMEX britannica. Fl. Svec. 292.

Curculio nigricans, postice lateribusque albidus. Linn.

Curculio Romicis. Fn. 454.

- - - acuta. Fl. Svec. 293.

Phalæna Raj. 286.

Aphis Romicis. Fn. 708.

Curculio Romicis. Fn. 454.

Tenthredo.

- - - Acetosa. Fn. Svec. 295.

Phalæna Noctua. Fn. 870.

Aphis Romicis. Fn. 708.

Meloe. Fn. 596. It. Scan. 23.

HEPTANDRIA.

ESCOLUS Hippo-Castanum. H. Ups. 92.

Phalæna Reaum. I. t. 34. f. 7. 8. 11.

Phalæna geometræ Reaum. II. t. 31. f. 1-6.

OCTANDRIA.

TROPÆOLUM majus. H. Ups. 93. n. 1.

Papilio Brassicaria minor. Fn. 798.

Phalæna omicron-ypsilon. Fn. 859.

ACER platanoides. Fl. Svec. 303.

Phalæna pectinc. elingu. De Geer I. t. 13. f. 18. 19.

Phalæna Reaum. I. t. 34. f. 7. 8. 13.

Phalæna geometræ Reaum. II. t. 31. f. 16.

Aphis aceris. Fn. 709.

Chermes aceris. Fn. 696.

EPILOEUM angustifolium. Fl. 304 & palustre. Fl. 307.

Phalæna Porcellus Fn. 811. De Geer. I. t. 9. f. 8. 9.

confer. Raj. 358.

ERICÀ vulgaris. Fl. Svec. 309.

confer. Mer. III: 32. Raj. 364.

VACCINIUM rubrum. Fl. Svec. 315.

Phalæna seticornis elinguis cinerea : fascia transversa saturatiore. Linn. BISTOR-

- BISTORTA minor. Fl. Svec. 321.
Phalæna geometræ. Reaum. I. t. I f. 10-12.
POLYGONUM vulgare. Fl. Svec. 322.
Phalæna Lubricipeda. Fn. 823.
Chrysomela. Fn. 440.
HELXINE sativum. Fl. Svec. 324.
... *Mordella.* Fn. 539.

DECANDRIA.

- RUTA graveolens.** H. Upf. 102.
Papilio caudatus. Fn. 791.
ARBUTUS Uva ursi. Fl. Svec. 339.
*Phalæna seticornis spirilinguis nasuta: fasciis ar-
genteis variis.* Linn.
DIANTHUS hortensis H. Upf. 104. n. 1,
confer. Gæd. XXXVIII. Mer. III: 26. Raj. 313.
SCLERANTHUS perennis Fl. Svec. 349.
Coccus polonicus. Fn. 720.
CUCUBALUS dioicus. Fl. Svec. 361.
Aphis Cucubali. Fn. 719.
ALSINE media. Fl. Svec. 369.
confer. Raj. 308. 335. 356 Frisch. V: 27. X: 15.
CERASTIUM viscosum. Fl. Svec. 379.
Chermes cerasiti. Fn. 695.
SEDUM Telephium. Fl. Svec. 386.
Papilio alpicola. Fn. 806. De Geer. I. t. 18. f. 12, 13.

ICOSANDRIA,

- CACTUS Opuntia.** H. Upf. 121. n. 10.
Coccus Coccinella offic. Reaum. IV. t. 7. f. 11-19.
CERASUS sativa. H. Upf. 125. n. 1.
Papilio Polychloros. Fn. 773.
Phalæna cæruleocephala. Fn. 836.
Phalæna assa flavo. Fn. 846.

Phalæ-

- Phalæna *Euonymaria*. Fn. 891.
 Phalæna Reaum. III. t. 7. f. 14. 15.
 Tenthredo Reaum. V. t. 12. f. 1-6.
 Scarabæus Fn. 351. It. Scan. 321,
 Curculio. Fn. 465. It. Scan. 355.
 Musca. Fn. 1061. in nucleis.
 confer. Gæd. XX. XXII. LXI 12. Jung. 112. Mer. I:
 9. 23. III: 31. Raj. 214. Frisch. III: 12. VI: 3.
PADUS vulgaris. Fl. Svec. 396.
 Papilio *hiemalis*. Fn. 796. De Geer I. t. 14. f. 19. 20.
 Phalæna *Euonymaria*. Fn. 891.
 Phalæna *nasuta*. Fn. 913.
 Phalæna *antennulata*. Fn. 929.
 Tenthredo. Fn. 944.
 Aphis *antennis longis, alis magnis*.
PRUNUS gallica. H. Up. 124. n. 1.
 Tenthredo Reaum. V. t. 12. f. 13-16.
 Aphis *Pruni*. Reaum. III. t. 23. f. 9. 10.
 confer. Jung. 114. 137. Gæd. XXII. LXIX. 20.
 Mer. I: 13. 47. Raj. 160. 309. 355. 371. 372. 373.
 Frisch. V: 14. VII: 2. 21. X: 3.
 - - - *armeniaca*. H. Up. 124. n. 2.
 Phalæna *Lubricipedæ*. Fn. 823. De Geer I. t. II. f. 7. 8.
 Phalæna Fn. 828.
 Phalæna *littera* ψ. Fn. 878.
 confer. Gæd. S. Mer. III: 53. Raj. 160. 285. 294. 353.
 Frisch. II: 2. III: 12.
 - - - *Spinosa*. Fl. Svec. 397.
 Papilio *hiemalis*. Fn. 796. De Geer. I. t. 14. f. 19. 20.
 Phalæna *annularia*. Fn. 824.
 Phalæna *antiquata*. Fn. 827.
 Phalæna *ocellata*. Fn. 835.
 Phalæna *cæruleocephala*. Fn. 836.
 Phalæna *nigromaculata*. Fn. 849.

Phalæ-

- Phalæna geometræ. Fn. 866.
 Phalæna geometræ. Fn. 867.
 Phalæna littera ψ. Fn. 879.
 Phalæna Euonymaria. Fn. 891.
 Phalæna uxor nuda. Fn. 921.
 confer. Mer. I: 33. II: 35. III: 6. Raj. 196. 214. 315.
 345. 353. 370. 303.

CRATÆGUS Oxyocantha. Fl. Svec. 399.

- Papilio biornalis. Fn. 796.
 Phalæna cæruleocephala. Fn. 836.
 Phalæna Fn. 882.
 Phalæna De Geer I. t. 11. f. 20. 21.
 Phalæna Reaum. I. t. 35. f. 1. 7. 8.
 Phalæna Vinula min. Reaum. II. t. 23 f. 3-6.
 confer. Raj. 157. 163. 289. 312. 315. 330. 343. 349.
 352. 370. 379.

SORBUS aucuparia. Fl. Svec. 400.

- Phalæna cæruleocephala. Fn. 836.
 Chrysomela nigra. Fn. 409.

PYRUS Pyraster. Fl. Svec. 401.

- Papilio Polychloros. Fn. 773.
 Phalæna Lubricipeda. Fn. 823. De Geer I. t. 11. f. 7. 8.
 Phalæna pedin. elingu. Fn. 828. De Geer I. t. 16. f. 11. 12.
 Phalæna cæruleo-cephala. Fn. 836.
 Phalæna ano flavo. Fn. 846.
 Phalæna uxor nuda. Fn. 921.
 Phalæna De Geer I. t. 25. f. 15. 16.
 Phalæna mirabilis Reaum. II. t. 23. f. 10.
 Tenthredo Pyri Reaum. V. t. 12. f. 1-6.
 Cynips Reaum. II. t. 38. f. 11-14. fructus
 Aphis Pyri Reaum. II. t. 24. f. 1. 2. 3.
 Chermes grisea, abdomen brevis: striis transversis
 albis. Linn.
 Curculio Pyri. Fn. 465. It. Scan. 355.

Musca.

Musca. Fn. 1035.

confer. Jung. 98. Mer. II: 21. Gæd. XIII. XXII. XLV.
43. Friesb. VII: 10. X: 3. T. Raj. 142. 43. 163. 150.
291. 343. 360. 65. 68.

Malus. Fl. Svec. 402.

Phalæna annularia. Fn. 824.

Phalæna antennulata. Fn. 829.

Phalæna cœruleocephala. Fn. 836.

Phalæna anno flavo. Fn. 846.

Phalæna littera ♀. Fn. 879.

Phalæna Euonymaria. Fn. 891.

Phalæna uxor nuda. Fn. 921.

Phalæna pecticornis. Aet. Stockb. 1749. p. 130. t. 4. f. 8. 9.

Phalæna pectinie. elingu. De Geer I. t. 11. f. 20. 21.

Phalæna subcutanea De Geer I. t. 30. f. 10--12.

Phalæna Reaum. II. t. 16. f. 11. & 17. f. 1-4.

Phalæna Reaum. II. t. 40. f. 9. 10. intra fructum.

Phalæna Reaum. III. t. 4. f. 11-13.

Phalænæ larva grisea &c. It. Scan. 32.

Aphis Malii Reaum. III. t. 24. f. 5.

Scarabæus Fn. 345. It. Scan. 321.

Scarabæus Fn. 351. It. Scan. 321.

confer. Gæd. 12. Mer. I: 18. Raj. 180. 186. 196. 198.

220. 276. 278. 287. 287. 287. 289. 289. 292. 293.

294. 297. 299. 300. 302. 306. 307. 312. 313. 332.

342. 343. 345. 354. 357. 361. 362. 368. 370. 371.

SPIRÆA theophrasti. H. Ups. 131. n. 1.

Phalæna Sphinx. Fn. 809.

Phalæna ophthalmoidæ. Mer. t. 87. Gæd. 3. p. 25. t. 9

FILIPENDULÆ Molon. Fl. Svec. 404.

Phalæna Leopardus. Fn. 814.

- - - Ulmaria. Fl. Svec. 405.

Phalæna in paniculis.

ROSA canina Fl. Svec. 406.

Phalæna nefusa. Fn. 835.

ocellata.

Phalæ-

- Phalæna nasuta.* Fn. 896.
Phalæna subcutanea De Geer. I. t. 30. f. 20.
Phalæna subcutanea Reaum. III. t. 2. f. 1-6.
Phalæna seticornis De Geer. I. t. 17. f. 22.
Phalæna seticornis De Geer. I. t. 34. f. 45.
Phalæna pectin. spiril. De Geer. I. t. 25. f. 6.
Phalæna pectinic. Act. Stockh. 1749. p. 130. t. 4. f. 8. 9.
Phalæna pectinicornis elinguis: alis cinereis, fasciis
quinq[ue] dimidiatis. Alb. t. 91. f. c. d.
Tenthredo Rosæ. Fn. 937.
Cynips Bedeguar. Fn. 938.
Cynips Bedeguar. Fn. 939. rarior.
Aphis Rosæ. Fn. 710.
Cicada flava. Fn. 645.
 confer. Jung. 100. 102. 105. 110. Gæd. LXIII.
 XXVIII. 3. 7. 17. 43. 28. 1. Mer. I: 19. 24. 28. III:
 42. 43. 44. 45. Raj. 147. 192. 285. 307. 357. 358.
 361. 363. 367. 368. 354.
RUBUS idæus. Fl. Svec. 408.
Phalæna antiquata. Fn. 827.
Phalæna antennulata. Fn. 829.
Phalæna ocellata. Fn. 835.
Phalæna seticornis. Reaum. I. t. 7. f. 1. 2.
Cynips Reaum. III. t. 36. f. 1-5.
Coccinella nigra. Fn. 408.
 confer. Gæd. VII. 27. Mer. III. 21. Raj. 147. 159.
 183. 307. 314. 346.
 - - - cæsius. Fl. Svec. 410.
Papilio Argus cæcus. Fn. 806.
 - - - saxatilis. Fl. Svec. 411.
Phalæna antennulata. Fn. 829. De Geer. I. t. 15. f. 15.
FRAGARIA vulgaris. Fl. Svec. 414.
Phalæna antennulata. Fn. 829. De Geer.
 confer. Raj. 307. 333.

) 26 ()
POTENTILLA fruticosa. *Fl. Svec.* 416.
Coccus tinctorius. *Fn.* 720.

POLYANDRIA.

NYMPHÆA lutea. *Fl. Svec.* 420. & alba. *Fl. Svec* 427.

Phalæna seticornis. *Fl.* 853.

Aphis plantar. aquaticar. *Fn.* 711.

Chrysomela Nymphææ. *Fn.* 444.

Leptura deaurata. *Fn.* 509.

Leptura violacea. *Fn.* 510.

TILIA europea. *Fl. Svec.* 432.

Phalæna littera ψ. *Fn.* 879.

Phalæna geometræ *Reaum* II. t. 28. f. 1. 5. 6.

Cynips foliorum *Reaum.* III. t. 38. f. 4. 5. 6.

Aphis Tiliæ. *Fn.* 712.

Coccus *Reaum.* IV. t. 3. f. 1-3.

Gryllus ensifer. *Fn.* 622.

Acarus Tiliæ. *Fn.* 1212.

confer. Jung. 108. *Mouff.* 183. *Mer.* II: 24. *Frisch.* I: 3.
VII: 2. XI: 4. XIII: 5. 6.

CISTUS Helianthemum. *Fl. Svec.* 433.

Phalæna Meticulosa. *Fn.* 815.

EUPHORBIA solisequia. *Fl. Svec.* 436.

Phalæna erucæ tithymali. *Fn.* 825.

Phalæna Sphinx. *Reaum.* I. t. 13. f. 5. 6.

confer. Jung. 109. *Mer.* III: 22.

STRATIOTES Aloides. *Fl. Svec.* 444.

Phalæna Stratiotis. *De Geer.* I. t. 37. f. 16. 18.

Coccus aquaticus. *Fn.* 725.

DELPHINIUM regale. *Fl. Svec.* 440.

conf. Mer. I: 40. III: 11. *Frisch.* XI: 9.

RANUNCULUS acris. *Fl. Svec.* 466.

Musca subcutanea. *Reaum.* III. t. 1. 6. 7. 8. II. 12.

confer. Mouff. 184. *Mer.* I: 4. 15. III: 29.

- - - arvensis. *Fl. Svec.* 470.

Chrysomela. *Fn.* 437.

DIDY-

DIDYNAMIA.

THYMUS Serpyllum. Fl. Svec. 477.

Phalæna geometræ	Frisch. X: 17.
Culex lanigerus	It. Scan. 164.
Musca alba villosa,	It. Scan. 164.

MENTHA arvensis. Fl. Svec. 481.

Phalæna aurata.	Fn. 875.
Cassida viridis.	Fn. 377.
confer. Gœd. 28 Mer. I: 39. Raj. 342.	

MELISSA officinalis. H. Ups. 163. n. 1.

Cassida viridis.	Fn. 377.
Cassida cinerea.	Fn. 378.

GLECHOMA Hedera terrestris. Fl. Svec. 483.

Phalæna Libatrix.	Fn. 833.
Cynips strumæ Glechomæ.	Fn. 949. it. W-Goth. 107.
confer. Gœd. LX. LVIII. Mer. I: 13.	

GALEOPSIS Ladanum. Fl. Svec. 492.

Phalæna W. littera.	Fn. 845.

ANTIRRHINUM Linaria. Fl. Svec. 501.

Phalæna	Reaum. I. t. 37. f. 4. 6. 7.

SCROPHULARIA foetida. Fl. Svec. 520.

Phalæna	Reaum. I. t. 43. f. 3. 4. 9-II.
Tenthredo Scrophulariæ.	Fn. 935.
Curculio Scrophulariæ.	Fn. 460.
Curculio Scrophulariæ.	Fn. 461. rarior.
Coccinella villosa.	Fn. 412.
conf. Jung. III. Raj. 168. 352.	

TETRADYNAMIA.

THLASPI campestre. Fl. Svec. 531.

Papilio Aurora.	Fn. 801.
Bartsia pastoris.	Fl. 532.
Phalæna Noctua.	Fn. 870.

COCHLEARIA Armoracia. Fl. Svec. 540.

Papilio *Brafficaria*. Fn. 799.

Chrysomela *Armoraciæ*. S. Nat. 153. n. 7.

CHEIRANTHUS. H. Upf. 187.

Phalæna *Meticulosa*. Fn. 815.

confer. Mer. I: 12. II: 15.

BRASSICA sativa. Fl. Svec. 546.

Papilio *Brafficaria latis venis*. Fn. 797.

Papilio *Brafficaria minor*. Fn. 798.

Papilio *Brafficaria vulgaris*. Fn. 799.

Phalæna Fn. 880.

Phalæna Reaum. I. t. 41. f. 13. De Geer. t. 3 f. 17. 18.

Phalæna Reaum. I. t. 42. f. 1-4.

Phalæna Reaum. II. t. 25. f. 1-17.

Aphis *Brafficæ* Frisch. II. p. 10. t. 3. f. 15.

Mordella *Brafficæ*. Fn. 540.

conf. Gæd XXVIII. Raj. 281. 348. 349. 353. Frisch. IV: 2.

CARDAMINE pratensis. Fl. Svec. 559.

Papilio *Aurora*. Fn. 801.

DENTARIA bulbifera. Fl. Svec. 565.

Mordella. Fn. 542.

MONADELPHIA.

GERANIUM batrachioides. Fl. Svec. 572.

Phalæna *pechinic. elingu*. De Geer. I. t. 13. f. 4-6.

confer. Mouff. 189. Raj. 147.

MALVA sylvestris. Fl. Svec. 581.

Papilio *linea nigra*. Fn. 793.

confer. Mer. I: 48. III: 3. 7.

- - - Alcea. Fl. Svec. 582.

Acarus *Alceæ*. Fn. 1196.

DIADELPHIA.

PISUM sativum. H. Upf. 215.

Phalæna *larva speciosa*. Frisch. V. II.

Phalæ-

- Phalæna in Legumine.
 confer. Raj. 160. 315.
- VICIA Cracca. Fl. Svec. 605.
 - - Aphis nigro plumbea. Linn.
 - - Faba. H. Upf. 218.
 confer. Raj. 163. 356. 362.
- LOTUS corniculata. Fl. Svec. 609.
 Thrips. Fn. 726.
- TRIFOLIUM pratense. Fl. Svec. 615.
 Phalæna antennulata. Fn. 829.
 confer. Gœd. D. Mer. III: 33. Raj. 187. 345.
- MEDICAGO Falcata. Fl. Svec. 620.
 Phalæna Reaum. I. t. 40. f. 11-13.
- ASTRAGALUS glycyphylloides. Fl. Svec. 591.
 Phalæna Reaum. III. t. II. f. 1.

POLYADELPHIA.

- CITRUS. H. Upf. 236. n. 1.
 Phalæna seticornis; alis patentibus cinereis: media
 extremitate postica fusco nebulosis, fascia fusca.
 Coccus Hesperidum. Fn. 722.

SYNGENESIA.

- LACTUCA sativa. H. Upf. 242.
 Phalæna Noctua. Fn. 870.
 Phalæna γ. aureum. Fn. 873.
 Phalæna setic. spiril. Fn. 877.
 confer. Gœd. XVII. 21. Mer. I: 43. II: 43.
- LEONTODON Taraxacum. Fl. Svec. 627.
 Phalæna antennulata. Fn. 829.
- HYPOCHOERIS maculata. Fl. Svec. 631.
 Chrysomela aurata. It. Scan. p. 210.
- HIERACIUM Pilosella. Fl. Svec. 633.
 Phalæna gregaria. Fn. 825.

Coc.

- Coccus tinctorius.** Fn. 720.
 - - - Pulmonaria. Fl. Svec. 637.
 Cynips Hieracii. Fn. 950.
- SONCHUS arvensis.** Fl. Svec. 642.
 Aphis Sonchi Reaum. III. t. 22. f. 3. 4. 5.
 Mulca subcutanea Reaum. III. t. 1. f. 1. 2.
 confer. Mer. II: 9.
- ARCTIUM Lappa.** Fl. Svec. 651.
 Phalæna γ aureum. Fn. 873.
 Phalæna /eticornis spirilinguis, alis incumbentibus:
 superioribus cinereo-griseis, puncto atro; Inferiori-
 bus atris, omnibus margine postice interiore bar-
 batis. Act. Stockb. 1752. p. 66-70.
 confer. Jung. 130. Mer. II: 13.
- CARDUUS lanceolatus.** Fl. Svec. 654.
 Papilio Bella Donna. Fn. 778.
 Musca in gallis. Fn. 1063.
 Cimex. Fn. 660.
 - - - nutans. Fl. Svec. 655.
 Phalæna /etic. spiril. Fn. 878.
 Aphis Cardui. Fn. 714.
 - - - crispus. Fl. Svec. 658.
 Tipula ultima. Fn. 1152.
 Musca cinerea. Fn. 1058.
 Musca. Fn. 1064.
- CYNARA Scolymus.** H. Ups. 251.
 Cassida viridis. Fn. 377.
 confer. Gœd. 50.
- SERRATULA tinctoria.** Fl. Svec. 660.
 Aphis Serratulæ. Fn. 713.
 - - - arvensis. Fl. Svec. 662.
 Aphis Cardui. Fn. 714.
 Curculio Fn. 426.

EUPATORIUM cannabinum. Fl. Svec. 665.

Phalæna follicularis. Reaum. III. t. 10. f. 1-6.

TANACETUM vulgare. Fl. Svec. 666.

Aphis Tanaceti rufa.

Chrysomela Tanaceti. Fn. 413.

ARTEMISIA vulgaris. Fl. Svec. 667.

Aphis Artemisiæ. Fn. 715.

- - - Abrotanum. H. Upf. 257. n. 2.

Phalæna γ. aureum. Fn. 873.

confer. Gæd. 2. 24. Mer. II: 28. Frisch. V: 15. VII: 12.

SENECIO Jacobæa. Fl. Svec. 688.

Phalæna Jacobæa. Fn. 869.

confer. Gæd. 18. Raj. 169. 293.

- - - vulgaris. Fl. Svec. 690.

Phalenæ Jacobæa. Fn. 869.

Phalæna Noctua. Fn. 870

confer. Gæd. IX. Mouff. 189. Raj. 160. 169.

ERIGERON acre. Fl. Svec. 691.

Phalæna Fn. 869.

INULA Helenium. Fl. Svec. 695.

Phalæna Reaum. II. t. 39. f. 5. 6.

CENTAUREA Jacea. Fl. Svec. 709

Phalæna uxor nuda. Reaum. II. t. 31. f. 7. 8.

Aphis Centaureæ. Fn. 716.

CALENDULA officinalis. Fl. Svec. 712.

confer. Gæd. 32. Raj. 310.

VIOLA tricolor. v. β. Fl. Svec. 721.

Papilio Rex. Fn. 780.

confer. Gæd. XXX.

IMPATIENS noli tangere. Fl. Svec. 712.

Phalæna Porcellus. Fn. 811.

MONOECIA.

URTICA urensissima. Fl. Svec. 773

Papilio Ammiralis. Fn. 777. De Geer. I. t. 22. f. 5.
Phalæ-

- Phalæna *Ursus flavus.* Fn. 821.
 Chermes *Urticæ.* Fn. 702.
 Curculio. Fn. 459.
 Cimex. Fn. 653.
 - - dioica, Fl. Svec. 774.
 Papilio *Urticaria.* Fn. 774.
 Papilio *C duplex.* Fn. 775. De Geer. I. t. 20. f. 9. 10.
 Papilio *Oculus Pavonis.* Fn. 776.
 Papilio *Bella Donna.* Fn. 778.
 Phalæna *Meticulosa.* Fn. 815.
 Phalæna *Lubricipeda.* Fn. 823. De Geer. I. t. 11. f. 7. 8.
 Phalæna *ano flavo.* Fn. 846. De Geer. I. t. 28. f. 18. 19.
 Phalæna *setic. spiril.* Fn. 855.
 Phalæna De Geer. I. t. 28. f. 9. 10.
 Phalæna Reaum. I. t. 37. f. 1. 3. De Geer. I. t. 6 f. 20. 21.
 Asilus Fn. 1039.
 Musca. Fn. 1060.
 confer. Gæd. I. XXI. 39. Mer. I: 26. II: 38. 47. Raj.
 118. 180. 214 348. 351. 352. Friesb. III: 2. IV: 4.
 VI: 2. X: 2.
BUXUS. H. Upf. 283.
 Chermes Reaum. III. t. 29. f. 1-16.
MORUS. H. Upf. 283. n. 12.
 Phalæna *Bombyx.* Fn. 832.
ALNUS glutinosa. Fl. Svec. 775.
 Phalæna *Cossus.* Fn. 812. in ligno.
 Phalæna *Vinula.* Fn. 819. De Geer. I. t. 23. f. 12.
 Phalæna *terribilis.* Fn. 834. De Geer. I. t. 10. f. 13. 14.
 Phalæna *pectin. spiril.* De Geer. I. t. 24. f. 7.
 Phalæna *pectin. spirit.* De Geer. I. t. 25. f. 6.
 Phalæna *setic.* De Geer. I. t. 9. f. 22.
 Phalæna *setic.* De Geer. I. t. 11. f. 28.
 Phalæna *subcutanea* De Geer. I. t. 31. f. 11. 12.

Phalæna

<i>Phalæna geometræ</i>	<i>It. Scan.</i> 420.
<i>Tenthredo antenn. clavat.</i>	<i>Fn. 923.</i>
<i>Tenthredo</i>	<i>Reaum. V. t. II. f. 1. 2.</i>
<i>Tenthredo</i>	<i>Reaum. V. t. 12. f. 17. 18.</i>
<i>Chermes Alni.</i>	<i>Fn. 698.</i>
<i>Coccinella rubra.</i>	<i>Fn. 338.</i>
<i>Chrysomela Alni.</i>	<i>Fn. 416.</i>
<i>Curculio lividus.</i>	<i>Fn. 473.</i>
<i>Curculio inauratus.</i>	<i>S. Nat. 154. n. 6.</i>
	<i>confer Gæd. E. H. J. K. T. Mer. II: 36. Raj. 281.</i>
	<i>286. 292. 311.</i>

SETULA alba. *Fl. Svec.* 776.

<i>Papilio Morio.</i>	<i>Fn. 772.</i>
<i>Papilio flammeus.</i>	<i>Fn. 792.</i>
<i>Phalæna ecellata.</i>	<i>Fn. 835.</i>
<i>Phalæna terribilis.</i>	<i>Fn. 834. De Geer. I. t. 10. f. 13. 14.</i>
<i>Phalæna setic. spixii.</i>	<i>De Geer I. t. 10. f. 7. 8.</i>
<i>Phalæna setic.</i>	<i>De Geer. I. t. 9 f. 22.</i>
<i>Phalæna setic.</i>	<i>De Geer. I. t. 18. f. 4 5.</i>
<i>Phalæna</i>	<i>De Geer. I. t. 28. f. 22.</i>
<i>Phalæna</i>	<i>De Geer. I. t. 28. f. 29. 30.</i>
<i>Phalæna pedestinicornis elinguis; alis deflexis griseis,</i>	
<i>fascia pallidiore pone punctum album: Inferiori-</i>	
<i>bus prominulis. Alb. t. 18. f. 25. Mer. I: 10. f. 4.</i>	
<i>Gæd. I. 7.</i>	

Tenthredo antenn. clavat. *Fn. 923.*

Aphis Betulæ. *Fn. 717.*

Coccus Betulæ. *Fn. 723.*

Chermes Betulæ. *Fn. 697.*

Chrysomela Betulæ. *Fn. 415.*

Curculio viridis. *Fn. 456.*

Curculio Caput vulpis. *Fn. 476.*

Aranea cruce alba. *Fn. 1214.*

QUERCUS longo pedunculo. *Fl. Svec.* 784.

Papilio flammeus. *Fn. 792.*

E

Papilio

- Papilio hexapus*; alis secundariis angulo acuto: sub-
tus cinereis, linea alba, punctis duobus fulvis.
Alb. t. 52. Raj. 130. n. 9.
- Phalæna Vinula*. Fn. 819.
- Phalæna Lubricipedæ*. Fn. 823.
- Phalæna viridis*. Fn. 857.
- Phalæna littera ψ.* Fn. 879.
- Phalæna seticornis*. Fn. 918.
- Phalæna peccinic. eling.* De Geer. I. t. 11. f. 20. 21.
- Phalæna peccinic. eling.* De Geer. I. t. 13. f. 18. 19.
- Phalæna seticornis*. De Geer. I. t. 17. f. 22.
- Phalæna*. De Geer. I. t. 27 f. 8. II. 12. 14.
- Phalæna*. Reaum. I. t. 6. f. 2. 10.
- Phalæna*. Reaum. I. t. 15. f. 1. 2. 4. 5.
- Phalæna rubicunda*. Reaum. I. t. 32. f. 1. 2. 6. 7.
- Phalæna corticosa*. Reaum. I. t. 38 f. 1. 8. 9.
- Phalæna viridis*. Reaum. I. t. 39. f. 10. 13. 14.
- Phalæna*. Reaum. I. t. 44. f. 5-10.
- Phalæna Proceſſionaria*. Reaum. II. t. 10 & II.
- Phalæna contortuplicata*. Reaum. II. t. 19 f. 9-14.
- Phalæna Vinula*. Reaum. II. t. 22. f. 4. 5.
- Phalæna geometræ*. Reaum. II. t. 29 f. 1-4.
- Phalæna subcutanea*. Reaum. III. t. 3. f. 1-5.
- Phalæna subcutanea*. Reaum. III. t. 3 f. 7. 8.
- Phalæna subcutanea*. Reaum. III. t. 3. f. 9. 12.
- Phalæna cucullata*. Reaum. III. t. 7. f. 1-6.
- Phalæna spiril cucull.* Reaum. III. t. 16 f. 1-5.
- Phalæna cucullata*. Reaum. III. t. 16 f. 6-12.
- Phalæna nasuta*. Reaum. III. t. 16 f. 13-16.
- Tenthredo*. Reaum. IV. t. 15. f. 13.
- Tenthredo*. Reaum. V. t. 11. f. 7-12.
- Cynips Quercus.* Fn. 947.
- Cynips Quercus.* Fn. 948.
- Cynips granularia*. Reaum. III. t. 35. f. 3. t. 37. f. 10. 11.
- Cynips*

- Cynips radicis* Reaum. III. t. 44. f. 6-10.
Cynips nigra, *pedibus albidis*, *femoribus fuscis*.
Scarabæus. Fn. 345. It Scan. 321.
Chrysomela viridi-cærulea, *elytris testaceis*.
Cantharis It. W-Goth. p. 153. t. 2. in ligno.
 confer. Mouff. 183. Mer. I: 50. Raj. 145. 178. 180.
 181. 276. 277. 279. 280. 281. 285. 286. 288. 289.
 290. 291. 292. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 302.
 306. 308. 311. 312. 314. 363. 367. 369. 370. 371.
 373. 375. Frisch. I: 3.

FAGUS Castanea, *H. Upf.* 287.

- Phalæna* Fn. 828. De Geer I t. 16. f. 11. 12.
Phalæna Reaum. I. t. 34 f. 7. 8. 11.
Tenthredo, *Fn. 946*.
 - - - *sylvatica*. Fl. Svec. 785.
Phalæna nosuta. It. Scan. 112.
Phalæna geometræ It. Scan. 112.
Chermes Fagi It. Scan. 65.
Chermes Fagi It. Scan. 112.
Curculio Fagi It. Scan. 111.
Acarus Fagi It. Scan. 166.

CARPINUS Ostrya Fl. Svec 786.

- Phalæna uxor nuda*. Fn. 921.
Phalæna Reaum. II. t. 29. f. 5. 6.
Phalæna cucullata Reaum. III. t. 10 f. 7. 8.
Coccus carpini It. Scan. 47.
 confer. Raj. 193. 283. 305. 310. 369. 372.

CORYLUS Avellana. Fl. Svec. 787.

- Phalæna setic. spiril.* Fn. 860.
Coccus Reaum. IV. t. 3 f. 4-10.
Chrysomela thorace nitido caput occultante.
Curculio viridi-nitens, *subtus nigro cœrulescens*,
thorace bicorni.

- Cerambyx testaceus;** *elytrorum fascia gemina albida, thorace spinoso.* in nucleis.
confer. Mouff. 188. Raj. 302. 310 371. Friesch. XI: 6.
- PINUS sylvestris.** *Fl. Svec. 788.*
Phalæna pectinic. spiril. *Fn. 844.*
Phalæna nasuta. *Fn. 897.*
Phalæna setic. *De Geer. I. t. 22. f. 22 23. in ramu-*
Phalæna setic. *De Geer. I. t. 22. f. 26. lis.*
Phalæna gallæ resinosæ *De Geer. I. t. 33. f. 12. 13.*
Phalæna *Reaum. II. t. 7. & 8.*
Phalæna seticornis spirilinguis nasuta, cinereo fuscoque
nebulosa. *Friesch. X. t. 9.*
Tenthredo atra, ore tibiisque anticis luteis. *Linn.*
Aphis Pini. *Fn. 718.*
Dermestes præmorsus. *Fn. 366.* in truncis.
Cimex oblongus. *Fn. 674.*
Acarus ruber. *Fn. 1191.*
- ABIES Picea.** *Fl. Svec. 789.*
Phalæna strobili Abietis. *Fn. 914.*
Chermes Abietis. *Fn. 700.*
Cimex femoribus dentatis. *Fn. 672.*

DIOECIA.

- SALICES Variæ.** *Fl. Svec. 791. 795. 805. 811. 812. 813,*
Papilio Morio. *Fn. 772.* *De Geer I. t. 21. f. 8. 9.*
Papilio Polychloros. *Fn. 773.*
Phalæna Sphinx. *Fn. 809.*
Phalæna Sphinx. *Fn. 810.* *De Geer I. t. 8. f. 5.*
Phalæna Cossus. *Fn. 812.* in ligno.
Phalæna Vinula. *Fn. 819.* *De Geer. I. t. 23 f. 12.*
Phalæna Salicina. *Fn. 822.* *De Geer. I. t. 11. f. 13. 14.*
confer. It. Scan. 307.
Phalæna antiquata. *Fn. 827.* *De Geer. I. t. 17. f. 13. 15.*
Phalæna ocellata, *Fn. 835.* *De Geer. t. 19. f. 7. 8.*
Phalæ-

- Phalæna nigromaculata.* Fn. 849.
Phalæna nasuta viridis. Fn. 895.
Phalæna nasuta aurata. Fn. 902.
Phalæna pectinie. spiril. De Geer. I. t. 4. f. 7.
Phalæna Ziczac. De Geer. I. t. 6. f. 7. 10.
Phalæna pectinie. eling. De Geer. I. t. 11. f. 10. 21.
Phalæna pectinie. eling. De Geer. I. t. 13. f. 18. 19.
Phalæna pectinie. eling. De Geer. I. t. 14. f. 7. 8. 9.
Phalæna pectinie. eling. De Geer. I. t. 22. f. 9.
Phalæna setic. De Geer. I. t. 9 f. 22.
Phalæna De Geer. I. t. 29. f. 22.
Phalæna Reaum. II. t. 18. f. 6. 7.
Tenthredo ant. clavat. Fn. 923.
Tenthredo flava. Fn. 927.
Tenthredo Salicina. Fn. 933.
Cynips rosæ Salicis. Fn. 941.
Cynipes gallarum Salicum. Fn. 940. 942. 943. 945.
Aphis fusca, albo maculata, caudis rubris.
 Reaum. III. t. 22. f. 1. 2.
Chermes Salicis. Fn. 701.
Chrysomelæ. Fn. 417. 418. 423. 426. 429.
 440. 1354.
Circuliones. Fn. 447. 448. 470.
Circulio ater, fasciis duabus albis: antica latiore.
Cerambyx viridi cærulescens. Fn. 478.
Cicada thorace bicorni. Fn. 641.
Musca aurata. Reaum. II. t. 18. f. 9-14.
Afilus Fn. 1040.
Acarus Salicinae rosæ. Fn. 1204.
 confer. Gæd. 33. 35. 38. B. O. N. L. C. XVI. LXIV.
 XXIV. XXXIII. LXV. Mer. I: 27. 30. II: 37. III:
 36. 37. 38. 39. 41. Raj. 118. 148. 184. 187. 233.
 281. 308. 331. 333. 373. Fri/eb. I: 4. III: 12. 8. VI:
 3. 8. VII: 1. XII: 7. 12. Blancard. 8. A-D. Jung. 129.
 HUMU.

- HUMULUS Lupulus. *Fl. Svec.* 818.
Papilio C. duplex. *Fl.* 775.
Papilio Ocellus pavonis. *Fn.* 776.
Phalæna Jetic. spiril. *Fn.* 876.
Phalæna Humularia. *Fn.* 917. *De Geer.* I. t. 7. f. 5, 6.
conf. Raj. 119, 155, 193, 349, 356, 357, 358, 359, 368, 371.
POPULUS tremula. *Fl. Svec.* 819.
Phalæna Sphinx. *Fn.* 809.
Phalæna Sphinx. *Fn.* 810. *De Geer.* I. t. 8. f. 5.
Phalæna Vinula. *Fn.* 819. *De Geer.* I. t. 23. f. 12.
Phalæna *Reaum.* I. t. 35 f. 1. 7. 8.
Tenthredo Populnea. *Fn.* 934.
Aphis livida, punctis lateralibus quinque niveis.
Coccinella lineis albis. *Fn.* 389.
Chrysomela ænei coloris. *Fn.* 426.
Chrysomela Populi. *Fn.* 428.
Cureulio inauratus, abdomine virescente; anten-
nis nigris.
Cantharis Officinarum. *It. Scan.* p. 186.
- - - alba. *Fl. Svec.* 820.
- - - Phalæna Salicina. *Fn.* 822. *De Geer.* I. t. 11. f. 13, 14.
- - - nigra. *Fl. Svec.* 821.
Phalæna Vinula. *Fn.* 819.
Phalæna Salicina. *Fn.* 812. *De Geer.* I. t. 11. f. 13, 14.
Aphis Populi nigræ. *Fn.* 1355.
MERCURIALIS perennis. *Fl. Svec.* 823.
Phalæna meticulosa. *Fn.* 815.
JUNIPERUS communis. *Fl. Svec.* 824.
Tenthredo antennis pectinatis.
Thrips Juniperi. *Fn.* 728.
Ichneumon Triglochidis. *Fn.* 987.
Tipula Triglochidis. *Fn.* 1150.

POLY-

POLYGAMIA.

ATRIPLEX angustifolia β . Fl. Svec. 828.

Aphis Atriplicis viridis, oculis atris.

conf. Mer. III: 16. Frisch. III: 11. IV: 17. V: 11.
VII: 21.

FRAXINUS apetala. Fl. Svec. 830.

Phalæna Sphinx. Fn. 809.

Phalæna geometræ Reaum. II. t. 29. f. 6. 7. 13.

Chermes Fraxini. Fn. 703.

Cantharis Officinar. It. Scan. p. 186.

conf. Jung. 124. Raj. 169. 280. 291.

CRYPTOGAMIA.

FICUS Carica. H. Ups. 305.

Chermes Reaum. III. t. 29 f. 17-24.

Cynips Ficus. Hasselq. vid. Amœn. Acad. I p. 41.

Cynips Cycromori fusca, aculeo longitudine corporis.

Hasselq.

conf. Mer. III: 10.

PTERIS aquilina. Fl. Svec. 843.

conf. Gæd. I: 56. Reaum. I. t. 8. f. 25. 26. II. t. 14. f. 12.

LEMNA aquatica. Fl. Svec. 999.

Phalæna Fn. 851.

Phalæna Fn. 852.

COROL.

COROLLARIA.

Ex dictis concludimus altissimas ARBORES, quæ sua structura a vi & devastatione Quadrupedum immunes sunt, plurimis Insectis alimentum & hospitium præbere uti *Ulmus*, *Cerasus*, *Padus*, *Prunus*, *Pyrus*, *Tilia*, *Alnus*, *Betula*, *Quercus*, *Carpinus*, *Corylus*, *Fagus*, *Pinus*, *Salix*, *Populus*, *Fraxinus* &c.

Idem etiam dictum esto de plantis & fruticibus SPINOSIS, quæ arcent ora Quadrupedum, uti *Grossularia*, *Rosa*, *Prunus spinosa*, *Rubus*, *Carduus*, *Urtica* &c.

Idem quoque observandum de plantarum speciebus numero COPIOSISSIMIS, uti *Gramina*.

Nec non de plantis quas *Pan Svecicus* intactas relinquit, uti *Rumex*, *Urtica*, *Nymphaea*, *Potamogeton*, *Scrophularia*, *Hyoscyamus*.

Sic Natura nihil frustra.

D. D.

VERNATIO ARBORUM,

QUAM,

CONSENT. AMPLISS. FACULT. MEDICA,
IN REGIA ACADEMIA UPSALIENSI,

Sub PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI,

Dn. Doct. CAROLI
LINNÆI,

S:Æ R:Æ M:TIS ARCHIATRI,

MED. ET BOTAN. PROFESS. REG. ET ORD.

ACAD. IMPER. MONSPEL. STOCKHOLM.

UPSAL. BEROL. ET TOL. SOCII,

PUBLICO EXAMINI SUBMITTIT,

HARALDUS BARCK,

SMOLANDUS.

IN AUDIT. CAROL. MAJ. D. V. MAJI,
ANN. MDCCCLIII.

H. A. M. S.

UP SALIÆ,

Exc. L. M. HÖJER, Reg. Acad. Typogr.

Kongl. Maj:ts TRO-
ÖFVERSTE-LIEUTENANTEN
wid Smålands Cavallerie,
Hægwælborne FRIHERREN,
**HERR CLAES ERICH
SILFWERHIELM,**

Nådige

THej myckna goda, jæg af Eder, Nådiga HERRAR! som ock theraf utan twekan sluter, hwad jag hådå, Nådige HERRAR! att såsom ett ringa prof af lämna desse rön, som jag til en stor del samlat omkring och underhållit mitt nöje: Eder förfarenhet har städgat då de antagit den gröna och tåka vårdrägten.

Tillåten, Nådige HERRAR! mig, då jag efter therinunder af tråns löfning utforska rätta Såningstiden, Wågren mig ej, att på thetta enda sättet, jag jag, in till mitt sidsta har den åran att framhå

Mine Nådige

ED

ödmjukaste
HARAL.

TJENARE,
MAJOREN och RIDDAREN
af Swärds - Orden,
Wælborne HERREN,
HERR GUSTAV AD.
WITTING,

HERRAR!

redan åtnjutit, wördar jag med ödmjukesta tacklambet:
danefter af Eder ynnest har att vänta. Tilstådjen mig
en undergifwen wördnad framte och uti Edra händer
Edra Såtesgårdar. Eder upmårkfambet har väckt
min nysikenhet , til att åskoda trän och antekna tiden,

sträfwar ransaka naturen och följa des sporr , samt
ate söka och finna skygd och förswar hos Eder.
förmår , betyga den oskrymtade wördnad , hvarmed
da ,

HERRAR,
ER

tjenare,
BARCK.

MONSIEUR,

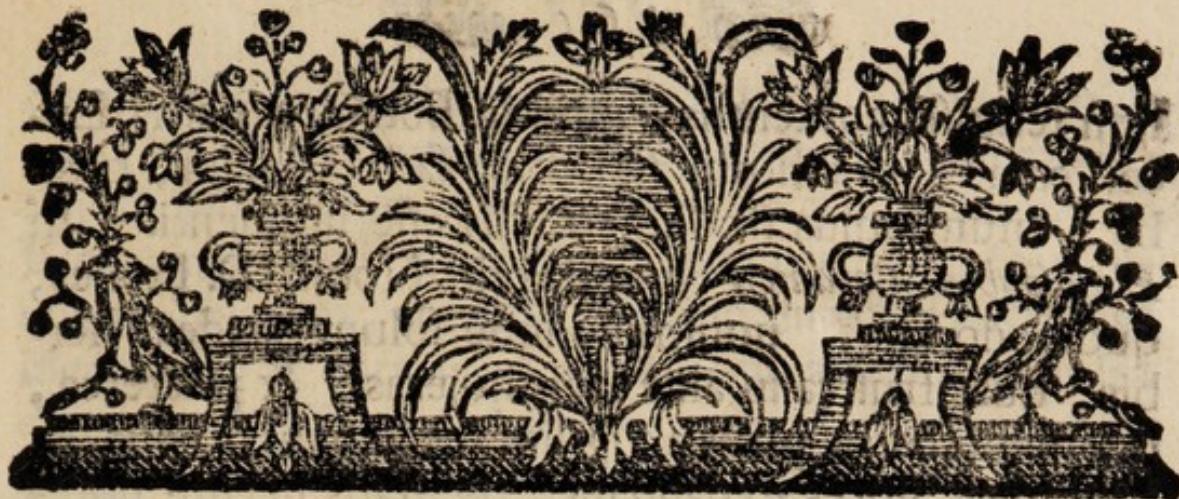
On conviendra sans difficulté que les sciences sont réduites à ce degré de perfection, que celui qui veut y ajouter quelque chose de réel, doit avoir la force de penser, au dessus du Vulgaire. Elles sont néanmoins susceptibles de progrès, c'est ce que les Exemples & l'expérience nous montrent tous les jours : pour s'en convaincre on n'a qu'à considerer l'étendue de l'esprit humain. On ne développe la Nature que par une industrie, qui méprise les travaux & les veilles. Le Public, MONSIEUR, Vous sera indubitablement obligé de l'ouvrage que Vous lui allez communiquer. Vous avez choisi & expliqué une matière, qui porte témoignage de Vos talents & de Vos lumières. Je Vous suis trop redevable, MONSIEUR, pour laisser échapper une occasion si favorable de Vous en féliciter du meilleur de mon cœur. L'applaudissement du Public à l'égard de cet essai ne sera qu'un interprète des récompenses que Votre vertu mérite.

J'ai l'honneur d'être,

MONSIEUR,

Votre très affectionné & très fidèle serviteur,

ADAM GUSTAV WITTING.

Q. D. B. V.

§. I.

Neo desudarunt omnis ævi Botanici, ut plantas non detegerent solum & nominarent; sed, qua fieri potuit, etiam describerent diligentia. Verum enim vero justo, quod mireris, arctioribus terminis circumscripta erat in prælens usque seculum hæc scientia; ea enim opinio eruditorum fere omnium animos incelerat, non extra medicinæ campum ejus patere usum; unde tunc ejus cultores præter Æsculapii filios, paucos admodum videbis, nec ultra mediocre herbarum officinum studium eorum progressam deprehendes industria. nostris autem temporibus, vires plantarum majori cura & industria exquirere & pervestigare conati sunt Viri, in orbe botanico nunquam satis collaudandi. Hi enim, præter medicum usum, alias hujus studii magnas & præclaras detexerunt utilitates, quibus percensendis jam supersedeo, verbo so-

lum

Ium tetigisse contentus, quid in Botanico nostri Lycei campo præstitum sit, unde satis, opinor, patet, usum hujus studii non vilis esse momenti. In *Philosophia Botanica* monstravit Nobil. D. Præses, quomodo suis, unumquodque solum gaudeat herbis, quas frustra in aliis locis quæras, & præterea, quomodo certæ plantæ vigilias suas agant, statis scilicet horis flores expandant, & statis iterum flores suos occludant (a). Dissertatio de *Sponsaliis plantarum*, usum variorum, quæ in fœcundatione observare licet, phænomenorum, cum orbe eruditio communicavit. *Flora Oeconomica*, usum plantarum in œconomia privata fideliter aperuit. Dissertatio de *Gemmis Arborum* nobis causam patefecit, cur variæ arbores, nostri orbis nives & frigora non ferant. Ex Disputatione de *Plantis Esculentis Patriæ* discimus, varias in nostro orbe crescere plantas, quæ humano corpori alimenta præbere possint. In *Pane Svecico* videmus, certas tantum herbas certis animalibus esui esse destinatas. Ex *Hospita Insectorum Flora* colligimus, quomodo certa vegetabilia certas insectorum species alant & nutriant.

Quartus jam agitur annus, ex quo Populares nostros in novellis literariis exhortatus est Nob. D. Præses, ut omni cura & diligentia observarent, quo quælibet arbor tempore suas expandat gemmas, foliaque explicet, non vana innixus divinatione, futurum, ut ex pluribus hujusmodi, variis in locis, institutis observationibus, novum & forte non exspectatum.

(a) *Vid. Phil. Bot. pag. 263, 273.*

Etatum fructum nostra capiat patria. Quo monitu
 ego, qui eo tempore in Smolandia commorabar,
 apud Nob. Dom. G. A. WITTING, Majorem &
 Equitem de Ordine militari, incitatus, per spatium
 trium annorum, nempe ab initio anni MDCCL. ad
 idem tempus currentis; Dies, quo arbores frondes
 emittere coepissent, annotavi; nec non quo tempo-
 re agros conserverint ruricolæ, & quantum denique
 temporis spatium sementem inter & messem interfuer-
 it. Hæc eapropter a me facta esse scias, ut certas
 inde definire possem leges, quibus in qualibet pro-
 vincia sementis eslet attemperanda. Sed non pau-
 cæ, quas mihi instituere licuit, observationes huic
 suffecerint negotio; itaque ne incerto & lubrico fun-
 damento res, quam meditor, fulciretur, non grava-
 tus est Nob. D. Præses omnes schedulas, ex diver-
 sis ad Se transmissas locis, mihi concedere excu-
 tiendas. In alio, fateor evidenti, argumen-
 to, mea defudavit industria; scilicet animis fuerat
 Floram Gripenbergensem, omnium circa mite Gri-
 penbergæ solum crescentium plantarum usum, cum
 medicum, tum œconomicum complexoram, loco
 Speciminis Academicis, publici juris facere; sed cum
 per paucis isthanc operam usui futuram fuisse depre-
 henderem, mutato consilio, præsentem elegi mate-
 riæ, utpote quam Patriæ non ingratam fore judi-
 caverim. Tuum ergo erit, B. L. hosce conatus
 mitiori censuræ subjicere.

§. II.

Terra nostra, quam frigidum cœlum arget,

hiberno tempore gelu concrescit, hinc radices pigro
quasi sopore pressæ torpent, plurimæque herbæ, su-
pra terram existantes, emoriuntur (b). Cum autem
sol, mitibus suis radiis, sub veris initia, eam re-
creat; diffugiunt nives, glacies liqueficit, gelu solvi-
tur & lœta redit terræ facies. Vernos flores statim
videmus suas celebrare nuptias, arboresque, alte-
ram post alteram, gemmas referare foliisque amiciri.
Mirari certe convenit causam, cur plantæ **NEMO-**
ROSÆ, uti *Daphne*, *Anemone Nemoroja*, *Hepatica*,
Orobus Vernus, *Lathraea*, *Pulsatilla*, *Tussilago*, *Ran-*
nunculus Ficaria, *Viola* &c. & **HORTORUM**, *Galan-*
thus, *Leucojum*, *Crocus Vernus* &c. primo vere flo-
rescant, quas nulla opera nullaque cura eo redigere
possumus, ut sub autumnum seu post solstitium æsti-
vum, in florem se induant. Notatu etjam dignum
est, has herbas, verno licet tempore, frigoris pa-
tientissimas; autumno tamen adeo molles esse & fra-
giles, ut, more Indicarum herbarum, ad primam
pruinam emoriantur (c). e. gr. *Sonchus Alpinus*, im-
patiens

(b) *Quinque præsertim in Svecia numerantur HIEMES ASPERÆ*, nempe 1665, $\frac{1683}{1684}$, $\frac{1703}{1709}$, $\frac{1722}{1746}$ & 1751, qua-
rum tamen frigus 1751 febr. 12 fuit intensissimum, &
vix hoc seculo apud nos observatum, dum frigus ad gr. 32
in thermometro Botanico descendebat.

(c) *NOCIES FERREÆ* vulgo dictæ Sv. *Järnnätter*,
ut plurimum incidunt heic Upsaliæ inter VIII & XX men-
sibus Augusti, e. gr. 1746 8, 1748 6, 1749 21, 1750 19.
VIII VIII VIII VIII
1751 16, 1752 9, & ultra duas aut tres noctes
raro

patiens &c. CARDUOS non ante solstitium efflorescere cernimus, unde ruricole ex eorum flore, tanquam ex calendario, fallere nescio, judicant solstitium præteriisse. Hinc patescit, aliud quidem esse, præter aquam & calorem, quod plantarum promoveat fertilitatem.

§. III.

Pari ratione fixas leges certumque ordinem in foliatione observant arbores, unde fit, ut quilibet, in hac re vel mediocriter versatus, dum unam videt arboris speciem frondescere, statim sciatur, quænam proxime post eam suas explicare debeat frondes. Nec facile ullam observabimus arborem hunc FLO.

B

RÆ

raro durant. Post hasce non amplius crescit Hordeum, nec hisce instantibus suas Hesperides aliasque moliores herbas libero diutius aëri credere audent hortulanii. Tunc pruntur folia *Ficus*, *Mori*, *Iuglandis*, *Vitis*, *Toxicodendri*, ipsiusque *Fagi*; INDICÆ plantæ *Phaseoli*, *Tagetes*, *Cucumeres*, *Amaranti*, *Convolvuli*, *Nicotiane*, *Daturæ*, *Ambrosiæ*, *Fagopyra*, *Borragines*, *Persicaria orientalis*, *Milium*, *Tropeolum*, *Balsamina*, *Lycopersicum*, *Physalides annuae*, *Sicyos*, *Mirabilis*, *Helianthus annuus*, *Oenothera*, *Aralia*, *Eupatoria virginiana*, *Heliotropium*, *Botrys*, *Portulaca*, *Lactuca &c.* emoriuntur, immo ipsæ interdum INDIGENÆ Impatiens, *Xantium*, *Bryonia*, *Echium*, *Anagallis*, *Sonchus alpinus*, *Chenopodium rubrum &c.* marcescunt. Prius vero quam hæc fiunt, explicat *Colchicum* suos flores, idque interdum serius, interdum prius, prout vel tardiores vel citiores fuerint ferreae hæ noctes.

RÆ ORDINEM transgredi. Hujus autem rei veram caussam frustra in eo quæsiveris, quod una arbor altioribus altera nitatur radicibus ; tunc enim prius frutices, quam arbores unius ejusdemque speciei, frondes semper emitterent, quod tamen raro fit, sed fluit sine dubio hoc, ex alia quadam caussa, nobis adhuc incognita, & ex interna forsan arboris textura derivanda. Ordo, quem servant arbores, folia explicaturæ, hic fere est, nempe :

1 Grossular.	<i>A.</i>	<i>Sv.</i>	195.	13	Ulmus	<i>fl.</i>	<i>Sv.</i>	219
2 Ribes	-	-	197.	14	Rosa	-	-	406
3 Padus	-	-	396.	15	Pyrus	-	-	401
4 Sambucus	-	-	250.	16	Prunus	<i>bort.</i>		
5 Sorbus	-	-	400.	17	Rhamn.	<i>fl.</i>	<i>Sv.</i>	195
6 Salix	-	-	812.	18	Frangula	-	-	194
7 Alnus	-	-	775.	19	Tilia	-	-	432
8 Malus	-	-	402.	20	Fagus	-	-	785
9 Cerasus	<i>Hort.</i>	-		21	Crataegus	-	-	398
10 Opulus	<i>fl.</i>	<i>Sv.</i>	249.	22	Populus	-	-	819
11 Betula	-	-	776.	23	Acer	-	-	303
12 Corylus	-	-	877.	24	Quercus	-	-	784
				25	Fraxinus	-	-	830

Primarum jam enumeratarum arborum (1, 2, 3, 4.) frondescientia, qua tempus & diem, quo folia emitunt, multum variat, prout enim hiems citius vel serius mitescit ; ita hæ temporius vel tardius frondescunt ; reliquarum vero non item. Ex. gr. Anno MDCCL, quo hiemis vis in Svecia australiore prorsus nulla fuit, sed continuum fere ver, observavi ultimis diebus mensis Februarii *Ribem* & *Grossulariam* circa Gripenbergam florescere,

præ-

præterito autem anno demum initio mensis Aprilis; *Quercus* vero una cum *Fraxino*, folia sua raro nobis prius ostendunt, quam gelu nocturnum ferre cessaverit (*d*). Unde hortulani hesperides suas cœlo prius committere non audent, quam folia ultimarum arborum signa eis præbuerint mitioris tempestatis.

§. IV.

Opportunum, si quod aliud, *Seminandi tempus*, maxima cura observabit prudens œconomus; id enim, secundum benedictionem divinam, ubertatem facit annonæ, & fundamenta ponit, cum publicæ totius regni salutis, tum privatæ civium felicitatis. Kuricola, priorum rituum & inveteratæ consuetudinis justo tenacior, sementem ut plurimum certo mensi, tempori & diei alligat; utrum vero nec ne terra ad semen excipiendum parata sit, parum pensi habet, unde non raro accidit, ut arva fallant depositum, & quod cum sudore seminat seinator, cum mœrore demetere cogatur mesflor. In eo ergo maxime laborarunt omnis ævi Oeconomi, ut certum definirent & fixum sationis tempus, sed haec tenus irritus fuit omnis eorum labor. Fuere, qui ex *gusto* vel *ol-*

B 2

factu

(*d*) Ultra decennium observatum est, *QUERCUM* sua Vernatione mensem *Maji* non transgressam fuisse in Upplandia; patet ex annis 1741 22, 1744 8, 1747 9, 1750 16, 1742 3, 1745 12, 1748 13, 1751 18, 1743 6, 1746 10, 1749 - 1752 18,

factu terræ qualitates, ad hunc finem obtinendum
 necessarias, per vestigare conati sint; nec illi de-
 fuere, qui sibi persuaserint, *fætorem* terræ vel
fila *Divæ Virginis*, certissima fore sementis indi-
 cia. Quæ licet omnia suo forte non careant fun-
 damento, fini tamen, quem quærimus, obtinen-
 do nequaquam sufficient. Multorum enim anno-
 rum experientia docuit, semina unius ejusdemque
 speciei, eidem quidem agro, sed diverso tempo-
 re, commissa, non æque uberes tulisse fructus.
 Sic etiam dum una planta vigeat & florescit, alte-
 ra ejusdem indolis & in eodem nata solo marce-
 scit & emoritur. Causam sterilitatis haud raro con-
 jiciunt agricultoræ in Sanctissimum Numen, ingratam
 puniturum gentem, agros interdum jubens spon-
 taneis herbis horrescere, segetesque ludere co-
 lonos inanibus aristis; sed vere tamen dicere possum,
 sapientius immerito. De sua potius hi querantur im-
 prudentia sibique culpæ dent, quod horreum
 sit casum & promtuarium inane. Cœli sidera
 Iustramus, & a corporibus cœlestibus varias mu-
 tationes terræ non immerito colligimus, eorum,
 quæ juxta nos crescunt, prorsus negligentes. Ar-
 bores reserare gemmas foliaque sua explicare
 quolibet videmus anno; hinc concludimus, ex-
 perientia suffulti, ver appropinquare: nemo au-
 tem adhuc ostendere potuit, quamnam arborem
 nostrum calendarium esse voluerit Providentia, ex
 qua discamus, quo die semen, in spem futuræ
 messis, terræ mandare debeat agricultor.

§. V.

Facillimam & brevissimam viam in operibus suis semper sequitur natura ; qui hanc itaque imitari velit, eandem observabit methodum. Hanc facile quisquam negaverit eandem vim, quæ folia arborum producit, segetes quoque protrudere ; sed jure nemo dixerit, præcocem sementem, maturam semper & ubique acceleraturam esse frugem. Itaque feliciorem nobis hanc forte pollicebimur successum, quam si ex *VERNATIONE ARBORUM* (e) sationis desumamus fundamentum. Dispiciendum nimirum est, quo ordine quælibet arbor pro sua specie, aëris calore ipsiusque terræ indole folia sua emittat. Collatis deinde plurium annorum observationibus non erit difficile ex frondescientia arborum , si non pro certo, talitem maxime probabiliter definire tempus , quo non tantum *Hordeum*, verum etiam *Secale vernum*, *Avenam* aliasque plantas annuas terræ mandare debeant agricolæ.

§. VI.

Hic ut obtineretur finis , fuere variis , qui hortatu Nob. D. Præsidis in variis Patriæ regionibus annotaverint non solum tempus frondescientiae arborum , sed & diem , quo *Hordeum* severtint

(e) Per *VERNATIONEM ARBORUM* intelligimus statum illum , quo arbores vi & impulsu nature gemmas explicare & in folia erumpere occipiunt.

rint & mesuerint, easque observationes benigne nobiscum communicare non gravati sint (*f*). Singulis Honoratissimorum Virorum ob benevolentiam hac in re nobis praestitam, multam debemus gratiam, praesertim plurimam D. Torén referimus, qui per triennium in eadem arbore ejusdem speciei, omni cura & diligentia hasce instituit observationes; nec non D. Erico Ekelund qui id ipsum pari industria duobus annis praestit. Nonnullis autem tempus forsan & locus

(f)		non
In SCANIA circa	<i>Londin.</i> Prof. L. Liedbeck pro A. 1750.	
OELANDIÆ Par.	<i>Resmo</i> Past. P. Weidling - 1750.	
CALMARIÆ - circa	<i>Liungby</i> D. Uddenbergh 1750, 1751.	
In SMOLAND. Merid. -	<i>Notebäck</i> Mag. B. Kallenberg 1750.	
- Septent. -	<i>Gripenberg</i> Ego 1750, 1751, 1752.	
Cir. GOTHOBURG. ad littus maris Past. J. Ablelef 1750, 1751.		
In BAHUSIÆ insula	<i>Körn</i> D. S. Lindberg - 1750, 1751.	
NORVEGIÆ finit. circ.	<i>Nåsinge</i> D. M. Torén 1750, 1751, 1752.	
WERMELAND. -	<i>Caroliſt.</i> Lect. J. Fryckſell 1750, 1751.	
SUDERMANNIÆ Par.	<i>Wingåcker</i> D. L. Willemont 1750.	
WESTMAN. circ.	<i>Aros.</i> Lect. A. Carlbaum 1750, 1751, 1752.	
UPLANDIA -	<i>Up/aliam</i> D. E. Ekelund 1750, 1751.	
DALEKARLIA -	<i>Fahlunam</i> D. Ol. Kalmetter 1750.	
FINLANDIA -	<i>Aboam</i> Prof. J. Leche - 1750.	
OSTROBOTHNIÆ Par.	<i>Pyhæjäcki</i> Past. N. Mathesius 1750.	
MEDELPAD. Par.	<i>Stöde Com:st.</i> D. Nordström 1750, 1751, 1752.	
WESTROBOTH. circa	<i>Pitheå</i> Præp. C. Solander 1750, 1751.	
LAPPONIÆ Par.	<i>Queckjock</i> Past. Ol. Modén 1750, 1751, 1752.	

non semper fuit experimenta sua eadem attentio-
ne instituendi ; Illis enim qui urbe detinentur,
non raro deest copia hæc rite observandi , & qui
ruri versantur , domesticis curis ab ejusmodi ne-
gotiis sæpe abstrahuntur. Quod si vero hæ ob-
servationes secundum has institutæ fuissent regu-
las , ut , 1:mo per citatum triennium , allegatis o-
mnibus in locis , institutæ fuissent , idque 2:do
circa eadem arborum individua , & 3:to circa
arbores quæ eadem terra , eodemque gaudent
situ cum agro ; tunc forsan certiores regulas co-
lonis observandas formare potuissemus ; cum ve-
ro hæ interdum negle&tæ sint , non æque bene
procedet negotium nostrum ; quis enim ignorat
ventum borealem , umbram solumque humidum
Vernationem arborum tantum impedire , quantum
altitudo loci , immunitas a septentrionalis venti
furore , & situs ad radices montium eam promo-
veat ? Præterea in has observationes sæpe irre-
psit aliud quoddam vitium. Nempe nonnullæ
arbores inter quarum *Vernationem* non plures ,
quam duo aut tres dies interesse debent , sæpe duarum
hebdomadum intervallo a se disjunguntur ,
ut reticeam ordinem frondescentiæ (§. 3.) , quem
vix ac ne vix quidem transgrediuntur arbores ,
privilegio ipsius naturæ suffultæ , in his diariis
sæpe a natura alienum.

§. VII.

Tempus , quo arbores frondes suas explicare
cœperint in variis Patriæ provinciis , diemque , quo
hur-

hordeum terræ commiserint messores Anno MDCCL,
sequens monstrabit Schema. Desunt quidem ob-
servata plurimis in locis pro Annis MDCCLI &
MDCCLII, sed fuere, quæ svaserint, ut non
ideo hos duos annos heic omitterem. Divisi
Schema illud in duas partes, in quarum utraque
prior numerus Romanus mensem,

ex. gr. II Februarium, IV Aprilem,

III Martium, V Majum &c.

inferior Svecus diem indicat, & præterea supre-
ma, quo die folia sua, unaquæque arbor in mar-
gine citata, primum in singulis Provinciis emise-
rit, infima autem, tempus, quo non solum semi-
narint, sed & mesuerint, & tandem, quot dies
inter fementem & messem in unaquaque Provin-
cia interfuerint.

§. VIII.

Si annum MDCCL respicere velimus, solito
mitius in his regionibus fæviisse hiemem & ver-
fuisse valde tempestivum recordamur. Unde non
nulli in Uplandia tunc arva sua conseruerunt circi-
ter circa finem mensis Februarii, qui raro alias id
prius facere solent, quam mense Aprili. Non me
quidem fugit, agros quarundam provinciarum bo-
realium præmaturam poscere fementem, præsertim
quarum arva constant terra argillacea, idque vel
ideo, ut ipse ager minori labore subigatur, & pri-
ma hordei herba terram facilius rumpat, antequam
crusta argillacea eam duraverit. Scani autem, alii-
que

que maris accolæ sero semen agro committunt, sive
ver fuerit maturum sive non, idque interdum cum
magno suo damno, non aliam forte ob causam, ni-
si ut morem servent, quem a suis hausere majoribus.
Maxime Borealibus Sveciæ Accolis necessum est se-
mina terræ mandare, quam primum regelata sit terra,
si brevis æstas perficiat & absolvat maturitatem spicæ,
antequam bruma incidat. Ut enim ova fixum tempus
ad exclusionem pulli requirunt, sic etjam in variis pro-
vinciis hordeum ad maturitatem obtainendam ; in
cujus rei testimonium adducam aliquot exempla.

A diverso seminationis tempore concludimus ad
tempus æstivum, necessarium in qualibet provincia
ad maturitatem Hordei.

Sementis

Pithoæ 1740 Maii 24 Messis August. 21 Dies 89.

1741	-	18	-	-	20	-	94
1742	-	16	-	-	18	-	94
1743	-	16	-	-	15	-	91
1744	-	20	-	-	15	-	87
1745	-	13	-	-	16	-	95
1746	-	15	-	-	14	-	91
1747	-	17	-	-	12	-	87
1748	-	24	-	-	11	-	79
1749	-	10	-	-	11	-	93
1750	-	8	-	-	3	-	87
1751	-	10	-	-	10	-	92

Medium 85.

Upfaliæ 1747 Apr. 17 August. 6 - 111

1748	-	18	-	-	9	-	113
1749	-	25	-	-	16	-	113
1750	-	5	-	-	19	-	155
1751	-	17	-	-	13	-	118
1752	-	19	-	Julii	20	-	92

C

Med. 105.

In Nåsinge versus Norvegiam

1750	Aprilis	9	August.	1	113	
- -	23	Julii	27	-	95	
Maji	8	August.	1	-	85	
- -	10	-	3	-	85	
- -	15	-	4	-	81	
Junii	2	-	14	-	73	
<hr/>						Med. 93.
1731	Maji 17	August.	20	-	95	
1732	Junii 7	Septemb.	3	-	88	
1734	April 28	August.	7	-	101	
1735	Maji 14	-	4	-	82	
1736	- - 18	-	16	-	90	
1738	- - 23	-	25	-	94	
1739	April. 27	-	23	-	118	
<hr/>						Med. 100.

Ex his, quæ jam attulimus, nec non ex variis aliis experimentis, nihil aliud hac vice concludere possum, nisi *Seminationem Hordei* proxime coincidere cum *Vernatione seu Frondescientia Betulae*, saltem in Uplandia aliisque locis proxime adjacentibus; & si non ubique locorum illius signum foret certissimum, facile tamen, examine instituto, alia invenietur arbor huic fini magis accommodata, & quam pro Calendario habent suo quædam Provinciæ, dum Betulam consulant plurimæ.

§. IX.

Quod si ergo plures post hac instituendæ observationes eandem hanc rem confirmaverint, non dubito, quin varios inde perciperemus fructus, præsertim tunc non deesset firmius fundamentum, cui sationem non tantum frumenti, sed Olerum etjam & Plantarum horten-

hortensium attemperaret cœconomus. Quid itaque commodi publico accederet, si quis in unaquaque Provincia quotannis observationes, debita cum attentione, hac in re instituere, easque demum eodem modo, quo Astronomi observationes suas Meteorologicas, cum Societate aut Academia Regia Scientiarum communicare vellet? Præterea e re erit observasse, quænam sementis, variis diebus veris instituta, uberiorum proferat fructum, ut ex hocce collato cum from- descentia variarum arborum, elucesceret tempus huic negotio maxime adæquatum. Pari modo non inutile foret annotasse, quo in unaquaque Provincia tempore plantæ certæ, saltem præstantiores, florescant, ut velocior vel tardior anni progressus inde patesceret; videmus enim, licet hæ in usu adhuc non fuerint observationes, quomodo de tempore *FOENICESII*, vel ex floribus *Parnassiae*, *Scabiosæ succisæ*, *Gentianæ pneumonanthes* aut *Antherici ossifragi* prorumpentibus, vel ex floribus *Trifolii pratensis* evanescentibus, seu maturitate seminum *Rbinanti*, aut in locis elevatis ex flavedine foliorum *Arnicæ* augurentur fœnimesores.

Profecto si Botanici, ritu Astronomorum, anno- tarent tempus vernationis & florescentiæ arborum atque herbarum, diesque, quibus semen seratur, flo- rescat & maturescat, easque observationes plures annos continuarent, nullum esset dubium, quin inde elicere possemus fundamenta, ex quibus tuto conclu- dere liceret, quo tempore fruges & plantæ culina- res, pro cuiuslibet soli cœlique genio, seri deberent. Nec deessent argumenta, ex quiquis de *HLEMIS* ad- ventu

ventu auguraremur; non ignoraremus serius ne a
ocyus autumnalem faceremus sementem; & vatem
denique, quem consulerent, tutissimum haberent hor-
culani, qui lubricam unice jam seqvuntur conjecturam.

§. X.

Hæc sunt pauca quæ in tam vasta materia in me-
dium proferre volui; ne mireris B. L., si tua exspe-
ctatione brevior fui in argumento non adeo trito, nec
dum ad liquidum perducto. Non mearum fuit vi-
rium omnia ad vivum resecare, sed summa solummo-
do rerum fastigia sequendo, ansam solidioribus
præbere volui interiores hujus argumenti
recessus ulterius excutiendi.

SOLI DEO GLORIA!

Domino AUCTORI.

Eis νῦν μὲν ἀν ἐμβαλλόμεθα πάμπολα, τῆς ἡμῶν δισενοή-
σεως παραπλησίως ἀξια· ὅπως δὲ ἐκάστων τὴν ἀξιὰν
μετρήσωμεν τῇ αὐτῶν ὠφελείᾳ, ἡμῶν τὸ ἐνδεές ητήσα-
το. Άλλα μὴν ἐκείνων ἡ τιμὴ πολλῷ μᾶλλον αὐξῆσεται, ἐάν ταῦ-
τα καὶ ἡμᾶς τέρπῃ. Καὶ γαρ οἱ τὰ τερπνά τῶν συμφερόντων
προελόμενοι ὄμοιαι πάχωσι τοῖς τὸ κεράτιον ἀντὶ καρπῆς λαβε-
σιν ὅμως μέντοι ὁρθῶς τῆς σκέψεως ἡμῶν ἡγησόμεθα ἀξιώτα-
τον, οὐ, τι ἀν ἀμα τῇ τε ὠφέλειαν καὶ τὴν ἡδονὴν ἡμῶν ὡς πλει-
νη ἐνέγκη. Αμφότερα τάδε τὰ πλεονεκτήματα ἔνεσιν ἐν τῷ
ευγγράμματι Σ8, ὡς φίλτατε. Οταν δὲ ηδη Σοι συγχαίρωσιν
οἱ φίλοι ἀπαύτες, ἐκότως ἐξ ἕαρος χαριέσαται θάλευτος ὠ-
ραῖον μαντεύμενοι θερισμόν καργῶ πρὸς τὸ Θεῖον ἐυχὰς ποιή-
σομαι ἀδιαλείπτες, οὐα Σοι καλῶς γίνοιτο.

JOHANNES WIMAN.

S. C. A.

DEMONSTRATIONES
PLANTARUM

IN

HORTO UPSALIENSI MDCCCLIII,

Quas

*Consentiente Experient. Facult. Medica
Præside,*

Nobilissimo & Experientissimo

**DN. DOCT. CAROLO
LINNÆO,**

S:Æ R:Æ M:TIS ARCHIATRO, EQUITE,
Med. & Botanic. PROFESS. Reg. & Ord.
Acad. Imperial. N. C. Monspeliens. Stockholm.
Berolin. Upsaliens. Tolos. & Londin. SOCIO.

In Aud. Carol. Maj. d. III Octobr. MDCCCLIII.

Horis ante meridiem solitis

Proponit

JOHANNES CHRIST. HÓJER,
Uplandus.

UPSALIÆ,

Excudit LAUR. M. HÓJER, Reg. Acad. Typ.

DIRECTEURSKAN,
Dyg dådla

F R U B E A T A CHARLOTTA MENTZER,

Min Huldesta MODER.

Tro intet, Huldesta Moder, då jag gifwer Eder den na låroßtån, min afsigt vara, at med lysande glit ter lôna Edra stora vålgårningar, och tilfredsställa mit taksvamma finnes kånbara längtan. Den öma om vårdnad som J, Huldesta Moder, hyft om mig och min wålgång, är så stor, at då jag den med wördnad betraktar, tanken altid förloras i et tårande bekymmer öfwer min wanmagt, at wiſa skyldig erkänsla. Fast himlen målnade nog tidigt för mig, då jag i spädare åldren måste begråta min Far; så skulle jag dock obetånt knorra, om jag ei bekände, at Eder buldhets låga skingrat dessa måln så, at jag af dem kånt ringa wårkan. Eder omsorg, Eder nöda och Eder dryga kostnad, åro de medel, genom hvilka denna åker blifvit frukthar, som nu framskiuter första axet. Då J, Huldesta Moder, med så stor rått Eder det tillågnar, wore jag ju blind, om jag trodde mig kunna fram båra det som en skåneck. Nei, Edert wårda Namn, läses på dessa blad, på det jag måtte åga tilfalle at almånt tacka Eder derföre, at J behagat frambringa dem i liuset. Gud göre Edra dagar, Huldesta Moder, många och sålla, och gifwe mig sin nåd, at med smakligare frukter än den na, kunna fågna Eder ålderdom.

Min Huldesta MODER, EDER

ödmjuik lydigste son
JOHAN CHRIST. HÖJER.

COMMINISTERN

Wid Stads Församlingen uti Norköping,

Årewördige och Høglärde HERR

MAG. JOHAN M. TILLMAN,

Min Høgtårade kåraße Swåger.

Genom Eder mōda har jag fått förnuftiga tankar om GUD, mig och nästan. Hwad är då billigare, än wisa det almåanna de tankar jag ivyser om Den, som gordt mig så mycket godt. Uptag då kåste Swåger, dessa blad som en räcksambet för all Eder omsorg för min tilwåxt i dygd och skickelighet. Wore det i min förmåga at wisa annan erkänsla, så skulle den ej bestå i blotta ord. Det endast jag kan, är emedlertid, at anropa Almagten med trogna suckar för Eder beständiga vålmåga. Lef lycklig, lef wål, lef längre.

Min kåraße Swågers

ödmjuke tjenare,
JOH. CHRIST. HØJER.

BOKTRYCKAREN
Wid Kongl. Academien uti Upsala,
Högaktad

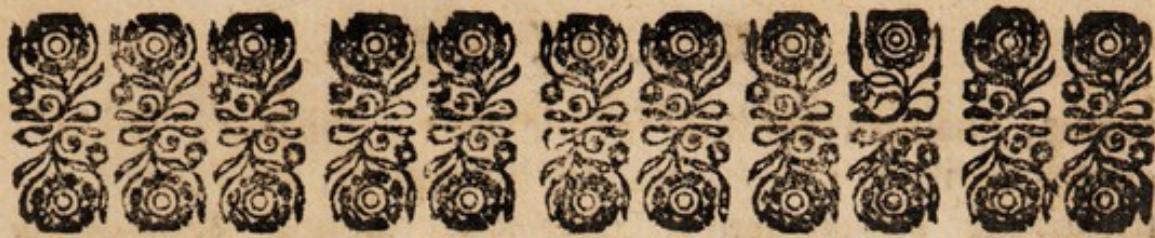
HERR LORENTZ MAGNUS HÖJER,

Min kåraste BRODER.

Kärlek, förtroende och taktsambet, föranlästa mig at framför detta Academiska arbete sätta Edert Namn. Den första, tändes väl då hos mig, när bloden började rinna i mina ådror, men des lågor hafwa dock af den öma omsorg & hyft om min vålgång, lånt sin styrka. Denna har alstradt et förtroende som öfvertygar mig derom, at en ringa gäfwa högt anses, då hon är välmant. Skulle jag ändock twifla om jag borde tilägga Eder dessa blad, klagade wisserligen de sielfwa öfwer min otaksambet, som kunnat förgåta Den, hvilken möda gifvit dem det ljus, de nu åga. Tag deraföre, kåraste Broder kårligt emot denna skänk, och war försäkrad, at fast ödet bindrar mig gifwi någon vårdare, skal det dock ej afhålla mig, at anropa Den, som rikt lönar vålgerningar, derom, at Edert ständiga väl under Hans nådiga beskydd måtte grönска. Lef fornögd, och fyll min önskan.

Min kåraste BRODERS

upriktige bror och tjenare,
JOH. CHRIST. HÖJER.

I. N. f.

§. I.

Inter maxima Botanices promovendæ atque alendæ adminicula, HORTI omnino sunt BOTANICI, ad plerasque, & optimas quidem Academias, jam instituti. In his enim, studiosa juventus, velut in Bibliotheca quadam viva, herbas maxime exoticas & raras invenit, & ea copia, ut non sine sumtu insigni, & optimæ fere totius ætatis jactura, peregrinationibus suscepptis, investigari possent. Heic igitur, quasi gratis, ope Floræ in parvulum terræ tractum, tanquam Paradisum, conclusas reperire, & simul speciem unam cum altera conferre licet, atque adeo eadem opera, specierum differentias perdiscere, quod primum & præcipuum erit propositum. Cognitione enim specierum omnis solida fundatur eruditio, qua vacillante, nihil firmum est & stabile. In *Herbationibus*, herbæ vivæ juventuti quidem demonstrantur, sed raro ibi accidit, ut tot & sæpe omnes inter se conferri possint species, quarum tamen collatione, & differentia inde observata, vera nititur specierum cognitio. In *Hortis Botanicis* occasio sese offert, quotidie videndi Plantam, ab ovo suo jam prodeuntem, virescentem, florescentem, fructificantem, usque dum sua tandem semina exhibeat. Hinc, omnes ejus considerari possunt metamorphoses, unde idea ejus tam arête menti infigitur, ut certo postmodum eam agnoscamus. Heic percipies, quomodo herbæ, quædam ma-

tu

turius, quædam tardius frondescant, floreant, fructifcent, decidant; atque ita de his optima in Hortis instituuntur experimenta. *Saporem quoque & Odorem* herbarum, heic perfamiliarem sibi reddunt studiosi, unde major eorum & minor in Medicina, virtus & efficacia, dignoscitur. Horti Academicci eum in finem nequaquam sunt instituti, ut plantæ Medicinales, in gratiam Pharmacopolarum ad morbos pellendos, ibi serantur; sed ut Medici vere cognoscant Plantas, hac & alia quædam virtute præstantes; sunt enim Horti hi, vivæ quasi Bibliothecæ plantarum.

§. II.

In Hortis, Professor, herbas studiosæ juventuti monstrat, additis nominibus, synonymis, criteriis, patria, virtute, usu in re Medica, Oeconomica, & ceteris notatu dignis. Huc igitur confluit juventus prudentissima, quæ ad Academias studiis vacat, ut videat, cognoscat, ac rite discernat vegetabilia, quas discens, pro ratione instituti applicat, ut futurus Medicus ad Medicinam, ut futurus Oeconomus & membrum Reipublicæ ad Oeconomiam, ut Philosophus Christianus ad contemplationem Oeconomiae Divinæ.

§. III.

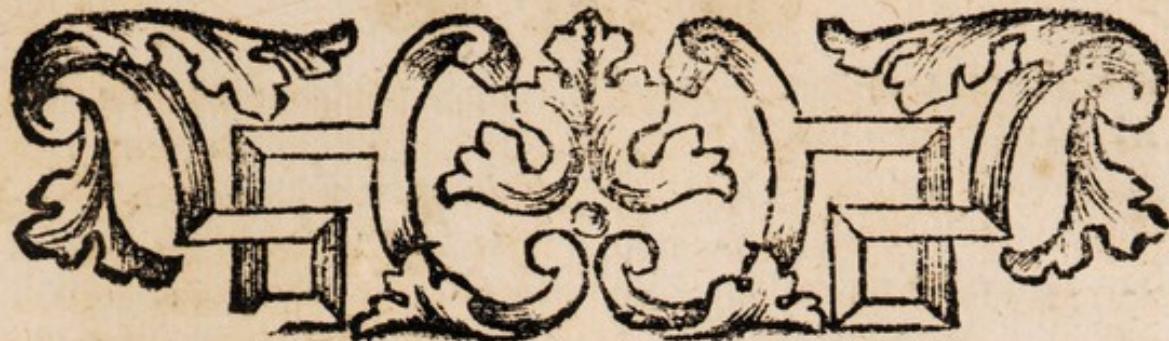
Cultura & conservatio ejusmodi Hortorum, tanto est difficilior, quanto propius ab aquilone siti fuerint, ubi hiemes frigidiores, & dies saepius nubili, eos lætiſſimis solis radiis longo quasi subducunt tempore, cum brevis ibi sit ætas, hiems diuturna. Hinc, in Hortis borealibus non possunt non vegetabilia pluribus & majoribus, quam alibi, subesse vicissitudinibus. Videmus Plantas, a terris australioribus huc perductas, partim sub dio nunquam florescere potuisse, partim flores qui-

quidem emisisse sero demum autumno, sed ingruente hie-
me semina frustra fuisse exspectata, cum vix apertis flo-
ribus frigus irruat. Exempli loco, pleræque herbæ **ex**
America boreali esse possunt. Hac æstate in Horto no-
stro Academico, varias vidimus herbas Hispanicas, calore
nostro non contentas, occulte floruisse sine corolla,
sed semina tamen fecisse. Tales sunt: *Cistus guttatus*,
Cistus salicifolius, *Salvia verbenaca*, *Silene portensis*,
Crucianella patula; quæ omnes æque ac *Campanula per-*
foliata, *Campanula hybrida*, *Ruellia clandestina*, *Tussi-*
lago Anandria, *Lamium amplexicaule*, *Ipomœa Pes tigri-*
dis, corollas non ostendunt, si calorem non habuerint
sufficientem. Non sine indignatione video *Lapponicas*,
& ipsas plantas Alpinas, ex climatibus frigidissimis, pa-
ri molestia in Hortis cultione propagari, ut illæ, a mi-
tiori adductæ climate; immo ex frigore hiemali perire.
Nam circa finem mensis Augusti in Alpibus suis frigi-
dis, post duas fere noctes gelidas subito ingruentes, al-
tissima nive, hybernum frigus excludente, teguntur &
conservantur ab injuria aëris. Hac, velut Tetrao, ob-
rutæ jacent, usque dum æstas cálida circa solstitium per
duos ut plurimum dies, tegumentum aufert, atque adeo
fine mora a noctibus rigidis liberat, quæ apud nos her-
bas tenellas, verno tempore, debilitant. Ut igitur heic
vigeant, necessum est, ut in aperto quidem aëre posi-
tæ, æstum tamen solis umbra artificiali effugiant. Her-
bæ immo in umbrosis crescentes Nemoribus, apud
nos tam cito frigore marcescunt, atque illæ, quæ ab
India asportantur, ita quidem, ut dum noctes frigidæ
herbas absunt ex India æstivales, ut sunt *Cucumis*,
Portulaca, *Phaseolus*, *Tagetes*, *Tropæolum*, simul non-
nullas perdant indigenas, quales sunt *Impatiens*, *Hel-*
xine, *Chenopodium rubrum*, immo & *Sonchus alpinus*;
quas æque ac plantas Indicas autumno tutari dehemus,

si eas conservatas videamus. *Indicæ* vero plantæ, in Viridariis pretiosis, ab Academia nostra in usum Botanices institutis, in Horto nostro Academicō bene valerent, si calor solus earum esset vita, sed sole etjam delectari volunt, sine quo torpidæ evadunt, folia demittunt, pallent & contabescunt, uti vegetabile quoddam in cella. Unde etiam, cum menses hiemales Januarius & Februarius folem ob nubes continuas sæpe vix ostendunt, ita enervantur vegetabilia, ut vix tota æstate vires resumant, sed sæpe pereant. Hinc sit, ut Plantæ in terris borealibus, cura & labore maximo ægre conservari possint, unde & Horti illi Botanici gravioribus subjecti sunt vicissitudinibus, quam feliores, in terris propriis ad meridiem sitis.

§. IV.

Sub demonstrationibus a Nobilissimo Domino Præside, tam publice quam privatim, in Horto Academicō habitis, magnum observavi herbarum numerum, quæ in edito ab Illo 1748. Horto Upsaliensi non reperiuntur. Vidi quasdam antea ibi crescentes plantas, quæ jam desiderantur. Institui igitur hoc anno, in Horto notare omnes, quæ hac æstate ibi fuere demonstratæ. Qua in re, facilitate tanto majori usus sum, quod nomina ex *Speciebus Plantarum* Nob. D. Præsidis jam via compendiaria & sine ambagibus proponi possunt, quæ antea difficulter recensebantur. Novum quasi, pro hoc anno, Hortum Upsaliensem exhibeo sistoque, ut videat Lector, divitias apud nos vigentes, adjectis simul paucis, quas colligere potui, observationibus, Studioſo Botanico profuturis.

D. D.

CLASSIS I.

MONANDRIA.

MONOGYNIA.

- C**anna indica.
C angustifolia.
glauca.
Bœrhavia diffusa.
diandra (a).

DIGYNIA.

- Corispernum hyssopifo-
Blitum capitatum. (lium.
virgatum.

Cinna arundinacea.

CLASSIS II.

DIANDRIA.

MONOGYNIA.

- Jasminum fruticosum.
odoratissimum.
Ligustrum vulgare.

Phillyrea angustifolia.

Syringa vulgaris.

persica.

(a) Erecta crescit.

(b) FILIA bujus cum verbenae officinalis descripta

a D. J. Haartman in Dissert. de plant. Hybridis p. 7. n. 1. t. 1. quotannis floruit nec structuram mutavit, sed absque fructu, quamobrem ab hac novam non constitui mus speciem, etiamq; radice facile propagetur.

Circæa canadensis.

Veronica latifolia.

hederæfolia.

peregrina.

longitolia.

spuria.

incana.

maritima (b).

spicata.

officinarum.

scutellata.

Chamædrys.

arvensis.

Adhatoda.

Gratiola officinalis.

Verbena jamaicensis.

nodiflora.

bonariensis.

haftata.

urticifolia.

officinalis.

Amethystea cœrulea.

A

Ziziphon.

<i>Ziziphora tenuior.</i>	<i>coronata.</i>
<i>Monarda fistulosa.</i>	<i>sibirica.</i>
<i>mollis (c).</i>	
<i>Rosmarinus officinalis.</i>	<i>Cneorum tricoccum.</i>
<i>Salvia officinalis.</i>	<i>Melothria pendula</i>
<i>viridis.</i>	<i>Lœflingia hispanica.</i>
<i>pratensis.</i>	<i>Ortega hispanica</i>
<i>agrestis (d).</i>	<i>Crocus sativus.</i>
<i>verbenaca.</i>	
<i>hispanica.</i>	<i>vernus.</i>
<i>verticillata.</i>	<i>Bulbocodium.</i>
<i>canariensis.</i>	
<i>Sclarea.</i>	<i>Ixia chinensis.</i>
<i>ceratophylla.</i>	<i>Gladiolus communis.</i>
<i>nutans.</i>	<i>Antholyza Cunonia.</i>
<i>Collinsonia canadensis.</i>	<i>Iris fuscana.</i>
	<i>germanica.</i>
	<i>variegata</i>
	<i>biflora.</i>
	<i>pseudAcorus.</i>
	<i>sibirica.</i>
	<i>virginica.</i>
	<i>spuria.</i>
	<i>graminea.</i>
	<i>tuberosa.</i>
	<i>Xiphium.</i>
	<i>perfica.</i>

TRIANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Valeriana rubra.</i>	
<i>Calcitrapa.</i>	
<i>Cornucopiae.</i>	
<i>Phu.</i>	
<i>Locusta discoidea (e)</i>	

Comme-

(c) Simillima *M. fistulosa*, at cæule duplo majore, minime piloso ut in illa; differt etiam a *M. clinopodifolia* foliis molliissimis, nec nudis, argute ferratis.

(d) *SALVIA* foliis cordatis, summis amplexicaulibus, corollarum galea labium aequante. Horminum pratense niveum, foliis incanis. Baub. pin. 238. Habitat in Germaniae pratis. Simillima *S. pratensi* a qua differt: Foliis pallidis, tempore florendi autumnali, Corollis albis, galea non duplo longiore quam labium, sed æqualis longitudinis.

(e) *Pseudo-Valeriana annua*, semine coronato, major lusitanica Moris. hist. 3. p. 104. f. 7. t. 16. f. 29. in varietate *coronata* feminis cornua campanulata, sex-dentata, æqualia; in hac vero feminis corona est *discoidea* s. patens, duodecidentata, inæqualis.

Commelinia communissima.	Poa alp. vivipara.
<africana>.</africana>	compressa.
tuberosa.	nemoralis.
Schoenus Mariscus.	Briza Eragrostis.
Scirpus romanus.	Dactylis cynosuroides,
sylvaticus.	Cynosurus Lima.
Eriophorum alpinum.	paniceus.
DIGYNIA.	aureus.
Phalaris canariensis.	Festuca ovina vivipara,
phleoides.	barbata (f).
Panicum italicum.	Bromus purgans.
indicum.	ciliatus.
Crusgalli.	giganteus.
sanguinale.	arvensis.
clandestinum.	tectorum.
dactylon.	Avena nuda (ff).
miliaceum	elatior.
Phleum pratense.	lœflingiana.
Milium effusum.	Arundo epigejos.
Alopecurus pratensis.	Lolium temulentum.
Agrostis rubra	Elymus arenarius.
stolonifera.	sibiricus.
Melica altissima.	canadensis (g).
	virginicus.

A 2**Caput**

(f) **FESTUCA panicula contracta**, *spiculis linearibus: calyce flosculis longiore, foliis basi barbatis* Loeft. Habitat in Hispania, annua; parvum gramen diutius floret, citissime fructum maturat. *Folia culmi a latere superiori pilis albis adspersa, at vero ubi folium e vagina exit fere barbata sunt.*

(ff) **AVENA nuda.** Similis A. sativæ, a qua differt receptaculo flosculorum elongato & calycem excedente, flosculis glabris ultra calycem prominentibus.

(g) **Duplex** in Horto occurrit; alter spica incurvata, alter spica pendula ut in E. Sibirice, sed structura plantæ vix admittit differentiam specificam.

Caput medusæ (b).
TRIGYNIA.
Mollugo tetraphylla.
Minuartia dichotoma (i).
campestris (k).
montana (l).
Queria hispanica.
CLASSIS IV.
TETRANDRIA.
MONOGYNIA.
Cephalanthus occidentalis.
Globularia vulgaris.
Dipsacus fullonum.
laciniatus.
pilosus.
Seabiosa alpina.
tatarica.
arvensis.
Knautia orientalis.
Sherardia arvensis.
muralis.
Asperula odorata.
arvensis.
tinctoria.
Galium minutum.
Mollugo.
parisiense.
Crucianella angustifolia.
patula (m).
Rubia tinctorum.
Plantago major rosea.
Lagopus.
lœflingii.
Cynops.
maritima.
Sangvisorba officinalis.
Epimedium alpinum.
Cornus mas.
sangvinea.
Ptelea trifoliata.
viscosa.
Ammannia latifolia.
Rivina humilis.
Alchemilla alpina.
TETRAGYNIA.
Ilex agritolum.
CLASS. V.

(b) In differentia specifica pro spiculis unifloris lege bifloris; in vivo planta enim observatur singulas spiculas constare flosculis duobus: interiore scilicet minore & abortiente.

(i) Flores sessiles sunt in dichotomia caulis, rami nulli.

(k) Flores pedunculati; ramis lateralibus alternis.

(l) E seminibus a D. Lœfling missis prodit hoc anno planta erecta dichotoma. *Foliis* subulatis rigidis glabris. *Floribus* sessilibus e staminibus 10 at stylis 3. petalis 5 omnium minimis; adeoque Arenariis proprius accedens.

(m) CRUCIANELLA *patula*, *foliis* senis, *floribus* sparsis. Habitat in Hispania. Lœfl. (O). *Rami* patuli. *Folia* sene, scabra, linearia. *Floris* axillares in ramulis propriis dichotomis diphyllofoliolis. *Flores* luteæ, quinquefidi, clausi.

PENTANDRIA.
MONOGYNIA.
Heliotropium indicum.
europaeum.
Myosotis virginiana.
Lithospermum officinale.
Cynoglossum apenninum.
montanum (n).
linifolium.
omphaloides.
Pulmonaria officinalis.
sibirica.
Symphytum officinale.
Cerinthe major.
maculata.
minor.
Borago officinalis.
indica.
Lycopsis vesicaria.
variegata.
Echium vulgare.
Tournefortia volubilis.
Androsace maxima.
Primula officinalis. variet.
Auricula.
Dodecatheon Meadia.
Cyclamen europaeum.
Lysimachia vulgaris.
thyrsiflora.

Nummularia.
Anagallis arvensis.
latifolia.
Plumbago europaea.
zeylonica.
Convolvulus sepium.
hederaceus.
ficulus.
cantabrica.
tricolor.
Ipomoea Quamoclit.
coccinea.
triloba.
Pes tigridis.
Polemonium cœrul. variet.
Campanula patula.
Rapunculus.
pyramidalis.
glomerata.
Medium.
Speculum veneris.
hybrida.
perfoliata.
Trachelium cœruleum.
Samolus africanus.
Lonicera Caprifolium.
Periclymenum.
serotinum.
tatarica.
Diervilla.
Mirabi-

(n) *Cynoglossa media altera*; *vivente folio, rubro flore, mon-*
tanæ frigidarum regionum Col. Ecph. I. p. 176. t. 175. *Simillima C.*
officinali, colore floris rubro & foliis magis viventibus parum diversa;
ad hæc pro specie distincta sufficient, dubito.

<i>Mirabilis Jalappa.</i>	<i>peruvianum.</i>
<i>Coris monspeliensis.</i>	<i>nigr. guineense.</i>
<i>Verbascum nigrum.</i>	<i>judaicum.</i>
<i>phlomidis.</i>	<i>villosum.</i>
<i>Lychnitis.</i>	<i>Melongena.</i>
<i>Blattaria.</i>	<i>sodomeum.</i>
<i>Datura stramonium.</i>	<i>bonariense.</i>
<i>ferox (o).</i>	<i>mammosum.</i>
<i>Metel.</i>	<i>Capicum annuum.</i>
<i>Nicotiana Tabacum.</i>	<i>fruticosum.</i>
<i>rustica.</i>	<i>Lycium africanum.</i>
<i>paniculata.</i>	<i>barbarum.</i>
<i>glutinosa.</i>	<i>Rhamnus catharticus.</i>
<i>Atropa Belladonna.</i>	<i>Alaternus.</i>
<i>physaloides.</i>	<i>Lotus.</i>
<i>Phyfalys somnifera.</i>	<i>Zizyphus.</i>
<i>Alkekengi.</i>	<i>Spina Christi (p).</i>
<i>pubescens</i>	<i>Ceanothus americanus.</i>
<i>pruinosa.</i>	<i>Celastrus pyracanthus.</i>
<i>Solanum pseudoeapficum.</i>	<i>scandens.</i>
<i>quercifolium.</i>	<i>Evonymus europaeus.</i>
<i>tuberosum.</i>	<i>latifolius.</i>
<i>Lycopericon.</i>	<i>Ribes rubrum.</i>
<i>pimpinellifolium.</i>	<i>alpinum.</i>
	<i>nigrum.</i>

(o) DATURA pericarpiis spinosis erectis : spinis inferioribus minoribus : summis maximis convergentibus. *Datura cochinenis spinosissima* Zan. hist. I. p. 76. *Stramonium longioribus aculeis.* Barr. raro 109. t. 1112. *Stramonium ferox.* Bocc. sic. 50. Habitat in China & si- millima D. Stramonia. Pericarpii apex spinis 4, validis convergentibus singularis.

(p) Prodiit e semenibus missis a D. Fried. Hasselquist, b. m. qui anno 1752 d. 9 Febr. phthisi consumptus Smyrnæ obiit, longiori vita dignissimus ; huic Viro de beo meos in literis humanioribus & Historia naturali progressus, sub cuius fideli manuductione per duos adolevi annos. Ex hoc frutice jam adultiore, clare patet NABCAM Pakurum athenæi Alp., Agypt. 16. l. 19. synonymam esse.

<i>nigrum.</i>	<i>exaltata (q).</i>
<i>reclinatum.</i>	<i>curassavica.</i>
<i>Grossularia.</i>	<i>incarnata.</i>
<i>oxyacanthadis.</i>	<i>Vincetoxicum,</i>
<i>Uva crispa.</i>	<i>nigra.</i>
Hedera Helix.	<i>fruticosa.</i>
<i>quinqefolia.</i>	Stapelia variegata.
Vitis vinifera.	Heiniaria vulgaris.
<i>Labrusca.</i>	<i>hirsuta.</i>
<i>v. Ipina.</i>	Chenopodium rubrum.
Claytonia sibirica.	<i>Botrys.</i>
Achyranthes aspera.	<i>ambrosioides.</i>
Celosia cristata.	<i>Vulvaria.</i>
Ilecebrum verticillatum.	<i>fruticosum.</i>
Cerbera Manghas.	<i>aristatum.</i>
Vinca minor.	<i>Beta vulgaris.</i>
<i>major.</i>	<i>Salsola kali.</i>
Nerium Oleander.	<i>prostata.</i>
	<i>verniculata.</i>
	Gomphrena globosa.
DIGYNIA.	Bupleurum rotundifolium.
Cynanchum tuberosum.	<i>Odontides.</i>
<i>acutum.</i>	<i>seemicompositum (r).</i>
Apocynum cannabinum.	<i>diforme.</i>
Asclepias syriaca.	

Ery-

(q) *Asclep. exaltata.* **ASCLEPIAS** foliis lanceolato-ellipticis, caule simplici glabro, nectarii corniculis conniventibus. Simillima est *A. syriaca* a qua differt Caule duplo anteriore glabro, Foliis longioribus, basi magis angustis, subtus minus villosis. Umbellis in caule pluribus quam ducē, saepe 8, 9, brevioribus quam caulis internodia. Nectarium auriculis margine laterali obsolete angulis, eorumque ungibus armatis & ita longis, ut supra centrum corporis pistillorum se tangant. Cæterum cotella pallida & nectaria dilute incarnata.

(r) **BUPLEURUM** umbellis compositis simulque simplicibus. Habitat in Hispania Lœsi. Planta vix spicamea, ramis divaricatis altioribus. Folia lanceolata. Umbella composita radiis 5, & involucro pentaphylo longitudine umbellæ; singularis pedunculis, præter umbellætiferas, pluribus simplicibus, unifloris. Petala purpurascensia,

<i>Eryngium planum.</i>	<i>Angelica archangelica.</i>
<i>trifidum (s).</i>	<i>Sium Sifarum.</i>
<i>tricuspidatum (t).</i>	<i>Sison Amomum.</i>
<i>maritimum.</i>	<i>canadense.</i>
<i>Tordylium syriacum.</i>	<i>Bubon macedonicum.</i>
<i>officinale.</i>	<i>Cicuta virosa.</i>
<i>maximum.</i>	<i>Coriandrum sativum.</i>
<i>Caucalis platycarpos.</i>	<i>Scandix odorata.</i>
<i>Daucus Carota.</i>	<i>Pecten veneris;</i>
<i>Ammi majus.</i>	<i>Cerefolium.</i>
<i>Selinum sylvestre.</i>	<i>Anthriscus.</i>
<i>Athamanta sibirica.</i>	<i>nodosa.</i>
<i>condensata.</i>	<i>Chærophillum bulbosum,</i>
<i>ficula</i>	<i>temulum.</i>
<i>Meum.</i>	<i>Imperatoria Ostruthion.</i>
<i>Peucedanum officinale.</i>	<i>Pastinaca sativa.</i>
<i>Ferula canadensis.</i>	<i>Smyrnium Olusatrum.</i>
<i>Heracleum sibiricum.</i>	<i>integerimum.</i>
<i>Panax.</i>	<i>Anethum graveolens.</i>
<i>Ligusticum Levisticum.</i>	<i>Carum Carvi.</i>
<i>scoticum.</i>	<i>peregrinum (u).</i>
	<i>Pimpini-</i>

(s) ERYNGIUM foliis omnibus trifidis pinnatis, involucris trifidis pinnatis. *Eryngium minus trifidum hispanicum.* Barr. ic. 36. Habitat in Hispania. *Folia lœvia, ferrata, linearia, medio trifida & parum pinnata.* Flores pedunculati. *Involucrum radiis 5. f. 6. lanceolatis, spinosis, medio trifidis, lateralibus brevioribus basi dente instructis.* *Paleae longæ, lineares, indivisæ.*

(t) ERYNGIUM foliis radicalibus cordatis: caulinis palmatis auriculis reflexis retroflexisque, paleis tricuspidatis. Habitat in Hispania Lœfi. affinis E. alpino. *Folia radicalia cordata, parum incisa, spinoso ferrata.* *Folia caulina brevissima, amplexicaulia, reflexa: lacinias lanceolatis, spinoso-dendatis: auriculis reflexis retroflexisque.* Flores pedunculati. *Involucri foliola in medio utrinque denticulo & basi spinis pluribus ornata.* *Paleae omnes tricuspidatae.*

(u) *Carvi peregrinum difficile determinatur; duplo majus est Carvi Carvi dicto, ex australibus terris allatum.*

Pimpinella Anisum.	Galanthus nivalis. <i>plena.</i>
TRIGYNIA.	Leucojum vernum.
Rhus Vernix.	<i>polyanthus.</i>
glabra.	Narcissus poëticus.
Toxicodendron.	Pseudonarcissus.
radicans.	Tazetta.
lucidum.	Jonquilla.
Viburnum nudum.	Amaryllis formosissima.
Opulus <i>rosea.</i>	sarniensis.
Sambucus Ebulus.	Atamasca.
canadensis.	lutea.
nigra. <i>laciniata.</i>	Bulbocodium vernum.
racemosa.	Crinum africanum.
Staphyllea trifolia.	Allium porrum.
Tamarix gallica.	obliquum.
Turnera ulmifolia.	ramosum.
Telephium imperati.	sativum.
Corrigiola litoralis.	scorodoprasum.
Pharnaceum Cerviana.	arenarium.
Basella rubra.	descendens.
alba (x).	moschatum.
PENTAGYNIA.	oleraceum.
Aralia racemosa.	nutans.
nudicaulis.	senescens.
Statice Limonium.	angulosum.
Linum usitatum.	urbinum.
perenne.	Cepa.
CLASSIS VI.	Moly.
HEXANDRIA.	fistulosum.
MUNOGYNIA.	Schœnoprosum.
Bromelia karatas.	canadense.
Tradescantia virginiana.	Lilium candidum.
	B bulbiferum.

(x) Basella, quatuor sunt in Horto Basellæ, quarum duæ foliis
undulatis, duæ vero planis, utraque rubra & alba.

<i>bulbiferum.</i>	<i>botryoides.</i>
<i>non bulbiferum.</i>	<i>Yucca gloriosa.</i>
<i>pomponium.</i>	<i>draconis (y).</i>
<i>chalcedonicum.</i>	<i>sangvis draconis.</i>
<i>Martagon.</i>	<i>Aloe perfoliata.</i>
<i>Fritillaria imperialis.</i>	<i>vera.</i>
<i>persica.</i>	<i>humilis.</i>
<i>pyrenaica.</i>	<i>variegata.</i>
<i>Meleagris.</i>	<i>disticha.</i>
<i>Tulipa sylvestris.</i>	<i>hyacinthoides,</i>
<i>Gesneriana.</i>	<i>spiralis</i>
<i>Ornithogalum pyrenaicum.</i>	<i>retusa.</i>
<i>umbellatum.</i>	<i>vicosa.</i>
<i>nutans.</i>	<i>pumila.</i>
<i>Scilla maritima.</i>	<i>arachnoidea.</i>
<i>amoena.</i>	<i>Agave americana.</i>
<i>Asphodelus fistulosus.</i>	<i>Hemerocallis Lilio-aspho-</i>
<i>Iuteus.</i>	<i>delus flavus.</i>
<i>Anthericum ramosum.</i>	<i>Liliastrum.</i>
<i>Liliago.</i>	<i>Acorus Calamus.</i>
<i>asphodeloides.</i>	<i>Hæmanthus puniceus.</i>
<i>annuum.</i>	<i>Berberis vulgaris</i>
<i>officinale.</i>	<i>Frankenia pulverulenta.</i>
<i>Asparagus officinalis.</i>	DIGYNIA.
<i>Convallaria verticillata.</i>	<i>Velezia rigida.</i>
<i>Polianthes tuberosa.</i>	<i>Oryza sativa.</i>
<i>Hyacinthus non scriptus.</i>	TRIGYNIA.
<i>ferotinus.</i>	<i>Rumex patientia.</i>
<i>cernuus.</i>	<i>sangvineus;</i>
<i>orientalis.</i>	<i>perfolioides;</i>
<i>Muscari.</i>	<i>pulcher.</i>
	<i>vesicularius.</i>

(y) Genus etiamnum dubium; quamdiu flores nobis non visi, quos ad *Asparagum* aut Medeolam proxime accedere rescripsit Læfling, qui in Lusitania horum iconem vidit.

vesicarius.

scutatus varietas β. (2)

Medeola asparagoides.

Menispernum canadense.

Saururus cernuus.

Colchicum autumnale.

TETRAGYNIA.

Petiveria aliacea.

POLYGYNIA.

Alisma ranunculoides.

CLASSIS VIII.

OCTANDRIA.

MONOGYNIA.

Tropaeolum majus.

minus,

Oenothera biennis.

molissima.

Lawsonia spinosa.

Epilobium hirsutum.

tetragonum.

Daphne Laureola.

TRIGYNIA.

Polygonum Bistorta.

viviparum.

penylvanicum.

divaricatum.

tataricum.

Fagopyrum.

Scandens,

Uvifera.

CLASSIS IX.

ENNEANDRIA.

MONOGYNIA.

Laurus nobilis.

TRIGYNIA.

Rheum Rhaponticum.

Rhabarbarum.

CLASSIS X.

DECANDRIA.

MONOGYNIA.

Sophora heptaphylla.

Cercis canadensis.

Bauhinia bipartita.

Parkinsonia aculeata.

Cassia bicapsularis.

occidentalis.

fistula.

sophera.

flexuosa.

Poinciana pulcherrima.

Guilandina Moringa.

Ruta graveolens.

montana.

Melia Azedarach.

Zygophyllum Fabago.

Nitraria (a).

Bartramia indica.

DIGYNIA.

Saxifraga Cotyledon.

Geum.

B 2 rotundi-

(2) *Rumicis scutati varietas* 6 foliis gaudet magis hastatis & minoribus, cæterum structura non differt.

(a) *Nitraria dubii generis* nobis planta est, Habitus est Zygophylli; Fruktus vero drupa.

	<i>rotundifolia.</i>	<i>Armeria.</i>
	<i>granulata plena.</i>	<i>inaperta (b).</i>
Gypsophyla paniculata.	<i>altissima.</i>	Arenaria saxatilis.
	<i>fastigiata.</i>	<i>tenuifolia.</i>
	<i>repens.</i>	<i>Stellaria.</i>
	<i>prostrata.</i>	Garidella Nigellastrum.
Saponaria officinalis.	<i>orientalis.</i>	Malpighia glabra.
	<i>Dianthus barbatus.</i>	Bannisteria lupuloides.
	<i>Caryophyllus.</i>	PENTAGYNIA.
	<i>glaucus.</i>	Cotyledon orbiculata.
	<i>chinensis.</i>	<i>hispanica.</i>
	<i>plumarius.</i>	<i>Aizoon.</i>
	<i>arenarius:</i>	<i>hybrida:</i>
	<i>TRIGYNIA.</i>	<i>rupestris.</i>
Cucubalus bacciferus.		<i>varietas.</i>
	<i>Behen.</i>	Lychnis chalcedonica.
	<i>viscosus.</i>	<i>alpina.</i>
	<i>tataricus.</i>	<i>dioica.</i>
	<i>giganteus.</i>	Cerastrum perfoliatum.
	<i>reflexus.</i>	<i>dichotomum.</i>
Silene	<i>lusitanica.</i>	DECAGYNIA.
	<i>Quinquevulnera,</i>	Phytolacea americana.
	<i>noctiflora.</i>	CLASSIS XI.
	<i>amoena.</i>	DODECANDRIA.
	<i>fruticosa.</i>	<i>MONOGYNIA.</i>
	<i>conoidea.</i>	<i>Afarum europaeum.</i>
	<i>nocturna.</i>	<i>Peganum Harmala.</i>
		<i>Portulaca oleracea.</i>
		<i>pilosa.</i>

(b) Semina SILENIS portensis, una cum speciminibus plantæ
ficcis misit D. Lœsing, quæ ferebant corollas pulchre explicatas, at
terre mandata semina produxere plantas flore inaperto, omnino uti a
Dillenio in Horto Elthamensi propositæ; conjungenda itaque erit S. in.
aperta & portensis. Plurimæ plantæ australes in frigidiores terras de.
tae corollas occultant.

<i>anacampferos.</i>	<i>flagelliformis,</i>
<i>arborescens.</i>	<i>triangularis.</i>
Lythrum hyssopifolium.	<i>Opuntia.</i>
DIGYNIA.	<i>Ficus indica.</i>
Agrimonia Eupatoria.	Cochenillifer.
<i>odorat.</i>	<i>curassavicus.</i>
TRIGYNIA.	<i>Pereskia.</i>
Reseda luteola.	Philadelphus coronarius.
<i>alba.</i>	Myrtus communis.
Phyteuma.	Punica Granatum.
Euphorbia canariensis.	Amygdalus Persica.
<i>officinarum.</i>	<i>communis.</i>
<i>neriifolia.</i>	Prunus domestica.
<i>Caput medusæ.</i>	<i>spinosa.</i>
<i>Viminalis.</i>	<i>Cerasus.</i>
<i>Lathyrus.</i>	Armeniaca.
<i>sagittalis.</i>	Lauro-Cerasus.
<i>Paralias.</i>	<i>virginiana.</i>
<i>verrucosa.</i>	<i>Mahaleb.</i>
<i>pilosa.</i>	DIGYNIA.
<i>Esula.</i>	Crataegus svecica.
<i>palustris.</i>	<i>coccinea.</i>
POLYGYNIA.	Oxyacantha.
Sempervivum arboreum.	<i>tomentosa.</i>
<i>tectorum.</i>	PENTAGYNIA.
CLASSIS XII.	Mespilus germanica.
ICOSANDRIA.	Cotoneaster.
MONOGYNIA.	Pyrus communis.
Cactus	<i>Malus.</i>
<i>mammillaris.</i>	<i>coronaria.</i>
<i>heptagonus.</i>	<i>Cydonia.</i>
<i>tetragonus.</i>	Tetragonia foliis linearibus,
<i>peruvianus.</i>	Melembryanthemum cry-
<i>grandiflorus,</i>	nodiflorum. (stallinum,
	tripo-

	<i>Tripolium.</i>	<i>Capparis spinosa.</i>
	<i>barbatum.</i>	<i>Actaea racemosa.</i>
	<i>scabrum.</i>	<i>Podophyllum peltatum.</i>
	<i>loreum,</i>	<i>Chelidonium maj. quernum</i>
	<i>Aizoon canariense.</i>	<i>glaucum.</i>
	<i>Spiraea Salicifolia.</i>	<i>corniculatum.</i>
	<i>POLYGYNIA.</i>	<i>hybridum.</i>
	<i>Rosa cinnamomea.</i>	<i>Papaver hybridum.</i>
	<i>eglanteria.</i>	<i>Argemone.</i>
	<i>centifolia.</i>	<i>nudicaule.</i>
	<i>alba.</i>	<i>Rhæas.</i>
	<i>gallica.</i>	<i>somniferum.</i>
	<i>variegata.</i>	<i>cambricum.</i>
	<i>carolina.</i>	<i>medium.</i>
	<i>Rubus occidentalis.</i>	<i>Argemone mexicanum.</i>
	<i>fruticosus.</i>	<i>Mimosa pudica</i>
	<i>odoratus.</i>	<i>pernambucana.</i>
	<i>arcticus.</i>	<i>Senegal.</i>
	<i>Fragaria sativa.</i>	<i>farnesiana.</i>
	<i>Potentilla fruticosa.</i>	<i>nilotica.</i>
	<i>multifida.</i>	<i>Cistus monspeliensis.</i>
	<i>rupestris.</i>	<i>ledifolius.</i>
	<i>supina.</i>	<i>salicifolius.</i>
	<i>recta.</i>	<i>guttatus.</i>
	<i>verna.</i>	<i>Corchorus siliquosus.</i>
	<i>monspeliensis.</i>	<i>olitorius.</i>
	<i>norvegica.</i>	<i>DIGYNIA.</i>
	<i>acaulis.</i>	<i>Pœonia officinalis.</i>
	<i>Tormentilla erecta.</i>	<i>TRIGYNIA.</i>
	<i>Geum virginicum.</i>	<i>Delphinium Ajacis.</i>
	<i>CLASSIS XIII.</i>	<i>grandiflorum.</i>
	<i>POLYANDRIA.</i>	<i>elatum.</i>
	<i>MONOGYNIA.</i>	<i>monstrosum (c).</i>
		<i>hybri-</i>

(c) *D. monstrosum*. Planta in Horto nostro primum prognata, figura & fructificatione simillima *D. elato*, sed differt Foliis omnibus ana-

<i>hybridum (d).</i>	<i>Adonis annua.</i>
Aconitum lycocitonum.	<i>vernalis.</i>
<i>variegatum.</i>	<i>apennina.</i>
Napellus.	Ranunculus aconitifolius.
<i>pyrenaicum.</i>	<i>asiaticus.</i>
Anthora.	<i>arvensis.</i>
PENTAGYNYIA.	<i>sulcatus.</i>
Aquilegia vulgaris.	<i>Trollius europaeus.</i>
<i>sibirica.</i>	<i>Isopyrum fumarioides.</i>
<i>canadensis.</i>	<i>Helleborus hyemalis.</i>
Nigella annua.	<i>niger.</i>
POLYGYNIA.	<i>viridis.</i>
Annona muricata.	<i>Caltha palustris. plena.</i>
<i>africana.</i>	<i>CLASSIS XIV.</i>
Anemone Hepatica plena.	DIDYNAMIA.
<i>coronaria.</i>	GYMNOSPERMIA.
<i>virginica.</i>	Teucrium Botrys.
<i>trifolia.</i>	<i>Chamæpithys.</i>
<i>ranunculoides.</i>	<i>fruticans.</i>
Clematis Viorna.	<i>Marum.</i>
<i>Vitalba.</i>	<i>canadense.</i>
<i>recta.</i>	<i>Scordium.</i>
<i>integrifolia.</i>	<i>flavum.</i>
Thalictrum alpinum.	<i>Satureja virginiana.</i>
<i>dioicum.</i>	<i>hortensis.</i>
<i>minus.</i>	Hyssopus officinalis.
<i>sibiricum.</i>	<i>Lophantus.</i>
<i>angustifolium.</i>	<i>nepethoides.</i>
<i>aquilegifolium.</i>	Nepeta Cataria.
<i>contortum.</i>	<i>pannonica.</i>
	<i>violacea.</i>

malis varie sectis & divaricatis ; quæ peregrinam figuram in regno vegetabili ostendunt, nec constantem ; propriis tamen seminibus propagetur & natos sui similes producit.

(d) D. Hybridum e Delphinio elato & Aconito Napello ortum, propagat speciem, planta speciosa & glaberrima,

<i>violacea.</i>	<i>canescens.</i>
<i>tuberosa.</i>	<i>peltatum.</i>
<i>italica.</i>	<i>nutans.</i>
<i>sibirica.</i>	<i>thymiflorum.</i>
Lavandula spica.	Ocimum frutescens.
<i>multifida.</i>	<i>Basilicum.</i>
Betonica officinalis.	<i>minium.</i>
Sideritis cretica.	<i>gratissimum.</i>
<i>montana.</i>	<i>americanum.</i>
Mentha crispa.	Scutellaria orientalis.
<i>spicata.</i>	<i>supina.</i>
<i>viridis.</i>	<i>alpina.</i>
<i>fœtida.</i>	<i>lateriflora.</i>
Stachys alpina.	Praesium majus.
<i>germanica.</i>	Phyma Leptocephala.
<i>cretica.</i>	ANGIOSPERMIA.
Ballota nigra.	Melampyrum arvense.
<i>alba.</i>	Antirrhinum Cymbalaria.
Marrubium hispanicum	<i>Elatine.</i>
<i>pseudo-Dictamus.</i>	<i>spurium.</i>
Phlomis fruticosa.	<i>triphyllum.</i>
<i>Herba venti.</i>	<i>arvense.</i>
<i>tuberosa.</i>	<i>multicaule.</i>
Moluccella spinosa.	<i>hirtum.</i>
Origanum vulgare.	<i>minus.</i>
<i>Majorana.</i>	<i>majus.</i>
Thymus vulgaris.	<i>Orontium.</i>
<i>alpinus.</i>	<i>spartum.</i>
Melissa officinalis.	<i>molle.</i>
<i>pulegioides.</i>	Schrophularia marilandica.
Dracocephalum virginicum	<i>aquatica.</i>
<i>canariense.</i>	<i>vernalis.</i>
Ruyschiana.	Digitalis purpurea.
<i>moldavica.</i>	<i>lutea.</i>
	ferruginea.

<i>ferruginea.</i>	<i>Iberis semperflorens.</i>
Bignonia radicans.	<i>umbellata.</i>
Capraria biflora.	<i>cretica.</i>
Browallia americana.	<i>Biscutella auriculata.</i>
Linnæa borealis.	<i>didyma $\alpha.$ $\beta.$</i>
Dodartia orientalis.	<i>SILIQUOSA.</i>
Ruellia Clandestina.	<i>Dentaria bulbifera.</i>
Acanthus mollis.	<i>Cardamine Impatiens.</i>
<i>spinosus.</i>	<i>Lunaria.</i>
Melianthus major.	<i>Sisymbrium Nasturtium</i> <i>(vticum.</i>
CLASSIS XV.	<i>polyceratum.</i>
TETRADYNAMIA.	<i>strictissimum.</i>
SILICULOSA.	
Myagrum perenne.	<i>Erysimum Barbarea,</i>
<i>perfoliatum.</i>	<i>repandum (e).</i>
<i>rugosum.</i>	<i>Cheiranthus erysimoides,</i>
<i>hispanicum.</i>	<i>Cheiri.</i>
<i>paniculatum.</i>	<i>incanus.</i>
Vella annua.	<i>maritimus.</i>
Analecta hierocunthea.	<i>fenestratis.</i>
Draba nemorosa.	<i>fruticulosus.</i>
Lepidium sativum.	<i>Hesperis tristis.</i>
<i>latifolium.</i>	<i>matronalis.</i>
<i>virginicum.</i>	<i>sibirica.</i>
<i>petreum.</i>	<i>africana.</i>
Cochlearia officinalis.	<i>Arabis pendula.</i>
<i>Armoracia.</i>	<i>Turrita.</i>
<i>glaustifolia.</i>	<i>Brassica orientalis.</i>

C Rapa

(e) *ERYSIMUM* *foliis lanceolatis : radicalibus, repando dentatis, siliquis racemosis subsessilibus, corollis brevissimis.* Planta hispanica, Spithamea, annua, statura Sisymbrii polyceratii, sed siliquas non in alis gerit, verum elevatas longis racemis. *Folia* radicalia repando-dentata, caulina vero lanceolata integra. Differt ab *Erysimo Cheiranthoide* siliquis in racemo subsessilibus, triplo longioribus, petalis dimidiis angustioribus, caule basi ramoso.

<i>Rapa.</i>	<i>glaucum.</i>
<i>Napus.</i>	<i>moschatum.</i>
<i>oleracea.</i>	<i>paeum.</i>
<i>Erucastrum.</i>	<i>sylvaticum.</i>
<i>Eruca.</i>	<i>robertianum.</i>
<i>vesicaria.</i>	<i>Iucidum.</i>
<i>Sinapis alba.</i>	<i>molle.</i>
<i>nigra.</i>	<i>columbinum.</i>
<i>junccea.</i>	<i>fibricum.</i>
<i>Raphanus sativus.</i>	<i>sangvineum.</i>
<i>Bunias Eruago.</i>	<i>POLYANDRIA.</i>
<i>orientalis.</i>	
<i>Iasis tinctoria.</i>	<i>Sida Spinosa.</i>
<i>Iufitnica.</i>	<i>Abutilon.</i>
<i>Crambe maritima.</i>	<i>cristata.</i>
<i>Hispanica.</i>	<i>capitata.</i>
<i>Cleome violacea.</i>	<i>Napaea hermaphroditica.</i>
<i>CLASSIS XVI.</i>	<i>dioica.</i>
<i>MONADELPHIA.</i>	<i>Althea officinalis.</i>
	<i>cannabina.</i>
	<i>Alcea rosea.</i>
	<i>ficifolia.</i>
	<i>Malva tomentosa.</i>
	<i>coromandeliana.</i>
	<i>peruviana.</i>
	<i>carolina.</i>
	<i>sylvestris.</i>
	<i>mauritiana.</i>
	<i>hispanica.</i>
	<i>verticillata.</i>
	<i>crispa.</i>
	<i>parviflora (f).</i>
	<i>Alcea.</i>

(f) *Malva parviflora. MALVA caule patulo, foliis angulis, floribus axillaribus glomeratis, calycibus glabris patentibus. Differt a M. ver. icillata ramis diffusis, calycibus fructus non clausis; a M.*

Alcea.
moschata.
Lavatera arborea.
triloba.
thuringiaca.
trimestris.

Urena lobata.
Gossypium herbaceum.
barbadense.
Hibiscus moscheutos.
palustris.
populneus.
mutabilis.
syriacus.
Sabdariffa.
Manihot.
Abelmoschus.
vitifolius.
virginicus.
pentacarpos.
trionum.
africanus.

Pentapetes phœnicea.

CLASSIS XVII.

DIADELPHIA.

HEXANDRIA.

Fumaria bulbosa cava.
solida.
tempervirens.
capnoides.
vesicaria,

DECANDRIA.

Erythrina corallodendrum.
occid.
orient.
Spartium junceum.
scoparium.
Genista tinctoria.
pilosa.
Amorpha fruticosa.
Galega officinalis.
Crotalaria juncea.
incana.
Ononis spinosa.
minutissima.
alopecuroides.
viscosa.
ornithopodioides.
Anthyllis tetraphylla.
Barba Jovis.
Lupinus albus.
varius.
angustifolius.
luteus.
Robinia pseud-Acacia.
Caragana.
frutex.
Colutea arborescens.
frutescens.
Phaseolus vulgaris.
coccineus.
farinosus.

C 2

Iu-

Polundifolia vero caule erectissculo triplo majore calycibus glabris, inferiore linearie nec lanceolato. Corolla in hac vix ac ne vix calycis magnitudinem attingit.

<i>Iunatus.</i>	<i>Cicer arietinum</i>
<i>Dolichos Lablab.</i>	<i>Ervum monanthus.</i>
<i>ungvicolatus.</i>	<i>Lens.</i>
<i>lignofus.</i>	<i>Cytisus Laburnum.</i>
<i>Pisum sativum.</i>	<i>Ulex europaeus.</i>
<i>maritimum.</i>	<i>Arachis hypogaea.</i>
<i>Ochrus.</i>	<i>Glycyrrhiza echinata.</i>
<i>Orobus lathyroides.</i>	<i>glabra.</i>
<i>varius.</i>	<i>Coronilla Emerus.</i>
<i>niger.</i>	<i>Securidaca.</i>
<i>Lathyrus Cicera.</i>	<i>Hippocrepis multifiliqua</i>
<i>sativus.</i>	<i>Hedysarum Alhagi.</i>
<i>inconspicuus.</i>	<i>pulchellum.</i>
<i>bithynicus.</i>	<i>virginicum.</i>
<i>articulatus.</i>	<i>canescens.</i>
<i>odoratus.</i>	<i>alpinum.</i>
<i>siculus.</i>	<i>coronarium.</i>
<i>zeylan.</i>	<i>Spinosum.</i>
<i>tingitanus.</i>	<i>flexuosum.</i>
<i>Clymenum.</i>	<i>Onobrychis.</i>
<i>tuberofus.</i>	<i>Indigofera tinctoria.</i>
<i>latifolius.</i>	<i>Cracca virginiana.</i>
<i>pisiformis.</i>	<i>Glycine Abrus.</i>
<i>annuus (g).</i>	<i>bracteata.</i>
<i>Vicia biennis.</i>	<i>Astragalus alopecuroides.</i>
<i>benghalensis.</i>	<i>galegiformis.</i>
<i>sativa.</i>	<i>uliginosus.</i>
<i>lutea.</i>	<i>microphyllus.</i>
<i>narbonensis.</i>	<i>glycyphyllos.</i>
<i>Faba.</i>	<i>hamosus.</i>
	<i>boeticus.</i>

(६३) L. annuus. LATHYRUS pedunculis bifloris, cirrhis diphyllis, foliis ensiformibus, leguminibus glabris, stipulis bipartitis. La hispanicus flore luteo. Herm. lugdb. 357. facies Lathyrorum luteorum majorum, sed annuus. Stipulae bipartitæ angustissimæ, segmento superiore subulato, inferiore linearie & fere capitaceo.

boëticus.	fragiferum.
alpinus.	retusum (i).
montanus.	Lotus tetragonolobus.
uralensis.	conjugata.
trimestris.	maritima.
monspessulanus.	Trigonella platycarpos.
Biserrula Pelecinus.	polyceratia.
Pisoralea bituminosa.	monspeliaca.
crylifolia.	Fœnum græcum.
Trifolium Melit. indicum.	Medicago arborea.
polonicum.	polymorpha.
italicum.	
cœruleum.	
Lupinaster.	
reflexum.	
hybridum.	
repens.	
subterraneum.	
incarnatum.	
pratense.	
stellatum.	
glomeratum.	
maritimum.	
spinosum.	
resupinatum.	
Cherleri (b).	
	CLASSIS XVIII.
	POLYADELPHIA.
	ICOSANDRIA.
	Citrus Medica.
	Aurantium.
	POLYANDRIA.
	Hypericum ascyron.
	hirsutum.
	CLASSIS XIX.
	SYNGENESIA.
	POLYGAMIA ÆQUALIS.
	Tragopogon orientale.
	porrifolium.
	hybridum.
	Scorzo-

(b) TRIFOLIUM capitulis villosis globosis terminalibus, calycibus omni us fertilibus. Roy. lugdb. 379.

(i) TRIFOLIUM capitulis fructus imbricatis, calycibus reflexis patulis corolla longioribus. Habitat in Hispania Loefl. Caules diffusi adscendentes. Foliola terna, ovato-oblonga, tenuissime ferrata. Pedunculi longitudine capituli. Capitula ex floribus sessilibus paleis interstinctis. Calyces sessiles, semi-solidi: infimo dente contabescente, corolla fere longior, post florescentiam cernui, rigidi. Corolla alba. Legumina differma, brevissima.

Scorzonera humilis.

hispanica.

laciniata.

Picris echiooides.

Sonchus palustris.

tenerimus.

alpinus.

sibiricus.

Lactuca sativa.

virosa.

faligna.

Hieracium fruticosum.

aurantiacum.

murorum.

cerinthoides.

subacidum.

umbellatum.

Crepis rubra.

alpina.

sibirica.

biennis.

Hyoferis radiata.

Hedypncis.

rhagadiolooides.

cretica.

Hypochaeris Achyrophorus

Lapsana stellata.

Rhagadiolus.

chondrilloides.

Catananche lutea.

Cichorium intybus.

Endivia.

Echinops Sphaerocephalus.

strigosus.

Serratula præalta.

alpina.

latifolia.

centaurooides.

Carduus nutans.

acanthoides.

marianus.

syriacus.

eriophorus.

heterophyllus.

ferratuloides.

tataricus.

Cnicus benedictus.

oleraceus.

cernuus.

Onopordon acanthium.

Cynara Scolymus.

humilis.

Carlina acaulis.

Carthamus tinctorius.

Bidens frondosa.

bipinnata.

Cacalia anteuphorbium.

Kleinia.

svaveolens.

Eupatorium cannabinum.

purpureum.

enulifolium.

Chrysocoma. Coma aurea.

cernua.

Santolina Chamæcyparissus

Tanacetum annuum.

crispum.

Balsamita.

D. D.

HERBATIONES UPSALIENSES,

QUAS

CONSENT. EXPERIENT. FACULT. MEDICA
IN REGIA ACADEMIA UPSALIENSI,

Sub PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI

DN. DOCT. CAROLI LINNÆI,

SÆRÆMÆTÆ RÆE MÆTÆIS ARCHIATRI, MED. ET BOTAN. PROF.

REG. ET ORD. ACAD. IMPER. MONSPEL. STOCKH.

UPSAL. BEROL. TOL. ET LONDIN. SOCII,

Nec non

EQUITIS AURATI DE STELLA POLARI.

PUBLICO EXAMINI SUBMITTIT

ALUMNUS REGIUS,

ANDREAS N. FORNANDER,

SMOLANDUS.

In Auditorio Carol. Majori Die **XIII** Octobr.

ANNO MDCC LIII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ, LAUR. M. HØJER, Reg. Acad. Typ.

VIRIS in Ecclesiam longe meritissimis, Clarissimis,
Admodum & Plurimum Reverendis

Dn. PETRO
FORNANDER,
PAST. in Malmbeck Al-
mesåkra & Ödestugu.

Mag. SAMUEL
KLINTIN,
PAST. in Biörköö & Nåf-
welfjö.

Dn. CANUTO
WIGELIO,
COMMUNISTRO in Bexe-
da & Nåsby.

Patrio longe indulgentissimo, Patrui loco semper ho-
norando, Consanguineis sanguinisque vinculo jun-
dis, PATRONIS & FAUTORIBUS nullo
non tempore devenerandis.

In piam memoriam plane paternorum tuo-
rum beneficiorum, Patrue longe amantissime, nec
non favoris documentorum & sanguinis vinculi,
quo Vobis, PATRONI & FAUTORES honoratis-
simi, natura fautrix me junctum voluit, lucubrationes
basce Academicas, ut saltem aliquod, meæ, in Vos,
pietatis extaret monumentum D. D. D.

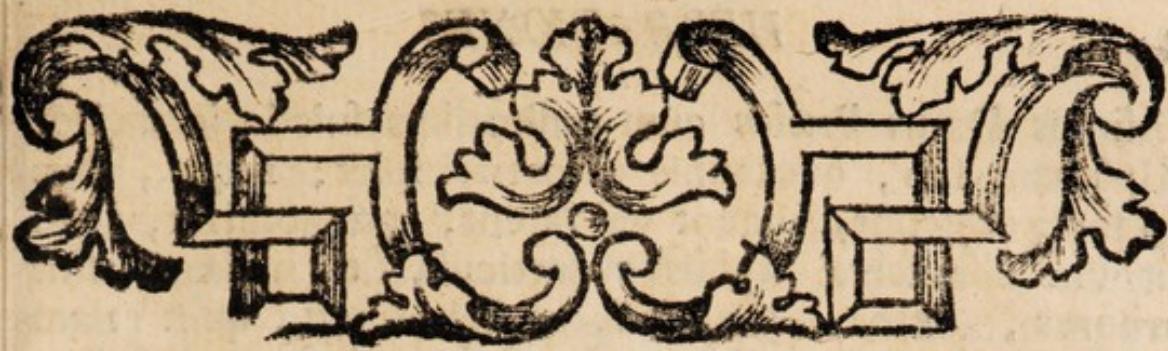
Admod. Clariſt. & Plur. Rev. Nominum
VESTRORUM

cultor devotissimus &
observantissimus,
ANDREAS N. FORNANDER.

Dn. NICOLAO
BUSK,
Ad Templ. St. Nic. Stockh.
COMMUNISTRO Prim.

Mag. CHRIST.
TERNERO,
PAST. in Siöfås, Hornaryd
& Dref.

Dn. LAURENT.
SELLIN,
COMMUNISTRO in Wrig-
stad & Swenerum.

I. N. J. C.

§. I.

Dinter *MEDIA*, studio Botanices ediscendo inservientia, recentioribus temporibus felici cum successu detecta, hæc duo præcipuum sibi vindicant locum, *Horti* scilicet *Academici* atque *Herbationes*; in illis enim, uno quasi obtutu, plures examinandæ herbæ sæpe objiciuntur, quam si, plantas perlustraturus, vel totam peragrasses Europam: ut taceam, quod species earum inter se commodissime heic conferri queant; in his vero Plantas quasque in loco suo natali cernere licet, unde haud parum oblectamenti penitior remque earum cognitionem sibi polliceri potest attentus examinerat. Hæ *Herbationes*, Gallis *Herborisationes*, vulgo *Excursiones Botanicae* appellari solent. *Vid. Philos. Botan. pag. 293.*

§. II.

Eiusmodi *HERBATIONES* a Professoribus Botanices ad plurimas florentissimasque Academias instituuntur, qui Discipulis suis, in circumjacentia loca secum ductis, plantas, qua nomina, usum & naturam demonstrant, quemadmodum hodie *PARISIIS* a Cl. Professore Bernardo Jusieu, *Göttingæ* a Nobilissimo Dn. *De Haller* fieri comperimus: nec non *Halæ Saxonum* a Professore Strumpf, aliisque, atque heic loci in primis, ubi Nobis-

HERBATIONES

Iissimus D:rus Præses cum auditoribus suis in loca circa Upsaliam sita, quotannis exspatiari solet, iisque, quæ in terra crescunt, vigent vel latent, commonstrat, adeo ut vix ulla terræ lapidisve particula sit, nullæque sint arbores, herbæ, gramina, musci, fungi, quin etiam nulla Quadrupedia, Aves, Amphibia, Pisces, Insecta, Conchylia, Vermes, alia, quæ inveniri possunt, vel a sagacissimo investigatore, quorum nomina, characteres proprietatesve non ostendantur; unde scientiæ incrementum, tot idoneorum Discipulorum stimulum, tot ingeniiorum culturam, atque in hoc studiorum genere matritatem, singulari cum gaudio & voluptate, invenies.

§. III.

Professores, tirones suos ita instituturi, per certos ambitus unaquaque excursione deambulare solent, ubi varium solum varias etiam semper præbet plantas, cumque per eadem loca, prata, stagna rupesque aliquot annis decursum sit, utrum quævis herba invenienda sit nec ne, dicere facillimum est. Proinde, majori & illustrationis & utilitatis ergo, diversi auctores exigua ejusmodi itinera peculiari opusculo exhibuerunt, ut Johnson circa Londinum, in Mercurio suo Botanico Lond. 1634. in 12:mo. Pars altera in Cambriam seu Walliam Lond. 1641. in 8:vo. Plantæ in Ericeto Hampediano Lond. 1632. in 8:vo.

Exercitia hæc, circa LUTETIAM, sex excursionibus absolvit Tournefortius dans Histoire des Plantes. Paris. 1698. in 8:vo, quæ eximius D. Bernhardus Jussieu, felici cum successu, adhuc hodie continuat; silentio prætereo CALCEOLARII & PONÆ itinera in montem BALDUM, Halleri iter in Hercyniam aliorumque, quæ hujus generis fuere.

§. IV.

Tale Enchiridion Botanicum, Floræ sacræ initian-
dis

dis utilissimum, cum ad has Musarum sedes adhuc desideretur, in animum induxi, qui Nobil. Dn. Præsidem in excursionibus Botanicis, plures per annos, secutus sum, hisce pagellis, loco exercitii Academicí, exhibere, ostensurus, quas plantas, quacunque excursione Botanica, in campis Upsaliam circumjacentibus offenderis.

Hæc dum fecero, Lectoris Benevoli mitiorem censuram mihi imploro, si descriptiones meæ locorum, situum aliarumque circumstantiarum, voto ejus minus sufficere queant.

HERBATIONES UPSALIENSES, septem vel
octo excursionibus absolvi solent. Est

1:ma	<i>Gottsundensis.</i>	5:ta	<i>Upstaliæ Antiquæ.</i>
2:da	<i>Ultuntensis.</i>	6:ta	<i>Waxalensis.</i>
3:tia	<i>Hågensis.</i>	7:ma	<i>Hushyensis.</i>
4:ta	<i>Danensis.</i>	8:va	<i>Jumkilensis.</i>

Quarum omnium herbas, gramina & reliqua, sigillatum
heic habeas,

HERBATIO I.

GOTTSUNDENSIS,

Incipit excursio botanica per Arcem Upsaliensem Africum versus, super colles sic dictos *Lassbyenses*, atque per paludem & pratum *Norrbyense*, ad pagum ejusdem nominis atque hinc extendatur porro meridiem versus *luctum Norrbyensem*; inde ad *bovilia Pastoris* & Archipräpositi Upsaliensis, ubi montes editi nemorosaque præcipitia ad *Floræ Eden* viam pandunt, qui, inclinante jam die in ponteridianum tempus, sagaces Floræ Alumnos, in gremium suum exceptos, ante refocillat, quam vel *Wårdssättet* adeant vel Upsaliam repeatant.

1. RUPES LASBYENSES nudæ, copiam Lichenum nobis præbent uberrimam.

HERBATIONES

<i>Lichen centrifugus.</i>	<i>Lichen saxatilis.</i>
<i>Lichen omphalodes.</i>	<i>Lichen velleus.</i>
<i>Lichen pustulatus.</i>	<i>Lichen deustus.</i>
<i>Lichen rangiferinus.</i>	<i>Lichen pascalis.</i>
<i>Lichen islandicus.</i>	

2. *PASCUA SYLVATICA* adjacentia offerunt plantas, durum solum amantes : Sunt

<i>Trientalis europaea.</i>	<i>Empetrum nigrum.</i>
<i>Pyrola rotundifolia.</i>	<i>Lycopodium Selago.</i>
<i>Arbutus Uva ursi.</i>	<i>Lycopodium clavatum.</i>
<i>Orchis maculata.</i>	<i>Lycopodium complanatum.</i>
<i>Orchis bitolia.</i>	<i>Equisetum hyemale.</i>
<i>Salix myrtilloides.</i>	

3. *PALUS NORRBYENSIS*, turfis impleta, nobis suppeditat plantas : Sunt

<i>Pingvicia vulgaris.</i>	<i>Andromeda cærulea.</i>
<i>Eriophorum polystachion.</i>	<i>Ledum palustre.</i>
<i>Eriophorum vaginatum.</i>	<i>Rubus Chamæmorus.</i>
<i>Galium palustre.</i>	<i>Ranunculus Flammula.</i>
<i>Drosera rotundifolia.</i>	<i>Scutellaria galericulata.</i>
<i>Vaccinium uliginosum.</i>	<i>Salix pentandra.</i>
<i>Vaccinium Myrtillus.</i>	<i>Betula alba.</i>
<i>Vaccinium Vitis idæa.</i>	<i>Betula Alnus.</i>
<i>Vaccinium Oxycoleccos.</i>	<i>Sphagnum palustre.</i>

4. *PRATUM NORRBYENSE* eas exhibit herbas, quas in pratis nostris communiter reperies indeque Communes appellari affolent, ut:

<i>Phleum pratense.</i>	<i>Rumex Acetosa.</i>
<i>Aira cespitosa.</i>	<i>Tormentilla erecta.</i>
<i>Briza media.</i>	<i>Prunella vulgaris.</i>
<i>Poa trivalvis.</i>	<i>Euphrasia officinalis.</i>
<i>Poa pratensis.</i>	<i>Rhinanthus Crista galli.</i>
<i>Veronica Chamædryss.</i>	<i>Spiræa Filipendula.</i>
<i>Galium verum.</i>	<i>Lathyrus pratensis.</i>

Galium

Galium Mollugo. *Trifolium repens.*

Plantago major. *Trifolium pratense.*

Plantago media. *Leontodon autumnale.*

Alchemilla vulgaris. *Centaurea Jacea.*

Campanula rotundifolia. *Chrysanthemum Leucanthemum.*

5. *ULIGINOSA AMNI* vicina prata alunt minus raras plantas. Sunt

Alopecurus pratensis. *Ranunculus acris.*

Alopecurus geniculatus. *Thalictrum flavum.*

Menyanthes trifoliata. *Spiraea Ulmaria.*

Geum rivale. *Calta palustris.*

Cardamine pratensis.

6. *LUCUS NORRBYENSIS*, frondoso nemore vestitus, plantas fistit nemorosas. Sunt

Quercus Robur. *Lonicera Xylosteum.*

Populus tremula. *Prunus spinosa.*

Cerasus Padus. *Corylus Avellana.*

Sorbus Aucuparia. *Ribes alpinum.*

Pyrus Malus sylvestris. *Mespilus Cotonaster.*

Rhamnus catarthicus. *Viburnum Opulus.*

Rhamnus Frangula. *Rosa canina.*

Veronica spicata. *Rubus saxatilis.*

Veronica serpyllifolia. *Anemone nemorosa.*

Poa compressa. *Anemone Hepatica.*

Melica nutans. *Draba verna.*

Myosotis Scorpioides. *Draba muralis.*

Pulmonaria officinalis. *Arabis thaliana.*

Convallaria majalis. *Turritis glabra.*

Convallaria Polygonatum. *Turritis hispida.*

Campanula persicifolia. *Fragaria vesca.*

Rumex Acetosella. *Orobus vernus.*

Silene Viscaria. *Orobus tuberosus.*

Saxifraga granulata. *Viola canina.*

Potentilla argentea. *Viola hirta.*

HERBATIONES

7. PRATUM GOTTSUNDENSE, præter herbas in
prato Norrbyensi frequentes, oculos quoque se-
quentibus pascit. Sunt

<i>Aira cærulea.</i>	<i>Verbascum nigrum.</i>
<i>Agrimonia Eupatoria.</i>	<i>Bistorta vivipara.</i>
<i>Ajuga pyramidalis.</i>	<i>Trifolium agrarium.</i>
<i>Ranunculus auriculatus.</i>	<i>Carex cespitosa.</i>
<i>Hieracium præmorum.</i>	<i>Carex acuta.</i>
<i>Hypochæris maculata.</i>	<i>Carex vesicaria.</i>
<i>Viola palustris.</i>	<i>Mnium hygrometricum.</i>
<i>Hypnum dendroides.</i>	

8. BOVILIA PASTORIS & Archipræpositi Upsalien-
sis, eisque adjacentes luci amoenissimi, floribus
condecorati sunt variis, inter quos:

<i>Anthoxanthum odorat.</i>	<i>Geranium pratense.</i>
<i>Heracleum Sphondylium.</i>	<i>Geranium sanguineum.</i>
<i>Laserpitium latifolium.</i>	<i>Fumaria bulbosa.</i>

9. PRÆCIPITIA GOTTSUNDENSIA, umbrosa dif-
ficillimeque pervia, rarissimis apud nos plantis sca-
tent nemorosis, inter quas:

<i>Milium effusum.</i>	<i>Lathræa Squamaria.</i>
<i>Asperula odorata.</i>	<i>Clinopodium vulgare.</i>
<i>Campanula latifolia.</i>	<i>Origanum vulgare.</i>
<i>Campanula Trachelium.</i>	<i>Glechoma hederacea.</i>
<i>Daphne mezereum.</i>	<i>Stachys sylvatica.</i>
<i>Paris quadrifolia.</i>	<i>Vicia sylvatica.</i>
<i>Actaea spicata.</i>	<i>Viola mirabilis.</i>
<i>Ranunculus Ficaria.</i>	<i>Prenanthes muralis.</i>
<i>Dentaria bulbifera.</i>	<i>Acrostichum septentrionale.</i>
<i>Cardamine Impatiens.</i>	<i>Asplenium trichomanes.</i>
<i>Tilia europaea.</i>	<i>Polypodium vulgare.</i>
<i>Ulmus campestris.</i>	<i>Polypodium Phegopteris.</i>
<i>Crataegus Oxyacantha.</i>	<i>Salix caprea.</i>

Cum arboribus, circa lucum Norrbyensem recensitis.

10. RUPES GOTTSUNDENSES, e rimis petrarum varias exserunt herbas & sunt.

<i>Arundo Epigejos.</i>	<i>Hieracium murorum.</i>
<i>Asclepias Vincetoxicum.</i>	<i>Gnaphalium montanum.</i>
<i>Verbascum Thapsus.</i>	<i>Senecio Jacobaea.</i>
<i>Epilobium montanum.</i>	<i>Polypodium fragile.</i>
<i>Epilobium angustifolium.</i>	<i>Acrostichum ilvense.</i>
<i>Rubus idaeus</i>	<i>Polytricum commune.</i>
<i>Thymus Acinos.</i>	<i>Hypnum sericeum.</i>
<i>Scrophularia nodosa.</i>	<i>Pryum cespiticium.</i>
<i>Orobus niger.</i>	<i>Bryum striatum.</i>
<i>Geranium robertianum.</i>	<i>Mnium pyriforme.</i>
<i>Hypericum perforatum.</i>	<i>Jungermannia resupinata.</i>
<i>Marchantia polymorpha.</i>	<i>Elvela Mitra.</i>

11. PRÆDIUM WÅRDSÅTTRA, extra pratum amoenissimum, terminatur peninsula densissimo luco, condecorata uberrimo Melampyro nemorofo, in quo:

<i>Mentha aquatica.</i>	<i>Ophrys Nidus.</i>
<i>Hieracium umbellatum.</i>	

12. SILVA REGIA, in palude, cum redditus Upsaliam paratur, offert:

<i>Mnium serpyllifolium.</i>	<i>Marchantiam hemisphæricam.</i>
<i>Mnium Jungermanniam.</i>	<i>Hypnum complanatum.</i>
<i>Mnium pellucidum.</i>	

HERBATIO II.

ULTUNENSIS.

Per portam Urbis Upsaliensis, qua via *Holmiam* patet, egressis, pratum *Tegelhagen* dictum, a sinistris situm, mox introeundum est, unde, per Lupuleta Professorum, peragrato campo Polonico, intranda Silva Regia Ultunam usque & inde *Liljeholmen*, peninsulam montosam, nemore herboso circumdatam.

1. TEGELHAGEN, pratum fertilissimum urbi contiguum, in quo

<i>Cynosurus cristatus.</i>	<i>Cerastium viscosum.</i>
<i>Cynosurus caeruleus.</i>	<i>Geum urbanum.</i>
<i>Primula veris.</i>	<i>Leontodon taraxacum.</i>
<i>Chærophyllum temulum.</i>	<i>Tragopogon pratense.</i>
<i>Allium oleraceum.</i>	<i>Arctium Lappa.</i>

2. PISCINA, in eodem prato dudum effossa & ripa fluvii
adjacens, plantas sistit aquaticas. e. gr.

<i>Rumex aquaticus.</i>	<i>Chara vulgaris.</i>
<i>Alisma Plantago</i>	<i>Lemna polyrrhiza.</i>
<i>Callitricha palustris.</i>	<i>Ulva intestinalis.</i>
<i>Polygonum amphibium.</i>	<i>Conferva rivularis.</i>
<i>Zannichellia palustris.</i>	<i>Myriophyllum verticillatum.</i>

3. LUPULETA Regia & Professorum adjacentia, plan-

tas, in cultis locis, frequentes offerunt, ut	
<i>Galium Aparine.</i>	<i>Chelidonium majus.</i>
<i>Cuscuta europaea.</i>	<i>Galeopsis Ladanum.</i>
<i>Asperugo procumbens.</i>	<i>Galeopsis Tetrahit.</i>
<i>Ribes Vua crispa.</i>	<i>Lamium album.</i>
<i>Ornithogalum luteum.</i>	<i>Lapsana communis.</i>
<i>Ornithogalum minimum.</i>	<i>Atriplex patula.</i>
<i>Alsine media.</i>	

4. CAMPUS POLONICUS dictus, in elevatis, apricis,
aridis, fabulosis.

<i>Festuca ovina.</i>	<i>Gnaphalium dioicum.</i>
<i>Sagina procumbens.</i>	<i>Gnaphalium uliginosum.</i>
<i>Androsace septentrionalis.</i>	<i>Hieracium Pilosella.</i>
<i>Herniaria glabra.</i>	<i>Carlina vulgaris.</i>
<i>Myosurus minimus.</i>	<i>Osmunda Lunaria.</i>
<i>Cerastium pentandrum.</i>	<i>Lichen tortareus.</i>
<i>Scleranthus annuus.</i>	<i>Lichen Upsaliensis.</i>
<i>Arenaria serpyllifolia.</i>	<i>Lichen nivalis.</i>
<i>Arenaria rubra.</i>	<i>Peziza lentifera.</i>

Poten-

- Potentilla vernalis.* Bryum apocarpum.
Anemone Pulsatilla. Bryum extinctorium.
Artemisia campestris. Lycoperdon stellatum.

5. SILVA REGIA adjacens, Pinis denissimis aliisque arboribus silvestribus constans, uti

<i>Pinus Abies.</i>	Bryum scoparium.
<i>Pinus sylvestris.</i>	Hypnum velutinum.
<i>Juniperus communis.</i>	Hypnum cypresiforme.
<i>Berberis vulgaris.</i>	Hypnum taxifolium.
<i>Oxalis Acetosella.</i>	Hypnum triquetrum.
<i>Adoxa Moschatellina.</i>	Hypnum Bryoides.
<i>Juncus pilosus.</i>	Hypnum purum.
<i>Pyrola secunda.</i>	Hypnum Crista caudensis.
<i>Pyrola uniflora.</i>	Hypnum proliferum.
<i>Agrostis arundinacea.</i>	Hypnum parietinum.
<i>Pteris aquilina.</i>	Hypnum abietinum.
<i>Polypodium Dryopteris.</i>	Hypnum curtipedulum.
<i>Lycopodium annotinum.</i>	Lichen caninus.
<i>Bryum heteromallum.</i>	Lichen venosus.
<i>Bryum undulatum.</i>	Lichen hirtus.
<i>Bryum pomiforme.</i>	Lichen juniperinus.
<i>Bryum truncatulum.</i>	Lichen plicatus.
<i>Bryum flexuosum.</i>	Jungermannia ciliaris.

6. FONS SANDWIKSENSIS præstantissimus, perenni
aqua ebulliens, nulla hyeme glacie obducendus.

Hippuris vulgaris. Tussilago Farfara.

Veronica Beccabunga. Mnium fontanum.

Ranunculus aquaticus. Mnium palustre.

Hypnum aduncum.

7. ULTUNA, in piscina.

Stratiotes Aloides. Hydrocharis Morsus ranae.

8. COLLES ULTUNENSES, plane easdem habent herbas, quas in campo, sic dicto Polonico, invenire licet, & supra recensui. (11. 4.)

9. *LILJEHOLMEN*, est peninsula nemorosa Ultunæ propinqua, iisdem decorata est arboribus ac plantis, quas fovet lucus Norbyensis; ibi tamen præterea.

Asperula tinctoria. *Hypericum hirsutum.*

In aqua amnis circumfluentis.

Lobelia Dortmanna. *Sisymbrium aquaticum.*

Phalaris arundinacea. Et in littore

Statice Armeria.

HERBATIO III.

HÅGENSIS.

Per telonium, Fierdings Tullen dictum, atque amoenissimos agros Upsalienses, via regia, qua ad pagum Rickomberga itur, indeque per Saltus steriles Rickombergenses, pagum Flogsta versus, unde per pratum ad pagum Hågam, atque in silvam ad tumulum Regis Biörneri iter instituitur.

1. *TECTA UPSALIENSIA* vivo cespite obducta Bromum tectorum, instar agrorum frumento obditorum alunt, & sicut sunt proprias plantas.

Bromus tectorum. *Sisymbrium Sophia.*

Sedum Telephium. *Crepis tectorum.*

Sedum acre. *Viola bicolor.*

Bryum rurale. 5

2. *AGRI UPSALIENSISS* inter frumentum fertilissimum suis vitiis etiam obnoxii sunt:

Agrostis Spica venti. *Spergula arvensis.*

Bromus secalinus. *Sinapis arvensis.*

Vicia Cracca.

Triticum repens. *Thlaspi arvense.*

Veronica arvensis. *Thlaspi Bur/ia postoris.*

Veronica agrestis. *Erysimum Cheiranthoides.*

Lycopsis arvensis. *Myagrum sativum.*

Lithospermum arvense. *Lamium amplexicaule.*

Cheno-

- Chenopodium album.* *Fumaria officinalis.*
Conium maculatum. *Ervum hirsutum.*
Convolvulus Polygonum. *Anthemis arvensis.*
Convolvulus arvensis. *Centaurea Cyanus.*
Polygonum Persicaria. *Sonchus arvensis.*
Polygonum amphibium. *Serratula arvensis.*
Agrostema Gitago. *Carduus crispus.*
Delphinium Consolida. *Artemisia vulgaris.*

3. VERSURÆ AGRORUM, seu margines, etiam proprias alunt plantas, inter *Upsaliam & Rickombergam.*

- Bromus arvensis.* *Papaver Rhæas.*
Cynosurus glomeratus. *Potentilla repens.*
Lolium perenne. *Thlaspi campestre.*
Plantago lanceolata. *Achillea Millefolium.*
Tordylium Anthriscus. *Anchusa officinalis.*

4. SALTUS RICKOMBERGENSIS sterilis.

- Aira flexuosa.* *Spergula nodosa.*
Nardus stricta. *Lichen subulatus.*
Erica vulgaris. *Lichen cornutus.*

5. PRATA FLOGSTADENSIA & HÄGENSIA, plane easdem alunt plantas ac Norrbyense, præterea tamen,
Scirpus palustris. *Gentiana amarella.*
Arundo phragmites. *Lotus corniculata.*

6. RIVULUS, infra pagum Flogsta scatet variis plantis aquaticis & inter has.

- Cardamine amara.* *Fontinalis antipyretica.*
Potamogeton natans. *Tremella verrucosa.*

7. HÅGA pagus ejusque confinia.

- Crataegus Mæ.* *Saxifraga tridactyloides.*
Euphrasia Odontites. *Ophioglossum vulgatum.*

8. TUMULUS REGIS Börneri ad Hågam easdem habet plantas, quas silva regia Upsaliensis, suo loco antea indicatas (11. 5.)

HERBATIO IV.
DANENSIS.

Per portam urbis, qua ad pratum regium iter patet,
templum Danemarck versus, ubi prætereundum est do-
micilium custodis ipsius hujus prati regii, Pinan dictum,
trans fluvium, per silvam ad pratum & lucum Nåntu-
nensem.

**I. PRATUM REGIUM, præter plantas prius in pratis
(1. 7. 4.) observatis.**

<i>Veronica Anagallis.</i>	<i>Primula farinosa.</i>
<i>Valeriana officinalis.</i>	<i>Juncus bulbosus.</i>
<i>Scirpus cespitosus.</i>	<i>Juncus bufonius.</i>
<i>Scirpus acicularis.</i>	<i>Rumex acutus.</i>
<i>Agrostis rubra.</i>	<i>Triglochin palustre.</i>
<i>Agrostis stolonifera.</i>	<i>Triglochin maritimum.</i>
<i>Poa annua.</i>	<i>Stellaria graminea.</i>
<i>Poa angustifolia.</i>	<i>Lychnis Flos cuculi.</i>
<i>Glaux maritima.</i>	<i>Erysimum Barbaræa.</i>
<i>Festuca rubra</i>	<i>Carex capillaris.</i>
<i>Parnassia palustris.</i>	<i>Equisetum arvense.</i>
<i>Fritillaria Meleagris.</i>	

2. RIPÆ Fluvii.

<i>Festuca fluitans.</i>	<i>Lysimachia vulgaris.</i>
<i>Iris pseudAcorus.</i>	<i>Lythrum Salicaria.</i>
<i>Phellandrium aquaticum.</i>	<i>Equisetum fluviatile.</i>
<i>Sium latifolium.</i>	<i>Equisetum palustre.</i>

3. FLUVIUS, in profunda limosaque aqua.

<i>Scirpus lacustris.</i>	<i>Sagittaria sagittifolia.</i>
<i>Potamogeton perfoliatum.</i>	<i>Sperganium erectum.</i>
<i>Potamogeton pusillum.</i>	<i>Conserva reticulata.</i>
<i>Nymphaea lutea.</i>	<i>Spongia fluviatilis.</i>
<i>Butomus umbellatus.</i>	

4. TEMPLO

4. TEMPLO DANEMARKENSI circumiacentia loca
sistunt paucas rariores:

Avena fatua. Daucus *Carota.*

Ægopodium Podagraria.

5. LUCUS NÄNTUNENSIS amoenissimus ejusmodi con-
sus est arboribus atq; herbis, quas in luco Norrbyen-
si & Gottlundensi offendis, si sequentes exceperis.

Cistus Helianthemum. Anthyllis *Vulneraria.*

Melampyrum nemorosum. Carex *hirta.*

Melampyrum sylvaticum. Carex *muricata.*

HERBATIO V.

ANTIQUÆ UPSALIENSIS.

Per telonium Swartbäcks Tullen dictum, egressi, & viam
regiam septa oleribus & in primis Brassica confita præter-
eunt, ad officinam laterariam, per pratum Bärbyense, at-
que deinde Antiquam Upfaliam versus, per loca partim ste-
rilia, partim segetibus confita, usque ad prædium Wittu-
berg dictum, nunc temporis in possessione Cl. Secretarii at-
que adjuncti Magistri Caroli Afp, in quo ipso prædio,
optime jam culto, non sine singulari voluptate animi ten-
tamina observabis plurima, circa œconomiam nostram
instituta, & pretiosissimos adparatus œconomicos, quæ
omnia, postquam curiosus lustravit oculus, eundum erit
per prata & fruticeta ad paludem cespitosam lacunis per-
fossam.

1. SEPTA, oleribus confita, inter olera incarerant varias.

Chenopodium polyspermum. Erysimum *Irio.*

Ethusa Cynapium.

Lamium *purpureum.*

Euphorbia helioscopia.

Bidens *tripartitus.*

Euphorbia Peplis.

Sonchus *oleraceus levis* &

Ranunculus repens.

asper.

2. PRATUM BÅRBYENSE , præter communes , & in
pratis frequentes herbas.

Serratula tinctoria. Epilobium palustre.

3. RUPES , versus Bårbyense pagum , obducuntur liche-
nibus.

Bryum pulvinatum. Lichen stygius.

Lichen olivaceus. Lichen lanatus.

Lichen fragilis. Lichen atro-virens.

Lichen sanguinarius. Lichen falunensis.

4. TUMULI UPSALIENSIS antiquæ , plantis vulgatis-
simis & in pascuis aridissimis admodum vulgaribus
obducuntur , at in confiniis se sistit rarer heic
planta: Anemone vernalis.

5. WITTLUSBERGENSIS palus , varias fovet plantas
minus frequentes.

Veronica scutellata. Convallaria bifolia.

Utricularia vulgaris. Juncus effusus.

Utricularia minor. Scheuchzeria palustris.

Eriophorum alpinum. Pedicularis Scept. Carolin.

Cicuta virosa. Carex limosa.

Selinum palustre. Carex panicea.

Drosera longifolia. Carduus palustris.

HERBATIO VI.

WAXALENSIS.

Per telonium *Waxalense* eundum , ad agros *Waxa-*
lenses & dextrorum per colles , dein sinistrorum iterum
per prata prædiorum *Eka* & *Falla* , & dehinc ad prædium
Professoris Botanices , quod *Törnby* dicitur , inque ejus
lucum , insectorum refertissimum.

1. VIA UPSALIENSIS , qua Waxalam versus , itur , ad
latera producit herbas , quas pecora non facile de-
vorant , ut sunt:

Sola-

Solanum Dulcamara. Lepidium ruderale.
Polygonum Hydropiper. Antirrhinum Linaria.
Erysimum officinale. Carduus lanceolatus.

2. *AGRI WAXALENSES*, inque eorum versuris & colibus sunt:

<i>Bromus bordeaceus.</i>	<i>Medicago falcata.</i>
<i>Athamanta Libanotis.</i>	<i>Medicago lupulina.</i>
<i>Silene nutans.</i>	<i>Trifolium montanum.</i>
<i>Tillea aquatica.</i>	<i>Trifolium arvense.</i>
<i>Erysimum Alliaria.</i>	<i>Onopordum Acanthium.</i>
<i>Hieracium dubium.</i>	<i>Centaurea Scabiosa.</i>
<i>Hieracium Auricula.</i>	

3. *PRATA EKENSIA & JÄLLENSSA*, iisdem fere vesiuntur plantis & herbis, quibus Norrbyense ceteraque prata circumjacentia amicta vides, si exceperis:

Scabiosam Succisam. *Hypnum alopecurum.*

4. *JÄLLA*, praeter eas, quas supra in ejusmodi locis commemoravi plantas, promit ad versuras:

Scabiosam arvensem.

5. *TÖRNBY*. Præter plantas, circa colles Waxalenses annotatas; ornantur clivi circumjacentes plurimi præfertim:

Buphtalmo tinctorio.

6. *LUCUS TÖRNBYENSIS*, ejusdem generis arboribus & plantis gaudens, ac ille supradictus Norrbyensis, hospitium præbet insectis gratisimum, in quo igitur commilitones, per aliquot horas, solent indefessi Insecta colligere, antequam redeant Upsaliam.

HERBATIO VII.

H U S B Y E N S I S.

Per obicem urbis, cui nomen dedit fundus quondam Th. Doct. & Profess. Upsal. Luth., *Lutbommen*,

ad pratum ejusdem nominis, *Luthagen*, & pratum quod a nitro nomen habet, *Saltipetter-Ången*, cum reliquis pratis & agris ad *Nemus Regium*, & ulterius per *Populeum Håsselbyense*, in parœcia *Börjensi* situm; hinc per prædia & pagos *Husby* & *Staby* in urbem reditus iterum patet.

1. *LUTHAGEN*, solitas plantas pratenses nutrit, si frequentes addantur:

Ranunculus sceleratus. *Myosotis palustris.*

Lathyrus palustris. *Mentha arvensis.*

Vicia sativa. *Vicia sepium.*

2. *RIPA fluvii UPSALIENSIS* sæpius inundata.

Lycopus europaeus. *Ranunculus reptans.*

Limosella aquatica. *Elatine Hydropiper.*

Jungermannia pusilla. *Riccia crystallina.*

Pascum ocaulon.

3. *PRATUM SALTIPETTERÅNGEN*, in quo etiam, præter communes cum reliquis pratis:

Pedicularis sylvatica. *Montia fontana.*

Orchis latifolia.

4. *PRATA* reliqua in hoc itinere obvia, communes produnt herbas, præter:

Tanacetum vulgare. *Comarum palustre.*

5. *NEMUS REGIUM*, arctissimum licet, juxta prædium

Husby, præter supra memoratos Lichenes, heic

raras minimeque frequentes, sibi reservat:

Linnæam borealem. *Monotropam Hypopithys.*

6. *POPULEUM HÅSSELBYENSE*, amoenissimum quoque est insectorum domicilium.

7. *TEMPLI BÖRJENSIS* in confiniis reperitur.

Ophrys Monorchis.

8. *PRÆDIUM KIÄTTINGE*, in rupe habet plantam, in Uplandia, nobis nullibi visam.

Silenem rupestrem.

9. *PRA-*

9. PRATUM NYFLENSE.

Aster salicinus.

10. PRÆDIUM HUSBY, in possessione S. Th. Doct. & Prof.

Hydrén, in campis & pratis offert sequentes plantas ut:

Sedum album.	Dianthus deltoides.
Sedum sexangulare.	Erigeron acre.
Sedum annum.	Angelica sylvestris.
Linum catharticum.	Polygala vulgaris.

HERBATIO VIII.

JUMKILENSIS.

Urbe per telonium, Fierdings Tullen dictum, egredi Floræ Alumni, siquidem longum instat iter, equis & curribus rusticis, ex ipsa parœcia Jumkilensi saepè conductis, per unius cum dimidio milliaris Svecici spatium, ad ipsum templum Jumkilense, via regia vehuntur, ibi in pagis pernoctantes, postridie sub ipsa matuta, Ducem suum indefessum, per prata sylvestria, eaque plurima, nec non atras sylvas, humidaque deserta comitantur per integrum miliare, usque ad extrema ipsius paludis Jumkilensis, ubi sequentes inveniuntur herbæ:

11. SYLVA DESERTA & atra, ad paludes saepè minus
frequentes alioquin plantas alit, ut:

Arundo calamagrostis.	Ranunculus Lingua.
Scirpus sylvaticus.	Ranunculus polyanthemus.
Campanula Cervicaria.	Rubus cæsius.
Calla palustris.	Equisetum limosum.
Carduus heterophyllus.	Equisetum sylvaticum.
Hieracium paludosum.	Lycopodium annotinum.
Gnaphalium sylvaticum.	

12. PALUS JUMKILENSIS repleta Sphagno & Turfis
aqua inundatis, ejusdem generis herbas profert,
quas supradicta Wittulbergensis, ut sunt: Carex Li-
mosa,

moja, *Pedicularis Scept. Carol.*, *Scheuchzeria palustris*, *Ophrys Corallorrhiza*. *Ophrys paludosa*. *Equisetum limosum*. *Utricularia vulgaris minor*. *Cæterquin circum Upsaliam ratiore*s, ubi præterea: *Schœnus albus*. *Splachnum ampullaceum*. *Hypnum scorpioides*.

3. PLATEÆ URBIS UPSALIENSIS offerunt, ex itinere fessis Floræ Alumnis, plantas locis ruderatis & inhabitatis proprias, ut sunt:

<i>Myosotis Lappula</i> .	<i>Leonurus Cardiaca</i> .
<i>Chenopodium urbicum</i> .	<i>Marubium vulgare</i> .
<i>Chenopod. Bonus henricus</i>	<i>Artemisia Absinthium</i> .
<i>Hyoscyamus niger</i> .	<i>Senecio vulgaris</i> .
<i>Cynoglossum officinale</i> .	<i>Anthemis Cotula</i> .
<i>Geranium cicutarium</i> .	<i>Urtica urens</i> .
<i>Malva rotundifolia</i> .	<i>Urtica dioica</i> .
<i>Antirrhinum minus</i> .	

Curiosi diligentesque naturæ scrutatores Juvenes, Upsaliæ florentes, hoc modo Herbationes suas Botanicas, mense in primis Junii, absolvunt, ut noscant patriæ Gazas, quas aliquando vertant in usum proprium, in com- modum rei publicæ, in que gloriam & admiratio- nem Creatoris.

O. F. F. O. S.

DISSE^RTATIO ACADEMICA

O V E S

BREVITER ADUMBRANS,

QUAM,

VENIA EXPERIENTIIS. FACULT. MEDICÆ
IN ILLUST. AD SALAM SVION. ATHENÆO,

SUB PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI,

DN. DOCT. CAROLI
LINNÆI,

SÆ RÆ M:TIS ARCHIATRI,

ED. ET BOTAN. PROF. REG. ET ORD.

EQUITIS AURATI DE STELLA POLARI,

Nec non

ACAD. IMPER. N. C. MONSPEL. BEROL. TOL. UPSAL.

LOND. HOLM. SOCII ET PARIS. CORRESPOND.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIT

ISACUS PALMÆRUS Nic. FIL.,

O-GOTHUS

IN AUDIT. CAROL. MAJ. D. XXX OCTOBRIS
ANNI MDCCCLIV.

H. A. M. S.]

UPSLAIAÆ, Exc. LAUR. M. HÖJER, Reg. Acad. Typ.

VIRO Admodum Reverendo Clarissimoque,
D:no N I C O L A O
P A L M Æ R O,

Ecclesiæ, quæ DEO in Kullerstad colligitur,
PASTORI Vigilantissimo,
PARENTI OPTIMO, CARISSIMO

In id amice conspirant omnia; in universo hoc **rerum** complexu, quæ unquam existunt, quod suo quælibet modo, operam quasi navent, ut beneficiorum in se collatorum semper sint memores. Itaque si vel ipsas belluas inspiciamus, non omni plane hujus virtutis carent sensu. Mortalium idcirco ingratissimi gravissimave terræ pondera essent nuncupandi, quotquot hac in parte brutis cedunt animantibus. Hinc boni profecto omnes, in hoc officii genere, sancte servando, toti elaborant, ut ne vel minimam prætermittant occasionem gratissimum testificandi animum. Hoc cum ita sit, quid mirum, si filius sibi immortaliter gauderet, quod dies, tot votis diu exoptatus, illuxerit, quo Paterna beneficia publice ipsi celebrare liceat. Etenim tot tantaq; Tuæ in me sunt merita, P. P. ut illis percensendis, nedum rite prædicandis, exigua, qualis mea est, haut sufficiat svada: nam quoties illorum recordor, recordor vero in dies horasque singulas, toties magnitudine & numero me prorsus obruunt. Suscipias igitur, humillimus oros, serena, ut soles, fronte, levidense hocce munus chartaceum, pignus tamen cultus *Tui* sanctissimum, quod jäm filius *Tibi* pia offert manu. Jubeat insuper Summus rerum humanarum Arbiter, fatalem illum, ac atris omnino calculis notandum, diem feris inscriptum iri fastis, quo ecclesia pastore fidelissimo, *Tuiq;* omnes spe atque fulcro certissimo se orbatos sentiant ac deplorent! Sic vovet vovebitq; ad urnam usque permansurus,

PARENTIS OPTIMI, CARISSIMI,

filius obedientissimus
ISACUS PALMÆRUS.

D. D.

PROOEMIUM.

Vium cultura, quæ pristinis tem-
poribus adeo contemta fuit, ut
indoctis & incultis tantum esset
relicta; nunc temporis, dum
œconomia justum in patria no-
stra obtinuit locum, tanti est
pretii, ut inter optimas, quæ
felicitatem regni amplifcent, ar-
tes, haud immerito numeretur. Quantum vero ad-
ferat utilitatis, suo exemplo demonstret tatis Anglia,
cui oves plus profuisse, quam aurifodinae Potasi Hi-
spaniæ, contendunt varii. Antea fere omnia, quæ
ad vestimenta erant necessaria, ab exteris emeba-
mus, donec observabamus, id nobis tantum æris de-
trahere, quantum emolumenti inde hauriebant alii.
Cordatis igitur nostris œconomis visum est, huic mor-
bo sanando non aptius adcommodari posse remedium,
quam ut in patria instruerentur opificia, vestitum no-

bis suppeditatura; quod quidem feliciter successit, sed quamdiu lana ab exteris invehabatur, tamdiu instituta fastigium non attingerent. Itaque viri de publico bene meriti, rem paulo adecuratius introspicentes, satis superque deprehendebant necessitatem Ovium culturæ intra patriam. Præ ceteris Consiliarius Commerciorum ac Eques, per sua in patriam universam merita, immortali memoria dignissimus, Nobilissimus Dñus JONAS AHLSTRÖM, qui, tanto cum studio, opicia pœne innumera instruxit, huic operi etiam manum admovit; ille enim non solum variis in lucem editis scriptis modum civibus patefecit, quo curam horum animalium gererent; sed etiam rei necessitatem, vividis depictam coloribus, Ordinibus regni subjecit, quo res feliciter jam eo est perdueta, ut pastores, ovium culturam edocti, in plenisque regni provinciis sint constituti. In hac arte demum nostrates adeo profecere, ut exteris facile palmam præripiant: unde libellus, Beskrifning om fullgoda Fär, a Lib. Barone Friderico W. Hafffer, nuper editus, non tantum statim in lingvam Germanicam Göttingæ est translatus; verum &, illo cum elogio, in Actis illorum recensitus, ut ne Tournefortus quidem, omnibus suis plantis instruetus, cum eo conferri posset.

Scientiam hanc æquiori & iusta perpendens lance, observo multum certe adhuc restare, in primis autem illam partem, quæ a scientia naturali lucem mutuatur, & sine qua ovium cultura feliciter absolvi nequit. Electurus idcirco argumentum specimini-

nis Academicci, diu multumque mecum deliberavi, utrum quod ad medicinam proprie spectaret, an vero ex parte quadam scientiae naturalis quid pertra-
stantum sumerem, unde publica res quid captura eslet commodi; sed prævaluit illud in pectore mo-
natum: *Salus patriæ, lex summa.*

I. DESCRIPTIO.

Caput: Rostrum compressum, anterius nudum.

Dentes primores in inferiori tantum maxilla, VIII, incisores, prominentes, margine laterali acuti, apice subtransversi, interius paulo excavati; in supe-
riori vero maxilla primores nulli.

- *Canini* desunt in utraque maxilla, & spatium edentulum inter primores & molares.
- *Molares* in utraque maxilla, sinuato-acuti.

Os s. Bucca papillis albis, cartilagineis interne ve-
stitum.

Labium superius a naribus ad os nudiusculum,
lacuna exaratum.

- - *Inferius* seu *Mentum* subrotundum, con-
vexum, molle, margine inflexo denticulato.

Vibrize oris superiores per quatuor ordines
inæquales digestæ.

Pilus distinctus supra nares longus.

Narium foramina oblonga, sinu vel margine su-
periore medio gibbo; sinu vero posteriori obtusiori.

Oculi subcærulei, glauci, in prominentia sinci-
pit is ovali. *Pupilla* de die oblonga.

Cilia superiora tantum; inferiora nulla; sed
horum loco, pili rari tenuiores.

Cavitas quasi digito impressa, ante canthum oculi anteriorem, profunda, gluten secernens, & alia minus profunda pone canthum oculi posteriorem, quarum usus nos fugit.

Lingua mollis nec levata, sulco longitudinali notata.

Vertex prominens, inter cavitates depresso-
nas pone oculos.

Aures oblongae margine integro: superiori versus basin inflexos; intra aures linea tres, elevatae, longitudinales.

Cornua spiraliter retorta, rugosa, introrsum angulata, plana, apice complanata.

Collum compressum, capite longius, lanatum

Dorsum latum, teretiusculum, circa lumbos tamen latius.

Pectus prominulum, pilis brevibus testum.

Abdomen plano-convexum:

Mammae ingvinales, nudae, binae, coalitae, & praeterea duae Papillae spuriæ ad basin anticam.

Scrotum mamillis duabus notatum.

Cauda teres, genubus brevior, pilisque testa.

Pedes: *Femora* compressa. *Genua* crassiora in anticis pedibus; in posticis vero prominentia. *Tibiæ* anticæ teretiusculæ; posticæ magis compressæ.

Ungulae geminæ: margine exteriori convexo, interiori vero acuto, concavo.

Ungulae succenturiatæ in parte postica pedis circa tarsum, geminæ, minores, rugosæ.

Liquor glutinosus secernitur e foramine parvo intra

sinum supra unguis anticas, fere ad earum basin, cuius usum etiam ignoramus.

Vellus constat pilis contortis s. crispatis, mollissimis: longis in dorso, lateribus & collo; at brevioribus, rectis, imbricatis & levibus in capite ante oculos & cornua, in auribus, pectore, ventre & pedibus.

Sutura in inguinibus spiralis.

II. SPECIES

Species ovium, quæ vulgo sunt notæ, numerantur sequentes:

1. *OVIS (communis)* cornibus compressis lunatis. *Faun. Svec.* 43.

Ovis *Gesn.* *quadr.* 138. *Aldrov.* *bifalc.* 370. *Fonston.* *quadr.* 60. *tab.* 22. *fig.* 1, 2, 3.

Ovis domestica Raj. *quadr.* 73.

2. *OVIS (gvinensis)* auribus pendulis, palea-ribus laxis, occipite prominente. *Syst. nat.* 15.

Aries gvineensis s. *angolensis*. *Margr. bras.* 264. *Raj* *quadr.* 75.

Cornua parva deorsum usque ad oculos incurvata
& quasi torta. *Juba sub collo pendula.* *Pili breves*
bircini.

3. *OVIS (Strepsicerros)* cornibus erectis spirali-bus. *Syst. nat.* 15.

Strepsicerros cretensis. *Bell. itin.* 20.

Aries cretensis *Aldrov.* *bifalc.* 407.

Ovis Strepsicerros cretica. *Raj.* *quadr.* 75.

Hujus magni greges aluntur in Ida Cretæ.

Cor.

Cornua erecta, ambitu canalicula, cochleæ in modum contorta confr. Aldrov. quadr. bisulc. 406.

III, VARIETATES.

Varietates ovis *communis*, quas mihi per traetta-re satis est, variae sunt; præcipuae autem VI, uti:

1. LATICAUDA, *Platyceros s. arabica*. Huic cauda crassissima, triginta saepe librarum, a summis ad imum magis magisque latecens. Pastores postella fabricant, ad quæ cauda alligata nititur & sustinetur. cfr *Aldrov. bisulc. 406. 404.*

Animal frequens est in Oriente, Armenia, Syria, Arabia & Ægypto.

2. AFRICANA *Raj. quadr. 75.* Pro lana pilis brevibus hirta.

3. HISPANICA, quæ a reliquis differt cornibus contortis, spira extrorsum dilatata, lana circum oculos copiosa, adeo ut oculi illa pene sint operati, & quasi profunde intra cranium intrusi. (it. *W-Goth. 59. Scan. 61.*) Lana his mollior (it. *W-Goth. 58.*) copiosior, saepe novem librarum & pingvior (it. *Scan. 156.*) Semel annis singulis has tantum tondere licet, quippe quæ frigus minus ferunt. (it. *Scan. 61.*)

4. ANGLICANA vulgo dicta. Hæc cornibus caret, at gaudet cauda crassiori, quæ una cum scroto ad genua usque pendet.

5. RUSTICA cornuta est, & lanam breviorem, minus crispatam & rigidiores, quam in præcedentibus (1, 3, 4.) habet. Cauda & scrotum non adtingunt genua.

6. *POLYCE RATA*. Arietes cornibus quatuor, rarius vero sex gaudent, quorum interiora erecta, lateralia vero revoluta (*it. Gott.* 248.) Habent hæc cornua analogiam quandam cum plenitudine florum, & sunt quasi bipartita aut tripartita cornua, quorum itaque latera exteriora rigidiora contorquentur; unde illorum divaricatio (*Aldrov. bisulc.* 408.)

IV. PHYSIOLOGIA.

Oves sunt *Pecora* ruminantia & nullos dentes incisores in superiori maxilla habent; itaque pastum eentes, gramina ac herbas evellunt, cibum in ventrem magnum deglutiunt, & ibi maceratum iterum regurgitant meliusque remandunt; unde pinguedo ovium, uti reliquorum hujus ordinis animalium, in sevum convertitur. Habent enim hæc animalia in abomaso acidum, quod oleum in sebum transmutat.

Post diem Aug. 24. prurire quidem incipiunt, sed ad copulam non debent admitti, nisi post tempus S. Michaëlis, ut verno tempore enixi pulli non graviori afflentur frigore. Unus mas viginti feminis sufficit. Tempus graviditatis per 150 dies durat; quo transacto, oves rusticæ sæpius unum, exoticæ vero sæpius duos pariunt fœtus; in Batavia sæpe tres & quatuor, ubi illius reperiuntur magnitudinis oves, ut possessoribus lanam sæpe decem ad sedecim librarum ferant, teste *Ablst.* p. 2. §. 1.

Illi pulli, qui die a nativitate tertia collo pallide rufescente, pilis erectis longioribus inter lanam hic illic sparsis, crassisque artubus gaudent,

præstantiores communiter habentur. Ovis, quæ duos habet agnos, uni horum vix ubera præbet, nisi alter etiam adsit. Itaque mortuo altero, ne superstes fame pereat, alium, mortui cute, adhuc sanguine madente & calida, per noctem circumdant, & matri offerunt, quæ, doli ignara, illum ut suum aslumit & nutrit. Mater enim ex odore in innumeris fœtum cognoscit, & pullus matrem.

Quidam pastorum præcipiunt colostrum esse emulgendum, ne, uti noxium & validum purgans, vim suam in tenerrimos agnos exerceat; at fallunt & falluntur; nam hæc purgatio, lege ipsius naturæ præscripta, ad sanitatem illorum multum confert. Ii, quorum mos est oves mulgere, agnosque non materno, sed alio lacte nutrire, de propagine bona minus sunt solliciti. Novimus enim vitulum aliumque fœtum, qui ipse e maternis mammis lac expressit, inque suum convertit succum ac sanguinem, alieno entrato semper fieri robustiorem.

Ubi si sunt juris oves, aluntur a matre usque ad tempus autumnale, cum mater pruriens illos abs se expellit. Ut arceantur a matrum uberibus pulli, utuntur ruricola capistris e mucrone ligneo aut pelle Erinacea. (*it. Scan. 219.*)

Anniculae oves pruriunt, concipiunt & parunt; sed proles tenella evadit; præstantior enim ea est, quam adultiores utriusque sexus procrearint. Verum ab anno secundo, usque ad septimum, ad propagandum genus in primis sunt admittendæ;

Exce-

Excedentes autem octo annos minus aptæ (Aldrov.
bisulc. 422.)

Quos castratos volunt, illorum testes die a nativitate nona circiter sunt exsecandi, ubi non solum & majores & pinguiores evadunt, sed & lana his est copiosior & mollior (it. Scan. 268.); nam libido pilos efficit rigidiores.

A dentibus ovium ætas facillime numeratur. Primo enim anno, octo dentibus incisoriis acutis instructæ sunt, quos per hunc usque ad secundum retinent, dum duos intermedios amittunt, & illorum loco duos latiores & apice fere obtusiores obtinent; alios duos primores tertio mutant. Quartu iterum alios duos, & quinto denique duos exteriores & ultimos, qui magis magisque fiunt obtusi & dilatati. Hos dentes tum salvos conservant usque ad annum octavum, dum primi abeunt, nono secundi, & sic porro duo quotaannis cadunt, adeo ut undecimo nulli primores supersint; unde tum maestandæ, quippe cum vita sine magna molestia amplius sustineri nequeat.

Oves præfertim rusticæ bis quotannis pilos emittunt, tempore scilicet vernali, dum educuntur, & autumnali, dum hybernacula ingrediuntur; quapropter his temporibus tondendæ sunt. Hic tamen distingendum inter illas, quarum pili semel, & quarum saepius abraduntur. Nam tonsura illarum fine mensis Maji; harum vero vere autumnoque, sed non prius, quam frigus minuitur, celebrari debet. Lana, quæ vere reportatur, inferior est æsti-

vali; æstate enim crescit nobilior. Antequam autem tondentur, in aqua pura laventur, lotioneque peræcta, in loco quodam calido claudantur, ut sudor optime excutiatur, dum lana tertio die ab hac lotione absindenda; hinc enim pinguis fit & succida aptiorque manibus eam tractaturis.

Quo propius abtendentur pili, eo crispior inde evadit lana; scimus enim pueros aliosque, quorum capita raduntur, vel crines sive capilli post morbum sponte decidunt, magis contortos & crispiores dein obtinere. Quam obrem in Heraclea, optimam lanam nobis subministrante, manibus evellere lanam in usu est: nam quemadmodum pratum, cuius gramina ac herbæ proprius terram descendantur, gramine densiori & teneriore repletur; ita lana hoc modo efficitur densior & tenerior; quare a pastoribus etiam commendatur.

De bonis ac genuinis ovibus comparandis sollicitus, & masculum & feminam optimæ frugis sibi comparare debet, maxime autem de mare solliciti sunt pastores, ferunt enim progeniem semper patri similem evadere, & sic ex viliori matre præstantiores consequi credunt soboles.

Uti lana alba est præstantior, ita in eligendis ovibus summa cura est adhibenda, ne diverso colore tintetas nobis comparemus, ne proles nigra, cinea, aut variegata procreetur.

Licet hæc animalia cornibus sint prædita, adeo tamen mites sunt oves ac imbelles, ut vix contra alias animantes, nisi quæ suæ sint speciei, eis utantur, tum vero regrediuntur & horizontaliter corni-
bu

bus hostem petunt. Et quoniam hæ fere inermes sunt, ita currendo fuga auxilium quærunt, ut canis melitæus totum gregem possit propellere & dissipare, dum quo una, reliquæ etiam eunt ; unde tritum illud : *raro una errat, raroque revertitur una.* Tandem ubi animus illis accessit, calcando pedibus anterioribus, & urinam reddendo, adversario minantur, usque dum de se iterum agi animadvertunt. Idem faciunt, cum lupus quandam earum rapuit; quare tanto facilius ab eo trucidantur.

Vulpes agnos semper, raro autem apud nos adultas oves devorat. At lupus nemini harum parcit. Itaque ne totus grex pessum eat, pastores sequuntur, qui utuntur canibus sic instructis, ut feras amoveant. Ast eundem finem læpius obtinemus, si filum, cui fasciculus pulvis pyrii sit connexus, ad collum ovis alligemus; non enim eo procedunt audaciæ feræ, insidias sibi struetas extimescentes, ut illum adtingant. In Flandria instruuntur canes, ut oves comitentur, quo eos partim abs agris arcebant, partim coérceant, uti rangiferos canes lapponi. Si hoc in patria nostra in usu esset, sepibus minus indigeremus, quibus magna silvarum pars impenditur.

V. PASCUA.

Solum ovibus aptissimum sunt loca aprica, siccæ & perflata, quæque etiam sponte semper eligunt, ibique egregie valent. In insulis nostris Carolinis, ubi optime valent oves, per totam æstatem, altum, planum & aridum campum depascunt, & ne prote-

runt

runt quidem, multo minus comedunt densissimum illud & magnum gramen, quod in locis depresso ejusdem intulæ copiose nascitur.

Et profecto summa admiratione dignum, quod sapientissimus Creator hæc animalia, ut Hottentotos, pilis crispis vestiit, quippe quæ tanto calori aestui sunt exposita, eum forsan in finem, ut, hac contortuplicatione pilorum, duplicem quasi umbram eisdem conciliaret.

Plantæ in umbrosis habitantes semper sunt nudæ; at maxima pars herbarum, in apertis locis & ad parietes, ubi radii solares fortius aestuant & exsiccant, crescentium tomento: uti *Gnaphalium*, *Pilosella*, *Verbascum thapsus*, *Marrubia* & *Siderides*. Sic videmus *Salviam canariensem*, *Marrubium nigrum* aliaque ejuscemodi vegetabilia in Caldario, juxtaque illud latus, quod ad solem vergat, posita, lana prolixa vestita, hirsutissima evadere. Lana præterquam quod ab aestu vel calore solis, a vehementiori quoque fatus vi conservat & tuetur; unde plerasque plantas maritimas pilosas animadvertisimus, ut: *Tomex*, *Medicago*, *Artemisia maritima*, & quæ sunt reliquæ in litoribus maris habitantes, ubi vis ventorum acrior adflat. In apricis illis & maceris locis, gramina quidem minora, at pingviora crescunt; omnesque fere herbæ succulentæ in sterilissimis locis occurruunt.

Herbæ & gramina patriæ, ovibus escam præbentia, numero 387. ut & 141 quæ intacta relinquunt, recententur a Pane Succico in Annætaribus

Academicis vol. 2:do, ad quas Lectorem remitto. Paucis tamen agendum nobis est de præstantissimo eorum pabulo in nostris oris. Festuca ovina primarium est gramen, quo delestantur oves, licet parvum, succulentum tamen, & copiosissimum in omnibus pascuis, ovibus aptis. In australi parte Gotlandiæ nihil fere gramine hoc nominato copiosius crescit, & ibi ejam pinguisimæ oves evadunt; hinc caro ovina Gotlandica aliis hujus carnis generibus palmam apud nos merito præripit. (it. Gott. 284. 256. Oel. 92.) Gaudet gramen hoc foliis succulentis, quæ præ reliquis eligunt oves; culmos vero & spicas instinctu naturæ intactas relinquunt, ne pereat & exstirpetur. Ubi hoc gramen feliciter & copiose crescit, ibi etiam oves facillime sele sustentant: contra vero ubi deficit, saepius pessum eunt.

In campis, *Erica* refertis, notum est oves facillime se alere, quapropter Ericis hoc adscripsere nonnulli, rati, Ericam alimentum eis subministrare saluberrimum, aptissimum; sed vereor, ne errant; in usum enim suum non nisi recentes Ericæ hujus triones vertunt; nullo autem modo antiquiores ramulos. Itaque solent pastores adultiora Ericeta igne consumere, & anno peracto, pascua ovina inde obtinent per ampla, Festuca ovina & Erica tenella repleta.

Arva quoque illis valde sunt grata, adeo ut in circumiacentia prata ire nolint; quod certe tribuendum est *Bursæ pastoris*, in locis hisce copiose apud nos obviæ, ut ipse saepissime observavi; rejiciunt autem in arvis *Serratulam arvensem* & *Thlaspi* ar-

arvensem, Burlam vero eligentes ad terram usque comedebant. Si oves ergastulis, in arvis collocatis, per noctes incarcerantur, agrum stercore saginant, modo mutentur & per totum agrum a loco in locum translocentur. Radicibus magis herbas gramineae carpunt oves, quam alia pecora quæcunque; unde Batavis in proverbium, quod, ubi quatuor boves pascua consumferint, ibi duo equi sufficiens habeant alimentum, & post hos quatuor oves adhuc vitam sine dispendio sustinere possint. Cavendum itaque est, ne oves una cum bobus uno alantur loco; proverbium enim nostratis receptum, veritati est congruens: *Fåret gnager ut ågat på koen.*

Ovium carnes ratione alimenti commutantur; nam in Anglia *Rapis* saginatae fere insipidæ, aliisque locis *Absinthia* comedentium, caro tam ingrato inficitur odore & sapore, ut edi non possit; sed ab omnibus rejiciatur. In Hispania vero, ubi *Rosmarinus* & *Tbymus* illis præbet nutrimentum, omnium sapidissimæ evadunt carnes.

Recensitis sic *Gratiissimis* ovibus plantis, paucis herbas illis *Noxias* sumus commemoraturi. Hæ quidem variæ sunt, at omnibus enumerandis opelia non sufficeret; peculiares tamen sunt:

1. *Equisetum arvense*, quod si coinedant primo vere, eas inde abortire observarunt Batavi *Cit. Oel. II6. W-Goth. 63.*

2. *Ranunculum*, *flæmula* dictum, ovibus nocere, statuerunt pastores, gravissimæ vero nobis dubitandi subsunt rationes, num in escam eam unquam con-

ver-

vertant. Idem valet de *Drosera* & *Pinguicula* vid.
Barth. act. 4. p. 162.

3. *Anthericum officinale*, quod ossa illarum emolliat, forte potius oves ipsas enervat, adeo ut ambulare non valeant. (Barth. act. 2. p. 266. 232) Idem quoque contendunt rustici Smolandi. (Flor. lap. 136. 3)

4. *Kalmia latifolia* in Virginia ovibus praesentaneum est venenum (Flor. virg. 160.) et *Kalmia angustifolia* in Noveboraco maxime est ovibus pestifera (Act. Ups. 1743. n. 100), cum vero haec plantae consanguinitatis quasi vinculo cum *Andromedis* sint coniunctæ, facile crederem paludes, *Andromeda polifolia* testas, ovibus alendis minus esse adcommoda-
tas: multo minus alpes nostrates, ubi quatuor Andromedæ diversæ speciei copiosissime crescunt.

6. *Myosotis scorpioides arvensis* ab ovibus quidem non estur (it. Scan. 62.), & si devoretur, crediderim illam minus nocere. At plantæ pleraque in aquosis evadunt acriores. In Visingsö fontem quendam circumsestere rustici, in quo *Myosotis scorpioides palustris* copiose occurrebat, cum observarunt incolæ oves ab ea ingurgitata multoties mortuas esse (it. Gott. 335.)

6. *Anemone nemorosa* respuitur ab ovibus in locis sylvaticis natis vel educatis. Oves autem, quæ a teneris non addidicere abstinere a planta, uti campestres in sylvas delatae, hanc *Sangvinalem* herbam devorant, ac in dysenteriam incurriendo pereunt. (it. Scan. 249. 379.

7. *Mercurialis perennis* (it. Oel. 146. W-Goth. 66) &

Cicuta aquatica, communi omnium pastorum consen-
tu, ovibus noxiæ sunt. (it. W-Goth. 99.)

8. *Prunus spinosa*, quæ ut noxia est respicienda,
quod ovibus lana spinis avellatur. (it. Scan. 136.)

Cum ita per æstatem horum animalium justam
gessit curam pastor, cordi ei erit sufficienti & salu-
bri per hiemem eis prospicere nutrimento. Hieme
igitur nutriantur fœno, necesse est, quod in siccis
& apricis pratis crevit, foliisque variarum arborum,
ultimis diebus Julii abscissis, ut *Betule* Flor. Sv.
776. *Alni* 775. *Ulmi* 219. *Salicis* 292. *Fraxini* 830.
Populi 819. & *Tiliae* 432. Attamen libentius *Alni*
incani, *Humuli*, *Helxinis*, *Pisi*, *Trifolii* & *Medicagi-
nis falcatae*. Peregrinæ præstantiori cibo alantur, ne-
que tempore vernali educantur, frigore adhuc re-
gnante, sed domi remaneant, ne vel sanitatis suæ
faciant jacturam, vel degenerent. Et hic in primis
latitat ratio, cur homines plebeji magis sint ovibus
rusticis contenti; quod scilicet plus meliusque ad o-
ves præstantiores, Anglicanas & Hispanicas, alendas
requiratur pabulum, quam ad oves rusticas; quod
illæ pluribus morbis sint obnoxiae, & proinde faci-
lius moriantur; quod pelles earum ad vestes minus
tenaces sint; quodque demum diutius intra ovile sint
alendæ & a frigore diutius defendendæ. Has ve-
ro rationes alii refellere solent, quod ab ovibus
Rusticis lanae una, vix vero duæ libræ, ab Hispa-
nicis Anglicanisque novem libræ obtineantur (it.
W-Goth. 59.) quodque lana nobilior duplo vel tri-
plo pretio veneat.

Ovibus nostris rusticis per hiemem vehes una fœni datur, Hispanicis vero & Anglicanis hæc vix sufficit; uti enim majoris sunt magnitudinis, ita vehes una cum dimidia cuique harum destinari debet.

Oves parum bibunt, optimeque ab aqua pluviali l. fluviatili valent, stagnans autem pestilentissimum illis est venenum, unde saepius copiosissime pereunt. Æstate aquosa innumeris fere morbis jaçantur oves, quibus pabulum & cibum minus humidum destinavit naturæ auctor. Hieme potus eis non singulis, sed alternis diebus conceditur, æstate vero quoties sitiunt. Præcipiunt quidam Opilionum, ut ab aqua octo vel quatuordecim dies abstineant, & credunt se hoc modo pluribus morbis posse mendalam adferre (*Ablst. p. 22. §. 7.*)

Ut solum illarum, quod initio capit is ostendimus, est siccum & perflatum, ita in locis clausis, vapore & nimio æstu repletis, incolumes vivere nequeunt. Exemplum rei lucem adfundet observatio, quam adferunt Scani, quod quum consuleret quispiam, ut oves in conclavi per noctem clauderentur ad expellendos *cimices*, clausis fenestris & janua, deprehendebantur omnes oves altero die mortuæ & suffocatae (*it. Scan. 136.*); Male igitur rebus consuunt suis, qui caulas arête clausas & calidissimas locis humidis & depressis exstruunt, unde non modo læpius abortiunt oves, sed & consumuntur.

VI. MORBI.

Oves variis multisque morbis laborant, quorum vulgares & præcipui in nostra patria hi sunt:

Scabies, quæ etiam nomine variolarum apud nos insigniri solet, & dignoscitur facile labiis tumidis & pustulis copiosis. Est hic morbus tam contagiosus, ut, dum una hoc vexatur, reliquæ ab illa immunes vivere non possint, eoque modo totus gressus aliquantulo temporis spatio intereat, necesse est. Inter varia medicamina, quibus huic malo obviam eamus, primas merito tenet partes *Moschus orientalis*, cuius gr. V. ad VI. infectæ prodosi, idque diebus duobus, porrigitur. Sed hæc medicina pretiosior est, quam ut pauperiores facile emerent; itaque præservationis scopo omnia fere amara commendantur, in primis Herba *Cardui benedicti* (It. W-Goth. 145.)

Hepatitis, est inflammatio hepatis sæpe cum ictero, qui albumine oculi cunctaque flava dignoscitur, sæpe etiam in Hydropem degenerans. Est hic morbus maxime fatalis, qui ovibus & frequens est, & unde pleræque pereunt. Causam hujus morbi existimant nonnulli, nimium aquæ porum esse, quem in locis depresso hauserunt. Me vero judice, causa non proprie in aqua, sed in contentis aquæ querenda; cum enim hoc morbo emortuæ cultro anatomico subjiciantur, plurimi vermiculii in hepate sæpissime occurruunt, qui sunt *Limaces ovati lividi, margine ocuto*, descripti in *Anænit. acad. tom. 2. p. 36.* Vermes hi in omnibus fere rivulis & paludibus foliis herbarum & lapidibus frequenter adhærent (it. Gott. 182.); In ventrem ovium ingurgitati vigent & hepar per ductum fellis ingressi ro-

dunt;

dunt ac destruunt, unde inflammations, obstrunctiones, exulcerationesque demum lethales. Omnes Opiliones Sal ovibus in deliciis esse, novere, quodque oves inde valeant, unde sal gemmæ ad lingendum illis saepius præbent, ut medicamentum, quod orexin acuat & viscera roboret; viderunt certe effectum, causam vero vix ac ne vix attigerunt. Verum nodus hic gordius haud ita pridem a D:no Scheffero, in libro de *Hirudine limacis*, est solutus, qui obleravavit vermes hos in aqua muriatica confessim destrui & occidi.

Peculiaris proinde scopus, quem hoc meo opusculo intendi, est, ut oves eriperem a fatali Hocce morbo, fere quotannis, infinita strage, animalia hæc vexante, quod in eo consistit, ut aqua muriatica ex sale culinari s. gemmæ in sufficienti & largâ copia præbeatur ovibus, quatuor aut quinque vicibus omni anno, ut hausta destruant vermes, hepar ovium rodentes. Non enim sufficit ovibus lambere tantillum aliquoties, ut inde pereant vermiculi omnes; sed debent haurire tantum, quantum eis placet. Ponam centum & mille prædia in nostro regno, & quodlibet horum unoquoque anno unam ovem, forte aliquando viginti, quotannis hoc morbo amittere; crediderim me, si hoc meo consilio illas servarem, rem non minus gratam, quam utilèm civibus meis præstirisse.

Phtisis & Tussis, in primis apud oves, oritur a pulvere terrestri, inspiratione hausto; Cujus signa sunt lana deflens, gingivæ pallidæ & pedes calidiores, fide Abst. p. 32. l. 20.

Vertigo, plerumque Epidemicum malum, sæpe pro causa agnoscit hydatidem inter meninges & cerebrum, uti Joh. Jac. Scheuchzerus in Rupicaprís Alpium observavit (*it. Alp.*), qui morbus faciliter innotescit eo, quod circumdeant semper ad idem latus. Cura peragitur sæpe colapho, qui latere, ad quod eunt, impingatur ægrotis. Ut reliquos morbos raseam, qui Medicinam ovium jam tradere non constitui.

Insectis vexantur oves insuper variis, ut:

Pediculus ovinus, qui pellitur decocto *Tabaci* & pulvere seminum *Apii* & *Sabadillæ*.

Hippoboscæ aptera, quæ inficit lanam viridi colore (*it. W-Goth. 59.*)

Acarus, suetice *Fästing* (*Faun. Sv. 192. it. Oel. 62.*) minus apud nos frequens.

Oestrus (*Fn. Sv. 1027.*), qui sinu frontis adhaerens, mortem ovium quam sæpiissime efficit. (*it. Scan. 128.*)

VII. USUS.

Lana est, ex qua vestimenta tam procerum quam aliorum parantur. Et ut nemo non nostrum ejuscemodi cultu indiget, nullo negotio intelligitur, quot pecunias huic rei impenderint majores nostri, qui ea ab exteris emerint. Præparatio lanæ, antequam pannus perfectus inde evadat, videatur in *it. Scan. 206.*

Rusticonæ Tunicæ, quibus contra vim frigoris se conservat vulgus, ex cute pilosa ovium confitæ sunt, ita tamen ut latus pilosum introrsum vertatur. Item *fimbriæ* femorum feminarum Seannensi

nensium (it. Scan. 274.), *Tibialia* vulgi hyberna, nec non *Pilei* facile omnium ex lana fiunt.

Fimbria circum mitras Muscovitarum & Persarum sumitur ab embryone, quod occasionem dedit fabulæ de agno Scythico i. Baromez.

Ex cute molli præparata conficiuntur *Femoralia* rusticorum, aliæque vestes, nec non *Chirotbecæ*, præcipue tamen a levigatis, quarum hæ apud nos in majori pretio habentur, quæ cum cortice *Salicis* capræ præparatæ sunt (it. Scan 202.)

Cornua ferro ignito attrita illud servant, ne facile obducatur ærugine. Apud rusticos quoque in usu est soleas *Calceorum* laminibus horum cornuum tegere, ut diutius durent (it. Oel. 114.)

Caro, præfertim vervecum, saluberrima est, quippe facillime omnium transpirat, teste *Sanctorio in statica*; unde aliis carnis citius nos tædet, quam ovinæ.

Affata caro agnina plerisque gentibus in deliciis est; quapropter agnus menstruus mense Januarii Amstelodami venditur sedecim florenis, cum adulta quatuor tantummodo constet. Agni *Pisces* concoctis lateque mixtis optime saginantur, nec non *Brassica* & *Rapa*.

Testiculi excoriati in incisiis & botulis rarius a plebe assumentur, vulvam & lumen veterum Romanorum tamen non admittente.

Lac rarius occurrit coctum & recens; sed præparatum & acidulum frequentius Scanis in uisu, refrigerans & lapidum est. Præparationem vide it. Scan. 219.

Caseus

Caseus albus & lapidissimus evadit. *Serum*, a confectione casei residuum, coctum concrescit, esturque ab rusticis Scaniæ (*it. Scan. 219.*)

Butyrum album insipidumque esse fertur, quod non vidi.

Oesypus est lana sudore pingvi succida, quæ luxatis contusisque opitulatur.

Stercus interne a rusticis in Ietero assumitur; externe vero Ambustis imponitur, *Aldrov. bisulc. 598.*

Fimus ovinus pingvissimus, optimeque in tatis plantas lætificat. Ulurpatur præsertim ad *Nicotianæ* & *Humuli* plantationes; unde etiam in Opiliones magisterium culturæ Nicotianæ & Humuli derivatum est.

Nihil itaque in ovibus invenitur, quod non utilitatis quid secum ferat. Hinc judicant nonnulli, ovium culturam plus prodeesse ruricolis, quam sagitationem boum. Etenim quinque ovibus alendis non plus impenditur pabuli, quam unico bovi, sed tamen magis profunt, nam ducentæ oves dant quotannis lanam præstantiorem s. autunnalem 10 lb; viliorēm vero s. vernam, (quæ *Lætia vulgo* dicitur) 10. lb.) Lanam agninam quoque 10. lb. (adeoque 30 lb.) Unaquaque libra a 24. l. facit 450. thal. argenteos. Adde agnos ducentos, quilibet a 2. th. facit 400. Summa 850. thal. argent: Si vero alamus Anglicanas, ex quibus & copiosior & præstantior lana, quæstus adhuc major redundat. *it. Scan. 371.*

Uberior quidem heic esset occasio, ovium culturam pertractandi, sed vetant id chartæ angustia & proposita brevitas. Coronidis loco, commendo claustra illa fœni, quæ descripta atque delineata in *itin. W-Goth.*

p. 61. reperiuntur.

TANTUM,

16

B. C. D.
DISSERTATIO
DE
HORTICULTURA
ACADEMICA,
QUAM,
INDULGENTE EXPERIENT. FAC. MEDIC,
UPSALIENSI,
PRÆSIDE
VIRO NOBILISSIMO ET CELEBERRIMO
**DN. Doct. CAROLO
LINNÆO,**
SÆ RÆ M:TIS ARCHIATRO,
MED. ET BOTAN. PROFESSORE REG. ET ORD.
EQUITE AURATO DE STELLA POLARI,
Nec non
ACAD. IMP. N.C. MONTSPEL. BEROL. TOL. UPS. LOND.
ET HOLM. SOCIO.
IN AUDIT. GUSTAV. D. XVIII. DECEMB.
M DCCLIV.
PUBLICO OFFERT EXAMINI
JOHAN. GUST. WOLLRATH,
NERICIUS.
H. A. M. S.
—
UPSALIÆ, Excid. L. M. HÖJER, Reg. Acad. Typogr.

Kongl. Maj:ts
TRO·TJENARE och ASSESSOR

Utl

Thes och Riklens Höglofliga Swea Hofrätt,

Wälborne

HERR J O N A S
Von HAGELBERG,

Höggunstige

Er stora ynnest, HÖGGUNSTIGE HERRAR, ha
desta åren tilltagit gemensamt med förståndet
bete skall innehålla något prof af det ena
fördristar mig härigenom göra Er ett Offer a
dighet, dertill känner jag min ofulkomlighet fö
hwarmed jag tänker framdeles göra mig mera
at den nit, hwarmed jag framhärdar i all mir

Höggunstige

Aldraödmjukaste
JOHAN GUSTAF

Kongl. Maj:ts
TRO-TJENARE och ASSESSOR

Utt

Thes och Riklets Höglofliga Swea Hofrätt,

Wälborne

HERR JOHAN WILH.
NORDENFELDT,

Herrar.

hos mig nedlagt en wördnad , som alt ifrån spå.
Tillväxt, och emedan närvarande Academiska Ar-
få har åfwen det andra härwid fodrat sitt rum. Jag
bägge , icke som tillräckeligt tecken till min skvll.
wäl ; utan såsom någon underpant af den flit,
skickelig , och afgiswa wälendteligare wedermåle
lifstid ,

Herrarnes

Tjenare ,
WOLLRATH.

RÅDMANNEN

Uti

Kongl. Residence Staden Stockholm,

ÅDLE och WIDLÄGFARNE

H E R R G U S T A F K I E R R M A N ,

MINE GUNSTI-

Undren icke, GUNSTIGE GYNNARE, att den, som
mål för Eder godhet, här utbeder sig den
ka beskydd för ett vårlöst och omogit Acade-
gen, fört min penna wid denna beskrifningen, om
der, GUNSTIGE GYNNARE, och andre milda domare
ofra Eder den samma, såsom ett wedermåle af min
hår utinnan mindre gynnande, så skall hon doch
månheten betyga den wórdnad och hógakning,

MINE GUNSTI-

Ödmjukaste
JOHAN GUSTAF

HOFRÅTS-COMMISSARIEN

Och

BRUKS-PATRONEN,

ÄDEL och HÖGAKTAD

HERR CARL DANIEL LUTHMAN ,

GE GYNNARE.

så ofta sedt sig och sina Kåra Föräldrar vara ett förmon, att genom Edra berömwärda Namn fömiskt arbete. Om jag så lyckeligen, första gänen Academisk Trågårds anläggande, att den af E-wunno bifall, så kunde jag med större heder uperkänsla och tacklighet: men warder lyckan mig icke bestrida mig den förmon, att här med för allhwar med jag lefwer Eder,

GE GYNNARE,

tjenare,

WOLLRATH.

KYRKOHERDEN öfwer Kihl och Gräfwe Församlinga
Wålårewördige och Höglärde Herren,

Herr Mag. C A R L WOLLRATH,

Min Högtårade Kåre Fader.

Knapt war det mig befällt i jordisk hydda bo,
Knappt mina ögon fått det klara ljuset skåda,
Ånnu förstod jag ej i någon ting mig råda,
När, Hulde Far, mitt wål war Er förnämsta ro.
Ert öma hjertelag jag kunnat ständigt spörja,
Sen Eder gunst begynt att för min vålfärd förja.

Min ungdoms planta war i början klen och spåd,
Er kårlek henne täkts i wishets lunden sätta,
Den samma wattnat, skött och hulpet så till rätta,

Att hon, om Himlen will, kan bli ett nyttigt tråd,
Ån bär hon ingen frukt, hon börjat nys att grönsk
Ach! att hon växte så, som det af Eder önskas.

Er Kårlek syftar på att leda mig till dygd,
Fast jag wet litet ån; dock har jag hunnet lära,
Att jag bör wördnad fram för Edra ögon båra.

Se här, jag gör det nu, wid Salas stilla bygd,
Der skuggan af Er hjelp Er unga telning hågnar,
Och jag i lydigt bröst mig af Er ömhet sågnar.

Tag, Hulde Fader, upp, med Faders hjerta tag
Det ringa snille prof, som här uppoffras Eder.
Och af Ert FADERS NAMN förväntar all sin heder.

Jag har mig förefatt att följa denna lag:
Min öma FAR och MOR, min ljusflö tankebördar,
Nåst GUD, jag fram för alt will älska och skall wördar

Min Högtårade kåre Faders

Lydigste Son,
JOH. G. WOLLRATH

ΩΔΑΡΙΟΝ

In

Dissertationem

Præstantissimi Doctissimique

D:ni JOHANNIS GUSTAVI
WOLLRATH,

Amici Optimi.

Tι νῦν γλυκὺς τερενῶν
Βοτανῶν πόθος σε ἀίρετ; πά
Τι ὁρχάστων μέλει σοι
Χλοερῶν γραφειν νυ τάξιν; τά
Ολοὶ κρύστα τε φενῶ
Βίη, καὶ τὸ σεμλῶν,
Αν' ὅπωραν ἡδὲ χεῖμα,
Καλὴν χλόαν Βλάβεστι.
Σὺ δέ, Εταιρε, τέρπη ἀιέν
Φυτοῖς, βόδοισι, δένδροις.
Ρόδον Σοὶ ἔστι χάρμα,
Ρόδον Σ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
Εαρός τε καὶ ὅπώρας,
Θέρεός τε, χειμαστός τε.
Σοὶ δὲ βόδων μέλημα
Διεδὼ κλέος ποδενόν.
Δαφνηφόρος τὸν Απόλλων
Σὲ αἴρμόσαι καρκίνω
Αμάραντον ἐξ ἐῆς γε
Θαλερόν τε σέμμα ποίησα.

cecinit

EPHR. AXELSSON.

Till FÖRFATTAREN

Af detta Academiska Snilleprof.

Han som skapat luft och jord, har ock skapat gröna gräsen,
Han har genom sin förfysn städgat dem i deras wäsen,
Att de skola frödas, rotas, våxa, mogna, tyna af,
Föda, fägna, lukta, pryda; wara hälßans stödjestaſ.

Alle lyda en natur såsom nådig Herskarinna;
Fast en del ett styfmors bröft tyckas hos sin moder finna:
Alle liksom heligt swuret Adams sonesöner tro,
Att inunder deras uppsigt gerna bli wid deras bo.

De åt hwilka Fruns behag längre bort sitt hemwist gifvet,
Ha wål icke skydt för folk; men dock icke tama blifvet.

Ån i wilda ödemarker, ån på snö betäkta berg
Bo de liksom Eremiter, dock med urqweds fårg och mårg.

Når nu en wettgirig werld såg dem i sin slågt sig öka,
Drögde han ej med förstånd dem beskåda och försöka.

Och når deras nytta märktes ej de tamas efterge,
Ville han i nya nästen deras kraft och werkan se,

Tog dem altså med sig hem ifrån skurar, tråsk och trångsel;
Satte dem i makligt lugn inom hank och stör och stängsel,

Att de skulle människobarnen tjäna på mångfaldigt wis;
Fria mången ifrån siukdom, men derhos bli smaklig spis.

Detta är den vittra sak, som af Er, min Herre, läres
I det wackra snilleprot, nu till allas gagn föråres.

Tack, min Herre, för den möda, som i derå nederlagt,
Tecken till att Trågårds häfden till sin högd skall
blifwa bragt.

Faren fort, som J begynt, Eder snabba snillegåfwa
Tyckes ännu Manhem's folk flera wackra frukter lāfwa.
Himlen gifwe Eder lycka, stärke både kropp och siål,
Då J nu och framgent främjen allmän nytta enskildt wål.

EHR ALEX:SSON

ANDERS LÖFMAN.

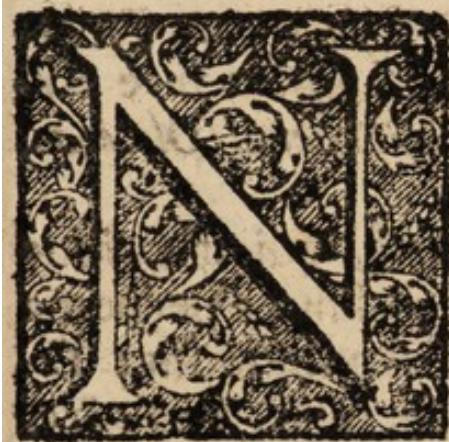
V. D. M.

D. D.

CAPUT PRIMUM.

§. I.

aturam fœtus suos sponte proferentem, ars in tribus Naturæ Regnis imitari studet. In regno Lapideo instituuntur CRYPTÆ, undique vestitæ *Marcasitis* sive *Pyritis*, *Crystallis*, *Stalactitis*, *Coralliis*, *Micis*, aliisque lapidibus, singulari figura & splendore conspicuis. In regno Animali VIVARIA instruuntur, quibus Animalia exotica includuntur. ORNITHOTROPHIA, seu caveæ majores, *Avibus* peregrinis illisque speciosis, & dulci ut plurimum cantu aures nostras demulcentibus impletæ sunt. PISCINÆ, in quibus vivi aluntur *Pisces*. In regno autem Vegetabili feruntur, coluntur, ac servantur plantæ. Ars vero, vel scientia, quæ circa has versatur educandas

A.

das

das, vocatur HORTICULTURA, quæ nihil aliud est, quam cultura vegetabilium.

§. II. *HORTICULTURA*, ad plantas in universum omnes se extendens, pro variis, quos intendit, finibus, varia quoque sortitur nomina (3. II.)

§. III. *CERES* continet plerumque vegetabilia unius speciei. Sic Ager proprie Gramina gerit, quæ dicuntur Cerealia, *Oryzam* scilicet, *Triticum*, *Secale*, *Hordeum*, *Avenam*. Impropie vero itidem vocantur Agri, qui *Pisum*, *Viciam*, *Rapam*, *Myagrum* &c. ferunt.

§. IV. *POMONA* varias alit arbores, Fructibus homini esculentis conspicuas. Tales sunt Arbores *Pomiferæ*, *Drupiferæ* aut *Bacciferæ*, ut *Pyrus*, *Prunus*, *Ribesia*. Huc spectant Horti unam fere Arborum speciem continentes, ut *Palmeta*, *Oliveta*, *Vineta* &c.

§. V. *HESPERIDES* sunt Horti, qui arboribus constant Semperviventibus, quæ viriditate perpetua dominos suos delectant, quales plerumque sunt *Citri* sive *Aurantia*, *Lauri*, *Laurocerasi*, *Tini*, *Neria* &c.

§. VI. *TANTALI* nomine veniunt Horti ambulacris & sepibus, artificiose in speciem murorum, pyramidumve, fornicum seu angiportuum, formatis, qui postiores quidem suos grato conspectu oblectant, sed non locupletant.

§. VII. *ADONIS* vocatur Hortus, qui in terris frigidioribus, intra parietes & fenestras vitreas, calore artificiali, varias fovet plantas extraneas, e calidioribus terris adductas, quæ regiones gelidas per-

perferre nequeunt, sed hic, velut æstate perpetua,
vel climate indicō, gaudent.

§. VIII. *HORTI SEMIRAMIDES* seu Horti pensiles,
ubi vegetabilia in urnis collocantur ad parietes, vel
in ipsis tectis, ut Horti florentis faciem, jucundo
spectaculo, domus referat.

§. IX. *MACELLA* vocantur Horti, ubi Ole-
ra, culinis intervitura, coluntur, ut *Brassica*, *Dau-
cus*, *Sisarum*, *Laetula*, *Spinacia*, Plantæ Altiles, ut
Asparagus, *Cynara*, *Melones*, *Cucumeres*. &c.

§. X. *ANTHOPHYLACIA* seu Horti floribus
speciosis ornati, qui, renovata quotidie florum va-
riete, spectantium blandiuntur oculis. Ejusmodi,
sunt *Tulipe*, *Fritillariæ*, *Amaryllides*, *Lilia*, aliæ-
que bubosæ, vel etiam *Primulæ*, *Delphinia*, *Pae-
oniæ*, aliæque perennes; aut etiam *Tagetes*, *Dianthi*,
Calendulæ, *Nigellæ* & aliæ plantæ annuæ.

§. XI. *PARADISI* vocari solent Horti, in
quibus varii generis coluntur plantæ exoticæ, quo-
quot scilicet undique conquiri possunt, ut pleras-
que Plantas simul, velut in compendium redactas,
videre, & unam cum altera conferre liceat. Ejus-
modi Horti, nostro ævo, ad præstantissimas Aca-
demias sunt instructi, ut plura simul vegetabilia
videre queat studiosa Juventus, quam antea mul-
ti, qui totam ætatem, operamque omnem, Bota-
nicæ addicendæ impenderunt. Ejusmodi *Hortus*,
qui vulgo dicitur *Academicus*, vel *Botanicus*, pluri-
mum artis requirit, cum tot tamque varia vege-
tabilia hic servari debeat, & Horticultura hic in-

stituenda, theoriam & praxin supponit vastissimam, quippe quæ singulorum, quos supra resensuimus Hortorum culturam involvit, siquidem omnibus numeris absoluta censenda est. Itaque in hac exponenda mea jam qualiscunque versabitur opera.

§. XII. LIBROS quidem de HORTICULTURA plurimos prodiisse fatemur, ut iis vel enumerandis volumen vix sufficeret. Editi autem sunt variis linguis Europæis, diversisque regionibus adcommodati. Ex his, quidam plantas tantum tractant oleraceas; esculentas & culinares dictas (7), quidam tantum arbores fructu grato fœtas (2); alii Hesperides (3) tantum & flores amabiles (8); adeo ut, in tanta copia & varietate librorum, qui ad horticulturam pertinent, eos desideremus, qui tractent Hortos Academicos seu curam generalem omnium Plantarum.

§. XIII. Plerique Hortulanî, qui sua nobis scripta reliquerunt, rudes fuere atque indocti, & ideo partim observationes suas speciales, partim circa cognitionem Empiricam hæserunt, & plerumque alii, sœpe non experti, aliorum vestigia preserunt, inclarescendi magis, quam publicæ inserviendi studio, duæti. Nonnulli secuti sunt aliarum regionum indolem, & quæ illis convenere inepte ad suam regionem traduxerunt, unde quam scèpsime aliena prorsus congeserunt. Hinc factum est, ut scientia hæc utilissima atque jucundissima omnium Barbarie adhuc laboret, quasi farrago opinionum esset, quæ incertis nitatur experimentis firmisque fundamentis destituatur.

§ XIV.

§. XIV. Celebris ille Hortulanus PHILIP-
PUS MILLER in horto Chelseiano, juxta Londinum
Anglorum, edidit quidem Horticulturam, quæ ho-
die, qua rationem proponendi culturam plantarum
exoticarum, censetur optima; unde etiam ex Angli-
ca in Gallicam, Germanicam, aliasque lingvas est
translata. Plurimas ille plantas exteris sigillatim e-
numerat, & docet quomodo unaquæque curari de-
beat. Pulcrum hoc sane opus omnique laude di-
gnum est ob peculiares quasdam observationes, sed
istas equidem hoc tempore missas facio. Nam si
cultura herbarum singularium hoc modo describere-
tur, opus in tot volumina excresceret, ut perlegi
vix unquam posset.

§. XV. Horticulturam eo plus curæ & circum-
spectionis postulare, quo frigidius clima fuerit, ubi
instituitur, manifestum est. Hinc in terris Europæ
Australioribus & calidioribus hortos instruere tam
facile est, quam idem in Borealibus & frigidis diffi-
cile. Qui igitur hanc artem rite cupit addilcere, in
terris frigidioribus Horticulturæ studeat, necesse est.
Ut vero Horticulturæ inter scientias nobiles
suum relinquatur locus, firmis utique principiis &
fundamentis est superstruenda. Fundamentum au-
tem desumendum est a scientia Botanica, quæ cum
Horticultura ætissime connexa est, cum utraque
versetur circa plantas, tanquam commune obje-
ctum. Auctores, quot in hoc argumento invenire
potui, sedulo evolvi, ut in aliquo saltam illorum
prima quasi vestigia reperirem, quæ ducerent ad-
certa

oerfa ejusmodi , de quibus loquimur , principia . Nihil autem penes hos omnes deprehendi , quod in hac re usui mihi foret , præter unicam illam obser- vationem , Aëtis Reg. Academiæ Scientiarum 1739. a N. D. Præside insertam . Et cum hæc dubio pro- cul suppeditet præstantissimum simul ac solidissimum principium , Specimine id Academico paullo copio- sius explanare constitui , quam in brevi illa obser- tione explicari potuit.

CAPUT SECUNDUM.

§. XVI. **H**orticultura , non est nisi naturæ imita- trix in vegetabilibus producendis. Huic igitur negotio aptissimus est , qui optime perspexit naturam vegetabilium , modumque , quo sponte procreantur , edacentur & maturescant , intelli- git. Vegetabilia in genere contemplantes observa- mus eorundem diversa esse loca natalia : nam in ca- lidis alia , alia in frigidis progignuntur terris , & utrobius omnia juxta se invicem non crescunt , sed unumquodque aptissimum sibi deligit situm. Diffe- runt igitur plantæ ratione CœLI & SOLI. Itaque , quo feliciter quis vegetabilia colat , ante omnia scire debet , quid intelligatur per CœLUM & SOLUM , cum diversis eorum divisionibus , secundum obserватio- nes a Botanicis circa solum herbarum collectas. Ple- rique , qui recentiori ætate herbas adcuratissime descripsierunt in Floris suis , Locum præsertim & Solum ,

Solum, ubi reperiuntur, determinarunt. Præcipue autem hoc observatum invenio a N. D. Præside in Horto Cliffortiano, Upfaliensi &, quæ instar omnium sunt, in Speciebus Plantarum. Itaque, quam primum paulisper progressus es, & quam culturæ rationem postulet quævis planta pervidisti, firmam experiere thesin, quæ hic adsumitur, *Vegetabilia scilicet, quæ sub eodem Cœlo & in eodem SOLO reperiuntur, eadem ratione coli posse.*

§. XVII. *COELUM* dispescitur in plagas, quæ climata dici solent, ratione plantarum sequentia (18-25).

§. XVIII. *INDICUM*, inter tropicos Asiæ, Americæ & Africæ est. Nulla sub hoc climate hiems est, neque tantum unquam hic frigoris dominatur, ut aquam congelari contingat, vel haliitus oris in vapores oculis manifestos condensari videatur; Hic plantæ bis plerumque quotannis florent, & compluribus in locis interdiu dimidio anno pluit; in hortis nostris videmus plantas hujus climatis vere & autumno magis vegetas, media autem æstate & hieme languescere & quasi feriari, licet folia non dimittant.

§. XIX. *ÆGYPTIACUM*, quod a proxime superiori ipsa discriminavit natura, cum æstu vehementissimo squaleat, adeo ut ova Struthionum in arena deposita excludi possint, & homines sub meridiem humum retorridam pedibus attingere nullo modo sustineant. Hanc plagam nulla per anni dimidium pluvia humectat, idcirco pleræque hic arbores,

bores, radices bulbosas nactæ sunt, quo diutius si-
ne aqua vivere possint.

§. XX. *AUSTRALE* ab Æthiopia usque ad Ca-
put Bonæ Spei sepe extendit, atque læta æstate gau-
det, quando nos dira hiems vexat; Plantæ hujus
climatis, dum apud nos coluntur, non facile a con-
trario florecendi tempore recedunt; Flores enim
circum solstitium hybernum plerumque emittunt. Ce-
terum, nec hiemes nostras, nec æstates Indicas fe-
runt, sed aëre admodum temperato, inter gradum
teilicet caloris 12:mum ad gradum 18:vum, dele-
ctantur. Americæ australis plantæ, *Peruvianæ* &
Brasilienfes, cum plantis *Capitis Bonæ Spei* simul ple-
rumque haberi atque educari possunt.

§. XXI. *MEDITERRANEUM* continet vege-
tabilia Europæ meridionalis: *Hungariæ*, *Galliæ Nar-
bonensis*, *Hispaniæ*, *Lusitaniæ*, *Italiæ*, *Archipelagi*,
Mediæ, *Armeniæ*. Buxbaum. Cent. 2. p. 25 ob-
servavit *Mediæ* detorta easdem ac *Hispaniæ* deter-
ta, *Armeniam* easdem ac *Georgiam* & *Italiam* alere
plantas, immo etiam *Byzantium* proferre plerasque
plantas *Montpelienfes* & *Pannonicas*.

§. XXII. *BOREALE* continet Europam Septen-
trionalem a Lapponia ad Lutetias Parisiorum, ut
Sveciam, *Russiam*, *Poloniæ*, *Borussiam*, *Germaniam*,
Helvetiam, *Daniam*, *Belgium*, *Angliam*, *Flandriam*,
&c. quarum plerumque Plantæ in nostris hortis
absque cura bene valent.

§. XXIII. *ORIENTALE* complectitur Asiam
Septentrionalem: *Sibiriam*, *Tatariam* &, qua par-
item,

tem, *Syriam*, plantasque profert majori ex parte
Vernales.

§. XXIV. *OCCIDENTALE* comprehendit Amer-
icam Septentrionalem, *Canadam*, *Philadelphiam*,
Virginiam, *Carolinam*, quarum herbæ in nostris
hortis mensibus Octobri & Novembri florere inci-
piunt, &, cum serotinæ & autumnales sint, vix a-
pud nos fructum ferunt.

§. XXV. *ALPINUM* comprehendit Alpes o-
mnes totius orbis, nive per æstatem passim tectas,
in quibus hyemem longissimam æstas brevissima
absque vere & autumno excipit, in quibus plantæ
brevi enalcuntur, florent, fructumque maturant in si-
xæ terræ duriori, apricæ, & grassiori humo adspersæ.

§. XXVI. *SOLUM* stationes plantarum comple-
titur in Dissertatione D. Hedenberg nuper exposi-
tas. Duo autem hic observanda, *TERRA* nempe
& *Locus*.

§. XXVII. *TERRÆ* sunt *Arena*, *Argilla*, *Hu-
mus*, *Creta*, ad *Ochromam* enim in Horticultura non at-
tenditur, cum vix ullam plantam proferat. Ter-
rarum vero enumeratarum variæ sunt mixturæ.
Quam sollicite herba quælibet propriam requirat
terram vidimus proxime præterlapso anno in Horto
Academico: *Cardamine* enim *Lunaria*, Spec. plant.
656. N. 15. in urna plantata, nulla ratione, omni-
licet adhibita cura, adigi potuit, ut vigeret. Sed
similacra N. D. Præside *Argilla nilotica*, *Muj. Tess.*
pag. 100. N. 5, in pulverem redacta, urnæ insperge-
batur & aqua statim irrigabatur; intra paucos
B dies,

dies, novam velut adepta vitam, floruit fructumque tulit.

§. XXVIII. ARENÆ multæ sunt species; hic vero maxime respicimus ad α) Arenam mobilem, Syst. Nat. p. 208, N. 2. 3. 4., in qua certæ akuntur plantæ, ut *Spartium scoparium*, *Elymus arenarius*, *Carex arenaria*, *Dianthus arenarius*, *Gnaphalium arenarium*, quæ sine hac arena vix proficiunt.

β) *Arena farinacea*, Syst. Nat. pag. 208. N. 1. paucas nutrit plantas, quæ non etiam alia in terra crescunt, ut in primis *Iberis nudicaulis*, *Anemone vernalis*; hanc ergo arenam sicco pede prætereo.

γ) *Arena heterogenea* seu *Sabulum*, Syst. Nat. p. 208. N. 7. ab aliis arenis, qua effectum, differt. Ubi enim cum alia terra miscetur eam compingit atque duriorem reddit, in qua variæ vigent plantæ terram molliorem spernentes, ut *Verbascum Thapsus*, *Anemone Pulsatilla*, *Arabis thaliana*, *Gnaphalium dioicum*, *Cistus Helianthemum*, *Thymus Serpyllum*.

§. XXIX. ARGILLA suas sæpe habet herbas in alia terra vix crescentes, inter quas sunt, *Potentilla reptans*, *Thlaspi arvense*, *Tussilago Farfara*, *Anthyllis Vulneraria*, *Salvia glutinosa*. Argillæ duæ sunt species maxime notabiles; nimurum *Argilla cærulescens*, quæ quāndiu humet, tenax est, sicca vero dura evadit; & *Argilla calcarea*, quæ humida tota dissolvitur, siccata vero friabilis est, & fatiscit. Hæc, ut pote Creta vel Calce mixta, acescentiam a quavis terra arcet.

§. XXX. CRETA inter terras maxime sicca;
con-

continet herbas aliquot alibi vix conspiciendas; ut *Hedysarum Onobrychyn*, *Hippocrepis comosam*, *Refedium luteam*, *Trifolium scabrum*.

§. XXXI. *HUMUS* communissimum plantarum est pabulum, quæ, dum admodum subtilis est, pleraque vegetabilia nutrit. Stercoratio igitur ope hujus terræ peragitur, cum simus resolvatur in humum subtilissimam, quæ tot nutrit ac saginat herbas.

§. XXXII. *LOCUS*, qui pars est *SOLI*, aërem & aquam respicit, plantasque in *Aquaticas* (33 39), *Umbrosas* (40), *Campestres* (41- 45), *Montanas* (46), & *Parasiticæ* (47) dispescit.

§. XXXIII. *MARINÆ*, quæ crescunt in aqua salsa, & sine radice; hæ ut plurimum per poros sub aqua nutriuntur, nec punctum congelationis ferunt, uti *Fuci*, *Vlvæ*.

§. XXXIV. *MARITIMÆ* in litoribus maris proveniunt, ubi multis expositæ sunt ventis: Harum quidem radices aquam non moleste ferunt, ast, possunt tamen hac, sine detimento, carere. Salsa ipsis aqua est optima, quam aliæ fere respiciunt.

§. XXXV. *LACUSTRES* perpetuo radicem sub aqua recondere volunt, nec facile punctum congelationis tolerant. Aquam etiam altius exsurgentem poscunt.

§. XXXVI. *PALUSTRES* in humida quidem, sed molli tamen & grossiori terra habitant.

§. XXXVII. *INUNDATAE* radices suas aqua per hiemem tegi gestiunt; sed quæ æstiva evaporatione evanescat.

§. XXXVIII. *ULIGINOSÆ* acidam & sterilem poscunt terram sine humo subtili.

§. XXXIX. *CESPITOSÆ* terram requirunt acidam dictam, levi musco tectam, ex radiculis contextam, atque hæ verno tempore tarde renascuntur.

§. XL. *UMBROSÆ* terram levem in tranquillo sub umbra arborum incolunt, camposque aperitos fugiunt & primo vere florescunt.

§. XLI. *CAMPESTRES* sunt variæ, quæ silvarum umbram non sustinent, sed libera & aperta aura libenter vescuntur ut (42. 43. 44. 45.)

§. XLII. *ARVENSES* optime inter segetes in terra pingvi & sulcata crescunt.

§. XLIII. *CULTÆ* pingvissimam terram & maxime friabilem postulant.

§. XLIV. *RUDERALES* crescunt ad villas, parietes, & agros, ubi pecudes stercorant terram, quam tamen desiderant duram densamque.

§. XLV. *PRATENSES* diligunt prata & quidem herbas confertim crescentes, rore humectari optant.

§. XLVI. *MONTANÆ* elevatum, aridum & firmum poscunt solum.

α) *Glabretosæ*, quæ in clivis crescunt durioribus.

β) *Collinæ*, quæ ad latera collium vigent, ubi pluvia minime stagnat.

γ) *Rupelstres*, in rimis montium, radicibus arte compressis, habitant, ne acidum admittant; aqua hæ parciori contentæ sunt.

§. XLVII.

§. XLVII. *PARASITICÆ* non in terra, sed i n-
hiis arboribus & plantis sedem eligunt atque ab his
alimenta hauriunt.

CAPUT TERTIUM.

§. XLVIII. **N**atalia Plantarum, quæ descripsimus,
Hortulano seitu sunt necessaria, ut
in Horto eadem imitari possit, nam ceteroquin finem
sibi præfixum feliciter obtinere nequit. Hortum igit-
tur ita instruat, ut omnia hæc requisita præstare valeat.

§. XLIX Itaque proparando horto eligendus est
locus versus septentrionem elevatus, &, si fieri nos-
sit, montosus, soli meridiano expositus, ad paludem,
lacum, flumen, vel saltē cisternam, declivis. Latus
cingi debet porticibus ex proceris atque patulis ar-
boribus. quæ tonsione reddantur densiores, ut sub
illis umbram habeant plantæ umbrosæ sufficientem.
Intra eas serie continua plantari debent frutices, in-
star lepis, quarum latera concinne tondenda sunt, ut
densentur ramuli, superne vero in varias formas o-
pera topiaria fingendæ, quo ornamentum scilicet &
decorem Horto concilient. Sed insuper hi frutices
præstant, ventorum arcendo vehementiam, ut herbæ
non quassentur nimis. In medio autem Horti cam-
pus debet esse apertus, plantis campestribus aptus.

§. L. Horto sic instrueto plantisque Borealibus,
Orientalibus, Occidentalibus & Mediterraneis ad-
commodato, arte obtinendum est id, quod natura
sponte non porrigit. Necesaria igitur conquirat sub-
sidia, sine quibus herbæ quædam in climate commu-
ni non vigent.

§. LI.

§. LI. *FIMUS* in acervum congerendus est, ut per annos aliquot ibi putrefacat, sic enim plantis multa stercoratione egentibus, alimentum efficitur delicatissimum, in primis vero herbis parvulis, quæ e semine producuntur.

§. LII. *ARENA MOBILIS* terræ nimis tenaci admixcenda, ut consistentiam aliqualem habeat, sine tonacitate tamen. (28. a)

§. LIII. *SABULUM* sistendum vegetabilibus, quæ firmum amant solum & per hiemem servabuntur, nam sine hoc facile putrescunt. (28. γ)

§. LIV. *ARGILLA*, si aliquantulum humi ei admixtum fuerit, humores diutius retinet, ne aqua tam cito dissipetur. (29.)

§. LV. *CRETA*, si copia ejus sufficiens haberi potest, vel saltem Argilla calcarea, adhiberi debet ad illas plantas, quæ ne minimum quidem acidi ferre possunt. (30.)

§. LVI. *HUMUS* e trabibus putrefactis, maxime e Quercu, Salice & Fago, utilis est Hortulano, siquidem bulbos plantare vitum fuerit. Hos enim arenæ intertos ejusmodi terra tegere conducit.

§. LVII. *AQUA* ad rigandum querenda, quæ sit salubris, quamobrem adhibenda, quæ viva dicitur. *Fontana* enim plerisque plantis nimis est frigida. *Putealis* durior. Aqua *stagnans* putredine terram inficit, quam, præter palustres & uliginolas, aliæ herbae non ferunt. Ex lacubus vero & fluviis desumitur optima.

§. LVIII. *SAL* plantis maritimis (34.) aptum, sine quo marcescunt. Pro

Pro plantis marinis (33) Amstelædamenses trabes, ad modum lintrium, excavant, quibus aqua bene falsa impletis plantas commissas alere student, sed frustrato sœpius cum successu.

§. LIX. Plantis autem Calidis *HYBERNACULA* adsignanda sunt, quæ æstivo tempore calorem augmentant radiis solaribus per fenestras declinatas congregatis, hieme vero frigus arceant fornicibus, defetum caloris solaris compensantibus. Hæc autem plantarum Hybernacula in tria saltem conclavia dividunt debent, in *Caldarium* scilicet, *Tepidarium* & *Frigidarium*.

§. LX. *CALDARIUM* contineat plantas *Indicas* (18) & *Ægypticas* (19), hujus calor nunquam eum gradum caloris superet, quo aves ova sua excludunt, nec infra quartum aut quintum gradum caloris descendat, adeo ut halitus cerni possit. Sic autem moderandus est calor, ut tepercat tantum hiberno tempore, & quando tempestas est nubila, ne vegetabilia turiones emitant; Jove autem tereno augeatur calor.

§. LXI. *TEPIDARIUM* hieme nec infra tertium gradum caloris refrigeretur, nec supra 12:um caloris incalescat, ne herbæ nimis crescant. Æstate vero fenestræ aperiantur, aut plantæ exponantur & ante parietes collocentur, ut calore solari satis fruantur. Hoc conservat plantas *Succulentas* & *Australes*. (20)

§. LXII. *FRIGIDARIUM*, in quo non sinendum est, ut hieme frigus infra punctum congelationis increascat, nec supra 6:tum gradum calor, ne vegetabilia sine motione aëris, unde teneræ & debiles evadent,

rent, augmentum capiant. Hybernaculum hoc servat *Hesperides* (5) & plantas *mediterraneas* (21), quæ hiemes nostras sub divo non ferent.

Præter hæc *Vaporaria* institui debent, in quibus simus equinus, vel si mavis, Cortices Coriariorum compinguntur, parum refert utrumvis eligatur, modo materia sit ad calorem concipiendum idonea. In his vaporariis, tamquam in ventre equino, collocantur tenellæ plantæ vel semina plantarum *Indicarum*, quæ multum caloris poscunt, in urnis quælibet suis; est vero horum superficies Arena bene undique operiendæ, ne calor dissipetur; ipsum autem vaporarium fenestræ tegendum. Hic amoenissimo spectaculo semina, velut ova sub gallina, excluduntur, & paryulæ plantæ, sicut pulli sub alis maternis, refocillantur. Cavendum hic ne æstus calorem Gallinæ incubantis superet, nec sol meridianus plantas tenellas exurat. Priori in casu urna est loco elevanda & fenestræ paululum aperiendæ, in posteriori autem fenestræ velo vel stragulo circa meridiem, quando æstus acceditur, obducandæ.

§. LXIII. Sub Dio persistant plantæ *Boreales* (22) & *Orientales* (23) quæ absque cura humana ferunt clima, nec non *Occidentales* (24) *Alpine* (25) & partem *Mediterraneæ*, quænam tamen radices obtegendæ, ne vehementius gelu eas adurat.

§. LXIV. *Mediterranearum* (21) & *Occidentalium* (24) plantarum, quæ hiemis nostræ sævitiam non facile tolerant, radices hiberno tempore, musco, frondibus Abietis, vel quod melius est, foliis quarumlibet arborum deciduis tegantur, ne bruma illis noceat.

§ LXV.

§. LXV. *Alpine* (25) Plantæ, quando ver ingruit, tegantur nive copiosa & frondibus pini superimpositis, ut nix quam diutissime super illis retineatur, saltem donec, vernali tempore, prætereant omnes noctes gelidæ.

Ubi semina germinarunt & herbæ longitudinem digiti attigerunt *transplantari* debent, ut alimento sufficiens habeant atque spatium in quo libere crescant.

§. LXVI. Plantæ *Succulentæ* Montanæ & Rupes sunt, ubi terra siccissima est, cum ibi aqua retineri non possit. Plantari igitur debent in urnis minoribus & parce admodum rigari, aqua enim nimia adfusa putrefescunt & moriuntur. Idcirco vivent hæ, per totum fœpe annum, abscissæ; vel sub teæto suspensæ.

§. LXVII. Curandum quoque ut plantæ dictam servent accuratam. Plantæ, quibus parum datur alimenti, parvæ fiunt & macilentæ, sed illarum, quæ nimium accipiunt, folia quidem luxuriant, florent vero parcus, fructumque raro maturant.

§. LXVIII. Plantæ, quarum radices vel late se extendunt, vel etiam multum serpunt, florent parcus, si terram sufficientem & commodam inventiant, si vero angustiis premantur, citius fructum producunt, uti *Vinca*.

§. LXIX. Vegetabilia in urna nimis angusta pusilla fiunt, nec naturalem servant faciem & strukturam.

Consumta in urnis per radices subtilissima humo plantæ vix crescunt, nisi in aliam terram fuerint transplantatae.

§. LXX. Quando sudat extus urna, & mucorem contrahit, indicium est terræ acescentis, morbumque plantæ imminere, quæ tamen, si mature translata fuerit in terram salubrem, ab immimenti fato eripitur.

§. LXXI. Urnæ rigari debent secundum naturam plantarum, quæ vel magis vel minus sitiunt. Nam a nimia humectatione acidum, a defectu vero marasmus existit. Quod, si quis urnam averso dito pulsat statim patefcit, utrum aqua indigeat, clangor enim sitim prodit; potæ enim silent.

§. LXXII. Fundus urnæ perforatus sit, ne aqua ibi collecta stagnet & corrumpatur, nisi plantam contineat inundatam (37).

§. LXXIII. Inter rigandum aqua prope ad cauem plantæ, seu ad ipsum vitæ primordium, adfuncti non debet, sed circum circa, ita tamen, ut terra etiam cauli proxima humectetur, quod in majoribus vasis terebra experiri licet; plantæ vero minime perfundantur imbre artificiali, ne humus a radicibus abluatur.

§. LXXIV. Commutatio aëris & lux diurna tam necessaria vegetabilibus sunt, quam ipsum alimentum. Si enim plantæ loco angusto & clauso fervantur, altiores quidem, sed imbecillæ & graciles fiunt, sed in aëre libero, soli & ventis expositæ, virent, firmantur, & dilatantur, quamvis humiliores existant. Quæ in *umbra* invitæ collocantur pallidiores fiunt, quemadmodum videre licet in iis, quæ in cellis & hypogeis servantur: harum enim

folia

folia albescunt, insipida evadunt, inodora & tene-
ra. Hinc olera, ut *Cichorium*, *Leontodon*, *Cynara*
humo obruuntur, & *Asparagorum* radices profun-
dius demerguntur, ut longiores emittant turiones,
easque albas & molles.

§. LXXV. Si plantæ hieme in calore diutino,
sine usura solis & aëris servantur, uti quando val-
væ hybernaculi ob nivem diu cadentem occlutæ
sunt; folia dimittunt. Omnes enim plantæ foliis
ornatæ poscunt saltem lucem irruentem, unde in-
teriores in hybernaculo recessus pleræque aspernan-
tur, exceptis illis, quæ succulentæ sunt, & foliis
destituuntur, quæ radiis etiam luminis oblique in-
cidentibus quadantenus contentæ sunt.

§. LXXVI. Plantæ nimio frigori expositæ con-
trahunt foliorum extrema & ad caulem deflectunt,
sic *Ocymi fruticosi* folia in solo trigidiori redduntur
convexa, margine angustiore, & reflexa ad cau-
lem. *Euphorbia Latyrus*, & *Asclepias curassavica*
hieme & autumno deflectunt folia ad caulem &
eum quasi operiunt. Illarum contra, quæ calore
nimio laborant, folia evadunt molliora & remissa
vel languida.

§. LXXVII. Plantæ ædibus inclusæ, adeoque
atmosphæræ mutatione & ventorum adflatu destitu-
tæ, languescunt, phtiriasi laborant, hoc est
ab *Aphidibus* sive *Coccis* adfliguntur, & marcent
penitus. Sed remedio ipsis est, si æstate aëri,
soli, flatibus, pluviis & refrigerio exponantur.

§. LXXVIII. Plantæ, aut flore pleno aut fo-
liis

Iis Crispis luxuriantes terram requirunt subiectam
& sedem a ventorum violentia remotam.

§. LXXIX. Semina hiberno & aestivo tempore tamquam ova servari debent, ne vel gelu corrumptantur vel calore exsiccentur & rancecant.

§. LXXX. Serantur redeunte sole, cum terra turget & ad procreationem est aptissima, idque ante initium mensis Maji; semina terræ mandata cooperiantur humo teneriori ad eminentiam pollicis, duriora vero semina antea aqua macerentur per aliquot dies, vel etiam autumno terræ committantur. Ubi semina germinarunt, studiose videndum, ne inter has infelix lolium & steriles dominantur avenæ, quæ teneras & imbecillas cito suffocarent.

§. LXXXII. Aëris quævis injuriæ prudenter caverendæ sunt; hinc delicatores, campana vitrea, umbrosæ olla undique disiecta incarerandæ sunt.

§. LXXXIII. HORTULANUS hoc sibi datum putet negotii.

1. Ut terram fodiendo, passinando, stercorando, ad recipienda semina satis præparet.

2. Semina justo tempore & in solo quævis suo & loco convenienti spergat; iterumque autumno nova legat, antequam gelu ea adurat.

3. Herbas & Hortum a plantis spuriis, quæ sponte provenire solent, purget.

4. Plantationem secundum indolem cuiusvis herbæ instituat.

5. Vegetabilia submersione, ablotione, delibratione, infisione, circumpositione, separatione, propaget.

6. Ad

6. Adminiculis herbas scandentes erigat, debiles fulciat, luxurientes putet.

7. Irriget justo tempore, non circa vesperam ubi gelidæ metuuntur noctes; nec statim post transplantationem, aut media die.

Circa 16 augusti ad ejusdem finem, ne noctes ferreæ dictæ gelu adurant plantas teneriores, sub dio nascentes, antequam semina maturuerint, sedulo prospiciat, & cœlante vento tegat.

8. Vaporaria nova instruat, quæ calorem suppeditent veteribus jam frigescientibus.

9. Fenestræ meridie apertis calorem dissipari sicut, qui intensus laederet plantas; claudit vero easdem vesperi, ne frigus itidem obsit.

10. Hortum etiam ornare sciat areis pulcre ordinatis atque in agellos æquatos divisis, Buxoque marginatis, nec non densis sepibus varia arte topiaria circumtonsis. Vias quoque latiores, planas & arena conctetas paret, & ambulacra instructa servet æqualia & pura. Autumno semina, ubi maturuerunt, colligat, antequam frigore adurantur.

§. LXXXIV. INSTRUMENTA maxime necessaria sunt.

Campana solaris (Glasklocka) / *Carrus* (Slottsfärta) / *Crates arundinaceæ* (Matter) / *Culter* (Knif) / *Forfex* (Sax) / *Guturnium* (Vattufanna) / *Harpox* (Apelspläckare) / *Ligo* (Spade) / *Olla umbratilis* (Skryggeläcka) / *Rastrum* (Rässa) / *Rutum* (Raka) / *Sarculum* (Hacka) / *Scala* (Stega) / *Trubulus* (Gotangel) / *Tridens* (Grep) / *Trulla* (Feller) / *Vectis* (järnstor) / *Vehiculum* (Bär) / &c.

Till Herr AUCTORN.

Når Swensker *Flora* fördom dag
Bär endast hemgjord flöja,
Då satt dess klädnad nog i lag;
Nu will hon sig upphöja.
Hon prunkar uti utländsk drägt;
Till trots för gamla *Atles* slågt,
Hon smak i utländskt åger.

Dock derför hon ej själla är,
Som *Contraband* förfkrifwer;
Hon Lurendiåga ei begär;
Hon wid Naturen blifwer.
Hon önskar alla åmnen få,
Hwar af dess prydnad ökas må;
Hon hwart mot annat våger.

Hwad konst till sådant fördras kan,
År just det som J wisen,
Min wändå J här gifwen an,
Och *Floras* skatter prisen.
Ert arbet oss än mera spår,
Når J fän uti flera år
Naturen genom wandra.

Jag önskar eder lycka till,
Att långt på vågen hinna;
Om målet aldrig fara will,
Och den belöning winna,
Som swara kan emot Er dygd,
Och ge Er skål i årans skygd
På lyckan aldrig klandra.

ANDREAS JANSSON
GOTHOB.

Monsieur.

Abord après la creation Dieu voulant fixer à l'homme un séjour, qui répondit au reste des excellens avantages de son premier état, lui donna pour demeure le jardin d'Eden, dont le nom même marque un lieu delicieux. C'étoit là, où il avoit en abondance tout ce qu'il pouvoit désirer, pour la satisfaction des sens extérieurs. Il est aisé de croire, que si l'homme n'avoit point abusé de son bonheur, il auroit horré son appetit aux alimens simples, tels que sont les fruits & les legumes que fournit la terre, selon que les Poëtes nous depeignent le premier age, sans connoître cette grande diversité de mets & cette delicateſſe pernicieuse, que nous ne connoissons que trop à présent. Peut-être le soin des plantes & même du jardinage, auroit-il aussi fait l'objet de son amusement. Mais sans me rapporter aux tems les plus reculés & aux questions problematiques qui en résulteroient, il suffit de dire, que les arbres & toutes sortes de vegetaux, qui tirent leur nourriture & leur accroissement de la terre par le moyen des racines, nous ont été accordées par la bonté du Toutpuissant, pour en examiner les vertus & les forces, & pour nous en servir aux differens besoins, aux quels on les trouve propres. Je passe sous silence les douces & agreeables odeurs, que jettent les fleurs. Les plantes de quel usage ne sont-elles pas parmi les alimens, tant à l'égard de leur diversité entre elles, que par rapport à leurs diverses parties; les unes nous fournissent leur fruit, les autres leurs racines, les autres leurs fleurs, les autres leurs semences, d'autres enfin leurs feuilles? Les simples de quelle nécessité ne sont-elles pas pour conserver la santé & pour guérir les maladies? Enfin chaque païs produisant de certaines plantes, qui naturellement ne se trouvent point ailleurs, on a pourtant moyen

moyen de les transporter aux contrées écartées de celle de leur naissance , & de les conserver dans certains lieux ordinairement fermés de murailles ou de hayes tant à cause d' une culture plus exacte , que demandent la plus part des plantes étrangères , que pour être mieux à l'abri des injures du temps . Sans parler des orangeries , voilà d' où depend sans doute en partie la nécessité des jardins , sans lesquels on se seroit privé de beaucoup de choses , qui font les delices des yeux , de l'odorat & du gout , faute des quels la Botanique même languiroit , du moins à l'égard des plantes des païs étrangers . C'est à cette noble science que Vous Vous etes addonné , Monsieur , avec l'application , que demande non seulement l'excellence de ce genre d'étude , mais encore l' occasion de profiter des leçons de celui , qui outre le reste de ses brillans merites est reconnu de tout le Monde pour le plus grand de tous les Botanistes , qu' il y ait eu , & apparemment aussi de ceux qu' il y aura à l'avenir . Vous avez donc choisi une matière digne de Vous & de l'approbation du public , en montrant dans la savante Dissertation , qui va paraître au jour , comment on doit bien cultiver & embellir un jardin . Je Vous en felicite de tout mon cœur , Vous priant de me continuer Votre amitié , & d'être persuadé , que je serai avec toute la considération , que je Vous dois ,

Monsieur.

Votre très humble & très
obéissant serviteur

MAGNUS BROMARK. STOCKH.

Min Herre!

Att J, Min Herre, tagit ungdomstiden i agt, visar nog samt E-dart vackra Arbete. Jag, som har åran räknas bland Edra vänner , kan ei annat , än vid närvärande tillfälle betyga min hjerteliga fägnad , och tillika önska , thet Min Herre med tiden måtte vinna the belöningar , som dess vittra framsteg i Bokvett förtiena. Förblifver

Min Herres

Upriktigē Tjenare
GUSTAV BROGREN:

D. D.

HERBARIUM AMBOINENSE,

QUOD

CONSENS. EXPERIENT. FACULT. MEDICÆ
IN REGIA ACADEMIA UPSALIENSI,

SUB PRÆSIDIO

VIRI NOBILISSIMI ATQUE EXPERIENTISSIMI,

DN. Doct. CAROLI
LINNÆI,

SÆ RÆ MTIS ARCHIATRI, MED. ET BOT. PROFESS,
REG. ET ORD. ACAD. IMPER. MONSPEL STOCKH.
UPSAL. BEROL. TOL. ET LONDIN. SOCIL,

Nec non

EQUITIS AURATI DE STELLA POLARI.

PUBLICO EXAMINI SUBMITTIT,

ALUMNUS REGIUS

OLAVUS STICKMAN,
SMOLANDUS.

IN AUDITORIO CAR. MAJORI D. XI. MAJI,
ANNO MDCCCLIV.

Hs A. M. S.

UPSALIÆ, Exc. L. M. HØJER, Reg. Acad. Typ.

Nobilissimo DOMINO,
JACOBO FRIDER. ADLERBEETH,
NOTARIO Summi Dicasterii Junecopens.
Consultissimo:

VIRO Adinod. Reverendo Praeclarissimoque
Dn. Mag. MAGNO GISLOU,
PASTORI in Asenhœga & Kiellerydh, vigilantissimo.

Spectatissimo DOMINO,
MAGNO QWAST PETERSSON,
CIVI & MERCATORI apud Stockholm.
prudentissimo.

Prudentissimo DOMINO,
CHRIST. QWAST PETERSSON,
CIVI & MERCATORI apud Holm.
Spectatissimo:

Consangvineis necessitudinisque vinculo junctis,
PATRONIS & FAUTORIBUS,
nullo non tempore, suspiciendis.

*Hoc primum qualemque Specimen Academicum, cum
voto omnigenæ felicitatis, inque ulteriore suam
commendationem dicatum esse voluit, debuit,*

Nobilissimi. Praeclarissimi & Spectatissimorum
NOMINUM VESTRORUM.

cultor observantissimus,
OLAVUS STICKMAN.

Dem Edlen und Hochgeachteten Herrn Apotheker
zu Upala,

Herrn DANIEL WILH. BÖTTIGER,

Die sonderbare Gunst und Gewogenheit / so ich in Ew.
Edlen geehrtem Hause unter der Zeit / daß Dero Kin-
der meiner Aufsicht und Handleitung anvertrauet gewesen /
zu genießen die Ehre gehabt / bin ich um so viel mehr mit groÙe-
ster Ehrerbietichkeit zu erkennen schuldig / als ich diese Dero Ge-
neigtheit in ganze drittehalb Jahren verspüret habe : Und weil
ich zu der Zeit vermerkte / daß Ew. Edlen ein sehr groÙer Liebha-
ber der Natur-Wissenschaft war / so schmeichle ich mich auch
mit der Hoffnung / daß diese von weit entfernten Ortern gehol-
te Kräuter um so viel mehr Ew. Edlen gefallen werden / weil
ich in dieser meiner Academischen Disputation dieselben nach ih-
rer inneren Beschaffenheit und natürlichen Lage einzutheilen und
zu benennen mich bemühet habe. Ew. Edlen belieben des wegen
diese meine Erntde mit eben derselben Gewogenheit aufzuneh-
men / mit welcher Sie beständig meine Person / unter der Zeit /
daß ich in Dero Hause zu seyn die Ehre gehabt / bewürdiget
haben. Ich bekomme alsden Gelegenheit so wohl jeho als im-
mer fernerhin mein dankbares Gemüth / als ein überzeugend
Merckmahl beydes der empfangenen Wohlthaten / und meiner
davor schuldigen Hochachtung öffentlich an den Tag zu legen.
Der Himmel erhalte Ew. Edlen bey langem Leben und beständi-
gem Wohlergehen zu Dero lieben Anverwandten größter
Freude / der Notleidenden Hülffe / und meinem innigsten
Vergnügen. In welchem Wunsch ich mit aller Hochachtung
und Ehrerbietichkeit die Ehre habe zu seyn /

Edler und Hochgeachteter Herr Apotheker,
Ew. Edlen

Demüthigster Diener,
OLOF STICKMAN.

Till Herr AVTOREN.

Amnen, att arbeta uti, till ett Lands wäl och des Inbyggares förmögnen, äro snart sagt, oräkneliga. Lyckelig derföre den medlem uti samhället, som så wiſigen lärt använda ungdoms åren, att han, uti de tilltagande, kan, med sitt arbete, tjäna sitt Fosterland, gagna sina medbröder i Allmänheten, fägna sina Wänner, och derigenom förtjäna egen både heder och fördel. Att J, min Wän, till Allmänhetens wäl, med Edre jämnrige både uti wisdom och naturens känning redan begynnen wisa prof af, att kunna täfla om heders belöningar, är så mycket berömeligare, som J, uti spädare åren, sjelf måft sakna den vård, Moders ans med sig hafwer; och det ej allena, utan ock uti tillväxts åren, äfwen den ömket, Eder egen ungdoms skjötsel åskade utaf en huld Fader.

J, som uti detta Academiska Arbetet syslosatt Edert frille med de prägtige jordenes alsters, blomsters och örters, närmare kännedom, i ordning ställande och nyttz, som både pryder och gagnar tillika, med hwilkas ytterligare nyttos tillämpning J äfwen Eder föresatt, framdeles, att tjäna Fädernes Landet, och hjälpa många nøddidande, wisen ock, med fast ojäfactiga skäl, huru långt J, uti denne, för Borgerliga samfundet, så oumgängelige wetten-skapen, hunnit, då J icke allenaft wela tillstädja Eder wettgirughet, att mätta sin lytnad på våra inhemske blomsterfält, utan sträckt den, äfwen till de aflägsnaste Länders, på jordaklotet.

Arbeten då ytterligare, under den högsta Försynens biträde, och fullföljen denna Eder föresats, så, att fortgången och slutet blifwa like denne, så hederlige, som nyttige början: Då hoppas jag att J, innan kort, för Eder möda, winnen både den heder, wid de högre Läroställen plägar utdelas, till arbetes uppmuntran och den belöning, som det allmänna ej kan annat, än lämna dem, som, med så mycken lit, göra sig skickelige till des hjelp. Hwilcket ock kan både hugna Eder sjelf och fägna Edre Wänner, men måft mig, som, under tillönkan af allskjöns beständig fällhet, förblifwer

Eder

Så upprightige Wän,
som närskyldie Frände.

ZACH. N. LIUNGDAHL.

D. D.

§. I.

xeunte præcedenti seculo, detectis
plerisque in Europa plantis, sum-
mum fastigium attigisse, Rem
Herbariam plurimis visum fuit; ac
vero eo ipso tempore curiosorum
industria demum *INDIAS* penetra-
vit, quo ipso novus orbis planta-
rum, priori longe amplior, Bota-
nicorum imperio subjectus fuit.

Vastissimi plantarum exercitus ex diffisis hisce oris
in Europam allati, constabant maximum partem plantis
exsiccatis, quibus præ reliquis *Plukenetius* famam & au-
ctoritatem, nunquam morituram, sibi comparavit.

Qvum vero non facile aliis, quam rudi plebeculæ
nautarum, Indias adire licuit, corrasæ fuere plantæ, quæ
in ora maritima sese primo intuitu sistebant, saepè absque
floribus & fructu, unde factum, ut imperfecta specimina
sicca, absque selectu collecta, Botanicorum pomœria
auxerint.

Non cuivis enim contingit adire has terras, nec o-
mnibus volupe est longinquum iter suscipere; navigatio
enim inter procellas periculosa, mutationes climatum,
plurium annorum commoratio inter barbaras gentes in-

caussa fuere, quod pauci Botanici, immo paucissimi pulcherrimos flores tanti emere voluerint. Eo itaque majori laude & honore cumulanli sunt Peregrinatores Botanici, qui ejusmodi pericula flocci habuere, quo nobis uberiorem reddidere rarissimarum plantarum Indicarum notitiam, dum easdem vivas, in solo natali, colligere, intueri & describere non grave duxerint; inter quos primo loco nominandi: HERMANNUS, qui *Caput bonae spei* & *Zeylonam*; SLOANE, qui *Jamaicam*; BANISTER *Virginiam*; KÆMPFERUS *Japoniam*; PLUMIERUS *Galliam æquinoctialem*; RHEEDE *Malabariam*; RUMPHIUS *Amboinam*; & inter recentiores, FEVILLEUS, qui *Peruviam*; KALMIUS *Canadam*; HASSELQUIST *Palestinam*; OSBECK *Chinam*; MYLIUS *Carolinam*; ADANSON *Africam*; LÖFLING *Americanam australem*, ut reliquos taceam, adiere.

§. II.

INDIA orientalis dividitur in *Indiam veterem* & *aquosam*.

VETUS india est vel *india INTRA GANGEM: Indostana*, vel *EXTRA GANGEM* ab orientali Gangis parte usque ad mare Benghalense: *Aracana*, *Malacca*, *Siam*, *Cambodia*.

AQUOSA india comprehendit ceteros indiæ tractus ad partem australem & orientalem Malaccæ; hæc incipit a *Sumatra* per *Javam*, insulas *Moluccas* & *Philippinas*. In extrema hac India tria sunt imperia: *AMBOINA*, *MALACCA*, *BANDA*. Plantas hujus Indiæ aquosæ Rumphius collegit, examinavit & exhibuit.

§. III.

RUMPHIUS (Georgius Evarhardus) *Medicinae Doctor*, *natione Hanavensis*, *Mercator senior* & *in Amboina Consul*,

Consul, Naturæ curiosorum Plinius indicus, in orbe eruditio adeo celebris est, ut ejus historiam & vitam heic enarrare supervacaneum foret. Hic in Amboina vixit, ut ipse testatur, per totos quadraginta duos annos, multaque passus non modo Rei familiaris, sed ipsius sanitatis discrimina. Amisit enim hic non tantum carissimam conjugem Susannam cum duobus liberis, sub horrendo terræ motu, qui Amboinam quassabat anno 1674, die 17 Febr. stylo novo, verum etiam sub ardenti siccio, indefessus plantas inquirens, cataractam contraxit, qua reliquis viginti quinque annis, quibus dein in India vixit, oculis privatus in densissimis tenebris senectutem transigere coactus, usque dum circa annum 1706, natus 69 annos, esse desiit. Nullus indefesso magis studio atque diligentia Indiae Gazophylacia naturæ perquisivit, cuius rei luculentissimum testimonium exstat MUSEUM AMBOINENSE, quod in Conchiliorum historia reliquis omnibus, quæ de Ost a odermatibus prodiere, longe palmam præripuit.

Plantas itidem Indiæ aquosæ infinita diligentia investigavit, conquisivit, descripsit & delineavit, cum eorum Nominibus, Locis, Usu & Viribus, tam medicis, quam œconomicis; quæcunque de plantis audivit, vidit, aut indagavit, indefessus auctor. semper candide, modeste, nulli gravis, sincere notavit, & in HERBARIO suo AMBOINENSI exposuit.

§. IV.

BURMANNUS (Johannes) Medicinæ Doctor, in horo Amstelodamensi Botanices Professor, naturæ curiosorum Socius, Orhem Botanicum non uno documento sibi obstrictum reddidit. Hic vastissima quotidie per populosisimam urbem Amstelodamensem obiutus praxi clinica, vix ullam elabi sinit horulam, quin scientiam Botanices suis curis & laboribus splendide locupletet. Vir amplissi-

mus ab interitu vindicavit & illustravit Hermanni plantas posthumas Zeylanicas in MUSEO ZEYLANICO, idem plantas rarissimas Capitis bonae spei nitidissimis descriptiōnibus & figuris cum Rei herbariae cultoribus communicavit, in DECADIBUS PLANTARUM AFRICANARUM; ille etiam RUMPHII HERBARIUM AMBOINENSE, in domo societatis Indiae Orientalis Amstelodami per 30 annos alte sepultum, blattis tineisque certans investigavit, eruit, & suis observationibus & synonymis illustravit ac publice edidit, quod alioquin vix ac ne vix quidem unquam lucem adspexisset.

§. V.

Sic prodiit RUMPHII HERBARIUM AMBOINENSE complectens plantas, quae in Amboina &c adjacētibus insulis reperiuntur, Amstelodami ab anno 1741 ad annum 1750, in folio, Latine & Belgice. Volum. VI comprehensum.

In hoc opere propoluit semper laudandus Auctor circa mille plantas Indicas, easque Figuris 966 illustravit.

Inter hæc plantas, nullas observamus Europæas, sed exoticas omnes.

Ex hisce pleræque sunt Arbores aut Frutices, paucissimæ autem Herbaceæ, qvum in India non hyemes plantas quotannis destruant, uti apud nos in Europa, ubi plures sunt herbæ quam arbores.

Arbores hæc facile oīnes sunt Sempervirentes, in cunctis Indiæ locis, circa æquatorem litis, excepta *Arbore rediviva* (Vol. 3. t. 104.) quæ unica, sub finem pluviosorum mensium, folia dimitit, & post mensis spatium nova regerminat fronde; quod incolis hisce, uti Europæis adsvetum, mirum videtur, arborem sine foliis vivere posse.

Sylvae intertextæ sunt plurimis fruticibus scandentibus, qui arbores ascendunt, & ex arbore in arborem migrant longissimo itinere, quibus ita connectuntur summitates & paniculae arborum, ut cæsis caudicibus, non

cadant;

cadant; Sic numerosissimi *Calami* funes hamosos s^epe ad longitudinem nongentorum pedum e singula sua fronde emittunt, sylvasque sic connectunt, ut plane imperviæ evadant.

Hæc arborum semperfurentium concatenatio facit, ut sylvæ neque exuri, neque dissecari queant, quo campi aperiantur & Tigrides aliæque feræ expellantur, quæ in colis s^epe summam cladem inferunt.

GENERAL quam plurima in hoc opere occurunt raffissima, hodie obscura, simulque amplissima, satis scite expressa; in

Vol. 1. *PALMARUM* historia egregia.

Vol. 2. *CANARII* species & *Citri* varietates.

Vol. 3. *RHIZOPHORÆ XVI* & *FICUS XIII* Species.

Vol. 4. *PANDARI* plurimi.

Vol. 5. *CALAMI* numerosi & *DIOSCOREÆ* variæ.

Vol. 6. *EPIDENDRA* & *GLOBBÆ* pulcherrimæ.

Plurima in hoc opere occurunt dignissima & vere stupenda e. gr.

DIOSCOREÆ (V. t. 122.) radix contortuplicata, serpenti adeo similis, ut quivis facile primo intuitu exhorresceret & extimesceret serpentem vivum.

HERNANDIA (II. t. 85) cuius truncus intus inhabitatur plerumque ea copia Formicarum, ut vix aliquis arborem proprius accedere, multo minus eandem obtruncare audeat.

EPIDENDRUM (VI. p. 120.) cuius bulbus in magnitudinem rapi ex crescere, ut Formicis commodam aulam & domicilium præbeat.

SOPHORA heptaphylla seu *Anticholerica* (IV. 22.) cuius usus specificus in Cholera, Pleuritide, Colica, Dysuria.

SCITAMINA quæ comprehendunt *Galangam*, *Zedoarium*, *Zingiberem*, *Zerumbet*, & affines, pulchre illustrata reperiuntur (Tom. V:to), quamvis nondum sufficienter explicata.

FU.

FUCUS natans (VI. p. 188.) ejusque migrationes variæ, ab eo tempore quo indias adire inceperint Europæi, memoria dignissimæ, ut cetera taceam.

Cum pretiosissimum opus ad oras nostras nondum pervenerat, cum D. D. Præses *Species* suas *plantarum* edidit, factum, ut hujus *Synonyma*, quæ maxime illustrarent plantas indiæ rarissimas non potuerint assumi, proinde operam meam non displicituram fore Botanicis crediderim, dum *plantas Rumphii* cum Dni Præsidis Herbario contuli, ut *Synonyma* eruerem & connecterem. Acquiescere debui in hoc opusculo plantis evidentissimis, multasque seponere, cum Auctor non beneficio Seculi, quo vixerat, noverat partes minutissimas fructificationis describere & delineare, in quo solum cedit Horti Malabarici Auctoriibus.

TOMUS I.

TAB.

1. 2. 3. <i>Calappa.</i>	<i>Cocos nucifera.</i>
4. <i>Pinanga.</i>	<i>Areca Catechu.</i>
5. 6. 7. <i>Pinanga sylvestris.</i>	<i>Corypha umbraculifera.</i>
8. <i>Saribus.</i>	<i>Borassus flabellifer (a).</i>
9. <i>Licuala.</i>	
10. <i>Lontaræ domesticæ.</i>	<i>Caryota urens.</i>
11. <i>Lontaræ sylvestris.</i>	
12. <i>Lontaræ altera.</i>	
13. <i>Saguerus.</i>	
14. <i>Sagvaster major.</i>	
15. <i>Sagvaster minor.</i>	
16. <i>Nypa.</i>	
17. <i>Sagus (b).</i>	
19. <i>Sagus filtraris.</i>	
20. 23. <i>Olus calappoides.</i>	<i>Cycas circinalis.</i>

25. 26 Man.

(a) E lacrymis conficitur Saccharum. (b) Hæc arbor est genuina e qua Sagu esculentum conficitur teste Auctore.

25.	26.	<i>Manga domestica.</i>	<i>Mangifera indica.</i>
27.		<i>Manga sylvestris.</i>	
28.		<i>Manga fætida.</i>	
29.		<i>Durio.</i>	
30.		<i>Soccus arb. major.</i>	<i>Nanca H. M. 3. t. 26.</i>
31.		<i>Soccus arb. minor.</i>	<i>Ansjeli H. M. 3. t. 32.</i>
32.		<i>Soccus granosus.</i>	
33.		<i>Soccus granosus.</i>	
34.		<i>Soccus sylvestris.</i>	
35.		<i>Prunum stellatum.</i>	<i>Averrhoa Carambola.</i>
36.		<i>Blimbingum teres.</i>	<i>Averrhoa Bilimbi.</i>
37.		<i>Jambosa domestica.</i>	<i>Eugenia.</i>
38.		<i>Jambosa nigra.</i>	<i>Eugenia malaccensis.</i>
		<i>Jambosa aquea.</i>	<i>Eugenia razeoja.</i>
39.		<i>Jambosa sylv. alba.</i>	<i>Eugenia Jambos.</i>
40.		<i>Jambosa sylv. parvifol.</i>	<i>Blatti H. M. 3. t. 46.</i>
41.		<i>Jambosa ceramica.</i>	
42.		<i>Jambolana.</i>	<i>Jambolifera pedunculata?</i>
43.		<i>Mangostana.</i>	<i>Garcinia Mangostana foliis o- vatis, pedunculis unifloris.</i>
44.		<i>Mangostana celebica.</i>	<i>Garcinia celebica foliis lan- ceolatis, pedunculis trifloris.</i>
45.		<i>Anona.</i>	<i>Annona reticulata.</i>
46.		<i>Anona tuberosa.</i>	<i>Annona Squamosa?</i>
47.		<i>Cujavus domestica.</i>	<i>Psidium Guajana pedunculis (unifloris.</i>
48.		<i>Cujavus agrestis.</i>	<i>Psidium Cujavus pedunculis.</i>
49.		<i>Cujavillus.</i>	<i>Psidium (trifloris.</i>
50.	51.	<i>Papaja.</i>	<i>Carica Papaja.</i>
54.		<i>Lansium.</i>	<i>Neli-pouli. H. M. 3 t. 47. 48?</i>
55.	56.	<i>Lansium sylvestre.</i>	<i>Pongu H. M. 4. t. 35?</i>
57.		<i>Custambium.</i>	
58.		<i>Pomum draconum.</i>	
59.		<i>Pom. drac. sylvestre.</i>	

60. Con-

60.	Condondum.	Chrysobalanus Icaco.
61.	Condondum <i>malacc.</i>	
62.	Cynomorium.	Cynometra <i>cauliflora.</i>
63.	Cynomorium <i>sylvestre.</i>	Cynometra <i>ramiflora.</i>
64.	Sandoricum.	
65.	Gajanus.	
66.	Atunus.	
67.	Vidoricum.	Strychnos Caniram H. M. 1:37?
68.	Catappa.	Adamaram H. M. 4. t. 3. 4.
69.	Cassuvium.	Anacardium <i>occidentale.</i>
70.	Cassuvium <i>sylvestre.</i>	
71. 72.	Gnemon <i>domestica.</i>	Mala-Elenki H. M. 5. t. 55.
73.	Gnemon <i>sylvestris.</i>	Mail-Kombi H. M. 5. t. t. 55.
74.	Morunga.	Guilandi Moringa.
75.	Turia.	Robina <i>grandiflora.</i>
77.	Tceri-mera.	
78.	Olus <i>album.</i>	Bæm-Mænju H. M. 5. t. 58.
79.	Olus <i>alb. insulare.</i>	
	Sojar <i>volubilis.</i>	Plukenetia <i>volubilis.</i>
80.	Eriophorus <i>javana.</i>	Bombax <i>pentandrum.</i>
81.	Bilacus.	Cratæva <i>Marmelos.</i>
82.	Bilacus <i>taurinus.</i>	Cratæva <i>Tapia?</i>

TOMUS II.

1. 2. 3.	Caryophyllum.	Caryophyllus <i>aromaticus.</i>
4.	Nux <i>Myristica.</i>	Myristica.
5.	Nux <i>Myristica mas.</i>	Panom-palka. H. M. 4. t. 5?
6.	Palala <i>secunda.</i>	
7 - 9.	Palala <i>tertia.</i>	
	Agallochum.	
10.	Agalloch. <i>secundarium.</i>	
	Agalloch. <i>spurium.</i>	
	Lignum <i>moschatum.</i>	
11.	Sandalum.	Santalum <i>album.</i>
	Sandalum <i>rubr.</i>	
12.	Pseu-	

12. Pseudosandal. amboinense. *Arb. mirabilis umbellata.*
 Lignum papuanum.
 13. Caju Galedupa. *Connarus?*
 Cortex Oninius.
 14. Cortex caryophylloides. *Laurus Culitlawan.*
 Sindoc.
 15. Lauraster amboinensis.
 16. 17. Arbor alba.
 18. Myrtus amboinensis.
 19. Pigmentaria.
 20. Alliaria.
 21. Cassia fistula.
 22. Cassia fist. sylvestr.
 23. Tamarindus.
 24. Malum Granatum.
 24:2; 26:1, 3; 27:28; 29:30; 33:35.
 25; 26:2; 34.
 36. Malum indicum.
 37. Vidara fitorea.
 38. Lignum colubrinum.
 39. Radix deiparae.
 40. Radix deipar spuria.
 41. Rex amaroris.
 42. Anisum nioluccanum.
 43. Anisifolium.
 Saponaria.
 44. Pharmacum Jagueri.
 Capraria.
 45. 46. Songium.
 47. Canarium vulgare.
 48. Canarium Zephyrinum.
 49. Canarium sylvestre.
 50. 51. Canarium odoriferum.
- Myrtus Leucadendra, bac-
cis sessilibus urceo-
Bixa Orellana. latis, foliis
lanceolatis.*
Cassia fistula.
Cassia.
Tamarindus indica.
Punica Granatum.
Citrus Aurantium.
Citrus Medica.
Rhamnus Fuzuba.
Rhamnus Napeca?
Strychnos.
Gmelina asiatica?
Ophioxylon serpentinum.
Umbellata.
Schinus Limonia.
Dillenia indica.

- § 2. 53. *Dammara nigra* (e).
 54. *Canarium minimum*. (e)
 55. *Canarium decumanum*.
 56. *Dammara zelanica*.
 57. *Dammara alba*.
Dammara celebica.
 58. *Camirium*.
 59. *Pangium*.
 60. *Fructus musculiformis*.
 61. *Ampacus latifolius*.
 62. *Ampacus angustifolius*.
 63. *Flos cuspidum*.
 64. *Tanionus litorea*.
 65. *Cananga*.
 66. *Cananga sylvestris*.
 67. *Sampacca*.
 68. *Sampacca sylvestris*.
 69. *Arbor violaria*.
 70. *Lingoum*.
 71. *Bintangor maritimum*.
 72. *Bintangor sylvestris*.
 73. *Novella*.
 74. *Novella litorea*.
 75. *Novella nigra*.
 76. *Gelala litorea*.
 77. *Gelala alba*.
 78. *Gelala aquatica*.
 79. 80. *Arbor excœans*.
 81. *Arbor lactaria*.
 82. *Lignum scholare*.
 83. *Arbor pinguis*.
 84. *Lactaria satubris*.
- Mimusops Elengi*.
Uvaria.
Uvaria zeylanica.
Michelia Champaca.
Magnolia.
Pterocarpus. *Fl Zeyl 417*.
Calophyllum Inophyllum.
Calaphyllum Calaba.
Hibiscus tiliaceus.
Hibiscus populneus.
Cordia Sebestena.
Erythrina Corallodendron.
Erythrina variegata.
Dioica triandra tricocca.
Cerbera Manghas.
Pala H. M. t. 46.

(e) *Canarium* est distinctum genus. Cal. 2, fides. Petala 6. Stami
8. Syles cylindricus capitatus. Drupa secca: Nucleus subtrigonous,

85. Arbor *regis*, *Hernandia sonora?* (sed fructus
86. Arbor *vernicis*, alienus.)
87. Arbor *toxicaria*.

TOMUS III.

1. Ebenus.
2. Ebenus *molucca*.
3. Ebenus *alba*.
4. 5. Arbor *nigra*, *Uvaria zeylanica?*
6. Hebenaster. *Diospyros*.
7. Metrosideros *vera*. *Myrtus*.
8. Metrosider. *macassaren*. *Mimusops Kauki?* *Manilkas*.
10. Metrosider. *amboinens*. *Cassia*, *ra H.M. 4 t. 25.*
11. Metrosideros *molucca*.
12. Metrosideros,
13. Metrosideros *spuria*, *Ochna Tabotapita*.
14. Cofassus.
15. Cofassus *citrina*.
16. 17. Dabanus,
18. Jatus, *Theca H.M. 4 t. 27.*
19. Simama, *Cephalanthus?* *Katoe-Tsiaca*
20. Tittius, *H.M. 3 t. 33.*
Tittius litorea,
21. 22. Sicchius,
23. Ulaffium,
24. Laharus,
25. Nessatus,
Morfalla,
26. Lignum *emanum*,
27. Corius,
28. Lignum *murinum*, *Mimosa*.
29. Carbonaria,
Carbonaria altera,
30. Lignum *corneum*, *Garcinia?*

31. *Mangium sylvestre.* *Mangifera.*
 32. *Folium acid. majus.*
 33. *Folium acidum min.*
 34. *Lignum salus minus.*
Lignum MOT
 35. *Lignum eurinum.*
 36. 37. *Sicci folia.*
 38. *Arupa.*
 39. *Surenus.*
 40. 42. *Machillus.* *Laurus.*
 43. 44. *Lignum lœve.* *Laurus.*
 45. *Lignum lœve alterum.* *Laurus.*
 46. *Lignum equinum.* *Bignonia Nur-pongelion.* H.M. 6.
 47. 48. *Arbor rubra i.* *Myrtus.* t. 29.
Arb. rub. reliquæ. *Myrtus.*
 49. *Arb. facum major.*
 50. *Caju Lape Lape.*
 51. *Arbor facum minor.*
 52. *Perticaria ferrea.* *Myrtus.*
 53. *Jambosa litorea.* *Eugenia.*
 54. *Arbor noctis.*
 55. *Boncalus.* *Cephalanthus orientalis.*
 56. *Quercus moluccam.* *Quercus Moluccas.*
 57. *Casaarina litorea (d)*
 59. *Arbor nuda.*
 60. *Pulassarius.*
 61. 62. *Granatum litoreum.*
 63. *Atinus litorea.*
 64. *Lignum clavorum.* *Tsierou-ponna.* H. M. 4. t. 30?
 65. 66. *Arbor palorum.* Burm.
 67. *Vertifolia.*
 68 *Mangium celsum.* *Rhizophora gymnorhiza.*
 69. *Mangium minus.* *Rhizophora cylindrica.*
 70. *Mari-*

(d) Generis proprii, singularis arbor, Equiseti Structura.

70. *Mangium digitatum.* Rhizophora.
 71. 72. *Mangium candelarium.* Rhizophora *Mangle.*
 73. 75. *Mangium caseolare.* Rhizophora *caseolaris*, for
lis ovatis obtusis, floribus solitariis,
fructibus orbiculatis depresso mucronatis.
 76. *Mangium album.* Rhizophora.
 77. *Mangium corniculatum.* Rhizophora *corniculata*, fo
lis ovatis, floribus confertiis, pedunculis
bifloris, fructibus arcuatis acuminatis.
 78. *Mangium caryophilloides.* Rhizophora.
 79. *Mangium ferreum.* Rhizophora.
 80. *Arbor versicolor.*
 81. *Mangium montanum.* Rhizophora.
 82. *Umbraculum maris.* Rhizophora.
 83. *Mangium floridum.* Rhizophora.
 84. *Varinga latifolia.* Ficus *racemosa.*
 85. 86. *Varinga repens.* Ficus *pumila.*
 87. 88 *Grossularia domestica.* Ficus *indica.*
 89. *Grossularia sylvestris.* Ficus.
 90. *Varinga parvifolia.* Ficus.
 91. 92. *Arbor conciliorum.* Ficus *religiosa.*
 93. *Caprificus amboinensis,* Ficus *benghalensis.*
Caprificus chartaria.
 94. *Caprificus aspera.* Ficus *Teregam H. M. 3. t. 60?*
 95. *Caprificus viridis.* Ficus *Peru Tereg. H M. 3. t. 61?*
 96. *Ficus leptica.* Ficus *Hondir-Alou. H. M. 3. t. 59*
 97. *Arbor glutinosa.* Cordia *Myxa.*
 98. *Bancudus augustifolia.*
 99. *Bancudus latifolia.* Morinda *citrifolia.*
 100. *Arbor aluminosa.*
 101. *Ganitrus.* Elaeocarpus *serrata.*
 102. *Ganitrum oblongum.*
 103. *Lignum momentaneum.*
 104. *Arbor rediviva.*
 105. *Fructus Bobæ.* 106. Ar-

106. Arbor *spiculorum*.
107. Clompanus *major*. Sterculia *fætida*,
107. Clompanus *minor*. Sterculia *Balanghas*,
108. Folium *mappæ*. Ricinus *Mappa*, foliis peltatis
integris.
109. Corallaria *parvifolia*. Adenanthera *pavonina*, foliis u-
trinque glabris.
111. 112. Clypearia *rubra*, Adenanthera *falcata*, foliis sub-
113. Catti-marus. tus tomentosiss.
114. Butonica, Eugenia,
115. Butonica *terrestris*, Eugenia *acutangula*,
116. Butonica *sylvestris*, Eugenia *racemosa*,
Olus *catappanicum*,
117. Malaparius,
118. Vidoricum,
119. Restiaria *alba*, Bartramia?
Restiaria *nigra*,
120. Perticaria *tertia*,
121. Tanarius *minor*, Ricinus *Tanarius*, foliis peltatis
122. Tanarius *major*, repandis.
123. Arbor *ovigera*, Hernandia *ovigera*, foliis ovatis
124. Lanius, basi petiolatis.
125. Palacca,
126. Halecus *litorea*, Croton *aromaticum*,
127. Halecus *terrestris*. Croton *lacciferum*?
Clypearia *maritima*,
128. Solulus *arbor*.
129. Arbor *radulifera*,
Folium *intinctus*.
130. Lignum *nucosum*.
131. Bunius.
132. Arbor *cæsi*.
Aalius,
133. Folium *hircinum*, Tinus.
134. Guamira *litorea*. Tinus.
135. Cica-

135. Cicadaria (e).
 136. Caryophyllaster.
 137. Cortex papetarius.
 138. Ichthyotonos litorea.
 139. Ichthyotonos montana.
 140. Timonius.
 141. Folium urens.

TOMUS IV.

1. Leleba. *Arundo arbor indica procerā ver-*
Arundarbōr eratium. *ticillata. Pluk. mant. 28.*
Arundarbōr spiculorum.
Arundarbōr valaria. Arundo arbor.
2. Arundarbōr alpera.
 3. Arundarbōr spinosa.
 4. Arundarbōr fera.
 5. Canna palustris. *Arundo vallatoria Pluk.*
 6. Arundo farcta.
 7. Arundastrum.
 8. Flos festalis. *Hibiscus Roja chinensis.*
 9. Flos horariūs. *Hibiscus mutabilis.*
 10. Abutilon hirsutum. *Sida Abutilon β.*
 11. Abutilon leve. *Sida Abutilon α.*
 12. Gossypium Capas. *Gossypium herbaceum.*
 13. Gossypium latifolium. *Gossypium arboreum.*
 14. Gossypium dæmonis. *Hibiscus zeylanicus?*
 15. Granum moschatum. *Hibiscus Abelmosch.*
 16. Herba crinalium. *Hibiscus surattensis.*
 17. Cyprus Alcanna. *Lawsonia spinosa.*
 18. Lagondium vulgare. *Vitex trifolia.*
 19. Lagondium litoreum. *Vitex Negundō.*
Lignum longævitatis.
 20. Crista pavonis. *Poinciana pulcherrima.*
 21. Lignum Sappan. *Cæsalpina Sappan.*
 (e) Folium ambulans veterum.
22. An-

22. *Anticholerica.* *Sophora heptaphylla* (f).
 23. *Flos flavius.* *Cassia.*
 24. *Gajatus.* *Æschynomene indica.*
 25. *Codiæum chrysostictum.* *Croton variegatum.*
 26. *Codiæum teniosum.* *Croton.*
 27. *Codiæum sylvestre.* *Croton variegatum.*
 28. *Gendarussa vulgaris.*
 29. *Gendarussa femina.* *Justicia nasuta.*
 Involucrum cūsci.
 30. *Folium bracteatum.* *Tsiude-marcam. H. M.*, 6. t. 6a.
 31. *Scutellaria prima.* *Aralia?*
 32. *Scutellaria secunda.* *Bubon.*
 33. *Scutellaria tertia.* *Convallaria fruticosa, foliis pe-*
 tiolatis sparsis lanceolatis.
 34. *Terminalis alba.* *Convallaria fruticosa, foliis pe-*
 tiolatis sparsis lanceolatis.
 35. *Terminalis angustifol.* *racemis ramosis, caule fru-*
 ticos.
 36. *Cauda felis.* *Plumeria alba.*
 37. *Cauda felis agrestis.* *Nyctanthes.*
 38. *Flos convolutus.* *Euphorbia heterifolia.*
 39. *Flos manilhanus.*
 40. *Ligularia.* *Ricinus albus.*
 41. *Ricinus ruber.* *Ricinus communis.*
 42. *Granum moluccum.* *Croton Tiglum.*
 43. *Folium polypi.*
 44. *Frutex aquos. mas.* *Aralia chinensis?*
 45. *Frutex aquos. femina.*
 46. *Flamma sylvarum.* *Ixora coccinea.*
 47. *Flamma sylvar. peregr.* *Pavetta indica.* 48. Pe-

(f) Planta argento-vix solvi potest ob quotidianum ejus usum & au-
 xilium in pericolosis quibusdam morbis, præsertim vero specificum est re-
 medium in omni Cholera, & fluxu Cholerico, ad enormes vomitus sedan-
 dos, in hunc enim finem æque ejus grana seu officula quam radices con-
 ducent, illa vero amarissima sunt, quorum tria vel quinque supra porphy-
 ritum cum aqua conteruntur ac propinantr. Radix itidem cum aqua con-
 teruntur, cujus cyathus simul adsumitur, conducunt etiam ad pleuritidem
 spuriam.

48. *Petasites amboinensis.*
 49. *Petasites agrestis.* Clerodendron.
 50. *Caryophylla st. litoreus.* *Ptelea viscosa.*
 51. *Folium principissæ.* *Mussænda frondosa.*
 52. *Folium Crocodili.* *Hedysarum umbellatum.*
 53. *Frutex lintearius.*
 54. *Buglossum litoreum.* *Lobelia Plumieri.*
 55. *Buglossum lanuginosum.* *Tournefortia fætidissima?*
 56. *Perlarius primus.*
 57. *Perlarius alter.*
 58. *Mamanira.*
 59. *Mamanira alba.*
 60. *Frutex ceramicus.*
 61. *Cortex piscatorum.* *Celtis.*
 62. *Frutex carbonarius I.*
 Frutex carbon. asper.
 63. *Folium politorium.* *Ficus?* *Teregam H. M. 3. t. 60.*
 64. *Folium calcosum.*
 65. *Frutex excæcans.*
 66. *Cortex saponarius.* *Mimosa.*
 67. *Capsicum sylvestre.* *Contorta.*
 68. *Frutex cerasiformis.*
 69. *Pharmacum papetarium.*
 70. *Lignum aquatile.*
 71. *Fragarius ruber.* *Melastoma aspera.*
 72. *Fragarius niger.* *Melastoma octandra.*
 73. *Blimbingum sylvestre.*
 74. *Pandanus verus.* (g)
 75. *Pandanus spurius.*
 76. *Pandanus humilis.*
 77. *Pandanus sylvestris.*
 78. *Pandanus latifolius.*
 79. *Pandanus moschatus.*

C

80. Pan-

(g) *Pandanus* genus est nondum constitutum Monœciæ, Bromeliæ forte affinis, fructu Ambrosiæ.

30. *Pandanus ceramicus.*
Folium Baggea verum.
 31. *Folium Baggea marit.*
Pandanus repens.
 32. *Pandanus funicularis.*
Pandanus caricosus.

TOMUS V.

1. <i>Folium lingvæ.</i>	<i>Bauhinia scandens.</i>
2. <i>Funis viminalis.</i>	<i>Securidaca ? volubilis.</i>
3. <i>Funis quadrifidus.</i>	
4. <i>Faba marina.</i>	<i>Lens phaseoloides; proprii generis.</i>
5. <i>Perrana rubra.</i>	
6. <i>Lobus Litoralis.</i>	<i>Kaku-valli. H. M. 8. t. 36.</i>
7. <i>Funis gnemoniformis.</i>	
8. <i>Gnemon funicularis.</i>	<i>Tali H. M. 7. t. 22.</i>
9. <i>Funis urens.</i>	<i>Tragia scandens.</i>
10. 11. <i>Funis papius.</i>	<i>Contorta.</i>
12. <i>Funis eratum.</i>	<i>Contorta.</i>
13. <i>Lacca Lignum.</i>	
14. <i>Spina vaccarum.</i>	
15. <i>Cuditanus.</i>	
16. <i>Limonellus.</i>	
17. <i>Camunium.</i>	
18. <i>Camunium sinense.</i>	<i>Vitex ?</i>
	<i>Camunium japonense. Vitex pinnata.</i>
19. <i>Cortex consolidans.</i>	
20. <i>Pulassarium.</i>	
21. <i>Lignum Scholare.</i>	<i>Contorta.</i>
22. <i>Tuba baccifera.</i>	<i>Menispermum Coeculus;</i>
23. <i>Tuba radicum,</i>	
24. <i>Tuba flava.</i>	<i>Menispermum flavum, foliis o-</i>
25. <i>Folium lunatum.</i>	<i>Menispermum carolinum. (vatis</i>
25. <i>Tuba siliquosa.</i>	<i>(glabris.</i>
	<i>26. Phar-</i>

26.	<i>Pharmacum magnum.</i>	Piper.
27.	<i>Sirium decumanum.</i>	Piper <i>decumanum</i> , foliis corda-
28.	<i>Sirium arborescens</i> 3.	Piper <i>Malamiris</i> . (tis novemner-
	Piper <i>caninum</i> .	Piper. (viis reticula-
29.	<i>Sirioides.</i>	(tis. <i>Saururus</i>
	<i>Flos pergulanus.</i>	(frutescens, fo-
30.	<i>Flos Manœ.</i>	<i>Nyctanthes Sambac</i> . (liis plant.
31.	<i>Flos cæruleus.</i>	<i>Clitoria Ternatea</i> . (Plum.t. 76,
32.	<i>Abrus frutex.</i>	<i>Glycine Abrus</i> .
33.	<i>Viscum amboinicum.</i>	
34.	<i>Funis uncatus latif.</i>	
35.	<i>Funis unc. lanosus.</i>	
	<i>Funis murænarum.</i>	<i>Melastoma malabathrica</i> .
36.	<i>Funis convolutus.</i>	<i>Melastoma scandra</i> .
	<i>Complanus funicularis.</i>	
38.	<i>Quis qualis.</i>	
39.	<i>Sinapister.</i>	
	<i>Amara litorea.</i>	Croton:
40.	<i>Olus crudum.</i>	Contorta:
41.	<i>Funis Butonicus.</i>	
42.	<i>Funis musarius.</i>	Uvaria?
43.	<i>Rudens sylvaticus.</i>	
44.	<i>Funis felleus.</i>	
45.	<i>Crusta arborum.</i>	
46.	<i>Jasminum litoreum.</i>	<i>Volkameria inermis</i> .
47.	<i>Rubus moluccus 1.</i>	<i>Rubus parvifolius</i> .
	<i>Rubus moluccus 2.</i>	<i>Rubus moluccanus</i> .
48.	<i>Frutex globulorum.</i>	<i>Guilandina</i> .
49.	<i>Globuli majores.</i>	<i>Guilandina</i> .
50.	<i>Nugæ sylvarum.</i>	<i>Guilandina</i> .
51.	<i>Palmijuncus Calappar.</i>	<i>Calamus</i> .
52.	- <i>niger.</i>	<i>Calamus</i> .
53.	- <i>albus.</i>	<i>Calamus</i> .
54.	- <i>verus.</i>	<i>Calamus</i> .

55.	-	viminalis.	Calamus.
56.	-	equestris.	Calamus.
57.	-	Zalacca.	Calamus.
58.	-	Draco.	Calamus.
59.	Palmijuncus lœvis.		Flagellaria indica.
	Cantharifera.		Nepenthes distillatoria.
60.	Musa.		Musa paradisiaca.
61.	Musa uranoscopos. simiarum.		
62.	Folium mensarium. Folium buccinatum.		
63.	Galanga major & min.	Maranta?	
64.	Lampurjum.	Amomum Zerumbet.	
65.	Cardamomum minus.	Amomum Cardamomum: Bangleum.	
66.	Zingiber majus. Zingiber minus.		Amomum Zingiber.
67.	Circuma.		Circuma longa.
68.	Zerumbed.		Circuma rotunda figura tenuis.
69.	Zerumbet claviculatum	Kämpferia rotunda.	
	Soncorus.		Kämpferia Galanga.
	Gandasulum.		
71.	Galanga malaccensis.		
	Cannacorus.		Canna angustifolia.
72.	Alcorum.		Acorus Calamus verus.
	Schænanthum amboinic.	Andropogon Schænanthus.	
73.	Gladiolus odoratus.		
74.	Arundo saccharifera.	Saccharum officinarum.	
75.	Ova piscium.		Coix Lacryma.
	Lacryma Jobi.		
74.	Sorgum.		Holcus saccharatus.
	Oryza.		
75.	Panicum.		Panicum italicum.
76.	Sesamum indicum.		Sesamum indicum.

77. *Cannabis indica.* *Cannabis sativa.*
 78. *Ganja sativa.* *Corchorus capsularis.*
 agrestis. *Corchorus elitorius.*
 79. *Ramium majus.* *Urtica nivea.*
 Cnicus indicus. *Carthamus tinctorius.*
 80. *Indicum.* *Indigofera tinctoria.*
 Tabacus. *Nicotiana.*
 81. *Anassa.* *Bromelia comosa.*
 82. *Blitum indicum.* *Amaranthus tristis.*
 83. *Blitum spinosum.* *Amaranthus spinosus.*
 Blitum frutescens. *Achyranthes.*
 84 *Amaranthus.* *Celosia cristata.*
 85. *Trongum hortense.* *Solanum Melongena.*
 86. *Trongum agreste.* *Solanum indicum.*
 Trongum album.
 87. *Stramonia indica.* *Datura Metel.*
 88. *Capsicum indicum.* *Capsicum fruticosum.*
 89. *Mirabilis.* *Mirabilis Jalappa.*
 90. *Lacca herba.* *Impatiens Balsamina.*
 91. *Matricaria sinensis.* *Chrysanthem. indicum.*
 Artemisia latifolia. *Artemisia.*
 92. *Basilicum indicum.* *Ocimum.*
 Basilicum agreste. *Ocimum gratissimum.*
 93. *Ozymum citratum.* *Ocimum tenuiflorum.*
 Mentha crispa.
 Levisticum indicum. *Umbellata.*
 Carum.
 Semperviv. majus.
 94. *Aloe americana.* *Aloe vivipara.*
 95. *Planta anatis.* *Cotyledon laciniata.*
 Oxys lutea ind.
 96. *Crotalaria.* *Crotalaria retusa.*
 Laganfa 1. *Cleome icolandra,*
 Laganfa 2.

Sena-

Senapi finense.	Cleome viscosa.
97. Gallinaria 1.	Cassia Sopbera.
Gallinaria 2.	Cassia Tora.
98. Amica nocturna.	Polianthes tuberosa.
99. Flos susannæ.	Orchis susannæ.
100. Flos impius.	Pentapetes phœnicea.
Flos globosus.	Gomphræna globosa.
101. Majana rubra.	Ocymum frutescens.
102. Melista lotoria.	
Marrubium album.	Nepeta indica.
Majorana aurea.	
103. Sonchus amboinicus.	Cacalia sonchifolia.
Sonchus velutinus.	Conyza chinensis.
104. Herba sentiens.	Oxalis sensitiva.
105. Tulipa jawana.	Amaryllis zeylanica.
106. Arum sativum.	Arum arborescens?
107. Arum sylvestre.	Arum sagittifolium.
108. Arum aquaticum.	Arum ovatum.
109. Arum ægyptium.	Arum colocasia.
110. Caladium aquatile.	Arum esculentum.
Arisarum amboinicum.	Arum trilobum.
111. Arisarum esculentum.	Arum peregrinum.
Dracunculus amboinicus.	Arum divaricatum.
112. Tacca lativa.	Dracontium polyphyllum,
113. Tacca phallitera.	
114. Tacca litorea.	Dracontium.
115. Tacca montana.	
116. Piper longum.	Piper Amalago.
Sirii folium.	Piper longum.
117. Siriboa,	Piper Siriboa.
118. Sirium sylvestre.	Piper Malamiris.
119. Sirium terrestre.	Piper.
Sirium frigidum.	Piper.
120. Ubium vulgare.	Dioscorea oppositifolia.

121. Ubium

121. Ubium *digitatum*. *Dioscorea oppositifolia*.
 122. Ubium *angvinum*. *Dioscorea oppositifolia*.
 123. Ubium *anniversarium*. *Dioscorea oppositifolia*,
 124. Ubium *pomiferum*. *Dioscorea bulbifera*.
 Ubium *ovale*. *Dioscorea bulbifera*.
 126. Combilium. *Dioscorea aculeata*.
 127. Ubium *quinquefolium*. *Dioscorea pentaphylla*.
 128. Ubium *sylvestre*. *Dioscorea triphylla*.
 129. Ubium *polypoides*. *Atragene?*
 130. Batatta. *Convolvulus Batattus*.
 131. Batatta *mammosa*. *Convolvulus*.
 132. Glans *terrestris*.
 Cacara *bulbosa*. *Dolichus erosus*.
 133. Lobus *quadrangularis*. *Dolichus tetragonolobus*, legu-
 134. Dolichus *chinensis*. (minibus membranaceo
 135. Lobus *machæroides*. *Dolichus ensiformis*. (quadran-
 Phaseolus *balicus*. Cytisus *Cajan*. (gulatis.
 136. Cacara *perennis*. *Dolichus lignosus*.
 137. Cacara *alba*.
 138. Cacara *nigra*. *Phaseolus unguiculatus*.
 139. Phaseolus *minor*.
 Phaseolus *minimus*. *Phaseolus radiatus*.
 140. Cadelium. *Phaseolus Max*.
 Phaseolus *cylindraceus*.
 141. Cacara *litorea*. *Dolichus Lablab?*
 Phaseolus *maritimus*.
 Cacara *pilosa*.
 142. Cacara *pruritus*. *Dolichus pruriens*, caule volubili,
 143. Camolenga. *Cucurbita Pepo*. (leguminibus ra-
 144. Cucurbita *lagenaria*. *Cucurbita lagenaria*. (cemosis bir-
 145. Cucurbita *vulgaris*. (tis flexuosis (Fl. Z. yl. 539)
 146. Anguria *indica*. *Cucurbita Citrullus*.
 Cucumis *sinensis*.
 147. Petola. *Momordica Luffa*.
 148. Petola

148. *Petola angvina.* *Cucumis sativus varietas? fructuosa?*
 149. *Petola bengalensis.* *Cucumis acutangulus. (flexuosa?)*
 150. *Petola sylvestris.* *Momordica indica.*
 151. *Amara indica.* *Momordica Balsamina?*
 152. *Amara sylvestris.* *Momordica tritolia, foliis ternatis.*
 Olus vespertilionis. *Momordica. (tis dentatis)*
 153. *Poppya.* *Solanum Lycopersicon.*
 154. *Pomum amoris.* *Basella rubra.*
 Gandola. *Convolvulus Medium.*
 155. *Olus vagum.* *Ipomoea Quamoclit.*
 Flos cardinalis. *Verbesina.*
 156. *Seruneum aquatile.* *Chamæbalanus japonica. Arachis hypogaea.*
 157. *Convolvulus lœv. maj.* *Convolvulus peltatus.*
 158. *Convolv. lœvis minor.* *Convolvulus.*
 Convolv. cæruleus.
 159. *Convolvulus marinus.* *Convolvulus Pes caprae.*
 Convolvulus riparius.
 160. *Convolvulus fætidus.* *Contorta.*
 161. *Pseudochina amboinenſ.* *Smilax China.*
 162. *Ubium nummularium.* *Dioscorea villosa?*
 163. *Funis crepitans.* *Cissus vitiginea.*
 164. *Vitis alba.* *Bryonia cordifolia.*
 Folium cauſonis. *Vitis trifolia.*
 167. *Labrusca molucca.* *Vitis indica.*
 168. *Radix vesicatoria.* *Plumbago indica.*
 169. *Pes equinus.* *Hydrocotyle asiatica.*
 Empetrum acetosum. *Begonia.*
 170. *Serratula amara.* *Scutellaria indica.*
 Crusta ollæ. *Ruellia antipoda.*
 171. *Cucumis murinus.*
 172. *Corona ariadnes.* *Contorta.*
 173. *Suffuela esculenta.* *Contorta.*
 174. *Olus crepitans.* *Contorta.*
 175. *Nummularia major.* *Contorta.*

176. *Nummularia minor.* *Contorta.*
 175. *Pustula arborum 3.* *Mirabilis planta, foliis amplexi-*
 Peponaster. *(eouibus & fulcimentis*
 177. *Radix pucoronila.* *Aristolochia indica.* (adnacen-
 178. *Oculus astaci.* *Cissus* *(tibus.*
 Olus crepitans mas. *Contorta.*
 179. *Funis toaccæ.* *Contorta.*
 180. *Olus sanguinis.* *Discorea sativa.*
 181. *Adpendix arborum.* *Pothos latifolius, foliis ovatis,*
 182. *Adpendix procellanica.* *Pothos.* *petiolo latioribus.*
 Adpendix erecta.
 183. *Adpendix cuscuaria.*
 Adpendix laciniata.
 184. *Adpendix duplofolio.* *Pothos scandens, petiolis foliorum*
 Cussetta. *Cassytha filiformis.* (latitudine.

TOMUS VI.

1. *Cyperus rotundus.* *Cyperus.*
2. *Cyperus longus.*
3. *Cyperus dulcis.*
Gramen capitatum. *Scirpus glomeratus.*
4. *Gramen vaccinum.* *Cynosurus ægyptius.*
Gramen repens.
Gramen supplex.
5. *Gramen aciculatum.*
Hippogrostis amboinica.
6. *Gramen arguens.*
Calamagrostis.
7. *Gramen polytrichum.* (b)
Gramen carinosum.
Phœnix montana.
8. *Carex amboinica.*
Lithospermum amboin. *Coix Lacryma job.* antea V. 75.
Arundinella. *Commelina.*

D

10. Cra-

(b) *Eriocaulon setaceum.* *Saccharum spicatum.*

10.	<i>Crataegomum amboin.</i>	Spermacoce.
11.	<i>Auris canina.</i>	<i>Achyranthes lappacea.</i>
12.	<i>Herba memoriae.</i>	<i>Achyranthes aspera.</i>
13.	<i>Prunella hortensis.</i>	
14.	<i>Senecio amb. lylvestris.</i>	
15.	<i>Olus squillarum.</i>	<i>Gomphrena lessilis.</i>
	<i>Agrimonia molucca.</i>	<i>Bidens bipinnata.</i>
16.	<i>Majorana fætida.</i>	<i>Alopecuro Veronica Fl. Zeyl. 411.</i>
17.	<i>Herba mæroris alba.</i>	<i>Phyllanthus Niruri.</i>
	<i>Herba mæroris rubra.</i>	<i>Phyllanthus Urinaria.</i>
18.	Ecliptica.	<i>Verbesina.</i>
	<i>Silagurium angustifol.</i>	<i>Sida spinosa.</i>
19.	<i>Silagurium vulgare.</i>	<i>Sida alnifolia.</i>
20.	<i>Urtica mortua.</i>	<i>Tragia Mercurialis.</i>
	<i>Urtica decumana..</i>	<i>Urtica interrupta.</i>
21.	<i>Herba vitiliginum.</i>	<i>Jussiaea suffruticosa.</i>
22.	<i>Folium tinctorum.</i>	<i>Jussiaea purpurea.</i>
23.	<i>Esula esculenta.</i>	<i>Euphorbia hirta.</i>
24.	<i>Halicacabus indicus.</i>	<i>Cardiosperm. Halicacabum.</i>
25.	<i>Lappago Laciniata.</i>	<i>Urena sinuata.</i>
26.	<i>Halicacabus minor.</i>	<i>Physalis pubescens,</i>
	<i>Halicacabus baccifer.</i>	<i>Solanum nigrum.</i>
27.	Palmiflix.	
28.	<i>Filix aquatica.</i>	
29.	<i>Filix esculenta.</i>	
	<i>Filix amboinica.</i>	
30.	<i>Lonchitis amboin.</i>	
32.	<i>D. yopteris triplex.</i>	<i>Ophioglossum scandens.</i>
33.	<i>Adiantum volubile.</i>	<i>Ophioglossum flexuosum.</i>
34.	<i>Capillus veneris.</i>	<i>Adiantum.</i>
35.	<i>Filix florida.</i>	<i>Osmunda.</i>
36.	<i>Polypodium indicum.</i>	<i>Polypodium quercifolium.</i>
37.	<i>Phyilitis amboinica,</i>	

Scolopendria.	Ophioglossum pendulum, foliis linearibus longissimis subindivisis.
38. <i>Filix calamaria.</i>	Lycopodium plumosum?
39. <i>Muscus fruticosens.</i>	Lycopodium canaliculatum.
40. <i>Cingulum terræ.</i>	Lycopodium cernuum.
Barba saturni.	Renealmia usneoides.
<i>Muscus capillaris.</i>	Lycopodium Phlegmaria.
41. <i>Equisetum amboiu.</i>	
Folium petolatum.	
42. <i>Angræcum scriptum.</i>	Epidendrum.
43. 44. <i>Angræcum album.</i>	Epidendrum amabile.
<i>Angræcum rubrum.</i>	Epidendrum.
<i>Angræcum quintum.</i>	Epidendrum.
45. <i>Angræcum flavum.</i>	Epidendrum.
46. <i>Angræcum furvum.</i>	Epidendrum.
47. <i>Angræcum caninum.</i>	Epidendrum:
48. <i>Angræcum nervosum.</i>	Epidendrum.
49. <i>Angræcum sexatile.</i>	Epidendrum.
<i>Angræcum purpureum.</i>	Epidendrum.
50. <i>Angræcum purpur.</i>	Epidendrum.
<i>Angræcum terrefire.</i>	
51. <i>Herba supplex.</i>	
53. <i>Involucrum.</i>	
52. <i>Flos triplicatus.</i>	Orchis.
54. <i>Orchis major</i> 3.	Orchis strateumatica.
<i>Orchis minor</i> 2.	Orchis cubitalis.
55. <i>Nidus germinans ex Formicis monstrosus bulbis.</i>	
58. <i>Macuerus.</i>	Urtica.
59. <i>Lomba.</i>	Piper peltatum.
60. <i>Globba longa.</i> (i)	
61. <i>Globba crispa.</i>	
<i>Globba uviformis.</i>	
<i>Globba acris.</i>	
62. 63. <i>Globba sylvestris.</i>	vide Merian-Jurinam.

64. Her-

(i) Globbæ genus singulare, Monandris trilocularibus affinis.

64. *Herba spiralis.*
 65. *Abc daria.* *Verbesina Acmella.*
 66. *Phaseolus montanus.* *Hedysarum gangeticum.*
 67. *Anœna mæsta.* *Castia procumbens?*
 Pilotella amboin.
 Terebinthina.
 68. *Menthastrum amboin.*
 Ophioglossum simplex *Ophioglossum vulgatum.*
 Ophiogloss.laciniatum *Osmunda Zeylanica.*
 69. *Radix toxicaria.* *Crinum asiaticum.*
 70. *Cepa sylvestris.* *Pancratium Narbonense.*
 Lilium javanicum. *Pancratium Zeylanicum.*
 71. *Aquifolium indicum.* *Acanthus ilicifolius.*
 72. *Crithmum indicum.* *Portulaca Portulacastrum.*
 73. *Nymphaea major.* *Nymphaea Nelumbo.*
 73. *Nymphaea minor.* *Menyanthes indica.*
 74. *Millefolium aquat.* *Acrostichum siliquosum.*
 Plantago aquatica. *Pistia Stratiotes.*
 75. *Olus palustre.* *Pontederia.*
 76. *Sargassum pelagium.* *Fucus natans.*

